

DDRC NO: 591

R.R. NO. 42-4-76.

Am. W. 1050000

015,1A2
M73

119199

சென்னை.

12
4/3

ஸ்ரீ மகாபாதத

அஸ்வமேதனர்வம்.

திரு.

வியாசர்பாடி.

சுந்தரமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு.

மார்த்தியம்

முத்துசெட்டியார்வர்தனாது

சென்னை.

பதிப்பிடுகப்பட்டது.

ஸ்ரீ மகாபாதத

1873

அஸ்வமேதபர்வம்.

னிய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம் நீகேட்பாயாக வென்று சயமுன்
நீதிர் தபது ஆசிரியராகிய வேதவியாசனாத்தியானஞ்செய்து ஜனமே
ஜயமகராஜாவுக்குச் சொல்லத்தெடங்கினார்.

கதை: வரலாறு

அஸ்தெப்படி யென்றால் கேளுமையா ஜனமேஜயமகராஜாவேமு
ன்னே உங்கள் பாட்டினுள் தருமராஜனாவர் கௌரவர்களுடனேபதி
னெட்டுநாள் வலாக்குந் யுத்தஞ்செய்து சயம் பெற்றுப்பட்டாபிஷேகமா
யிருபத்தைந்துவருடம் இராச்சியபரிபாலனஞ் செயதுவருகிற நாளில்
ஒருநாள் தருமராஜாவானவர் கொலுவாயிருக்கும் பொழுது அவரிடத்
திராக்கு வேதவியாச முனிவானவர் வருந்தருளிவந்தார் அவரைக்கண்டு
தருமராஜாவானவர் எழுந்திருந்து அவருக்கு பூசை நமஸ்காரமுதலிய
உபசாரங்களுஞ்செய்து அவரை ஒரு அசனத்திலெழுந்தருளச்செய்து அ
வரைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறார் அவராய் அடியேனிலெழுந்திரா
ட்சயம்பண்ணி அதனால் வெகுபாவங்களைச் சம்பாதித்துக்கொண்டேன்
அதுவுமல்லாமல் கவாவஸ்திரிகள் எல்லாம் என்னேரமும் கூடாவென்
து அழுதுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அந்த அநேகரத்தை என் கேட்டுச்
சகிக்கமுடியவில்லையல்லாமலும் சத்தியசந்தனராகியும் பரிமப வதார
டியும் பரமகிரம சாஸிராகியும் புண்ணியபூர்த்தியாகியும் எங்கிலிரு
பையுடனே வளர்த்திருக்கிறீர் தவறாகியும் விளங்கியவீர் மாசாரிபாஸி
ரணக்களத்திலே படுக்கவைத்தேன் அதுவுமல்லாமல் பெரியவராகியும்
பூததயவுள்ளவராயும் அகண்ட தவிர்பாரக்கிரமமுடையவராயும் வில்
லுக்கு ஆசாரியராயும் அகிராஜிரோஷ்டராயும் எங்களுக்குருகிராமணியா
கியும் விளங்கிப் துறோணசாரியனாகக் கொன்று விட்டேன் அதுவுமல்லா
மல் பிதாவாயிருந்த கன்னனைத் தனமாணென்று என் எவ்மேனென்
னும் அண்ணன் தம்பி மாமன் மைத்துனன் உற்றார்பெயர் நீர் இனேகிரா
முதலானமற்றமுள்ள சாஜாக்களையுங்கொன்று வெகுபாஸி வந்தாகட்டி
கிராண்டேன் ஆகையினால்கவாயி இந்திராச்சியவர்களுக்கெட்ட
து இது என்னராச்சியம் என்குகம் நாம்இனிமேலெருநிமிஷமாகிறது
இந்தராச்சியத்தைப் பரிபாடனஞ் செய்யமாட்டேன் ஆனபடியினால் இந்
தராச்சியத்தை என் தம்பிசாஸனத்திலெழுப்பிவைத்துவிட்டுநான்பரமபென்
திராஸ்யக் காட்டுக்குப்போய் மரவுரியுத்திக்கொண்டு வருகுவேன்
எஞ்சென்று தபகபண்ணி சகலபாவங்களையும்போக்கடித்துக்கிருந்திரு
த்தியுதின்றேன் அதற்குதேவரீர் அக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென்று
தருமபுத்திரராஜாவானவர் விண்ணடஞ்செய்யவியாச முனிவர்கேட்டு
புன்னகைக்கொண்டு தருமராசாவைத் தாதுச்சொல்லுகின்றார்.
இதற்கந்த நான் உனக்கு எத்தனைகாசஞ்சொன்னதுங் தெளிவு
ண்டாநிலை துஷ்டனிக்கிரகம் கிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்து சாசகர்
மமேயல்லாமல் வேறல்ல ஆனாலும் பூவத்தில் சூரியவம்சம் தவிர
பூசாமர னவர் இராவணன் சாட்சுஷ சம்மாரஞ்செய்து அரிப்பாவ
கன் போகத்தக்கதாக அஸ்வமேத யாகஞ்செய்து புண்ணியதேகராய்க்கி
ருந்திருந்திராய் பூலோகத்திற் கோத்திப்பெற்றிருந்தாரவரைப்போ
நீரும்அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து சகலபாவங்களையும்போக்கடித்துக்கொ
ள்ளும் இனிநீர்தேகப்படவேண்டியதில்லை என்றுசொல்ல அதற்கு

அஸ்வமேதபர்வம்.

தேவரீர் சந்தோஷித்தராய் தவிர முனிநாதரே தேவரீர் இ
ருவாய் மலர்ந்தருளியபடியே அந்தஅஸ்வமேதயாகத்தைச்செய்வேமெ
ன்றால் அதற்குவெகு துறியஞ்செல்லுமே அவ்வளவு திரவியம் எனக்கு
புதுப்படி கிடைக்கப் போகிறதென்ற தர்மராஜாவானவர் விண்ணப்பஞ்
செய்ய அதுகேட்டு வேதவியாசர் சொல்லுகின்றார் இ தர்மனத்தனாரீர்
சவியத்தைக்குறித்து அணுவளவும் விசாரப்பட வேண்டியதில்லை முன்
புருரியவம்மிசாதிபரான் மருத்திரமகராஜாவென்கிறவர் அஸ்வமேதயா
கஞ்செய்து அபரிமிதமாய்ப் பிசாமணுஞ்சுக்குவெகு திரவியத்தைத்தானங்
கொடுத்தார் அப்பொழுது அவர்கள்எடுக்கப்பட்டாமல்அந்ததிரவியத்தை
இமோர்ப்புவத்ததண்டையிலே போட்டுவிட்டுப்போனார்கள் அந்ததிரவிய
த்தை இப்போது நீர் எடுப்பித்துக்கொண்டுவிட்டு யாகஞ்செய்து முடிக்க
வாமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தருமராஜாவானவர் சந்தாந்திராந்தர
வக்கிலேசப்பட்டு வேதவியாசனாப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார் ஒருவாயி
முனிநாதரே தேவரீர்நல்ல காரியஞ்செய்யச்சொன்னீரே இதுவுக்குநன்
றுயிருக்கிறதே காமுன்னையே இரண்டாய்மபண்ணி அந்த யாவத்தை
ப்போக்கடிப்பதற்கு வழிகாணுமளிகுகிறபோதுபின்னையும்பிராமண
ர்உடையைய அபகரித்துக்கொண்டு அந்ததோஷமுஞ் சம்பாதித்துந்
திகழிவெண்ணமோ இப்படிக்கொத்த காரியம்நான்சொரப்பினத்திலு
ஞ்செய்யமாட்டேனென்று தருமபுத்திரர் சொல்ல அதுகேட்டு வேத
வியாசர்சொல்லுகிறார்.

இ தர்மதயாசிரி நாரம்பாவத்துக்கு அணுகுலமானகாரியஞ்சொல்லு
வோமோ அப்படி ஒருகாலும் நீர் கிளைக்கவேண்டாம்அந்தமருத்தம்
காராஜா அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து அனேக மாயிரம் பிராமணர்களுக்
கு அவரவர்கள் ஆகைதணிபதிக்கத்தான்வேகுதிரவியத்தைத்தானங்கொ
டுக்குப்போது அந்த பிராமணர்களைல்லாம்வெகு சாதோஷத்தோடே
தானம்வாங்கிக்கொண்டு எடுக்கப்பட்டாமல்மெத்ததன் தாபிரிவியப்ப
ட்டு அவர்களுடையகத்தருந்த திரவியத்தை பெடுத்துக்கொண்டுபிச்சமான
திரவியத்தை இமோர்ப்பாலத்ததண்டையிலே சூம்பலாய்ப்போட்டுவிட்டு
திரவியத்தை அவர்கள்கண்டாலும் அவர்கள்சுத்தமாகத்தெரிவிக்கப்பட்டு
போகக்கூடவர்களென்று சொல்லிப்போய்விட்டார்கள் அதவுயன்வாயல்
யுமியிலிருக்கிற பொருள்கள் துதுவாகத்தெரிக்கக்கொண்டிருந்ததொ
ல்லவருக்கொது பூசைஞ் செய்வதற்குமேயோசனைபண்ணாமல் அந்த
திரவியத்தை எவ்மெதுக்கொண்டுவிட்டுயாதஞ்செய்யுமென்றுசொல்ல
அதிகேட்டு தருமராஜாவும் அப்படியேசெய்தேன்று சம்மதித்து ஒரு
நிசிரோஷ்டரே அந்த அஸ்வமேதயாகஞ்செய்கிறவிதம் எப்படி அதைநா
ராய் எனக்குதெரிபச்சொல்லவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து அத
ற்கு வேதவியாசயகலானாவர் தருமராஜாவைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்
நீகேளுமையா தருமநந்தன அஸ்வமேதயாகஞ்செய்கிறவிருத்தந்தந்தன்
தென்குகிறேன் என்னவென்றால் அந்தயாகத்துக்குத்தகுந்த குதிரையான
துசாய்முதுதவெள்ளப்பாகவும் வாலகருப்பாகவும் கழுத்தவெள்ளிருக்கு
கருமிறமாகவும் இடதுகாதுபச்சை நிறமாகவும்வலதுகால்பஞ்சுள நிற
மாகவும்உதடுபவளம்போலாகவும்இருக்கவேணும்இப்படிக்கொத்த நன்
வகாணமுள்ள அஸ்வத்தைக்கொண்டுவிட்டு ஸ்ரீராமப்பண்ணித்தெரி
கச்செய்துமந்திர பூர்விகமாய்த் தேவத்திசம்பண்ணி தந்திர

நீர் செய்துயாகருண்டத்தைப்பிரித்து உம்முடையபி
ரதாபசேவரியத்தைஒருபொற்பட, திலேழிதி அந்தப்பட்டத்தை அஸ்வமே
தினுடையபொற்றியிலேகட்டிபிற்பாடுகந்தபிற்பா அட்சதைகளாலும்கி
பூர்வத்துடன் அந்த அஸ்வத்தைப் பித்தப்பிராமணர்களுக்கு அ
தானங்கொடுத்து அதை ஒருவருஷ ரியந்திரம்பூமிப்பிர தட்சணம்ப
ணுவித்து அங்கங்கே எதிர்த்துலந்த ராஜாக்களையெல்லாஞ் சங்கரித்து
சயம்பண்ணி குதிகையை நடப்பித்துக்கொண்டு வந்துயாகருண்டத்தில
மந்திரபூர்வத்துடன் டக்கியம்பண்ணி தேவர்களுக்கெல்லால் அளிப்பி
வங்களைக்கொடுத்து அந்தயாகஞ்செய்கின்ற பிராமணர்களுக்குந்தானக்
கொடுக்கவேண்டும் அஃதெப்படியென்றால் ஒவ்வொருவருக்குமுனை யொ
ன்று குதிகாஜென்று- தேர்-வழு- காளாள்-ஒன்பது-ஸ்திரீகள்நாலு-தவி
ம்ஒருபாரம் இரத்திரகாரம் கொடுத்துக்கொடுத்தபிறகாகாததன்போ
ருந்துமென்று சொல்ல அதுகேட்டு தருமபுத்திரர் சிந்தாக் கிரந்தையி
சாரப்பட்டுவெதவியாசாரப்பார்த்துச் கொல்லுகின்றார் ஓ முனிநாதரே
என்றாச்சுது அஸ்வமேதக்குதிகாலையப்பிடித்துக்கொண்டு எந்தவாசக்
ளாவது எதிர்த்தால் அஸ்வசர்களுடனே போராடிப்பிடிசொன்னீரே அ
ப்படிப்பட்டமிராஜாட்சயமாந் கடுமிரயத்தனமா யிருக்கிற காரியம்
நான்செய்யப்படுவேனோ எனக்குப்பிராஜாட்சயமென்றகாரியத் தானே
தீதாலும் சீரம் கடுகிறதாய் மனது விசாரமாயிருக்கின்றது அங்கயால்
நான் எந்தவிதமாக இந்த அஸ்வமேதயாதத்தைச் செய்துமுடிப்பேன்சொ
ல்லுமையாவென்று விண்ணப்பித்தபயி அதுகேட்டுவெதவியாசர் சொ
ல்லுகின்றார்.

ஓ தரும நந்தன நீர் அடிக்கடி இப்படிச் சொல்லவேண்டாம்நாம்கு
டையிட்டபடி நீர் அந்தயாகத்தைச் செய்துமுடித்தால் (பிரம்மத்தி) மு
தலான எவ்வகைப்பட்ட மகாபாவஞ்சுநம் சூரியனைக்கண் கண்களோ
நீகிப்போம் இதுவல்லாமல் ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடி பித்தமாண்டநாயகி
சாகிய கிருஷ்ணதேவரிருக்குமே தம்முடையகரியம் வறுகிவரு
கும்மற்போருமோ அந்த கிருஷ்ணமூர்த்தியே புண்ணியபாவிகளுக்களி
காணமானவர் ஆதலால்வருடைய அனுமதியிலே இந்தயாகத்தைச்
செய்துகிதைவேறமென்று வேதவியாசர் சொல்ல அதுகேட்டுநருபு
த்திரசாரனவர் அந்தயாகத்திற் புகுந்தருக்கிறார் எவ்விதத்திற் புகு
கப்போகிறேனென்று சொல்ல அதுகேட்டு வேதவியாசர் சொல்லுகின்றார்.

ஓ தரும நந்தன அஸ்வமேதபாகத்திற்குத் தகுந்தருக்கிரயானது
பத்திராவதிப்பட்டணத்துப்பிராஜாதி எவ்வாறுதவமகாராஜாவினிடத்தி
ல் இருக்கிறது அதைபரையாக்கிப்போட்டு வரவேண்டும் அந்த ராஜாவு
க்குப்பத்த அக்குரோணிகேசரிருக்கின்றது அதுவும்தவமகார அந்த
அஜன் மகா வீரதி வீரன் விஷ்ணுபதியுடையவன் அப்படிப்பட்டம
ன் புருஷனிடத்திலிருக்கிறகுதிகையை அப்படிப்பட்டம
னையென்றசொல்ல அதுகேட்டு தர்மராஜாவானவிரச்சக்கொஷி சகா
ஸ்ரீததெப்படியென்று ஆலோசனை செய்யுமபோது அந்த
குதிகைமகா வீர பராக்ஷம் காலியாசிய மேசேன சொல்லி நேன்
ஓ அண்ண தர்மரீகி அடிபெண்சொல்லுகின்ற விண்ணப்பத்தைக்கேள்
ம அஃதெனவென்றால் அந்த எவ்வாறுதவமகாரபூதபூதபராக்ஷ
மு மலனுடைய கேசுகிரிபிரதாபமும் சமழத்திடுமென்றுபேசுகி

நீர் செய்து அஸ்கிரபெல்லாம் என்னுடையகதாயுத்ததுக்கிறையாகும்படி
ஒரு நொடியில் துறுங்குடித்து அந்த ராஜாவைக்கெலித்து இருக்கிற அந்த
அஸ்வமேதக்குதிகாலையிநானேபோது கொண்டுவருகிறேன் என்னுடைய
பூராக்ஷமத்தைப்பாரும் அப்படிஜெயம்பெற்ற அந்த அஸ்வத்தைக்
கொண்டு வராமற் போவேனென்று மதா பிதாக்களைத் தூஷித்த பேர்கள்
போகின்ற பாவத்திலேயும் குருத் துரோகர் தெய்வத் துரோகஞ்செய்த
வர்கள் போகிறபாவத்திலேயும் போவேனென்று மகத்தாடியசபதஞ்செ
ய்தான அதுகேட்டு தருமபுத்திரர் மனங்கலங்கி ஓ வீமசேனா நீக்கொஞ்
சயாகிலும் எதிரியினுடைய பாலாபலங்கலையோடுக்காமல் இப்படியாக
ய்ப்பதரி சபதஞ்செய்யலாமோ அந்தராஜன் அதிகபலாஷ்டியன் அதுவும்
ல்லாமல் ஜெயப்பஜெயம் ஒருவர்பங்கல்வே அப்படியிருக்க நீ இப்படி
சபதஞ்சொல்லிட்டாய் விதற்கு என்னசெய்யலாமென்று தருமச
காலானமர் போடுக்கும்பொழுது அது தெரிந்துகன்னன் குமாரகுதியநி
ஸவகேது கொல்லுகிறான் ஓ ஐயராஜசேகர நீங்கள் இப்படி போ
க்கவேண்டுகிறீர் அந்த ராஜனபேரின் தானை அனுப்புகலையுங்கள் என்
விறதகப்படுகிய வீமராஜனாராஜன் அப்படிமீளவந்தவிட்டுக்கொடு
குருத்தாத்திப்போய்ப்பிராஜன் பித்தத்திசெய்த அந்தராஜனாரும் அ
வனுடையகதாபிதாபத்தினைப்புகுத்துகின்றபொழுது இப்படி
யி சமேததரிச் செய்பேரிடைமுடிங்கத்தக்கதாக அந்த அஸ்வத்தைக்கொ
ண்டு வருகிறேன் என்சாமாந்தியத்தைச்சற்றேபாருங்களுள்மொசொ
ல அதுகேட்டு தருமராஜாவானவர் விசாரப்பட்டு ஓ குமாரகாபுத்திர
நந்தனமே நாயகனுள்ள புத்தத்துக்கனுப்பிவிக்கிறது தருமமல்லவே நீ
விராஜனாராசக்கே உன்னைச்சகலபோகபாக்கியங்களையு மனுப்பிக்க
செய்யுதுயி லெல்லவான்ன ஸ்திரீகளைக்கடி லீலாவினோதமாயிருக்க
செய்வதால்மீள உன்னையுத்தமுதத்திற்கனுப்புவது நியாயமல்லவே
துயுமல்லாமல் உள்தகப்படுகிய கன்னைத் தமையென்று அளித்து
கொள்ளாமல் அச்சுன்னகையில் கொல்லும்படிசெய்தே எந்ததுக்கமே
இன்னமும் பொறுத்தீ முடியாமல் உன்சுப்பார்த்துப் பொறுத்திரு
தேன் நீசண்டைக்குப்போக வேண்டாமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு
விரேதவிரசல்லுகிறான் ஓ ஐயா நீர் இப்படிச் செய்துக்கப்பட்டேன்டாம்
என்னுடையதகப்படுகிய கன்னன் என்னுடையகதாபிதாபத்தைவிட்டு
அகாமத்தினை உட்புகுந்து தன்மாரீகத்தைத் தரியோதகுதினுடைய
புத்தினைப்புகுத்துகின்றான் அதுகுதிகையை அப்படிப்பட்டம
புத்திரே அகாமத்தினைப்புகுத்து அடியும் என்பதுபோல அந்தகன்ன
மடிந்தபொருள் அதற்கு நீகவி வன் விரைப்படுகிறீர்கள் அப்படி
கன்னமடாமல் ஏனக்கு சண்டைக்கு அனுமதிபண்ணி அனுப்பிவந்து
கள் உத்தமகந்திரியாகப்படுத்து சண்டைக்குப்பயப்படுவார்களோ நீ
ங்கள் னுறுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் என்சொளியிப்பராக்ஷமத்தை நீ
கொண்டால்வப்போகிறீர்களென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தருமராஜா
வியா சட்டயதப்பட்டிருக்குமபோது வீமசேனன்போலும் சப்திராஜ
னாரும் னுமாகிய மேகவண்ணனிடையிலிருக்கின்றான்
ஓ பாட்டா தருமகருண என்னுடையவிண்ணப்பத்தைக்கேள்
நான் பாட்டன் வீமசேனனும் விஸ்வகேதனும் அந்த ராஜனாரும்
அதுகேட்டு போராடி புத்தம்பண்ணுகிறபோது கன்னன் தருமராஜ

தமாய்க்கையுண்டாகி ஒருவருக்குத் தெரியாமல் பட்டணத்திற்கு
ந்து அந்த அஸ்வத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு இவ்விடத்துக்கு வருகிறேன்
ஒசுவாயி எனக்குச் சொல்லிகொடுப்பேன். இரண்டுநாட்களையுங்கட்டிக்கொ
ண்டு பத்திரியைப்பத்துலேகேட்டு அதுகேட்டு தருமராஜா ஆச்சரியப்ப
ட்டு ஒ மேகவண்ணை நீ விடுபிள்ளை. நீபோகவேண்டாம் சூதிலாவேண்
டுமானால் விடவேண்டும். விஸ்வகேதுவும் போகிறார்கள் நீ சுகமாய்சுக
சவுக்யங்களைப் பின்பு பின்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன் சொல்ல அதர்க்குமே
கவரான் நகரத்து பாட்டிலுய தருமராசாவுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி
எப்படியும் நான் போகவேண்டுமென்று அனுமதிபெற்றுக்கொண்டா னப்
போது சூதிரபாஸ்தமான்மராசாது அதுகண்டு வேதவியாசர் சந்தியானுஷ்
டானக கிரியைப்பிடித்துக்கொள்ளவேண்டி தம்முடைய ஆசிரமத்து
க்கு எழுந்தருளினார் அப்பொழுது தர்மராசாவானவர் விமன் அச்சுன்ன
நகுலன்சகாதேவராத்நடனம் மந்திரிகளுடனும் கொலுவைவிட்டு எழுந்
திருந்துபோய் சந்தியானுஷ்டான சபதபங்களை முடித்துக்கொண்டபின்
படியும்வந்து சகலசேனைகளும் புடைமுடித்தக்கதாச கொலுவாயிருந்து
தர்மராஜாவானவர் தன்னையியாசபகவான் அஸ்வமேதியாகப் பண்ணச்
சொன்னதும் தான் சம்மதித்ததும் எவ்வாறுசுவல் பட்டணத்துச்
மசேனன் விஸ்வகேது மேகவாணன் இவர்கள் போகிறோமென்று சொல்
லிய வார்த்தையையும் நினைத்து இதுவெல்லாம் அசாத்ரியமான காரிய
மாகவிருக்கிறது இதற்கென்ன செய்யலாம் இவ்வகைக்குக்கல்லாம் கிருஷ்
ணமூர்த்தி யிருக்கிறதென்று அவகாமனதிலேயினித்து ஒ கிருஷ்ண
துவாரகாபுரிவாசா வாசுதேவா தேவகிந்தைகோவிந்தா அரிகிரிகோபா
லா அனாதாட்சகா ஆபத்பாந்தவா ஓ சுவாமியென்று அநேகவிதமாய்க்
கொண்டாடி அச்சுன்னப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார் ஒ அர்ச்சுன நீகீல்
மேதுவாரகா புரிக்குப்போய்நடது குருசுவாமியாகிய கிருஷ்ணதேவனா
னதுத்துக்கொண்டுவா நமக்கு அவகாமலலாமல் இருக்காய்முய்நடவா
தென்று சொல்ல அப்படியேநல்லதென்று அச்சுன்னராஜா சம்மதித்தி
டக்க அந்தச்சமயத்தில் வாசலதாக்கிற நல்லாரிகள் வந்து தெண்டனிட்
டு ஜயராஜேந்திரா ராஜமூர்த்த தாண்டராஜகெம்பீராஅதோஅரண்
மலையிலேவாசலலாமல் பட்டணத்திலே இருக்கின்றேவர் வந்திரங்கி அரண்
மலிபவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்துநிற்குமாலைக் கொர்மந்தனார்
ஆனந்தசமுத்திரத்தில் முழுவெனவாயத் திருக்கென்றெழுந்திருந்ததும்
பிமாருந் தானுமாக எதற்கொண்டபோய் மிகுந்ததரித்திரனுக்குத்திரவி
யரிட் சேபத்தைக்கண்டால் எவ்வளவு அபேகையிருக்குமோ அவ்வள
வு அபேகையாய் அரண்மனையிலேவந்து நிற்றுகிருஷ்ணபகவானை
க்கண்டு ஒப்புண்டீகாகுடா ஓசுவாமி உமக்குக்காவலுண்டோ ஏன்சோக்
நடனஞ் செய்கிறோன்று சொல்ல அதுகண்டு கிருஷ்ணதேவர் தர்மராசா
வுக்குச் சந்தாங்க தெண்டரிட்டார் அப்பொழுது தர்மராஜாவும் கிருஷ்
ணமூர்த்தியை எடுத்துமார்போடனைத்துக்கொண்டார் விமங்கனனுடே
ருஷ்ணதேவருந் தழுவிக்கொண்டாகள் அச்சுன்ன, நகுலன், சகாதே
வன் இவர்கள் மூவரும் கிருஷ்ணதேவனா அழைத்துக் கொண்டுவந்து அ
ரண்மனையிற்புருந்துகொலுவில் உட்கார்ந்தார்கள் அப்போது அந்தப்பு
ரத்திலிருந்த திரௌபதியும்வந்து கிருஷ்ணதேவருக்குத் தெண்ட

கிட்டிட்டு அண்ணாதுவகி நந்தனுவகிர்களோமுன்னாலே என்னைத்திரி
யோதனாவன் அந்தயாசசபையில் அவன்தம்பியரிபி துற்தாதனினி
ட்டு மானபங்கஞ்செய்யும்போது அட்சயமாகக்காத்திரஷித்தமகாலுபா
லாகவாயியென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகண்டு கோபாலகுடாமணி
யாகியகிருஷ்ணபகவான்சொல்லுகிறார் ஒ அம்மாபுண்ணியவதி உன்னு
டபதிவிரதாதர்மத்தினாலும் தர்மநந்த நகுலையசத்தியத்தினாலும் ஒரு
குமடியில்லாமல் துவாரகையில் எல்லவருங்க்குமே இருக்கிறார்கள் எனது
லொருகாரியமில்லை தர்மராசாவினுடைய அனுமதிக்கத்தினாலேசகல ஆத்
துமகோடிகளும் ஆனந்தமுண்டாச்சுது அம்மா இனிநீ அந்தப்புரத்தா
குபோம் இங்கேயிருக்கவேண்டாமென்று சொல்ல அதுகேட்டுதுளாப
தியும் ஒ அண்ணா நுக்குமணிமனோகரா இவ்விடத்தில் தமயஸ்தியதாமு
ம் எவ்வுருஷருமல்லாமல் வேதேவர்களுமிலையே நான் இருந்தால்தான்
என்னவென்று சொல்ல அம்மாநீ இந்தச்சபையிலிருக்கவேண்டாமென்று
திரும்பவும் கிருஷ்ணதேவர் சொல்லியருளினார் அதுகண்டுதுளாபதி
யும் அப்படியேநல்லதென்று அந்தப்புரத்திற்கும் போகான்பின்புதர்மா
ராஜாவான் கிருஷ்ணதேவரைப்பார்த்து ஒகபட்டணத்திலுமிராவதாரி
கிருஷ்ணதேவரைப்போது அச்சுன்னுக்குத் துவாரகைக்குமுப்போய் உங்களை
அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி கூட்டளையிட்டேன் அத்தருள்தேவரீரு
ம்வந்து விட்டமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் தர்மா
ராஜாவப்பார்த்து ஓராசேந்திரா நம்மைபற்றி ஏதாதுவகாரியமுண்
டோ சொல்லுமென்றுகேட்க தர்மபுத்திரர் சொல்லுகிறார் ஓபரப்புரு
ஷா தேவாதிதேவா வேதவியாசர் இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளியவந்து எ
ன்னை அஸ்வமேத யாக்குச்செய்துபாவங்களைப் போக்கித்துக்கொள்ளு
மென்று மத்தித்திர வியமவேண்டுமென்று நான்சொன்னதற்கு மறுத்து
மகாராஜாயாகப்பண்ணி அந்தயாதத்தில் பிரம்மணர்களுக்குத் தகவின்
கொடுத்தார் அவர்கள் அந்ததிரவியத்தைசுமந்துக் கொண்டுபோகமாட்
டாமல் இமோர்ப்பாவததன்மையில் போட்டுவிட்டுப்போனார்கள் எவ்
யெடுத்தாக் கொண்டுவந்துசெல்லு பண்ணுமென்று அஸ்வமேதயாதத்தி
ற்குத்தகுந்த அஸ்வமானது எவ்வாறுதல் மகாராஜாவிடத்திலிருக்கி
ன்றது அழைப்பைப்பிடியமென்று சொல்லியோனாபிதிபுனிமசேனை
ந்த அஸ்வத்தைக்கொண்டு வருகிறேன் என்று சொல்லச்சபதங் கூறினன்
துகைபால் இதுதான் அஸ்வமேததேவரீரோல்லாமல் ஒரு அணுவாகிலு
ம் அஸ்வமேதமல்லாததென்று நினைத்துஉங்களை அழைத்துக்கொண்டு வக்
சொன்னேன் சுவாமியென்று சொல்லஅதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும்பு
ன்னகைகொண்டுதலையையசைத்து சற்றுநேரம் யோசனையண்ணி இந்த
யாகத்திலே நமதுகாரியமெல்லாம் நிறைவேறவேண்டுமெல்லவோவென்று
மனதில் நினைத்துக்கொண்டு அந்ததேவனுள்வர் மேகமானது கசித்த
ப்போல் ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார் ஒதர்மநந்தனா நீங்கள்சற்றுநேரம்
தபலத்தையும் மாற்றினுடைய மலத்தைதயும்எண்ணிச்செய்துநீங்கள்
ந்த வியாசருக்கும் வேலையில்லை தேவர்களுமுதலானவர்களுக்கும் அசாத்
ரியமானகாரியத்தை செய்யும்படி சொல்லிப்போனார் அப்படியானு
இந்த விமசேனன்முன்னும் பின்னும்யோசிக்காமல் பதறிவென்று
ன்னைத்திலிருக்கிறகுதினையைக் கொண்டுவருகிறேனென்று அப்படிப்
தக்கிறார் அந்த எவ்வாறுசுவலுக்குப் பத்து அக்குரோனசென்காரி

ருக்கின்றது அவ்வே சத்தியசந்தன் ராதிவீரன் உஷ்ணுபக்தன் அவனை
செயிக்க எனக்குக்கூட சயிக்கியமல்லவே புலியில்வாயில் அதப்பட்டம்!
மிசந்திரும்புவும் ஒருவருக்குக்கிடக்குமோ நீங்கள் என்னைக்குப் இட்
படிதான் முன்பின் எண்ணிப்பாரா? யோசனைபண்ணுகிறீர்கள் முன்
பாரத யுத்தத்திலே இந்த அர்ச்சுனன் சயிந்தவனைக் கொல்லுகிறேன்
ன்று சபதங்கூறி அதனால் எத்தனை ஆபத்துவந்தது அதுவுமல்லாவல் இ
ந்தயாகஞ் செய்வது கொஞ்சத்திலில்லை முன்பு புரீராமர் அஸ்வமேதய
கம்பண்ணவேண்டுமென்று ஆபுத்தப்பட்டு குதிகையைவிட்டாரந்தக்
கியைச் சுரதமென்றிராஜன்பிடித்துக் கட்டிவிட்டு அதன்பிறகேவந்த
னுமார் சுகிரீபன் முதலான இரண்டு வெள்ளஞ் சேனையுடன் சின்னாபின்ன
படுத்தித் துரத்திவிட்டான் அதுகேட்டு புரீராமர் தானவருசேனையு
த்திரத்தினுடனே அந்தராசாவை எதிர்த்து வெகுசிரயாசமடைந்து அவ
னைசெயித்து அந்தகுதிகையைக்கொண்டு வந்து பின்பு அந்தயாகத்தைச் செ
ய்து முடித்தார் அப்படிப்பட்ட மகாநாபாலனுக்கே சச்சியமாகாத கார்
யம் உங்களுக்குச்சக்கியமாகுமோ பூமியில் அனந்தமாபிர பலசாலிகளா
ன் அரசாக ளிருக்கிறார்கள் அவர்களை பொருவாரிலுஞ் செய்யக்கூடா
யது அதுவுமல்லாமல் பூலோகத்தில் எந்த ராஜன் அஸ்வமேதயாகஞ்
செய்கிறானோ அந்தக்குதிகையைக் கொண்டு போலோமென்று நினைத்த
தேவேந்திரன் திரிந்துகொண்டே யிருப்பார் இதற்குரிய யாகஞ் செய்து
றைவேற்றுகிறது மெத்தவுங்குளம் ஆனாலும் இ தாமர்த்துநீர்நீனைத்
காரியத்தைமுடியாவிட்டாலும் ஆகாது இதற்கெப்படி யென்று ஸ்ரீகிரு
ஷ்ணதேவர் அவ்வவர்கள் மனதைச் சோதிக்கும்படி கேட்டருளினார்
துகேட்டு தாம்புத்திரர்சொல்லுகிறார் ஓ தேவகிளந்தன தேவரீர் எங்கள்
மனதைச்சோதிக்கும்பொருட்டு கேட்டதேயல்லாமல் நிஜமாக கேட்ட
வார்த்தையல்ல தேவரீர்மேருவை துரும்பாகச்செய்வீர் துரும்பைமேரு
வாகச்செய்வீர் அப்படிப்பட்ட நீர் நினைத்தகாரியம் நிஜம் வரமுமபோ
டுமோ கபடனாக சூஸ்திராவ தாரியான தேவரீர்கடாட்சமளிகளாய்
ளில் பூரணமாயிருக்கிறபோது அந்தயாகந்தான் எவ்வளவு விமசேன
செய்த பிரதிக்கினதான் எம்மாதிரம் ஆகையால் இந்தப்பிரகாசன்
த்தைகளை விட்டுவிட்டு எவ்வளவு இதை அஸ்வமேதயாகம் பண்ணு
வீத்து எவ்வளவுபயன்படுத்தி வருகச்செய்வதுமன்றி இந்த விமசேனன் பி
ரதிகளைப்படியே குதிகையையும் அழைப்பித்துக்கொண்டவாயியென்று
சொல்ல விமசேனனும் இவ்வயிதேவரீரது கட்டாட்சவிசுண்ணரியிரு
ப்பதுகு லல்லவோ அப்படிசபதஞ்செய்து நிறைவேறமுமற்போகுமோ எ
ங்கள் என் இப்படி யிறட்டுகிறீர்கள் பரிசாகசமாகச்சொன்னான் அர்ச்சு
னனும் ஓகிருஷ்ணதேவரீர் மச்சான்வரிகைகொண்டு இப்படிவிளையாடு
கிறீர் லல்லாமல் உண்மையாகச் சொன்னசொல்லல்லவே ஆகையினால்
மட்டும் தான் ஆபுக்குக்குறைவுமுண்டோ வென்பதுபோலதாம்புத்தி
ரர்களைத்திரியத்திற்கு ஒருகுறைவருமோ ஒருக்காலும் குறைவுவரு
கிறதில்லை சுவாமியென்றுசொன்னுந்ருலனுமச்சகாதேவனும் அப்படியே
சொன்னார்கள் இதுகளெல்லாம் கிருஷ்ணமூத்திகேட்டு புக்கிரிப்புகை
ண்டு சந்தோஷித்தாராய்ச் சொல்லுகிறார் இதுமந்தனானகங்கள்முன்
கையறியவேண்டி இப்படிச் சொன்னே னல்லாமல் நீங்கள் நினைத்தக
ரியம் முடியாமற்போகிறதில்லை நீங்கள் தாம் சொருபமுயிருக்கிறவர்க

ள் உகிகளுக்கு ஒருநாளும் குறைவுவருகிறதில்லை விமசேனனை யனுப்பு
ம் குதிகையின் பிறகே புரீராமனை யனுப்பும் நீர் சகமாயந்தயாகத்தை
முடியுமென்று கிருஷ்ணதேவர் பரிபூரண தயவுடன் கிருஷ்ணம்பற்றிய
ருளினார் அதுகேட்டு புரீராமர் சந்தோஷமுத்திரத்தில் முழுகி
ர்கள் அப்போது அந்தப் புத்திலிருந்து துள்ளிவந்து போஜனத்துக்
கெழுந்தருளவேண்டுமென்றழைத்தானப்படியே கிருஷ்ணமூர்த்தியும்
தாம்புத்திரரும் விமன்-அர்ச்சுனன் நகுலன்-சகாதேவர்களுடன் எழுந்
திருந்தபேரய ஸநானுவிஷ்டான கிரியைகளை முடித்துக்கொண்டுபோச்
னகுசெய்து கைகால் சுத்திப்பண்ணிக்கொண்டு வெகுசம்பிரமத்துடன் க
ந்தபுஷ்பபரிமளாதி களாணிந்து கீழ்ப்புர முதலிய பரிமளவஸ்துக்களோடு
தாம்புலந்தரித்துக்கொண்டு தாம்புலந்தனரிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொ
ண்டு கிருஷ்ணபகவான் நவரத்தினகதிமகாபி சப்பிரகூடமஞ்சத்தின்
பேரில் நித்திஷ்டையுத்தருளினார் பாண்டவர்களும் அவ்வவர்கள் சப்பிர
மஞ்சத்தின்பேரில் நித்திஷ்டையுத்தார்க ளதன்பின்புருபிப்பகவானும் கிரு
டர்களை வெளிப்படுத்தவும் சோஸதிரிகளைப் பங்கப்படுத்தவும்சகல
வதோடிகளுக்கும் ஆனந்தமுண்டாததும் கிழக்குத்திசையி் வதுபாதி
ஞர் அப்போது ஆகாயத்திற் ரோன்றுகிற நட்சத்திரங்கள்மறைந்துவிட்
டது தடாகங்கள்தோரும் நிறைந்துள்ள தாமரைப்புஷ்பங்களெல்லாம
ளத்து இப்படி சூரிய னுகையமர்குமுன்னே சங்கீதசாகித்திய வித்து
சனங்கள் முதலானவர்களும் கூட்டமாகக் கூடிக்கொண்டு நவரத்தின
மயமாகிய சப்பிரகூடமஞ்சத்தின்பேரில் சயனித்திருக்கிறகிருஷ்ணதே
வரிடத்திற்குவந்து தங்கள்தங்கள் வித்தைகளை ஏற்பாடுசெய்து தாம்புரு
விளையாழ் ராவணஸ்தமுதலிய கிருவிகளில் சுதிகூட்டிக்கொண்டுமுடி
பத்திரன் டராகங்களாலும் அவைகளுக்கிசைந்த வர்ணசீரங்களாலும்
திருப்பள்ளியெழுச்சியென்னுந் திருப்பாசாங்களாலுந் தோத்திரஞ்செ
ய்து நித்திரையெழுப்புகிறார் அஃதெப்படியென்றால் இ தவாரகாபுரிவா
சர் தேவகி நத்தை எழுந்தருளும் பூதகியென்கிராட்சகிமுலையையுண்டு
அவ்ருண்டயபிராணனை உறிஞ்சிக்கொண்டு அவ்ருக்குவைகுந்ததெ
தான் கிருஷ்ணையெழுந்தருளும் (சக்திரசுரனைகிருஷ்ணதேவர் தம்
கைகொல்லவந்தான் என்றுமறிந்து அவ்ருக்குச் சகிகளாதான் தன்சக
காததனைவிடதான் எழுந்தருளும் கோபாலர்கள் வருஷத்திற்கொருதாம்
தேவேந்திரன் கோத்திரப்போதாவது தலைமொங்குவிட்டுக்கொண்டு வரு
ம்போது அந்தரியமத்தைத்தவிர்த்து கோவந்தனைகிரிக்கு இடுவிக்க அத
ற்குதேவேந்திரன் கோபித்துக்கொண்டு கல்மழவருஷிக்க அதுகண்டு
கோவந்தனைகிரியை யேந்திக் குடையாகப் பிடித்து அவர்களைக் காத்தி
ரட்டித்தகோபால குடாமணியெடுத்தருளும் தேனுக்கிரான் மகாசூரன்
முதலான அனேகராசுத விரர்களைச்சங்கரித்த புண்டரீகாட்சர் எழுந்
தருளும் வானகுரலானவன் தம்மையெதிர்த்துவர அவனுடன் இ
ர்போருடிச் சகராயத்தினால் அவனது ஆயிரங்கைகளையும் துண்டி
டமரதக் கண்டிக்கிறபோது ஸ்ரீகைலாசப்பதியான (சாம்பலுதிர்த்திக
து) ஓ கிருஷ்ண இவன் கம்முடையபத்தன் இவனை ரட்சிக்கவேண்டும
ன்று வேண்டிக்கொண்டபடியினாலே அவனை நாலுகைகளையும் இவ
கையையாகவிட்டு இரட்சித்தகமலனேத்திராயெழுந்தருளாமென்ற
த்திரஞ்செய்தபொழுது அந்தகிருஷ்ணபகவானுள்வர நித்திரைதேவ

விமசேனன் அஸ்வமேதக்குதிரைகொண்டு வர

விமசேனனும் விஸ்வகேதுவும் மேகவர்ணனும் போசனஞ்செய்து
புத்தசன் துத்தராய்வந்து தர்மபுத்திரருக்கும் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும்
மஸ்காரம்பண்ணி ஓ கிருஷ்ணசுமார்த்தது எங்களுக்குச்செலவுகொடு
நாங்கள் குதிரையைக்கொண்டு வரப் போகிறோம் இராத்நிரிநானே வே
ரீர் ஆலோசனைபண்ணியேற்பாடு செய்தீர்களே மறுபடியும் அதற்கு
லோசனையென்னிருக்கிறது நாங்கள் பத்திராவதி பட்டணத்திற்குப்
போய் வருகிறோம் தேவரீர் இங்கே தர்மபுத்திரனையும் மற்றுமுண்டா
னபேர்களுடையும் பார்த்துக்கொள்ளும் அங்கே எங்களுக்கு ஜெயம் பொரு
ந்தத்தக்கதாக அறுக்கிரகம்பண்ணி ரட்சியுமென்று சொல்லி கிருஷ்ணப
கவானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தாயாராகிய குத்தேவியாரிடத்
தைய அனுமதியுடன் எவ்வாறுசெய்து ஓ அம்மா நாங்கள் கிருஷ்ணபகவானு
கொண்டு வரப்போகிறோம் எங்களுக்கு ஜெயமுண்டா தந்தக்கதாக ஆச
ரவாதம் பண்ணுமென்று சொல்ல அது கேட்டு குத்தேவியாருஞ்சரதோ
தரீர் பிற்பாடு விமசேனன் ஆசிரவாதஞ்செய்து அனுப்பிவிடத்
தெசலவு செய்து விட்டார் பத்திராவுக்கொண்டு வரப்போகிறோம்
செல்லுண்டாய் யதகத்திரதா சிரோமணியும் போய்வாருங்க
ன்று விடைகொடுத்தவாட்டினர் அவ்விடம் விட்டு விமசேனன் விஸ்வ
கேது மேகவர்ணன் இவர்கூட மூன்றுபேரும் அருச்சுனன்ருலன் சகா
தேவர்கூடத்திலும் மற்றுமுள்ளபெரியோர்கள் சிறியோர்களிடத்திலு
ம்சொல்லி செலவுபெற்றுக்கொண்டு அஸ்திபுரத்தைவிட்டு புரப்பட்டு
ம்காடவனங்கள் தஞ்சோலைகள்-கடிகள்-ஆறுகள்-மடுவுகள்-இவகளை
வர்கள் குண்டாக்கிவிட்டனர் எனகந்துபோய் அப்புறம் பத்திராவதி பட்டணத்தி
ருச்சுமமமாகவந்து திவ்வியபரிமளம் வீசத்தக்கதாக வெண்சாமரைத்
தாமரை முதலிய புட்பங்கள் புடமித்து ஆமை முதலை மட்சங்கள் மு
தலான சகல ஜெருக்களும் சஞ்சரிக்கும்படி சமுத்திரம்போல விஸ்தி
ரணமாக விளங்கப்பட்ட ஒரு தடாகத்தைக்கண்டு அதனிடத்திற்போய்
தங்கள் தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டு அப்புறமாகத் தடாகதீர்த்தத்
திவிரந்து பத்திராவதிபட்டணத்திற் பார்த்து விமசேனன் விஸ்வகே

துவடனே சொல்லுகிறான் ஓ சூழந்தாய் விஸ்வகேதா கண்டபோர-இ
தப்பட்டணத்தில் கிராலயம் விஷ்ணுவாலயம் பிரமாலயமுதலிய கூட
கோபுரங்களும் மீட்டாளிகைகளும்- தங்கமயமாக விளங்குகின்றது எ
ன்னோ மும் வெகு சுகமானதாகப் பதினெட்டு மேளவாத்யியங்களுமு
ழங்குகிறது இந்தப்பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாரும் விஷ்ணு
பத்பாகளும் சத்தியசந்தனர்களுமா யிருக்கின்றார்கள் இதுவுமல்லாமல்
இந்தப்பட்டணத்தை யான்கின்ற எவ்வாணசுவமஹாராஜனும் பத்தக்கு
ரோணி சேனைகளும் மந்திரி-சாமந்திகளும் பிள்ளைகள் பேரன்மார்-அ
ண்ணன் தம்பிரமர்களும் புடைசூழத்தக்கநாகச் சுக்மாயிருந்துராச்சரி
யப்பிராலயம் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறான் நாமியவனிததிலிருக்கிற அ
ஸவமேதக்குதியையை பெப்படிக்காணப் போகிறேமென்று சொல்லி அ
த்தத்தடாகத்தின் விசித்திரங்களை முழுதும் நன்றாகப்பார்த்து அங்கே
காலடிகள் க்கண்டு பிடித்துபின்னுஞ்சொல்லுகிறான் ஒவிஸ்வகேதாமே
கவாண் இதோகண்டாக்களோ இந்தத்தடாகக்களையை சுற்றிலும்சேனை
களுடைய அடிகளும் ஆனைகுதிகைகளுடைய அடிகளும்பாக்கின்றனருக்கின்
து இந்தப்பட்டணத்திற்கு வேறே துரவு கிணறுக ளில்லையோ இந்தக்கு
ளத்தினுடைய ஜலத்தைத்தானே சகலஜனங்களுக்கும் கொண்டுபோகிறார்கள
ள் அதோகுதிகைகள் வந்து தண்ணீர் குடித்துப்போன காலடிகளைப்பார்
த்திரக்களோ ஆகையிலுமிந்தப் பட்டணத்து ஜனங்களுக்குமஆனைகுதியை
களுக்கும் இந்தத்தண்ணீரை யல்லாமல் வேறோ தண்ணீரில்லை நாமியவி
டத்தில் தானே ஒளித்துக்கொண்டிருந்தால் நாம் நினைத்து வந்த குதி
கையும் இந்த தடாகத்தில் தண்ணீர் குடிக்கவரும்பொழு ததன்பிறகே
வந்தஜனங்களைக்கண்டதுண்டுசெய்துகுதியையைக்கொண்டுபோவோ
மென்று ஆலோஜனைசெய்துக் கொண்டு அங்கேயொரு பர்வதத்தின்பே
ரிலே மூன்றுபேரும் ஏறி ஒரு குகையிலே ஒளித்துக்கொண்டிருந்தார்கள
ள் அப்பொழுது பத்ராவிப்பட்டணத்திலிருந்து அநேக ஆனைக் கூட்ட
ங்கள் சும்பல்கும்பலாப்பவந்து அந்தகுளத்தில் விழுந்து சலக்கிரைபண்
ணிதண்ணீர் குடித்துப் பட்டணத்துக்குப் போய்விட்டனகள் பிற்பாடு
அநேகமாயிரங் குதிகைகளும் பசுக்களும் வந்துதண்ணீர்க்குடித்து நீரா
யன்-உங்கள் அதுகண்டு வீமசேனைபிரமாயம்-
ருன் ஓ ஐயா வீமசேனை இந்தப்பட்டணத்திலிருந்து தண்ணீர்க்குடித்து
னகள் குதிகைகள் பசுக்கள் முதலானவைகளும்வந்து தண்ணீர்க்குடித்து
பிற்பாடுதான் அல்லாமல் நாமியவிடத்தில் வந்தகுதிகை மாத்திரம் வாக்கா
னும் ஆகையினால் வந்ததற்கு குதியைப் பயன்பாமை அவ்விடத்தில்
தானேகட்டி வைத்துவைத்ததண்ணீரைப் பூல் முதலானவைகளும் கொடுப்பிக்
கின்றதாகத் தோன்றுகிற தென்கொல்லும் பொழுது அந்தக்கோட்டை
வாலைவிட்டு அஸ்வமேதக்குதியைப்போய் வெண்ணாரைகள் வெண்ணை
குதிகைகள் பிடித்து வந்ததக்கநாகவும் சுட்டிக்காரர் சுட்டிக்காரர் என
ருடனே வெளிப்பட்டு வருகிறதைக்கண்டு விஸ்வகேதா சந்தோஷப்பட்
டி ஓ ஐயா வீமசேனை இதோ நாம் நினைத்துவந்த குதியைவருகிறதுஎன
னனுடைய சாமாத்தியத்தைப்பாரும் தேவாரிரந்தமலையின்பேரிலிரும்
நானந்தஅஸ்வத்தைக்கொண்டு வருகிறேனென்றசொல்லஅதுகேட்டுவிட
சேனை சந்தோஷப்பட்டு ஓ அப்பாவிஸ்வகேதா நீசற்றுநேரம்பொழுது

திருவென்று கைம்மத்தி மேகவண்ணைப்பார்த்து மேகவண்ணை உன்
கப்பனாகிய கடோர்க்ககளைப் பார்க்கிலும் அதிகமானார் ச்ச மாய்கை
யறிந்த சாமார்த்தியனுக்கதே எதேபார்க்கே. பிறகு திருநாளைப்பக்கோ
ண்டுவாவென்று சொல்லு. அதுமேயே மேகவண்ணை மகாசுதோ பூ
ட்டு உச்சாகத்துடனே எழுந்திருந்த ஐயுடைய இன்றைக்கு என்னு
டையவல்லமையைப்பாரும் ஒருவரையும்கிக்காமல் குதிரையைக்கொண்
டுருகிறேன் நீங்களிங்கேதானே யிருங்கோளென்று சொல்லிவிட்டுத் தன்
தகப்பன் கடோர்க்கஜன்சொன்ன சாமபரி யென்ற ராட்சசமந்திரத்
தைச் சபம்பண்ணினான் அப்பொழுது அந்தமந்திரசத்தியினுலேகீரநுட
மேகங்களுண்டாவி எங்கேபார்த்தாலும் கன்னங்கோலென்று இருட்டிக்
கொண்டது அந்தச்சமயத்தில் மேகவண்ணும் ஆகாசமார்க்கத்திலேயும்
பி குருகுடுவென்று சிங்காதத்தையுட்காசம்பண்ணிக் கொக்கரித்தா
ன் அந்தசத்தத்திலே திரிலோகத்திலுள்ளவர்களும் பயந்தார்கள் அப்
போது தேவேந்திரன் திகிலடைந்து தேவகுருவாகிய (பிரகஸ்பதியை)
அழைப்பித்து ஆலோசனை செய்து இரண்டு தூதரையழைப்பித்து ஒது
துவரே நீங்கள் போய் இந்தச்சங்கதிகளையெல்லாம் வினாவில் விசாரித்
துக்கொண்டு வாருங்கே என்று சொல்லியனுப்ப அவர்களும் வந்தபின்
கவண்ணைக்கண்டு ஓர்ராதிரிவாரீயார் உன்பெயரென்ன இப்படிப்பட்ட
வழிபாட்காரியங்களை யென்கொள்குறப் எங்கையெல்லாம் எவ்வாறுப்படு
ந்துகிறாய் உன்னுடைய ஆரவாரத்தை எங்குநாஜாவாகிய தேவேந்திர
ன்கேட்டு விசாரித்துவரச்சொன்னார் நீரிப்பழச்செய்யவேண்டாமென்று
சொல்ல அதுகேட்டு அந்ததாதர்களைப்பார்த்து மேகவண்ணன் சொல்கிற
ன் ஒதுதாதர்களை நானிலோகங்களைவாடிப்படுத்த வில்லை பூலோகத்தில்
தாமராஜாவானவர் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்யவேண்டி கிருஷ்ணபகவா
னுடைய அனு மதியினால் எவ்வாறாகுவன் வசத்திலிருக்கிற குதிரையை
க்கொண்டு போகும்படி வந்திருக்கிறதேயல்லாமல் உன்கையினுள்ளவர்க
ளை எடுத்துகிற தற்குவாவிலையென்று சொன்னான் அதுகேட்டு தேவ
தாதர்களும் தேவேந்திரனிடத்திற்குவந்து நமஸ்காரஞ்செய்து அதுகேட்டு
யன்றிப்ப நின்றுகொண்டு அந்தச்சேகியைச்சொன்னார்கள் அதுகேட்டு
தேவேந்திரன் சில நாட்கள் சமக்குச் சகாயமாய் நாமசெய்யப்
போகிறகாரியம் அவனே செய்தால் நமக்கு நன்மைதானே அப்படியேயா
ய் உன்மாராஜா யர்வமபு கணுகிறதைக்குறித்து சந்தோஷப்பட்டுக்கொ
ண்டிருந்தான் இவ்விடத்தில் மேகவண்ணும் தனது ராட்சசமாய்கைகளை
வந்தசேனைகளேபோலி கிறதும் அவர்கள் கண்களுக்கு ஒன்றுத் தோன்ற
வோட்டாமற்செய்யு பூமிமீறக்கூட அந்தக்குதிரையைமாதிரம் அவதா
னையாகத்தாக்கிக்கொண்டதுபோல் தேவனியேபோட்டுக்கொ
ண்டபுகாரெனப்போனெழமுக்கூட அவரோடு அங்கிருந்த
வர்களுெல்லாருங் திகிலடைந்து குதிரையைக்கொணும் ஆகாசத்தைப்பா
ர்ந்து ராட்சசர்களைக்கண்டு அந்த சேவகர்கள் ஒடிவந்து பட்டணத்துட
ருத்து எவ்வாறாகவ மகாராஜாவிடத்தில் முறைபட்டு ஐயா ராஜேந்திர
சக நாயகன் அஸ்வமேதக்குதிரையைத் தன்வாழ்வுக்காகமுடிக்கப் பட்
டணத்திற்குவெளியே கொண்டுபோகிறது. அது ஒரு ராட்சசன்
மாய்கையாய் வந்து எங்களுக்குத்தெரியாமல் குதிரையைக்கொண்டு

வின் பேரில்போட்டுக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாக பெயும்பிப்போது
சென்றுசொல்ல அதுகேட்டு எவ்வாறாகவ மகாராஜனும் வெகு கோ
பங்கொண்டு கோர்த்துக்கொண்டு ஒருநாளையிலலாத விரைதபானவார்த
தை நின்றைக்குச்சொன்னார்கள் அந்தச்சாமாயிருக்கின்றதாசுத்
திறுவதாகமுண்டைய குதிரையைப் பிடிக்கின்றதாவது அப்படிப்பட்டதா
ரியம் இன்றைக்கு நடந்ததல்லவா நல்ல ஆகட்டுமென்று சொல்லிவெள
யினாகுவன் தன்னிடத்திலிருக்கிற (சந்திரவசாஜாக்களில்) நாலாயிரம் த
க்காரனர் அழைப்பித்தார்கள்போல் அந்தராசுத்தினைக்கொன்றுகுதிரை
பைக்கொண்டுவருங்கொண்டு செலுக்கொடுத்தனுப்பினான் அப்படியே
நல்லதென்று அவர்களும் புத்தகன்னுததராய் மகாரோஷத்துடன் புறப்ப
ட்டுவந்து ஆகாசத்திலிருக்கிற மேகவண்ணைக்கண்டு தங்கள் தங்கள்ரத
ங்களை ஆகாசத்தில் நிறுத்தி பிரகண்டமாகியல்லுகளை பெடுத்துருண்
த்கொள்கொண்ட சகலலோகங்களுக்கு செவிபெட்டதக்கதாக மேகவாண்
ன்பேரில் அநேகமாயிரம் பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அது
ண்டு மேகவண்ணும் கலிலென்றுகைத்து அணுவானவாகியும் சஞ்சலி
யப்பதாமல் மகா உக்கிராகாரத்துடனே புறத்தின்பேரிலிருக்கிற குதி
ரையை நுட்புக்கத்திலிருக்கிக்கொண்டு வலதுகையிலை ஒருமீலையைப்
பிடிங்குகொண்டு அந்தாழைபுனல் அவர்களிடம் பாணங்களையும் ஆ
யுதங்களையும் தடுத்து முறித்துவிட்டுச் சக்கிராகாரமாய்த் திரிந்துகொ
ண்டு அவர்களுடைய ரதங்களுக பதாநிகளையெல்லாம் பொடிப்பொடி
படுத்த துமசப்படுத்தி ஒருகடிப்பெழுதிவந்த நாலாயிரம் ரதக்கா
ரையும் சுவர்க்கத்திற்குனுப்பிவிட்டு ஜெயம்ஜெயமென்று சிங்காதஞ்செ
ய்தான் அதை எவ்வாறாகுவன் கேள்விப்பட்டு மகாகோபங்கொண்டு ம
யபடியும் ஆயிரம்யானைகளையும் மூலாயிர ரதங்களையும் பதினாயிர கு
திரைகளையும் பத்துலட்சங்காலாள்களையும் கூட்டியனுப்பினித்தான் அ
வர்களும்கொண்டு மேகவண்ணைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அதுகண்டுமே
கவண்ணும் நகைத்து அந்த அஸ்வத்தைக் கொண்டுவந்து மலையின்பேரி
லிருக்கிற விமசேனன்கையில் ஒப்பிவித்து பிறகு ஒரு மறத்தைப்பிடி
கிக்கொண்டு அந்தசேனைகளையெல்லாங்கொண்டுகொண்டு ஒருத்தனாய்கிலுந்
தபித்திரமொத்தப்ப போகவோட்டாமல் துரிதப்படுத்திப்போய் அது
வந்தபிடி பிடித்துக்கொண்டுவந்துவந்து அப்போது எவ்வாறாக
வனுடைய மறத்தைவிடமுடிந்ததுவாபி எங்குநால் அந்தராட்சத்தின் செ
ரிக்முடியும்கொண்டு துறையிட்ட அதுகேட்டு எவ்வாறாகவனும் கோப
மிருத்து தன்னுடைய சேனைகளையெல்லாம் புதுப்படச்சொல்லித் தானு
முடிக்கன்னுததனுபத்தமபிரமா-பிள்ளைகள், பித்திரிகள், சாமந்திரிகள்
குடவர்த்தனர்கள் முதலான சூதாங்கசேனைகள் டுடனே புறப்பட்டுபட்ட
ணத்திற்குவெளியேவந்து அனுப்பினான் அதுகேட்டு அனைத்துத்தன்னுடையசேனை
களையெல்லாமேகவண்ணன்பேரில்வந்துவந்து அவர்கள் மேகவண்ணைச் சூழ்ந்
திருக்கொண்டு அநேக அஸ்திரங்களையும் க்ஷுபங்களையும் எய்தான் அ
ப்போது மேகவண்ண சலியாமல் எதிர்த்துப் போராடுகிறபோது விமசேன
னோப்பார்த்த விஸ்வகேது சொல்லுகிறான், ஐயா நீங்கள் இங்கேதானே
குதிரையைக்கொடுத்துக் கொண்டிருங்கள் மேகவண்ண இளைப்படைந்
திருக்கிறான் நான் போய் வருகிறேன் என்று செல்லியெய்துகொண்டு வந்து
தனக்கையிலிருத்தவில்லை குணத்தொளியெய்த தான் வந்தசேதி மேகவ

ணனுக்குத் தெரியப்படுத்தி தனதுவில்லிடமாகி மகாதிட்சணியமாண்
பாணங்களைத்தொடுத்து பிரபோகிஞ்செய்து அந்தராஜம் அனுப்பினசே
னைகளைபெல்லா காலவேறுகைவேறு தீயிதழித்தனடி ததுவெற்றைப்
பீறி மத்தவெள்ளம் பெருகுமாட்டென்று கழுகுகூடமிருக்குவிடேக
கிவைத்தான் அதில்கிளசேனைதாழ்வி ஓடிப்போய்விட்டது மேகன்
ணனும் மலைப்பேரில் குதிரைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் குகையி
ல்வைத்துக்கொண்டு இனிமேல்துள்ளேத்திராபாரிய பரமசிவன்வந்
தால் குதிரையைவிட வேண்டியதுவென்று சொல்லிநுந்தான் இங்
கேதன்னுடைய சேனைகளெல்லாம்மீறித்துப்போனதுகண்டு எவ்வாறு
சுவன் பின்னும் அனேகஞ்சேனைகளை ஏவினான் அவர்களுந்முத்தமுத்த
தில் நெருங்கி மகாவேகத்துடனே எதிர்த்துநின்றார்கள் அதுகண்டுவிம்
சேனன் சந்தாக்கிரந்தைய் விறுபிள்ளேபேரில் எந்தனைதளம்வந்தெதிர்த்
தென்றுதனதுகதாயுத்தனைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு பூமியில்குதித்
து ஓடிவருகிறபோது அதுகண்டுவிஸ்வகேதுவிறுபதகப்பனுக்குத்தென்
டரிட்டு ஐயா நான் இந்தசேனைகளாகி மஸ்திரியின்பேரில்அபேட்சித்தே
ன் ஆகையால் நானேயனுபவிக்கவிண்டும் உங்களுக்குமரியாதையல்லா
ருமகன் மாமனா தீண்டிவாரோ ஐயாவென்று சொல்ல அதுகேட்டுவிம்
சேனனும் ஓவிஸ்வகேதுபுருஷனுக்கு அடங்காத ஸ்திரியமாமனா த
ண்டிக்கவேண்டாமோவென்றான் அதற்குவிஸ்வகேதுவும் ஐயாபுருஷன்
கையில் ஸ்திரி அடங்காமற்போனால் பிறகுமாமனா விஜாதிக்க வேண்டு
ம் ஆதலால்நீங்கள் மலைப்பேரிலேதானேயிருந்துவேடிக்கைப்பார்த்துநீ
கொண்டிருங்கள் இந்தஅம்பமான சேனைகளைக் குறித்து நீங்களாவரவே
ண்டுமோ வென்றுசொல்லி யனுப்பினிடிப்பிற்பாடு வில்லைக்குணத்தொ
னிசெய்து அந்தவில்லிடமாக இவ்வியபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிர
போகம்பண்ணி அந்தசேனைகளையெல்லாங் கொன்றாத்தம்பிரவாக மு
ண்டாக்கி ஆஜுவென்று சிங்கராதஞ் செய்துவில்லைப்பூமியிலுள்ளநிக்கொ
ண்டு பார்க்கப் பயங்கரமாக விருந்தான் அப்பொழுது எவ்வாறுசுவ
னவன் தனது சேனாவெள்ளங்கள் மடிந்து கிடப்பதையும் விஸ்வகேது
வைப்பூ பார்த்துஆச்சரியப்பட்டுச்சொல்லுகிறான் ஒமந்திரிமார்க்களேகே
ட்டமாகவென்றுபேசினான் அங்குமாய் ராச்சியபரிபரலன்ம் பண்ணினே
ன் இதுவகையில் இப்படிப்பட்ட சேவகளை எவ்விடத்திலுங்கண்டதில்
லை இந்தராஜகுமாரனைக்கண்களினால் பார்க்கப்பயங்கரமாயிருக்கின்றது
வில் வித்தையோவென்றால் இவன்கற்றதேவில்லித்தை இவன்மகன்விரா
தின்சன் அதோபார்த்தினால் இந்தமலையின்பேரிலொருதிலவியபுருஷன்
பெரிவில்லையுள் நிக்கொண்டு நமதுபட்டணத்தையும்நமதுசேனாமுத்தி
ரங்கையும ஒரு மசகமாதிரிமாக நினைத்து வேடிக்கை பார்த்துக்கொ
ண்டிருக்கிறான் ஆகையினால் என்ன அனர்த்தகாலம்வருகிறதோ தெரியு
மாது இதை ஆலோசிக்குமிடத்து மும்மூர்த்திகளும்ஒருமுகமாகக்கூடி
நம்முடையபேரில் ஓசமெடுத்து வந்தவர்க ளாகவேண்டும் இல்லாவிட
டால் பூலோகத்திலுள்ளவர்களில் எப்படிப்பட்டவர்களானால் நமதுப
ட்டணத்தைக்கண்ணெடுத்துதப்பார்க்கமாட்டார்கள்எல்லதுகட்டுமென்
றுசொல்லித்தன்சேனைகளையெல்லாம்ஒரிட்டமாக்க் கூட்டி விஸ்வகேதுவி
ன்பேரிலேவினான் அவர்களும் மகாரோஷத்துடனே அவ்வவர்களைகையி
லிருக்கிற ஆயுதங்களையும் பாணங்களையும் பிரயோகம்பண்ணி கொண்

ரித்து விவருடள் அதுகண்டு விஸ்வகேது நனகத்துதன்னுடைய வில்லி
லே ஒருகேட்சணயமானபாணத்தைத்தொடுத்துஅந்தசேனைகளைபெல்லா
ஞ் சிந்துவந்தாகி ராச்சியத்திலும் பிணமலைக்கும் மாங்கிஷக் குப்
பைகளும் எலும்புராகுகளும் பிணமலைக்குச் செய்தான் அதுகண்
டி தேவர்களெல்லாந் சுயசென்று செலுத்துகள் விமசேனனும் ஆனந்
தபரவசுமாரிணன் அப்பொழுது வெள்ளைகவனும் சந்தாக்கிரந்தையு
லோதித்து நாமப்பாத்திக் கொண்டுநுக்கும்போது அவன் எவ்வளவுசே
னைகளைக் கண்டித்துவிட்டான் இவனுடைய மகிமைதான் என்னதெரியா
து ஆகையினாலே இவனது ஊகாரம்மேயாய்நெதிரிந்தபிற்பாடு சண்டை
பண்ணுவோமென்று மனதில் பிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டு தன்முனை
ட்டிநங்கிஒரு பெரியயானையினும் லேறிக்கொண்டுநுந்துவிஸ்வகேது
வைப்பார்த்து ஓ ராஜகுமாரகா உண்ணப்பார்த்தால் எனக்குசண்டைசெ
ய்கிறதற்கு மனமில்லை நீயொசிறுபிள்ளையாயிருக்கிறாய் நீயாருடையகு
மான் உன்பெயரென்ன உன் ஊரென்ன நீங்குளென்னகுதிரையைப்பி
டித்தீர்கள் அந்தமலையின் பீரிலிருந்திவன் யாவன் இதுகையெல்லாம்
எனக்குநன்றாகத் தெரியச்சொல்லும் பிற்பாடு யுத்தம்பண்ணுவோமே
ன்று எவ்வாறுசுவன் கேட்க விஸ்வகேதுசொல்லுகிறான்.
ஓராஜனே எங்களுடைய குலங்கோத்திரங்கேட்டமோ ஆளுல்சொ
ல்லுகிறேன்நேள் நான் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுக்கும் அதிபதி
யாகிய தேவேந்திரனுக்குக் கவசகுண்டலத்தைக் கொடுத்து கீர்த்தியெ
ற்ற மகாதான்பரவாகிய கன்னமகாராஜனுடைய புத்திரன் என்பயர் வி
ஸ்வகேதுவென்றுசொல்வார்கள் தருமசொருபி யாகியதருமராஜாவான்
வர், அஸ்வமேதயாகம்பண்ணுகிற நிமித்தம் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவருடனே
ஆலோசனைசெய்து அவருடைய அனுமதியின் பேரில் உன் வசத்திலிரு
க்கிற அஸ்வமேதக்குதிரையைக் கொண்டுநுரும்படி யெங்களைபனுப்பி
வைத்தார் ஆஜியாலவான் இவ்விடத்தில்வந்தேனுத்தோமலையின்பேரிலி
ருக்கிறவரைப்பார்த்தாயோ அவனாத் தருமபுத்திரருடைய தம்பியாகிய
விமசேனனென்றறிந்துக்கொள் அதுவுமல்லாமல் உன்குதிரைமீதுக்கி
க்கொண்டுபோனவன் விமசேனன்போருகிய மேகவாணனென்று அதுக்
கொள் ஆதலால் என்பேராயும் ஊகாரமுதிருந்நேன்னை அன்ன
மும் என்னுடைய வார்த்தையைக்கேளும் அத்தென்னவென்றால் அகிலா
ண்டகோடி பிள்ளைகள்நமதுபூமி ஸ்ரீகிருஷ்ணமாத் தியினுடைய பரி
பூரண கட்டாட்சத்தினாலும் அவரது சகாயத்தினாலும் நான் சண்டை
செய்கிறேன் நானுதெய்வ சகாயமுள்ளவன் நீயுஷசகாயமுள்ளவன் இ
ன்றைக்கு உன்னுடைய சேனைகளையும் அண்ணன் தம்பி மாமன் சயத்
துன்ன உற்றார் பெற்றார் பிள்ளைகள்போன்மார் மந்திரி பிரதானிகளமு
தலியசகலாயங்கொண்டு உன் லேவத்தைடி மடக்கி உன் பத்திராவதி
ப்பட்டணத்தையுங் கொள்ளுகொண்டு போகிறே னென்றுசொல்ல அந்
ரு வசனத்தை எவ்வாறுசுவனங் கேட்டு கோபிக்காமல் குலங்கோத்திர
த்துக்காகச் சந்தேஷப்பட்டு விஸ்வகேதுவைப் பார்த்து விஸ்வகேது
ல்லது நீ அப்படியே செய்கிறாய் இப்பொழுது நீ பூமியில் நின்றுக்கொ
ண்டிருக்கிறாய் நான் யானையின்பேரி லிருக்கிறேன்இப்படியிருக்கிறேன்
னுடனே எதிர்ப்பது எண்ணப்போன்ற ராஜாக்களுக்கு தியாயமல்லிதே
னுடனே எதிர்ப்பது எண்ணப்போன்ற ராஜாக்களுக்கு தியாயமல்லிதே
னுடனே எதிர்ப்பது எண்ணப்போன்ற ராஜாக்களுக்கு தியாயமல்லிதே

சுவன்பிழைக்கக்கூடாதென்று நிருபுளஞ்செய்தருளினார் அதனால் அந்த
எவ்வாணசுவனும் பிழைத்து கண்ணெழித்துப்பார்த்து நித்திரைசெய்
தவன் விழித்தெழுந்தபுலால் அவனும் பிழைத்து உட்கார்ந்தானது
கண்ண விஸ்வகேதுவும் ஐயா ராஜேந்திரசாமாயிருக்கிறதோ சரி
மெத்தெனாந்தோ உமது ஆபாசநீர்த்தோலென்றுகேட்க அவனும் ஆ
யாசமொன்றாயிற்று கமாயிருந்த நிதனஞ்சொல்ல அதுகேட்டு விஸ்வ
கேதுவும் நீர்த்தோவிட்டிழிந்து அப்பரத்தில் பின்றுகொண்டு வில்லைக்கு
ணத்தொலி செய்து சண்டைபண்ணவாருமென்றழைக்க அதற்கு எவ்
வாணசுவனுஞ்சிரித்துதலையயரைத்து ஆ-ஆ, இதேது இந்தராஜகுமார
ரணைப்போ வெங்குங்கண்டதில்லை பகைபாளியுடனே போருகிறபோ
துதன்னை ஆயத்தநிலை மூன்றுவிட்டால் அவனைக்கொன்று ஜெயம்பே
றுகிறதேயல்லாமல் மது பாயும்அவனுக்குபசாரஞ்செய்து பிழைப்பிக்கிற
வர்களுமுண்டோவென்றுதனைக்குத்தானே போசனைசெய்து தேனைவிட்
டிற்றங்கிவந்து விஸ்வகேதுவைக்கட்டியனைத்துக்கொண்டு ஐயா, ராஜகு
மாரகா உன்னைப்போன்ற சம்பந்திரை நானெங்குங்கண்டதில்லை இனி
உனக்குமெனக்குள் சண்டைவேண்டியதில்லைநாளுமனதாருநகரமும்
உங்களுடைய ஆதீனம் இவிரசுமாய் தர்மராசாவை அஸ்வமேதயாகம்
பண்ணச்சொல்லும் உனக்கெல்லிருக்கிற பாணங்களை அம்பராதூணி
யில் வையும் வில்லைத்தளர்த்துமென்று வெருவாய்சமாதான வார்த்தைக
டுவது என் விச்சையல்ல என்னிறியதகப்பனாகிய வீமசேனன்அதோமலை
யின்பேரி விருக்கிறார் அவரண்டைக்குப்பேரகலாம் வாருமென்றுசொல்
லி எவ்வாணசுவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் வீமசேனன்முன்னேவி
ட்டு ஐயா, இந்தராசாவானவர் சமாதானமாய் நமது அடிமையாய்வருகி
றேனென்று சொல்லச்சொல்லிவேண்டிக்கொள்ளுகிறார் இதவரீர் தயவு
செய்யுமென்றுசொல்ல அதற்கு வீமசேனனும் அதுகடாது எனக்குளது
காகிறுப தருமராஜாவிருக்கின்றார் அவரிடத்திற் சொல்லவேண்டுமென்
து சொல்ல அதுகேட்டு எவ்வாணசுவனும் வீமசேனனுக்கும் பிரியங்க
ளஞ்சொல்லி தழுவிக்கொண்டு தருமராஜாவுக்குப்பதினாயிரம் ஆனைகளு
ம் லக்ஷங்கூறானும் வெருபதிபண்ணினேன் பூகிருஷ்ணபகவானுக்
குப்பதினாயிரம் கண்டனிட்டேவென்று இரக்கமாகக் சொல்லஅதுகே
ட்டு வீமசேனனுக்குவருபைவந்து சடினமடைந்தவர்களைக்காக்கிறதே
தர்மமென்று சொல்லிசுமாரமாய் ஒருவர்க்கொருவர் தழுவிக்கொண்
டு சந்தோஷப்பட்டார்கள் அப்போது மேகவர்ணனும் அஸ்வமேதக்குதி
ரையுடனே வெளிப்பட்டு வீமசேனனிடத்தில் வந்துகோந்தான்.
அவனையும் எவ்வாணசுவன் தழுவிக்கொண்டு இம்மூன்றுபேரையு
ம் ஆனாரீதேறிக்கொண்டு இவ்வாணசுவன்கள்போகமற்ற சேனைகளுடனும்
பந்துவார்க்கங்கள் குமரவார்க்கங்களையந்திரி மிர தானிகளுடனுஞ்சென்
பத்திராவதிப்பட்டணத்துட்புருந்தங்குள்ள ஸ்திரீசனங்கள் ஆட்சதைச
ளிறைக்கவும் முத்தலாத்தி பலளாலாத்திமுதலான அனேக ஆலாத்திக
ளெடுக்கவும் மகாலபலத்துடனேபோய் எவ்வாணசுவனுபாலஜி
ந்த சீமூத்திரத்தில் முழுகினவரைய சேனைகளையெல்லாம் வெளியேறி
த்திட்டி வீமசேனன்விஸ்வகேது-மேகவர்ணன் இவர்கள்மூன்றுபேரு
க்கும் தனதுபட்டபுதேவியாகிய பிரபாவதினை ஆணத்தியெடுக்க

சித்தி அந்தப்புறத்துக்குளமுத்துக்கொண்டு போயவர்களை ஸ்தர்னம்ப
ணனுவித்துத் தானும் ஸ்தர்னம்பண்ணி போசன சாலையிற்புருந்து சக
லசம்பிரமத்துடன் போசனஞ்செய்து கைகலச்சுத்திபண்ணிக்கொண்டு
தாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டு ஆஸ்தான மண்டபத்திற்குவந்துசுகலராஜர்
க்களுடனுங்கொலுவாய்த் தன்னுடைய (நவரத்தன பீடத்திலே) வீமசே
னனை உட்கார்வைத்துக்கொண்டு பற்ற இரண்டுபேருக்கும் வேறே நவ
ரத்தபீடமொன்றுவித்துச்சங்கீதமேளம் நாசகரமேளவாத்தியக்காரராயு
ம் ஸ்தர்ன பீடமொன்றுவித்துக்கொண்டு சரிசான நாடகப்பெண்களையும் அ
ழைப்பித்து அந்த மூன்றுபேருக்கும் பொழுதுபோக்கி வைக்கும்படி
பட்டஞ்செய்து எவ்வாணசுவன் மகாராஜனும் தனது சேனாதிபதியாகிய க
வேதனென்கிறவனை அழைத்துச்சொல்லுகிறார் ஓகவேதா நாளையதின
ம் தருமராஜாவானவர் செய்கிற அஸ்வமேதயாகத்திற்குநாமெல்லோரு
ம் போகவேண்டும் ஆதலால் நமதுசேனைகளையும்பட்டணத்து ஜெனா
ளெல்லாரையும் சீக்கிரமாய்ப் பிரயாணப்படுத்து அதுவுல்லாமல் தரு
ம நத்தருக்குக் காணிக்கையாகக் கொண்டு பேர்கிறவஸ்துக்களை முன்
பெய்க்கென்று கட்டளைபிட்ட பிற்பாடு தன்னுடையஸ்திரிகள் பின்
களை சகலமானவர்களுக்கும் உத்தரவுசெய்து பிரயாணப்பட்டச்சொன்
றுபடியே அவர்களெல்லாரும் பிரயாணப்பட்டார்கள் சுபேதனு
வாணசுவனுடைய உத்தரப்படியிந்தசேதிசகலமான பேர்களுந்
தெரியும்படிபறையறைவித்துதன்னுடைய வளவுக்குப்போய்தன்பெ
ண்சாதி பிள்ளைகளுக்கும் பிரயாண சேதியைசொல்லிவிட்டு தன்மாதா
வாகிய தன்மார்க்கியென்கிறவளண்டைக்குப் போய்த்தென்னிடமிட்டு ஓ
அம்மாதாயே எவ்வாணசுவன் மகாராஜாவானவர் சகலசேனைகளுடனே பி
ரயாணப்பட்டி தருமராஜாசெய்கிற யாகத்தைப் பார்க்கப்போகிறார் நாம
மும் போய்க்கண்குளிரப்பார்த்து பூகிருஷ்ணபகவானையுந் சேகித்த
நாமசெய்தபாவங்கள்போகத்தக்கதாக கங்கைமுதலிய புண்ணியதீர்த்த
ங்கங்களிலும் ஸ்தானஞ்செய்துசுகமாய்வரலாம் வாருந்தாயே பென்று
அழைக்க அதுகேட்டு அந்ததூர்மார்க்கியும்தன்ருமாரானியுபவேதனைப
ரித்து அடாபயலே நீ என்னசொன்னாய் தர்மராஜாயாகப்பண்ணுகிற
எவ்வாணசுவனை போகிறான் நானும்தோகிறேன் நீயும்வாவென்றுஎன்னை
அழைக்கிறாய்எனவா அடாபிள்ளாய் நீதரு பித்தியுக்காரன் அந்த என்
வாணசுவனிடமிருந்துபித்தியுக்காரன் யாகஞ்செய்கிற தர்மராஜாவோ உ
ங்களிலும் பெரியபித்தியுக்காரன் அஃதெப்படி பென்று கேட்பாய்
கில் அந்ததருமராஜா இதுபரியந்தம் வனவாஞ்சு செய்து அலைச்சல்பட்டு
முடிவிலே துரியோதனாகினைச்செய்ததுமீதா நாளல்லவோ பட்ட
ங்கட்டிக்கொண்டான் இனியாகிலும் பெண்சாதி பிள்ளைகளுடனே கூ
மர்ப்வேளைக்குச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு முலைபீட்டில் சுமமாயிராமல் ப
யித்தியம் பிடித்து விருதாவாயாகஞ்செய்கிற தென்றுபார்ப்பார்ப்பேசை
க்கேட்டு வீணுகிரியித்தை பெல்லாஞ்செவழித்து விடுகிறான் ஐயா
யோதர்மராஜா இதுவணாயிலமெத்த புத்தியுள்ளவெனென்றெண்ணி இரு
ந்த அதனால் அவன் புத்திதெரியவந்தது இந்தபித்தியுக்கொண்டு ப
ணத்தையெல்லாஞ் செலவிடுகிறான்ல்லவோ ஆலைவன்பிழைக்கமாந்த
கந்த கிருஷ்ணனைப்பார்த்து பெண்சாதிக்கும் உடமைபிட்டு தருமரா
ஜாக்குத் தரு தாசுகொட்டாமல் ஒருயாகமும்பண்ணாமல் விட்டான்

திராவிடத்தை யெல்லாம் பத்திரப்படுத்திவிட்டு ஒருநாளாகிலும் விட்டி
 சாப்பிடாமல் ஊராசாத்திரிந்து வயிறுவளர்த்திக் கொண்டு கரலங்குழி
 க்கிருன் பாசுத்தையோ அவனே எனக்குப்பிரியமானவன் அவனைமெச்சி
 னேனவனைப்பார்த்தாகிலும் தருமராசாபிசுவாமல் விருதாவகக்கெ
 ட்டுப் போகிறானுலு மாகட்டும் நான்வருகிறதில்லை அந்தப்பயித்தியக்
 காரன் செய்தபாத்தையநான் பார்த்தலாகாது என்னைத் தண்ணீரில்
 பூந்துசாகச்சொன்னையோ எனக்குவாகக்கூடாது அப்படியல்ல வென்றுநா
 னவந்துவிட்டால் இங்கே விட்டில் மருமக்கள்மார் நிஞ்சின்வர்கள்பண்
 னகாககளை அபாரியாகச்செல்லு பண்ணிவிடுவார்கள் ஆகையால் அப்படி
 ச்செய்யவெட்டாமல் தண்டிப்பதைவிட்டும் பிள்ளைகளுயும்பெண்களை
 வேளைக்குவேளை சோறுதின்னவெட்டாமல் அதட்டி அகலாயிடுகிற
 லவையிறுமாய் ஒருவேளைசோறுதின்னச்சொல்லி கட்டுபண்ணுகிறதைவி
 ட்டும் பிடிக்காரரை ஊர்வழிசெருவழிவாரெட்டாமல் காலொடியும்
 பாடி அடிக்கிறதைவிட்டும் அண்டை அசலுடன் உலக்காதடியையெடுத்
 னுக்கொண்டு சண்டைக்குப்போகிறதைவிட்டும் என் புருஷனைத்தித்
 தங்கண்டினை பண்ணுகிறதைவிட்டும் உண்டிடுகேவரச்சொல்லுகிறயோ
 கல்லவேலைசெய்தாய் பிள்ளையானவந்துவிட்டால் என்னிடெல்லாங்கொ
 ன்ளையாய்ப்போம் அப்போதென்செவனும்போம் நான்வருகிறதில்லை
 வேணுமானால்பித்திரப்பிடித்துப்போகிறயென்று சொல்லியனுப்பி
 வனுஞ்சிரித்துக்கொண்டுவந்து அவன்கொண்டவசனங்கொல்லாமின்ன
 னுந் தவண்டித்திலும் விமசேனன் முதலானவர்க ளிடத்திலுஞ் சென்
 னான் அது கேட்டு அவர்க ளெல்லாருங் கூலென்று ஊதத்து இப்படிச்
 கோத்தவந்தருமராசா புகிறுஷணபூரித்தி இவர்களிடத்திலவந்திருந்
 தாலுடொழுது போக்கிக்கொண்டிருப்பான் ஆகையால் அவனையுங்கட
 வே அழைத்துக்கொண்டு வாவென்று விமசேனன்சொல்லுகவேதனும் ஐ
 யா னான் என்னுங்கடியுமிட்டுஞ்சொல்லிப்பார்த்தேன் அவன்வருகிறதின
 னு யென்றுசொன்னான் அதுகேட்டு எவ்வாறாகவனும் அப்படியானால்
 வளைக்கையுக்காலுங்கட்டி டோலிலிப்போட்டு கொண்டுவாவென்று
 துஜேட்டு சுலேதனும் அப்படியேதாயநிடத்திற்போய்கழைக்க அவன்வா
 ளாட்டேனென்றுசொல்ல அவனைப்பலவந்தகாரமாய்ப் பிடித்துக்காலு
 ன்கடியுங்கட்டி எடுத்துக்கொண்டு வந்து டோலியிலிப்போட்டுக்கொண்டு
 னே நிருத்திலுன் அதுகேட்டு எவ்வாறாகவனுஞ்சிரித்துக்கலுனவந்தினை
 லும் பிரயாணப்படுத்தினான் சந்தனாகபதாதிகளும் மந்திரிபிரதா
 னிகளும் குமாரகல்கக்கலும் பந்தவாகக்கலும் ஸ்திரீசெனங்கலும்
 மகேனன்ஸிலகேதுமேகலும் சூரியாஸ்கலேதனும் தாபதியா
 னகலேதனும் புடைகுழத்தக்கதாக அஸ்கியோசுருகியையைக் கூட்டுக்
 கொண்டு பிரயாணப்பட்டு பதினொட்டிமேனாநீதிபன்களும் தாபதி
 மென்றுமுழங்கும்படியாகப்பயத்திகாவை பட்டணத்தை விட்டும்புறப்ப
 பட்டு வெளிக்கூட்டாமபோட்டு கேளைகளைபெல்லாங் குறிப்பலக்கூட்டி
 பபி யாணப்படுத்தி அஸ்திபுரத்திறஞ்சய்பநாயவந்து என்
 னும் விமசேனமகாராஜானினுடைய அண்பிழிப்பெரிவதன் பிணை
 கையிலகாம் அவகே ஒருசிலகார வந்தநிலி இசைபுறப்பெரிவதன் அ
 திப் பழுது விட்டேனும் தான்முன்னுக்கூட்டிவந்திருப்பதும்

புறந்து தருமராஜானைக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணினான் அவரும் தயி
 ரையுபடுத்து மாம்போட்டனைத்துக்கொண்டு டோலிவந்தப் பண்ணினார் அப்
 பிராது விமசேனனும் தான்போய்வந்த சகலசேதிகளைபெல்லாஞ்சொல்
 லி எவ்வாறாகவ மகாராஜனும் அவ்வமேதக்குதினையுடனே தண்டித்
 டு கம்முடையபுருகுச்சு சயிபத்தில் வந்திரங்கியிருக்கிறான் நான்முன்ன
 தாக வந்தேனென்று சொல்லிவிட்டு அந்தப்புறத்திற்குப்போய்குத்தே
 வித்து நுழங்காரஞ்செய்து அந்தமடாளுடனே சகலசேதிகளையுஞ்சொல்
 லிவிவந்தித்திரப்பிடுகிறுஷணதேவர் எங்கிருக்கிறு நெறுயிசாரித்து ரப்
 பரிணத்தின்பெரிவிருக்கிறதாகக்கேள்விப்பிட்டு அவ்விடத்திற்போய்கிரு
 ஷணமூர்த்தியைக் கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்ய அவரும் விமசேனனை யெ
 டுத்து மாம்புடனேதழுவிக்கொண்டுவிக்கசேனா நீ அஸ்வமேதக்குதினா
 னைக்கொண்டுவந்தாயோ வென்றுகேட்க அதற்குவாய்வு குமாராகுதியவி
 மசேனன்சொல்லுகிறான்.
 இஐயா கிருஷ்ண மூர்த்தி உம்முடைய அணுக்கொகத்தி நுலே நானு
 ம்விவந்தேனெனும் மேகலாணனும் பத்திராவிதி பட்டணத்திற்போய்கு
 தினாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு எவ்வாறாகவனிடத்தில்சண்டை சமாதா
 னஞ்செய்து அந்தராஜனையும் உடன்படுத்தி குதினையுடனேயவழத்தாகி
 கொண்டு வந்தோம் அதோ அவரானும் வருகிறார்கள் நான் உங்களுக்கு
 த சேதிசொல்லும்படி முன்பாக வந்தேனென்று சொல்லி அவருக்குக் க
 ந்தோஷமுண்டாக்கி விட்டு அவ்கிருந்துதுளொளபயிசினிடத்திற்குவந்து
 அவளுடனேயுஞ்சொல்லிவிட்டு அர்ச்சுனன்நகுலன்சகாதேவன் முதலான
 வந்தருக்குத் தெரிவித்துவிட்டுபிற்பாடுபோஜனசாலைக்குப்போய்சகா
 ம்பிரமத்துடன் போஜனம்பண்ணிக்கைகாங்குத்திசெய்துக்கொண்டபடி
 படியும் தன்மயனா ராஜபதர்மபுத்திரரிடத்திற்குவந்திருஷணபகல
 ளேமம் தர்மராஜாவினோடும் ஆலோசனைசெய்து நாம் திரைவரும்
 ரக்கொண்டு போய் எவ்வாறாகவமகர ராஜனை அழைத்து வரவேண்டி
 மென்றுவிமசேனன்சொல்ல அதுகேட்டுதருமபுத்திரரும் கிருஷ்ணமூ
 த்திரபுமுடைய அனுபதிரன்பெரிஸ் மந்திரிபிரதானிகளுடனே தயி
 ருக்கூழ்புடைகுழத்தக்கதாகப் புறப்பட்டு வருகிறபோது எவ்வாறாக
 தந்திரத்தோடு தனக்கெகிருகவந்தகுமனந்தனருஷணபகலன்
 டென்னாநினைத்தோடு அழைத்துவந்தான் அவ்வமகர நமஸ்காரம் பண்ண
 னதுசென்றதும்மந்திரரும் சந்தோஷதாரா பெல்பாணசுவையெடு
 துமார்போடேதந்தினைக்கண்டு துக்காஜேதிரைனுடையபுருகவரு
 சைபவிரும்பியே விமசேனனை ஊர்வழிக்குதினையை பிடிக்கச்சொ
 ளும் இனிமேல் காய்செய்கிற பாகமுானது இருக்கின்றமும் வந்திர
 கிறையேறமென்றுசொல்ல அதற்கு எவ்வாறாகவனும் ஐயாத்திரம
 னு உங்களுடையதரிசன்முய் கிசேஷபகலேண்டி அடிமேனம் திவ
 மவாதேனென்றுசொல்லி பிற்பாடு தேவாதிதேவனுந் திருஷணமூ
 லபக்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்தான் அவரும் எவ்வாறாகவனும்
 மாம்போட்டனைத்துக்கொண்டு ஆசிரவாதஞ்செய்ததன்மையு
 டென்னாகவன அர்ச்சுனனையும் நகுலனையும்கூட
 ன் ஒருவாக்கொருவர் சந்தோஷனைத்தந்திப்பட்டு
 திருஷணமூர்த்தியும் அவனினுடைய அண்பிழிப்பெரிவதன் பிணை
 கையிலகாம் அவகே ஒருசிலகார வந்தநிலி இசைபுறப்பெரிவதன் அ
 திப் பழுது விட்டேனும் தான்முன்னுக்கூட்டிவந்திருப்பதும்

களுடனேயும் நவரத்தினமண்டபத்தில் கொலுவாயிருந்தார் பின்புள்
வாணகவன் பெண்சா தியாகிய பிரபாவதியானவள் குந்தாதேவிக்கும்
ரொளபதிக்கும் நமஸ்காரஞ்செய்து அவர்கள் ஆதரணசெய்ய அந்தப்பு
த்திலேயிருந்தாள் மறமசேகரன மவர்களுக்குவிட்ட விடுதியிலிருந்த
யிருந்தார்கள் அந்தசமயத்தில் கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர்தருமராஜாவை
ப்பார்த்து ஓ தர்மந்தன இத்திரு புர்வத்திலல்லவோநாம் குதிரைகிடப்
போகிறது அப்பொழுது என்னையழித்ததுபிஞ்ஞல் நானவருந்மேனி
ப்பொழுது துவாரகைக்குப் போகிறேன்வென்முதருமந் தனரிடத்திலும்
விமன்-அர்ச்சுனன்-சுருஷ-சகோதேவன்-இவர்களுிடத்திலும்-குந்திதேவி
கபத்தினா. துரோபதி-இவர்களுிடத்திலும்-ரெலவுபெற்றத்கொண்டு
சாத்தி கிருதவர்மன் இவர்களுிடத்திலும் ஒருதிவ்வியாதத்திலேயிருக்கொண்
டு மகாசந்தோஷத்துடனே துவாரகைக்கு எழுந்தருளிஞர் பின்பு தரும
ராஜா வானவர் இரண்டொருமாதவரைக்கும் மலர்வைப்பவத்துடனே ராச்சி
யபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் தருமராஜாகொலு
மண்டபத்தி லிருக்கிறவேளையிலவரிடத்திற்கு மதுபடியும் வேதவியாச
ர்எழுந்தருளி வந்தார் அதுகண்டு தருமபுத்திரரும் கொலுவைவிட்டு
முந்திருந்து எதிர்கொண்டுபோய்ச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கா ரஞ்செய்து
அந்தமுனிசிகாமணியை அழைத்துவந்து ஒருபொற்பீடத்தின்பேரில்எழு
ந்தருளச்செய்து கந்தபுஷ்ப அட்சதைகளால் பூசைசெய்துபோகட்சேமன்
கையொருவர்க்கொருவர் வினாவினபின்பு தருமராஜாவானவர் அந்தமு
னிநாதனைப்பார்த்துவினாசமுனிநீதிநாதேவரீர் கட்டமோயிட்டபடியினி
வமேதக் குதிரையையழைப்பித்து இயோர்பர்வத்தண்டையிலிருக்கிற
திரவிபத்தையு மெடுப்பித்துக்கொள்ளுகிறேனது இருக்கட்டும்முன்பு அ
ஸ்வமேதயாகத்தையுமருந்து மகாராஜாசெய்து முடித்தானென்று திரு
வுளம்பற்றியருளினீர் அந்தமருத்துவமகாராஜா எந்தவிதமாக அந்தயா
கத்தைநிறைவேற்றினார் அந்தவிவரத்தை அடியேனுக்குத்தெரியப்படுத்த
வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு வியாசபகவான் திருவன்
ம்பற்றியருளுகின்றார் விபாசபகவான் தருமன்ந்தனருக்கு அஸ்வமேத
யாகத்தின் முறைமைகூறல் ஓதர்மந்தன. அந்தமருத்துவமகாராஜாயாக
ஞ்செய்து முடித்தவிவரத்தைச் சொல்லுகிறேன் நீர் கேட்பீராக அந்த
படியென்றால் பூர்வத்திலந்தமருத்துவராஜன் ராச்சிய பரிபாலனம்பி
டி அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யுபடியி னினைத்துதெய்வலோகத்திற்குப்போ
ய் பிரகஸ்பதி-பகவான்க்கண்டு நமஸ்கா ரஞ்செய் அவணத்தான்செய்கி
ற யாகத்திற்குப் புரோகிதரயிருக்கும்படியழைக்கவருமப்படியேவருந்
றேனென்று சம்மதித்துப்பிடி தேவேந்திரனிடத்திற்குப் போய்ச்சென
வுகேட்க அந்ததேவேந்திரனுன் ஓதிநாசனைசெய்து அந்தயாகத்தைநீரி
ருந்து நிறைவேற்றிவைத்தால் அவன்முழுடைய பதவிக்கு வருவான் ஆ
தலால் நீர் போகவேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டான் ஆகையினால் பிர
கஸ்பதிபகவானும் வரமாட்டோமென்றுசொன்னார் அதுகேட்டுமறுத்து
வமகாராஜனும் மிருத்தவிரசாரத்துடன் புலோகத்திற்குவந்துதுக்கித்துக்
கொண்டிருக்கிறபோது அவரிடத்திற்கு நாரதர்வந்து சொல்லுகிறார் ஓம்
தருமகாராஜாவே நீரோன்னிசரப்படுகிறீர் பிரகஸ்பதிவராமற்போ
ய் போகட்டும் அவர் தம்பியான சங்கவண்ணர் யோகிஸ்வராயக் காரி

யிலிருக்கின்றார் நீர் அவரிடத்திற்குப்போய் அவரை அழைத்துவந்துபுரோ
கிதராக வைத்துக்கொண்டு யாகஞ்செய்யும் அவர் எத்தனைகோபித்துக்
கொண்டாலும் நீர் பொருத்திரும் என் சேதி உனக்குச் சொன்னவன
ொன்று கேட்டால் நாரதர்சொல்லிவிட்டு அக்கினியில் விழுந்தானென்று
சொல்லும் பேய்வாருமென்றுசொல்லி நாரதர்போய்விட்டார்.

அதுகேட்டு மருத்து மகாராஜனும் அப்படியே காக்குப்போய்
பெய்தபெய்தவண்ப்போல் திரிந்துகொண்டிருக்கிற சங்கவண்ணைக்க
ண்டு தெண்டனிட்டு எதிரோடு அதுகண்டு அந்தசங்கவருணரும் ரா
ஜாவின் பேரில்காரியுமிழந்துவிட்டுப் போய்நினைவாயோடிப்போனார் அது
கண்டுமருத்துமகாராஜனும் பின்னிடாமல் தாடார்ந்துபோகஅப்போதுச
ங்கவண்ணும் நீயானென்றுகேட்க மருந் புகாராஜனும் அவணப்பார்
த்து ஓ சுவாமி அடியேனும் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்வவேண்டிச் சுவர்
க்கப்பூயிக்குப்போய் பிரகஸ்பதியைப் புரோகிதராக இருக்கும்படி அ
ழைத்தேன் அவரும் தேவேந்திரனைப்பேசுசைக் கேட்டுக்கொண்டு வரமா
ட்டேனென்று சொல்லிவிட்டார் அதுகேட்டு புலோகத்திற்குவந்து நான்
விசாரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது நாரதர்வந்து தேவரீரை அழை
த்துக்கொண்டுவந்து நிறைவேற்றும்படி சொல்லிவிட்டு அக்கினியில்விழு
ந்துபோனானென்று நடந்தசுவீஸ்தரங்களைச்சொல்ல அதுகேட்டு சங்கவ
ண்ணுஞ்சிரித்து ஓமருத்து மகாராஜாவே நீ அழைப்பித்தபடியேநான்
வந்து உன்னைப்பிழைந்த யாகத்தைச்செய்து முடிக்கிறேன் ஒன்றுக்குந்அ
ஞ்சவேண்டாம் அப்படிசெய்யும்போது மத்தியில்பிரகஸ்பதிவந்தால்அ
வணாவைத்துக்கொண்டு செய்கிறதில்லையென்று நீ உறுதியாகச் சொல்
வையாகில் நானே அந்தயாகத்தை நிறைவேற்றி உன்னைமோட்சா ஐக்கி
யனாகச்செய்கிறேனென்று சொல்ல அதுகேட்டு மருத்துமகாராஜனும்அ
ப்படியே ஸ்லத்தென்று கத்தியவசனமாகச்சொல்ல அதற்குச்சங்கவண்ண
னும் சம்மதப்பிட்டு அந்தராஜாவின் பின்னேவந்து யாகமுனிதிபண்
ணவைத்து அந்தயாகுண்டத்தில் அக்கினியைவளர்த்தி அந்த அக்கினி
யும் இத்திரனிடத்தில் கட்டுப்பட்டிருந்தடியினுள் தணிந்துவிட்டது அ
தற்குச் சங்கவண்ணரும் கோபங்கொண்டு அக்கினியைச்சபிக்கும்படி நி
னைக்கும்போது அதுகண்டு அக்கினிசென்று கிடுகிடுவென்று கடுங்கிப்
பயந்துவந்து அந்தசங்கவண்ணன் தலை மீளாமல் மெய்நீந்தார் அப்போ
து சங்கவண்ணரும் மந்திரனைச்சொல்லி அந்தராஜன்கையினால்யாகஞ்
செய்யவக்கும்போது அந்த தருமபகவானும் தேய்வலோகமட்டார் யெ
ழும்பியது அதனைத் தேவேந்திரன் ஆலோசித்துப் பிரகஸ்பதியை
வைத்துக்கொண்டு யாகம்பண்ணச்சொல்லி ஒருதூதனுடனே சொல்லி
யனுப்பினான் அந்த தூதனும்வந்து சங்கவண்ணருடைய கோபாக்கினிக்
குப்பயந்து திரும்பிப்பிர்தே-ச்செ-துடனே கூடாதென்றுசொல்
ல அதுகேட்டு தேவேந்திரன் யுபகொண்டு வச்சிராயுத்தையெடுத்
து வருகிறபோது அதுதெரிந்து சங்கவண்ணருஞ்சிரித்து வச்சிராயுத்த
தை பிரயோகஞ்செய்யாமலும் அவனைக்கடந்து வரவொட்டாமலும்
தம்பித்துவிட்டார் அதுகண்டு தேவேந்திரன்பயந்து கொவமடக்கின
வப் மெத்தவும்பரிதாபப்பட அப்போது சங்கவண்ணருக்குந் அப்ப்
வப்போதும்பொ லிருக்கப்பண்ணி அந்தஇத்திரன்முதலான திக்குபர்
லகர்கள் கையினால் யாகத்துக்குவேண்டிய வஸ்துகளை எடுத்துத்தர்

சொல்லி சகலசம்பிரமத்துடனே மருத்து மகாராஜன் கையினால் பாசு
த்தை சாங்கமாய் நடப்பித்து இந்நிரன்முதலான தேவர்களுக்கெல்லாம்
ந்தாராஜன்கையினால் லளிப்பாகங்களைக் கொடுப்பித்து சந்தோஷம் பண்
ணுவித்தானந்த மருத்துமகாராஜனுள் சந்தோஷமாய்ந்த யாகத்தை நி
றைவேற்றிவிட்டு சங்கவாணருக்குக் கண்களில்லாத நிரவியத்தைத் தட்
சீணையாகக்கொடுத்து இன்னம் அனேகமாயிரம் பிராமணர்களுக்குந் தி
ரவியத்தைப் பர்வதாகாரமாய்க் குவித்து தட் சீணையாகக்கொடுத்து வீர
த்திபெற்றான் அந்தப் பிராமணர்களுக்கும் அவரவர்கள் சமயத்தருந்த நிர
வியத்தை யெடுத்துக்கொண்டு பிச்சுநான இரவியத்தை இமேதாப் பர்வத்
தண்டையில்கும் பலாகக்குறித்துவிட்டு இந்த நிரவியத்தைக் கண்டபோக
ளசுகமாய் எடுத்துக்கொள்ளுதல் வீரர்களேன்று சொல்லிப்போனார்கள் ஆ
கையினால் ஒருமகாராஜாவேநீர் அந்த நிரவியத்தை எடுத்துக்கொண்டு யா
கப்பண்ணுவென்று சொன்னார் அதுகேட்டு தருமாந்தனருள் சந்தோஷ
ப்பட்டு ஐயா முனிநாதரே பூலோகத்தில் பிச்சுநான இரவியத்தை குத்தி
ரர்களாகிய இந்தநான்குவருணத்தாரும் அவரவர்களது கொள்ளவே
ண்டிய முறையைக் கிராமப்படி அடியேனுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டு
மென்றுகேட்க அதற்குவேதவியாசர் சொல்லுகிறார்.

ஒரு தருமாந்தனருளேனும் பிராமணனுக்கு இருக்கவேண்டிய ஸ்ரானம்
சந்தியாவந்தனம் ஜபதபவேதபாராயணம் - ஒமம் - பொருமைசந்தியம்
இந்த நற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றவனே பிராமணன் அவன் அ
ந்தத்தில் பிச்சுநானைக் கையினால் எடுத்திடுகிறான் இருக்கவேண்டிய
து ஐந்தாடிக்கிரகம் சிஷ்டபரிபாலனம் சத்தியம் பூததயாளம் சத்திர
ஜெயம் பிராமணசேவை இந்த நற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றவ
னே உத்தம சந்திரியன் அவன் அந்தத்தில் புண்ணியலோகத்தைப் படை
வான் வைசியனுக்கு இருக்கவேண்டியது ஒருவஸ்துவைக்கொள்ளல் விற்ற
ல் அதிஷ்டசமமானது ஆதாயத்தைத்துக்கொண்டு தராகநீயைக் கிற்றல்
இந்த நற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றவனே உத்தமவைசியன்
அந்தத்தில் இந்திரலோகத்தை யடைவான் சூத்திரனுக்கு இருக்கவேண்டிய
யது சந்து நடைபிறழாமை பொய்சொல்லாமை பூததயாளம் பெரிபுர
ர்கள் பக்தி பிராமணசேவை இந்த நற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்ற
வனே உத்தம சூத்திரன் அவனும் அந்தத்தில் புண்ணியலோகத்தைப் படை
வான் கேட்டிரே தருமாஜாவே இதுசொருக்கெல்லாம் ஒருகுட்சுரு
மான கலயஞ்சொல்லுகிறேன் அஃதென்னவென்றால் எந்தஜாநியிற்றி
ரந்தவானுஞ்சரியே அவனிடத்திற் பரஸ்திரிகவானியில்லாமையும் இ
ந்தவர்களுக்கு இல்லையென்றமல் தன்னாலியன்றமாத்திரங் கொடுக்கி
ற சேவகாருண்ணியமும் தேவதாபத்தியும் பிராமணவிசுவாசமும் பி
ரர்கள்க்கியும் தெளியவைத்திருக்க வேகத்தம்சாஸ்திரங்கலிடத்திலு
ம் பிக்கையுமாயி இந்த நற்குணங்களை உடைப்பாடுகிறார்களிடத்திலு
ம் சென்மவாரம் சென்மநட்சத்திர மாசப்பிரவேசம் ஏகாதேச அயுரா
சை பெளர்ணமி இதுமுதலான சுபகிணங்களில் ஸ்திரியை போகஞ்செ
ய்யதபூல் பூமிநாராயண மூர்த்தியினிடத்தில் பக்திவிசுவாசமாயிருந்த
வனே அவன் சம்சயமில்லாமல் புண்ணியலோகத்தைச் சேருவான்
அவன் வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றியருளித் தருமாஜாவினிடத்திற்
புபெற்றுக்கொண்டதெம்முடைய ஆசீர்வத்துக்கெழுந்தருளினார் அ

ன் சின்பு தருமாஜாவும் ஏகாதேஸ்தானத்திலிருந்து ஆலோசனைசெய்
து சித்திராபர்வமும் சம்பித்திருக்கின்றதாகையால் இனிமாம் சம்மாயி
ராமல் யாகத்திற்கு வேண்டியமுஸ்திபு பண்ணவேண்டுமே இதுகளுக்
கெல்லாம் பூரிருஷணபகவா னிருக்கவேண்டும் அவரையல்லாமல் ஒரு
காரியமும் நடவாதேயென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு தம்பியாகிய வீமசே
னனை யழைத்து ஓ வீமசேனா நீ சீத்திரமா இரதமேறிக்கொண்டு துவா
ரகா புரிக்குப்போய் கிருஷ்ணமூர்த்தியைக்கண்டு சித்திராபர்வம் சம்பி
த்து விட்டதென்றசொல்லி அவனாரும் அவர்பெண்சாதி பிள்ளைகள்மு
தலான பட்டணத்திலுள்ள சகலசீனங்களையும் அழைத்துக்கொண்டு
வாவென்று கட்டினையிட்டார்.

அப்படியே நல்லதென்று வீமசேனனும் ரதமேறிக்கொண்டு அதிக
வேகமாய் துவாரகைக்குப்போய் கிருஷ்ணபகவானுடைய அரண்மனை
வாசற்படியில் தேனாவிட்டிறங்கி வாசல்காக்கிற சேவர்களுடனே அஸ்
தினபுரத்தி லிருந்து வீமசேனன் வந்திருக்கிற அனவரண்மனைக்கு வ
ருகிறதற்குச் சமயமாவென்றுகேட்டு வரச்சொன்னாரென்று அறியப்படு
த்துங்கொண்டு சொல்லியனுப்ப அந்தச் சேவர்களுமப்படியே நல்லதெ
ன்று அரண்மனைக்குள்ளேபோக அங்கேயந்தப்புறத்தில் கிருஷ்ணபக
வானுள்ள ஒரு நவரத்தினபீடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு தங்கப்பள்ள
யத்தில் தேவகி தேவியார் இஷ்டான்னம்பரிமாற ருக்மணி சத்தியபா
மைபிருவரு மயில்விசிறிகொண்டுவிசற மகாசந்தோஷத்துடனே தும்ப
மலர்போன்ற சாதத்தில் தங்கக்கட்டிபோல் பருப்பெபேர்டுக்கொண்
டு புத்துருக்கு செய்விட்டு ஐந்துவிரலாலும் பிசைந்து கையெடுத்து சாப்
பிடப்போகிற சமையத்தில் சேவீகர்களவந்து தண்டனிட்டு ஐயா கிரு
ஷ்ணமூர்த்தி உம்முடைய மைத்துனரான வீமசேனராஜா அரண்மனை
வாசலிலேவந்துகிறதிரார் அரண்மனைக்குள்ளே வருகிறதற்குச் சமயமாவெ
ன்று கேட்டுவரச் சொன்னாரென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவான் கி
றார். ஓ சேவர்களே அப்படியானால் வீமசேனனைச்சொலுதியில்வரச்சொ
ல்லுபுகொள்ளு சொல்லியனுப்பிவிட்டு தன்னைக்கில் அள்ளின அமுத
த்குச்சுச் சாப்பிடாம லப்படியே பிடித்துக்கொண்டிருக்க அதிலந்தசேவ
ர்கள்கொண்ட வார்த்தையைக்கேட்டு வீமசேனனு மரண்மனைக்குள்
னே வருவதுகண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நடித்து லாவரவீமசேனா நீயு
ம் நல்லவேளைக்கு வந்தாய் நீ மகாஜாபாசத்துடனே யிருக்கிறாய் ஆகவா
ல் நாபிருவரும் போசனம்பண்ணுவோம் வாவென்றழைக்க அதுகேட்
டு வீமசேனனும் நல்லதென்று சம்பத்தில்வரவே அதற்கு கிருஷ்ணமூர்
த்தியும் நண்குத்து ஓ வீமசேனா நான் விளையாட்டுக்காகச்சாப்பிடவாவெ
ன்று அழைத்தால் நீமெய்பென்று வெட்டியில்லாமல் வந்துவிட்டாய்
அப்படியாவாருமா உலகத்தில் ஒருவன் சாப்பிடும்போது ஒருவன் வந்
தால் அவனை உபசாரமாகச் சாப்படுவோம் வாரும்மென்றழைத்தால் அ
வன் நான்சாப்பிட்டேன் நீர் சாப்பிடுமென்று சொல்லுவானே யல்லாம
ல் சாப்பிட வரமாட்டான் அப்படியல்லவென்று உனக்குசாதத்தைக்கொ
டுத்தாலும் போதுமோ முன்னாலே ஏகச்சக்கிரமென்கிற அக்ஷிபுரத்தி
ல் பக்காகுரனுக்கு ஒருவண்டியில் நிறைபவந்தசாதமும் கந்திவன
ண்டுபோகச்சொல்லி உன்னையனுப்பினே கைகளையெல்லாம் புவித்
திலும் உதிராக்கினி யடங்காமல் யமுனாநதியிலிருந்த சகலசீனங்களையும்

ம் குடித்தும் போதாதா உனக்கு இந்தப் பள்ளியைச் சாதாரணப் போதுமே
வென்று கேட்ட அதற்கு விமசேனனும் கிரித்து ஐயா கிருஷ்ணமூர்த்தி
யே நல்லவார்களைச் சொன்னார் உம்முடைய தலையின் பேரில் பூசிக்கா
ளவு குற்றத்தை வைத்துக்கொண்டு என்பேரில் குற்றம் சொல்லி மிசட்டு
கிறீரோ நான் காப்பாட்டைத் தள்ளப்போகாதென்று கிளைத்துவந்தால்
ன்னை இப்படி சொல்லலாமோ ஆனால் சொல்லுகிறேன் கேளும் முன்னு
லே ஈசோமுபதினாலு லோகங்களை சத்தசாகரங்களையும் வயிற்றில்
க்கிக்கொண்டு அதுவும் போதாமல் இடைச்சிகள் விட்டிலுள்ள தபர்வ
ன்னெய்களைத் திருடியுண்டும் கோபாலார்களெல்லாம் இந்நிலைக்குப்
பொங்கலிட்டால் அதை வேண்டாமென்று தடுத்து கோவர்த்தனகிரிக்கு
ப் பொங்கலிடுகிறதுபோல் போலவந்துப் பொங்கலிடுகிறது அந்தசா
த்தை யெல்லாந் தின்று வயிறு நிரப்பிக்கொண்டவர் நீரல்லவோ அப்படி
ப்பட்ட உம்முடையவயறுக்குமுன் என்வயறு எம்மாத்திரம் கிருஷ்ண
வென்று பரிமாசம்பண்ணினான் அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நான
த்தருளினார் அங்கிருந்த ருக்மணி சத்தியபாமைமுதலான ஸ்திரீசனை
களெல்லாரும் கலிலென்று நகைத்தார்களப்போது கிருஷ்ணபகவானு
ம் விமசேனனேவாவென்றதைத் தம்முடனேகூட உட்காணவந்தது
கொண்டு இரண்டுபேருமாக ஒருபள்ளியத்தில் காப்பிட அப்பேர்து
வகிதேவியார் காதுமுங்குநிலும் பால்மேரர் பெய்களும் வேண்டியபடி
மும் பரிமாற பூசிகிருஷ்ணமூர்த்தியும் விமசேனனும் திருப்பிராகதப்போ
சனம்பண்ணிக் கைகால் சத்திசெய்துக்கொண்டு நவரத்தினகதமாளம்
ண்டபத்திலுட்காரந்தார்கள் அநிலேருநிலைநி தேவியாரும் நல்ல சுகந்த
மாலிய சந்தனமும் பனிரீரும் தாம்பூலமும் பரிமாற இரவியமும் பரி
மாதபுஷ்பமும் கொண்டுவந்துவைக்க அதுகேளியருவருந் சமதோஷப
தரித்துக்கொண்டு பூசிகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் விமசேனனப்பார
ர் நீ வந்தகாரியமென்னவென்று கேட்க விமசேனனும் ஐயா நானும்
சாரியமும் குத்த தெரியாதோ ஆனாலும் சொல்லுகிறேன் கேளும்
தன்னவென்றால் தருமராஜாவானவர் யாக்குஞ்செய்கிறாள் சாந்தி
தெரிவதென்று தங்கலையும் புத்திரமித்திர களத்திராதுகளையும் ப
னத்திலுள்ள சகலஜனங்களையும் அழைப்பித்துக்கொண்டு வரச்சொன்
னவென்று சொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் நல்லதென்று சாத
வையையும் கிருகவாமையும்கூழப்பித்து ஒ தம்பிரமர்களே தருமராஜ
வானவர் நம்மை யாகத்திறு கழைத்துவரச்சொன்னாரு என்று விமசேன
வந்திருக்கிறாருதனால் தங்கள் தம்முடனேகலையும் தாராதுகலையும்
மீசத்தியுமன்னன் அணிநுத்திரன் - காமபன் - சாருகன் - கேதன் முதல
ன் சூமரலாக்கங்களையும் அவை - ஸ்திரீகளையும் பிரயாணப்படு
துக்கோளென்று சொல்லித்தன்னுடைய பட்டபூஸ்திரிகள் எட்டுபெ
ளையும் பதினாறுத்தொருநாள் சாஜகுமாரத்திலையும் பிரயாணப்ப
ச்சொல்லித் தாம் வகதேவரண்டைக்குப்போயத் தெண்டனிட்டி அவ
டத்திற் செலவுகேட்க அவரும் கிருஷ்ண உன்னிட்டு எய்வயிரு
பென்னென்று சொல்ல அதற்குத்தகுந்த சம்மதிவுசனஞ்சொல்லி அவரிட
துக்கு செலவுபெற்றுக்கொண்டு விமசேனனுடனே தாரும் ஒருவென்
கருதினாபின்மேலேறிக்கொண்டு துவாரகைக்கு வெளியேவந்து நி
ரூ அப்போது தேவதேவியாருதலான அந்தபுத்த ஸ்திரீகளை

கிரீரும் ரதங்கனேறி நடந்தார்கள் சாத்தகி கிருகவாமன் அவர்களுத்த
சப்படிக்குப்போத்தியுமன்னன் முதலானவர்களும்கூடும்பின்னுமுன்
டான உத்தமன் அக்குருரன் முதலானவர்களும்தங்கள் தங்கள் தங்கலி
லேறி நடந்தார்களினனமும் பலராமன் முதலாகதுவாரகையிலுள்ளன
ங்கொல்லாரும் நடந்திவந்து கிருஷ்ணபகவானிடத்திற்சொந்தார்க எப்
போது பதினெட்டுவாக்க மேளவாத்தியங்களுந்தாம்தாமென்றுமுழங்க
ம்சத்தேமேளப்பவசந்தரிமேளம்-நாகதாமேளங்கள்சத்திக்கவும் பாட
கள் கொண்டாடவும்சம்பை ஸர்வர்க்குச் சரியான காபகப்பெண்கள்
டடியும்பண்ணவர்-இதுமுதலானசகல சம்பிரமத்துடனையும் நடந்து
ருகிறபோது கிருஷ்ணபகவான் விமசேனனப்பார்த்துச் சொல்லுகிற
ர் ஒவீமசேனா நீயந்தாட்டியஞ்செய்திற்பெண்களைப் பார்த்திருபே அவ
ர்களுனக்குயீர அவர்களே நீயென்பாற்குறியுன்னுங்காரத்துக்கும்க
பெரியசரிசுத்திற்கு மவர்கள்-ஈடுசெய்யமாட்டார்கள்-உன்னப்பார்த்த
அளர்கள்-மயப்படுகார்கள்எனக்கு முதலாய்ப்பயமாயிருக்கிறது ஆ
பின்ன உனக்குத்தகுந்தவர்களாடொன்ற ஸதோபார்த்தசயோ தூந்நி
துவாது சென்றுபற்கள்விழுந்து தலையும் வுட்டியுந் தினாந்து ஸ்தனை
ருஞ் சகீர்து பழித்தபழமாய் மெட்டி சரிசமாய் நல்லஸ்திரிகள் வறு
ர்கள் அவர்களிடத்திற் போயவர்கள் முகத்தைப்பார் உனக்குத்தகுந்த
ர்களவர்களேயொழிய இவர்களீடு செய்யமாட்டார்கள்இதுவுமல்லாம
ம் உனக்கு ராகுஸஸ்திரிகளைச் சேருகிறதேபிரியம் அப்படி ராகுஸ
திரிகளைச்சேருகிறவன் பின்னும் ஒருத்தரைச் சேர்க்குமோ வென்று
பரிமாசமாகச் சொல்ல அதுகேட்டு விமசேனன் சொல்லுகிறான்- ஓகிரு
ஷ்ண என்னை இப்படி சொல்லுகிறீரோ நீர்மகாசுத்தமோ முன்புதிருவி
கிரம அவதார மெடுத்தபோது உம்முடைய சரிசத்தையுமும்முடைய
ங்காரத்தையும்சகலசனங்களு மறிந்திருப்பார்களப்படிப்பட்ட உம்மு
டைய ஆங்காரத்திற்கும் பலத்திற்குத் தகுந்தாற்போலுக்கியென்கிறா
ர் மெல்லிழுந்து விளையாடி யவன் முலையவாயிலேவைத்துண்டுஅ
னை கொன்றவர் நீரல்லவோ அப்படியெல்லா மும்மிடத்தி ஸகேஷ்
பிழைவதைத்துக்கொண்டு என்னைப்பரிமாசம்பண்ணலாமோ வென்று
பரிமாசவாரகதகளை ஒருவர்க்கொருவரேஷ்டையாகப்பேசிக்கொண்
டு கேளிக்கைபார்த்துக்கொண்டுவந்து ஒருதடாகத்தைக்கண் டவ்விடத்
தில் தண்டு விட்டிருக்கடாரங்க ளடித்துக்கொண்டு அந்ததடாகத்தைச்ச
ற்றிலு யிறங்கினார்கள் அப்போது பிரந்தா வளத்திலிருக்கின்ற கோப
லாக ளிந்தவிசேஷத்தை யெல்லாம் கேள்விப்பட்டு நாம் கிருஷ்ணனைக்க
ண்டு வெருநாளாச்சது நம்முடைய தோழனை கிருஷ்ணனைக்கண்டுபெ
லிருவோம்வாருங்கொன்று ஒருவாக்கொருவ ரழைத்துக்கொண்டுப
ல்மேரர் தயிர்கூடங்களைக்காவடிகளில் காணிக்கையாக வெடுப்பித்துக்
கொண்டுதலைச்சிதைக்களை முடித்துவிட்டு தலையிலேறுப்புகப்பணங்க
போட்டுக்கொண்டு கையிலேகோலுங் கயிறும்பிடித்துக்கொண்டு ஸ்த
கிருஷ்ணமூர்த்தியைக்கண்டு தாங்கள்கொண்டுவந்த காணிக்கைகளைவிச
தனைக் கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திருமேனிமுழுதும் நன்றாகப்பா
தனைத் தலையையவைத்து ஆச்சரியப்படச் சொல்லுகிறார்கள் ஓகிரு
முன்னேநின்றுநிடித்தி லிருந்தாற்போலிடுங்கவிலியே இதுவென்று

ஸேயிலே கல்லுங்காடும் போலிருக்கின்றது இதுவென்னகாதிஸேபச்சை
யும்வெள்ளையுமா யிறுக்கின்றது இதுவென்னகாதிஸேபச்சையுமே
போட்டுக்கொண்டிருக்கிறும் இதுகாணிலுள்ளுக்குத் தலைநோகாதோ காத
றுந்துபோகாதோ கழுத்து நோகாதோ இதுயது நீவேறுவேஷம் போட்
டுக்கொண்டிருக்கிறாய் நம்முடைய வாயிசம்போலிருக்கவில்லையோராஜா
க்கள் போலிருக்குறையென்றுகேட்க கிருஷ்ணமூர்த்தியுள் கிரித்துக்
கொண்டு சுயமாயிருக்கப்பின் னுமந்தகோபாலர்க ள்ங்கிருக்கிறயானே-கு
திரைஒட்டங்களைப்பார்த்து இதேகிருஷ்ணநம்முடையமாடு கன்றுக்
ள் போலிருக்கவில்லையென்பவசொல்ல அதற்குகிருஷ்ணமூர்த்தி ஒன்
றுஞ் சொல்லாமல் சுயமாயிருந்து விட்டு சுய நோம்பொறுத்து அவர்
களுக்கு மலர்களில் திரிகளுந்ரும் வேண்டியவஸ்கிரபாணங்களைவெரு
மானமாகக்கொடுத்து அவர்களுையனுப்பிவிட்டுப்பின்பு கிருஷ்ணபகவா
ன் விம சேனனுடனே ஆலோசனை செய்து நான் முன்னேபோகிறேன்
இங்கேயிருந்து சேன்களுடனே மெள்ளவாவென்றுசொல்லுகிருஷ்ண
பகவான்முன்னதாக அஸ்திரோபுத்திற்குவந்து தருமராஜாவிற்குமுந்தி
தேவர்க்கும் தெண்டனிட்டார் அதுகண்டு அவர்களுங்கிருஷ்ணபகவானை
பெடுத்து மாப்போடனைத்துக் கொண்டுயோகசேஷம்ங்களை விசாரிக்கிற
ருஷ்ண பகவானும் தமது யோகசேஷம்ங்களை சொல்ல அதற்குதருமா
வும் சந்தோஷப்பட்டு ஐயா கிருஷ்ண நமதுகூடாவர்க்கங்களும் ஸ்திரீ
சனங்களும் எங்கேயென்றுகேட்க அதற்குகிருஷ்ண தேவரும் ஐயாதரு
மந்ந்தது நமதுசேனைகள் தாயார் ஸ்திரீ ஜனங்கள் பந்துவர்க்கங்கள் கு
மாவர்க்கங்கள் முதலான சகலமான பிபரையும் முன்னுதிக்கையிலி
ட்டுவிட்டு நான்மாதிரி முன்னுதாகவேவந்தேன் அவர்களும் இந்நேரம்
வந்துசேறுவார்களென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தருமராஜாவானவர் தம்
பிமர்களுடன்சுந்திதேவி துளாபதிசுபத்தினிமுதலான ஸ்திரிசனங்
களுடனும் புறப்பட்டு அவர்களை எதிரிகொண்டுபோய்த் தருமராஜாவை
ளவர் தேவகிதேவியாருக்கும் பலராமருக்கும் நம்ஸ்காரம் பண்ணி
வர்களுயும் ஆதரணசெய்து ஸ்திரிசனங்களுக்கெல்லாம் வெகும
ய்து உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லிப்பின்பு கிருஷ்ணபகவானுடனே
மான பேருங்கலந்து பேசிக்கொண்டு சகல சுயபிரமத்துடனே திருமபி
யிட்டணத்திற்கு வருகிறபோது அதற்குமுன்னமே அந்த அஸ்வமேத
க்குதிரையும் தண்டினேஷ்டத் திரிந்துகொண்டு வெளியேபுரப்பட்டு
வந்தது அதைப்பாவரும் பிடித்துக்கட்டாய் விடுத்து விட்டார்கள் தருமபு
த்திரரும் கிருஷ்ணபகவானுடனே கூட சகல சேனைகளையும் நடப்பித்
துக் கொண்டு பட்டணமே போய்ச்சேர்ந்தார் அந்தச்சமயத்தில் அந்தஅ
ஸ்வமேதக்குதிரையுங் கண்டயில் கொஞ்சஞ்சேனைகளுடன் போகையி
அதுசேதி (அனுசாளுவனென்கிறார்) தெரிந்து ஆலோசனைசெய்து
காம் இங்குக்குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டி கிருஷ்ணதேவன்சனைக
க்குவருவான் அப்போதவன் நமதுதமயனைக்கொன்றபகையெல்லாத் தி
த்தக்கதாக அவனுடனே பேராடிப்பகையை முடிக்கலாமென்று நினை
த்துக்கொண்டு அந்தவனுசாளுவனும் மெள்ளமெள்ளவந்து குதிரையின்
பிந்தேபோகின்ற சனங்களையெல்லாம் அதட்டி காத்திவிட்டு அந்தக்கு
திரையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஒரிடத்தில்கட்டிவைத்துயின்புதன்
சேனைகளை யெல்லாம் முனிதிபண்ணிக்கொண்டு தானும் புத்தசன்

த்தைய ஆபுத்தப்பட்டிருந்தான்

அனுசாளுவராஜன்யுத்தம்

அந்தச்சேனையை குதிரையின்பிறகேவந்த சேனைகளெல்லாம் ஓடின
ந்து தருமராஜாவையும் கிருஷ்ணபகவானையும்பார்த்து நம்ஸ்காரம் பண்
ணி ஓயதவாபி நாங்கள் அஸ்வமேதக்குதிரையைப்பிடித்திரமாகக்காத்துக்
கொண்டேயிருக்கோம் அங்கனமிருக்க நமது பட்டணத்திற்குச் சம்பத்
தில் அனுசாளுவனென்கிறராஜன்வந்து அந்தக்குதிரையைப்பிடித்துக்கொ
ண்டு எங்கேயும்நோகவெய்து துருத்திவிட்டபுரபோனென்றுசொல்ல
அதுகேட்டு தருமராஜாவும் சிந்தாக்கிராந்தது, விசாரப்பட்டுக்கொண்
டிருந்தார் அதுகண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் தலையையசைத்து இதற்குந
ம்யென்னசெய்கிறது அந்த அனுசாளுவன் மகாபலவந்தன் விசாரிவிசன்
அப்படிப்பட்டவனை ஒருவராலுஞ் செயிக்கமுடியாதேயென்று சொல்லி
க்கொண்டிருக்க அதுகேட்டு விஸ்வகேதுவும் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்ப
ர்த்து ஐயா தேவகிந்தது தேவாரிப்படிச் சொல்லலாமோ அந்த அது
சாளுவன் பலத்தை எம்மாதிரமென்று ஆலோசித்தார் இதே என்னை
யனுப்பிவையும் நான் போயவனுடைய கொவந்தையடைக்கிருதிரையை
யும் விடுவித்துக்கொண்டு அவனையும்பின்கட்டாயக் கட்டிக்கொண்டுவ
ருகிறேன் அப்படிச்செய்யாமற் போனேனில் பிராமண ஸ்திரிகளைக்
சேர்ந்தவன் போகின்றகதியிலும் ருதுகாலமிந்து போகியாதவன்போ
கிகதியிலும் போவேனென்று சபதம்பண்ணினான் அதுகேட்டுகிருஷ்
ணபகவானும்கிறித்து ஓ விஸ்வகேதா நீகொஞ்சமாகிலும் எண்ணிப்பா
சாமல் இப்படிப்பட்ட பிரதிக்கூசெய்து விட்டாயே அந்த அனுசாளு
வனும்புறநிலசாலிவிராதிவிரன் சத்துருசங்காரன் தன்மார்க்கன் அப
படிப்பட்டவனை நீயெப்படிசெயிக்கப் போகிறாயென்றுகேட்க அதற்குவி
ஸ்வகேதுவும் ஆலோசனைசெய்து ஓ ஐயா நுக்மணிமனேகாரகபடநாட
கஞ்சுதிராவதாரி தேவாரிதுகிருபாகடாட்சம் என்பேரிஸ்பூ ணமாயிரு
ந்தீர்போது எனக்குச்சயமாகாதகாரியம் என்னஇருக்கிறது ஆகையினால்
தேவாரி ஆசீர்வாதம்பண்ணி அனுப்பிவைத்தால்சயம் பண்ணிவருகிறே
னென்றுசொல்ல அந்ததையிவாரத்தைக்குச் சபாசென்றுமெச்சி கிருஷ்
ணபகவானும் மகாசந்தோஷத்துடனே விஸ்வகேதுவைப்பார்த்துஓயவி
ஸ்வகேதா தேவர்களுக்குக்கெல்லாம் பிஞ்சின்பலாஷ்டியுய அந்தஅ
னுசாளுவனுயுஞ் சபித்தவாக்கடவர்பென்று தம்முடைய பலத்தைநிற
த்தி ஆசீர்வாதஞ்செய்துபிரத்தியு மன்னையுங் கூடகூட்டியனுப்பிவி
ட்டுதாரும் விமசேனனுமாக ரதமேறிக்கொண்டு பின்னேநடந்தார்கள்
விஸ்வகேதுவும் பிரத்தியுமன்னனும்கிறிது சேனைகளுடனே புத்தசன்
னுத்தராய்ப் புறப்பட்டுப்போய் அனுசாளுவனுடைய சேனைகளுடனே
எதிர்த்தார்க ளப்போது பிரத்திரமன்னனும் லோஷத்துடனே பண்ணு
டையவில்லிலே அனேகமாயிரந்திவளியபாணஇளைப் பிரயோகஞ்செய்
து அனுசாளுவனுடைய சேனைகளையெல்லாங்ககன்றுத்துச் சின்னப்பின்
ப்படுத்துகிறபோது அதுகண்டு அனுசாளுவனும் கோபதிப்பசையை வி
ந்துவிழுந்து தன்னுடைய ரதத்தைத்தூண்டிப் பிரத்தியுமன்னையுடன்
த்து நிலுநிலென்றுஅதட்டி அடாபிரத்தியுமன்னு உன்னிப்பார உன்
பலத்தைப்பார் சௌரியத்தைப்பார் நீயா என்னுடனே போருகிறான்
பெண்களுடனே எதிர்த்து நிற்கிற நீஎன்னுடனே எதிர்த்துப்போக

137

[illegible]

ய பாதத்திற் போட்டான் அப்பொழுது அந்தபகவானும் மூர்ச்சை
விடுத்திருந்த சமீபத்தில் நிற்கிற விஸ்வகேதுவையும் பாதத்தின்கீ
ழ்விழுந்து கிடக்கிற அனுசாளுவனையும் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டு விஸ்
வகேதுவையுள் கொண்டாடி யனுசாளுவன்செய்திற ஸ்தோத்திரத்துக்
குங் கிருபைபட்டிற்று திருவுளமிரங்கி அவன்கட்டையும் விஸ்வகேதுவி
னுடையகையினால் விடுவித்து அவன்செய்தபிழையை மன்னித்தருளி
நான் அதிலே விமேசனனும் பிரத்தியுனனும் மூர்ச்சைதெனிக் தென்
திருந்தார்மர் அதுகண்டு அனுசாளுவன் அவர்களுக்கு தாமசமாகப் பண்
லரி வேகுழிபிவசனங்கள்சொல்லி அவர்களிடத்திலும் விடைபெற்றுக்
கொண்டு மறுபடியும் மூன்றக்கோணி சேனைகளுடனும் சிந்து காணிக்
கைப்பங்களுடனும் அஸ்வமேதக் குதிரையுடனும் கூடவந்து கிருஷ்ண
பூர்த்தி விமேசனன் விஸ்வகேது பிரத்தியுனன் இவர்களுடனேகலந்
துகொண்டு பதினெட்டுவகை மேளவாதத்தியங்கனும் தாரதாமென்று
முழங்கத்தந்ததாக சர்வாடம்பாத்துடனே அஸ்திரபாத்திற்றுவந்து த
ரும புத்திரனைக்கண்டு அனுசாளுவனுடன் தான் தருமராஜாவுக்கும்
கொண்டுவந்த காணிக்கை கப்பங்களுடனே அந்த அஸ்வமேதக் குதிரை
யும் விடுத்து அவருடைய பாதத்திலிவிழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நடுதென்
டனிட்டான் அதுகண்டு தருமராசாவுங் கிருபைகூர்ந்து தன்னுடையத
ம்மமொக்கிப்போல அவனையும் பார்த்து ஆதரணசெய்தார்.

அஸ்வமேதக்குதிரையை அனுப்புதல்.

இப்படி நிரூபிக்கிறகாலத்தில் அஸ்வமேதக்குதிரை விடுகிறதற்கு நி
னைத்திருந்த சித்திராபெளவமும்வந்த அப்போது ஸ்ரீவேதவியாசரு
ம் அவிரத்திற்கு யெழுந்தருளியவந்தார் அதுதெரிந்து தருமராஜாவும் எ
திர்ம்கொண்டுபோய் நமஸ்காசஞ்செய்து அந்த முனிஸ்வரரை அழைத்து
லந்து ஓர் ஆசனத்தில் ஏழந்தருளச்செய்து அவருக்கு ஆர்க்கிய பாத்ரி
ய ஆசனமுதலிய சோடசவுபகாரங்கள்செய்து தோத்திரம்பண்ணி அந்
தவிபாசபதவானுடைய அதுத்தியினலே இமோற்பாஸ்தத் தண்டைபுலி
ருக்கிற திரவிபந்தைப் பொதினிலும்காவடிக்களிலும் எடுப்பித்துக்கொ
ண்டுவந்து உத்திராணத்தில் நிறைந்துவைத்து அதன்மிகு ஸ்ரீகிருஷ்ண
மூர்த்தி வேதவியாசர் இவர்களுமுந் தின்பேரில் யாகஞ்ஞடம்வெடு
வைத்தந்த யாகத்திற்குத் தகுந்தவஸ்துகளையுங் குறைவில்லாமல் அழை
ப்பித்துக்கொண்டு அந்த அஸ்வமேதக் குதிரையையும் கங்கைமுதலிய
திரத்தங்குளினால் ஸ்ரீராமப்பண்ணுவந்து தருமபுத்திரருக் துளைபதிச
மேதராய ஸ்ரீராமஞ்செய்து சபதபங்குளமுடித்துக்கொண்டுவந்து அந்த
யாகஞ்ஞடத்தில் அக்கினிபகவானே நிருத்தி அந்த அக்கினி சாட்டியாக
விபாசபகவான் மந்திரஞ்சொல்ல தருமபுத்திரரானவர் அந்த யாகதிட்
கசையங்கொண்டு அஸ்வமேதக்குதிரையைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தி அ
தற்கு (கவாத்தினமயமான) ஆபாணங்களைத்தரித்துகத்தபுட்ப அட்சத
களால் மந்திர பூர்வகமாய் அந்தக்குதிரையைப் பூசித்து தன்னுடைய வி
ருகாகிய கீர்த்திப் பிரகாசத்தை ஒருதங்கப்படத்திலெழுதி அந்தப்பட்
டத்தை அஸ்வமேதக் குதிரையினுடைய லலிடஸ்தானத்திற்குப்படி மற்
ற ஐம்பத்தாறுதேசத்து சாஜர்களுடைய விருதுகளைவெல்லாமற்சுண்ட
களிலெழுதி அந்தக்குதிரையினுடைய காதுகால்களுக்கும் போதித்த
யாகஞ்ஞடத்தையும் பிரதானஞ்செய்தித் தகவதேவதாமதிர ஆ

வாகுமும்பண்ணி பதினெட்டுவகை மேளவாதத்தியங்கனடனே அஸ்
வமேதக்குதிரை பிரதானப்பண்ணுவந்து குதிரையைவிட்டு அதனபி
ரகே அர்ச்சனை விஸ்வகேதுவையும் சேத்தியுமன்னையும் மேகலா
னையும் அனுசாளுவனையும் எவ்வாறுகவனையும் மூன்று அக்கோணி
சேனைகளையுங்கூட தருமராசாவானவர் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓ அ
ர்ச்சனுபிரசாட்சயம்மெத்தவும் ஆகவொட்டாமல் அதிசெக்கித்தில் கு
திரையைநடப்பித்துக்கொண்டு வல்லென்று உத்திராவுபண்ணி அந்தச்
சபத்திற் ஓவ்வொருபிராணனுக்கு யாதேவொன்று குதிரை மூன்றுதே
ர் போழு சேவகர் ஒன்பது ஸ்திரிகள்கூட ஒருபாரச்சங்கம் இத்தவிதா
க இருபதினாயிரம் பிராமணர்களுக்குத் தாளப்பண்ணினார்.

அப்பொழுது கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்
சனு காணங்கூட வாலேண்டுமோவென்று கேட்க அர்ச்சனனும் ஓகோ
பாலகிருஷ்ண தேவரீர் வாலேண்டுவிடுவதில்லைவிடத்தில்தானே யிருந்து
ஆசிரவாதம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தால் அதுபோதுமென்றுசொல்லி அ
ந்ததேவனுக்கு தெண்டனிட்டு அவருடைய அனுமதிபெற்றவர்கொண்டு
தருமபுத்திரர் விமேசனன் இவர்களுக்கு நமஸ்காசம்பண்ணி அவர்களிட
த்திலும் விடைபெற்றங்கொண்டு தேவகிரேயோருக்கும் சூத்திரேவி
க்கும தெண்டனிட்டு அவர்களிடத்திலும் செலவுவாங்கிக்கொண்டு கரு
ஷன் சகாதேவர்களுடைய பார்த்து அவர்களையும் தமயஞரிடத்தில்தானே
பத்திரமா யிருக்குப்படி கட்டினையிட்டு வியாசபகவானசெய்த ஆசிர
வாதமுங்கைக்கொண்டு அர்ச்சனராஜனும் காண்டியபாணியாய் ரதாரு
டனாய் சேனைகளுடனையும் புரீயிட்டு சங்காதம் சங்காதம் லேணு
நாதம் முதலான பலவித வாத்யங்களு முடிந்ததக்கதாக அண்டக
டாகங்களு மதிருப்படிச் சம்பேரிகையடித்துக்கொண்டு மகாஸபவ
த்துடனே கூடக்குப்போது அந்த அஸ்வமேதக் குதிரையையும் தன்னுவி
ட்டு தன்னிச்சையாக மேற்குழகமாய்த் திரும்பிப்போகையில் அந்தக்
குதிரையானது பலசாலிகளை விஷத்தகலித்திலும் அடிகளவலத்த வி
டத்திலும் ஓடாநடுகள் பண்ணுவந்து தானதருமங்களை செய்துகொ
ண்ட அந்தக்குதிரையானது தன்னிச்சையாகவே வேசாகியபெருந்தக்
திராண்ட இடங்களில் தன்னுவிடத்தில்கி அந்த இடங்கள்தோறும் கோ
புத்திரர்கள் உண்டாகவிவைத்தும் இத்திரிசொகாம் அர்ச்சனராஜனும்பு
தன்னிச்சையாகத் தகவதேவமேதராய அந்தக்குதிரையின்மீதுள்ளே ப
தினாய்க் சேவகர்களை நிறத்தித்தனதுடைய ரதந்தைப் பிரகோடத்தி
ல்கொண்டுபோனான் அப்படிபோகிறபோது அந்தக்குதிரையும் மகாசுரு
ஷப்பதி பட்டணத்துக்கோட்டை வாலுக்குச் சமீபத்தில் ஒருமாத்
தேரத்தில் பச்சென்ற புல்லுக்கண்டு அந்தபுல்ல மேல்துக் கொண்டி
ருந்தது அங்கனமிகுக்காரி உதாபுட்டணத்தை பரசாட்சிசெய்வதற்
நீலத்துவசமறாராஜனுடைய குமாரான பிறவீரனென்கிறவன் தன்
னுடைய பட்டபுஸ்திரியாகிய மதன மஞ்சரியுடனே கூடிவந்து மதன
கோலகலத்துடனே அவிடத்தில் ஒருமடுவில் ஜலக்கிரீடைவெந்து வி
ளையாடிக் கொண்டிருக்குப்போது மதனமஞ்சரிபானவன் அக்கிருதி
ரையைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு தன்புருஷனாகிய பிறவீரனுக்குத் தன்
னத்தான் அந்தநிலைமையும் குதிரையைப்பார்த்த ஆச்சரியப்பட்டு மதி
லிவிட்டு வெளிப்பெல்த வஸ்திராபாணங்களை எடுத்தாரித்துக்

ண்டு அந்தகுதிரையி னிடத்திற்குப்போய் அதினுடைய நெத்தியில் கட்டி யிருக்கிற பொற்பட்டத்தை வாங்கித் தர்பார்க்க அதில் எப்படிப் பொருத்திருந்ததென்றால் பா தவம்சமென்கிற திருப்பாற்பட்டலுக்குச் சந்திரனைப் போலவும் சத்தாருக்களென்கிற ராஜாவம்ச அந்தகாரத்திற்குச் சூரிய னைப்போலவும் விளங்குகின்ற மஹாகீர்த்திப்பிரதாபசரிஷ்யமுள்ளதரு மராஜாவானவர் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்யும்படி விட்ட குதிரையென்று ம் இந்தகுதிரையின் பின்னேவருகிறான், ஸ்ரீகபிலாசபதியாகிய பாராசி வனேடும் எதிர்த்துயுத்தஞ்செய்து ஜயமடைந்து அவரிடத்திற்குப்பாசபதா ஸ்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட மகானுபாவன் பின்னும்தேவலோகத் துக் காண்டாவானத்தை அக்கினிதேவனுக்குத் தத்தம்பண்ணிதேவோதி ரனைச் செய்து தேவர்கள், கந்தருவர்கள்-யக்ஷர்கள்-பன்னகார்-உரகார் தயித்தியர் இப்படிப்பட்டவர்களைமுறிய அடித்து அந்த அக்கினிபக வானுக்குத் திருப்பிப்பண்ணிவித்து அவரிடத்திற் காண்டபமும அக்ஷ யதாணிர தமும பெற்றுக்கொண்ட வீராதிரின் பின்னும் தேவலோக த்து நாடகசாலையில் அஸ்திரவித்தைபழகி தேவர்களுக்குப் பயங்கரமா ன காலகேய நிராதகவசா'னென்கிற ஒன்பதுகோடி ராக்ஷசவீரர்களையு ம் அதம்பண்ணி தேவர்களுக்கெல்லாம் நிற்பயமுண்டாக்கிவைத்து தே வேந்திரன் கையில் தேவரிடமும்தேவிச்சீங்கும்பெற்றாருமாதிரான் இ ன்னு பிவ்வகைப்பட்ட அதிவீரபார்க்கிரம சவுரியமுடைய அரசுகளையு ம் மாராஜானென்றும் எழுதி அந்த அர்ச்சுனமகாராசனைச் சயிக்கத்தக்கசா மார்த்தியமுள்ளவனும் சூரத்திரியவம்சத்திற் பிறந்தவனும் முகத்திலே லீசைவைத்துக்கொண்டிருக்கிறவனும் ஸ்ரீணக்களத்தில் முன்வைத்தகாலே ப்பின்வாங்காமால் நின்று உண்மையாய் எதிரிட்டு யுத்தம்பண்ணு கிறவ னுமானால் அந்த அஸ்வமேதக் குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டகடவனென் று எழுதிபிருந்தது அகையெல்லாம் பிறகுவிண்ணவன் நன்றாகவாசித் துப்பார்த்து புன்கிறிப்பாங்குகித்து தலையையசைத்து ஜயையேர் அந்த ருமராசாவானவன் கொஞ்சமாகிலும் புத்தியில்லாமல் தானேவீரனெ ன்றும் இந்தக்குதிரையின் பின்னேவருகிற அர்ச்சுனனே மஹாவிரப்பிர தாபு செளரிய முள்ளவனென்றும் எவ்வளவும் பயயில்லாமல் எழுதி னாலலவா அனாலும் அனாலுடைய சவுரியத்தைச் சற்றேபாரிப்போடும ன்றுசொல்லி அவகே யிருந்ததேவர்களுக்கையில் அந்தக்குதிரையைப் பிடி த்துக்கொடுத்து பட்டணத்திற்குள்ளே கொண்டுபோய்க் கட்டிவைக்கு ம்படி அந்ர்களுக்குத் திட்டஞ்செய்து தன்னுடைய ஸ்திரியையுங்கட்டி யனுப்பிவிட்டு பிறகு தானும் பட்டணத்திற்குப்போய்தன்னுடைய ர தகஜதாபதாதிக்கையுங் கூட்டிக்கொண்டுவந்து யுத்தசன்னுத்தனய் சதாரூடையவில்லைக் குணத்தொளிபண்ணி அட்டகாசஞ்செய்து எதிரி ட்டுக்கொண்டு வின்றான்.

நீலத்துவசமகாராஜன்யுத்தம்
இந்தவிஷேஷமெல்லாம் அந்த அஸ்வத்திரிபிறகே நடந்து வந்தசே வர்களால் பிறத்தியுமன்னன், விஸ்வகேது அர்ச்சுனன் முதலானவர்களு ம் கேள்விப்பட்டு ஆக்கிரவியாக்கிறமகிக்குரோதராய விறந்து விழுந்தம காரோஷத்துவெஷங்களுடனேவந்துபிறகு வீரனைக்கண்டு ஓராசகுமார கர்-நீலவிருதாவாக ளங்களுடைய அஸ்வமேதகுதிரையைப்பிடித்திற் கொண்டுபோனாய் நீயோ எவ்களோடே திர்த்துக் குண்டைசெய்திறவன்

என்னாலாகமாட்டாது வேண்டாமவேண்டாம் இன்னஞ்சிறுகாலம் இந் த பூமண்டலத்தில் நீபிழைத்திருக்கவேண்டுமானால் வங்களுக்குதிரையை க்கொண்டுவந்து ஒப்பிவித்து போவென்று சொல்ல அதுகேட்டுபிரகுவி ரனும் மகாஉக்கிரர்காரத்துடனே தன்னுடையகையிலிருக்கின்ற விஸ்வி லே யநேகமாபிசம் பாணங்களைத்தொடுத்துவிஸ்வகேது முதலானாரோ முகாள் பேரிஸ்பிரயோகஞ் செய்து நோகவெய்கிறபோது பிறத்தியுமன் னனும் மகாரோஷத்துடனே தன்னுடையரத்தத்தை தூண்டிப்பிரசுவிர் ன்பேரில் எதிர்த்து அனேகமாபிசம் திப்பூஸ்திரங்களைப் பிரயோகப்ப ண்ணினுனதுகண்டுபிறகுவி ரனும்பயங்கொள்ளாமல்விசங்கம்போலே ஆக்கிரமித்துதன்னுடைய விஸ்விலே கோடையிடுகளுக்குச் சமானமான வகோரபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து பிரத்தியு மன்ன னுடைய சாரதியையுங்குதிரைகளையுங்கொன்று அவனேறிக்கொண்டிரு ந்த ரத்தத்தையும் பொடிபொடியாக்கிப்பவனையும் ரத்தமயமாக்கினான்அது கண்டு விஸ்வகேதுவுக்கோபநீப்த்தனயெயிந்து விழுந்துபிறவீரன்பேரிந் தெங்கத்தைப்போல் எதிர்த்து போராடுகிறபோது பிறவீரனுனவன் பிஞ் சிவிஸ்வகேதுவின்பேரிலுல் அனுசாரணவன்பேரிலுமெவ்வாணுகவுன்பே ரிலும்மேகவாணவன்பேரி மநேகமாபிசம் எண்ணிக்கையிலலாத சஸ்திர அஸ்திரங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து அவர்களுகைய சரீரமெல்லாமாத் தமயமாகும்படி சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்து விட்டான் இப்படியி ருக்க இந்தசனிஸ்தாச மெல்லாம் நீலத்துவச மகாராசன் கேள்விப்பட்டு மகாகோபங்கொண்டு யுத்தசன்னுத்தனய் ரதாரூடைய அநேகசேனைத ளுடனே புறப்பட்டு பட்டணத்திலேவிட்டு வெளியேவந்து அர்ச்சுனனுட னே எதிர்த்து அனேகவிதமான திவ்வியாஸ்திரங்களை பிரயோகஞ் செ ய்து அந்த அர்ச்சுனனையும்வனுடைய சேனைகளையும் நோக்கப்படுத்தி தக் ளுமந்த அர்ச்சுனராஜனுடைய பாணக்கினியினால் வருத்தப்பட்டுதன்னு டையிருமகளுகிய அக்கினிதேவனைநினைத்துஅவனையழப்பித்து அந்த அ ர்ச்சுனனையு மவனுடைய சேனைகளையும் பஸ்மீகாப்படுத்திவிட்டுவானெ ன்று உத்தரவசெய்து அந்தநீலத்துவச மகாராஜனுனவன் தன்னுமாராஜி ய பிறவீரனையும் கூடவேயெழுத்துக்கொண்டு தன்பட்டணத்திலிருந் டோய் சேர்ந்தான்பிற்பாடு அக்கினிதேவனும் தன்னுடையமாராணசொ ல்லப்போனா கூட்டனைப்படியே மகாகோபத்தியைப்பிரபலாகார மாயவி ஸ்திரணமான புகைகளுடனும் ளிகளுடனும் பிரகாசித்தெழும்பிஜை ஜுடவென்கிறதொனியுடனே பாதிவந்து அர்ச்சுன மகாராஜனுடைய ச தகஜதாபதாதிக்கையெல்லாம் எரித்துச்சாம்பலாக்கி கொண்டுவருகி றபோது அர்ச்சுனமகாராஜனுங்கண்டு விசாரப்பட்டு தன்னுடையகையி ற்பிடித்திரா நின்றநாண்டிபத்ததா தத்தின்பேரி லானறிக்கொண்டுநன் னுடையகைகளைக் கட்டிக்கொண்டு அந்த அக்கிதேவனைப்பார்த்துஅக் கிரிபுருஷா உமக்குப்பதினாபிரம் சரணஞ்சரணம் தேவசீர் பூரவிரகேத தைக்கொஞ்சமாகிலும் எண்ணிப்பாராமல் என்னுடையசேனைகளை யெ ல்லாமிப்படி சாம்பலாக்கிவிட்டலாமா முன்னுலே உமக்குண்டான் அக் கண ரோகத்தைக் குறித்துதேவலோகத்துக் காண்டர் வந்ததைத்தன் ம்பண்ணுவித்து அந்தமுப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுடனும்அந்தந் தோரடின என்னை உம்முடைய சிநேகனைஎனெண்ணிப் பாசாமாபிசம் விசோ நான்செய்தநன் றியை மறந்துவிட்டோர் அதுவும்தொழுவதென

ரீடியேனுக்குக் காண்டபமும் அகநயதூணி ரதமுங்கொடுத்து பாரத
யுத்தத்தில் துரியோதனதுகளைச் செபித்து செயம்பொருந்தும்படிச் செய்
வித்த மகானுபாவர் நீலவா அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷராகிய உமக்கு
அனேகஞ் சரணஞ் சரணம் மேலும் என்னுடைய நாமமாகிய தனஞ்செ
யவென்றிற் திருநாமத்தைப்படைத்து கீர்த்திபெற்றமகோத்தமனே உம
க்கனேகஞ்சரணஞ்சரணம் இந்தவேளையிலென்றையும் என்னுடையசே
னாகளையும் வருத்தப்படுத்தாமல் பாதுகாத்து ரட்சியுமென்று அர்ச்சுன
மகாராஜன்தோத்திரஞ்செய்ய அந்ததோத்திர வசனங்களை யணுவளவு
ஞ்சட்டைபண்ணாமல் அக்கினிதேவன் பின்னும் விஸ்திரணமாய்ப் பிர
காசித்தெரிந்துவிழுந்து சேனாகளையெல்லாம் பஸ்கீகரப்படுத்திக்கொண்
டுவருகையினை அர்ச்சுனமகாராஜன்கண்டு மகாகோபதிப்பதனும் எரிந்
துவிழுந்து தன்னுடையதேரின் பேரி லான் நிவந்த காண்டபத்தைக்கை
யிலெடுத்துக்கொண்டு வருணஸ்திரத்தைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செ
ய்து சப்தமேகங்களு மொன்றாகக்கூடி எக்காலத்தில் வருஷித்ததுபோ
ல் மழைபோழிவித்தான் அதையஞ்சட்டைபண்ணாமல்விழுங்கிக்கொண்
டு அக்கினிதேவன் வருகிறபோது அந்த அர்ச்சுனராஜனும் மகாசேஷ
த்துவேஷத்துடனே தன்னுடையகாண்டபத்தில் நாராயணஸ்திரத்த
தைத் தொடுக்கவேண்டு மென்று நினைத்து அம்பகாத்தூணியி லிருந்த
நாராயணஸ்திரத்தைக் கையிலெடுத்தவுடனே அதுகண்டு அக்கினிதேவ
னும் பயமடைந்தவனாய் ஊடுங்கி நினைத்தன்னுடைய கவாலே யெல்லா
ம் தனக்குள்ளே படக்கிக்கொண்டு கழிமடங்கி ஒருபிராமணனைப்போ
ல் வந்துநின்ற அர்ச்சுனமகாராஜனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனமகாராசனே
நீர்தவடி செய்து என்னைரட்சியும் அந்த அஸ்திரத்தை மாதிரித்தொடு
க்கவேண்டாம் காண்வன்னுடைய திசையெனியத்தினால்கவசராசாங்களை
யும் பஸ்கீகரப்படுத்து கிறவனானும் இந்தநாராயணஸ்திரத்திற்பிறந்த
அக்கினிகவாலையானதுஎன்னைப் பஸ்கீகரப் படுத்தினிடும் ஆதலால் அந்த
அஸ்திரத்தை நீர்பிரயோகஞ்செய்யாமல் என்னைக்கவசபரணையுள்ளே
ண்டும் வான் உம்முடைய ஸ்வரூபத்தை யெண்ணிப்பரக்கிறேன் என்னுடைய
அஞ்ஞானத்தினால் இப்படிசெய்தேன் இனிமேலும்முடைய கிருஷ்ணத்
தை வேண்டி உம்பிடத்தில் நூணாழியென்று வந்தடைந்தேன் ஆகவே
காண்செய்த குற்றங்களை யெல்லாம் மன்னித்த நீர் என்னைக் காத்தூர்ட்
டுக்கவேண்டுமேலும் நீர்கிருஷ்ணபகவானுடைய சார்பிலேயிருக்கிறீ
ர் அப்படிப்பட்ட உம்மைச் சயிக்கிறதற்கு எவர்களுடைய முடியாது அந்த
கிருஷ்ண ஸ்தோத்திரியனுடைய ஹரிமென்றுத் திருநாமத்தின் மீதபாவத்
தை அடைப்பிரமுகிதவாஸ்தவிய தேவர்களுடைய லாணிக்கக்கூடாது
அதென்படி பெணரால் அந்த ஸ்தோத்திரமும் மகாவாக்கிய மானது சத்தி
வாக்யம் தேவசக்தி மாக்யம் மகா அந்தரங்ககருணயமாக்யம் சதஸேவ
சகசெனக்கு கந்தகாவுமாக்யம் விவாகப்படுத்தி அப்படிப்பட்ட லாக்கி
யத்தை எதனை இழித்தாலுத்திற்பிரந்தவனானும் திரிகாணத்தியா
ய் ஒருநாள் திவானைச் செய்துவிட்டு அந்தபுண்ணிய புருஷன் யுவோக
த்தில் அஸ்வமேதபரமுதலான அனேகயானைகளைச் செய்தவனானும்
கோதசமுதலான சோடஸம் கா தான க்களைச் செய்தபலனும்
யென்று அந்தத்தினுள்ளத்தொழிபென்னும் கிருஷ்ணத்தையுடைய புரிமகி
சாயணமுந்தி திருவடிகளிலுஞ் சேர்ந்துபாசப்படுத்தி இருவான்

லும் கிருஷ்ணவதாச மாகவந்துபாசத்துத்தத்தில் உமக்கு ரதசாரத்திய
ஞ் செப்தருளிய மகானுபாஸனுடைய அந்திவ்விவ நாமத்தைப்பயப்பக்
யுடன் ஒருநாள் நினைத்தாலும் முறையிய அந்தமகா பலன் தனையுண்டா
கும் அல்லாமலுமந்த அரிபத்தி புண்டாகிய புண்ணிய புருஷனுக்கு
அரிபத்தியில்லாத பிராமணனுமடலல் அப்படிப்பட்ட அரியைச்சேவி
க்கொனவிட்டு வேறுதேவதைகளைச் சேவிக்கவென் பிழைப்பு எப்படிப்ப
ட்டதென்றால்தாக் மெடுத்தவன் நவநாதி பண்டைக்குவந்தும் அந்தத்தி
ரத்ததைச்சாப்பிட்டு தாகிவாத்திசெய்யாம லந்தத்திரத்தத்தைவிட்டு
விட்டு அர்பாஸ்கிருஷ்ண கிருஷ்ண வேணி தீர்த்தத் தைச்சாப்பிட்டது
போலாகும் இந்தத் திருஷ்டாந்தாத்தினால் நாமபிறந்த பயனைப்பெறும்
படி அந்த அரியை சதாநாலுமுயிருதய கமலத்தில் வைத்துச் சேவிக்க
வேண்டும் அவருடைய திருவடிகளையே கைகால்பிரித்துபூசிக்கவேண்
டும் அவருடையதிருவருவத்தையே கண்களிலேபார்த்து சந்தோஷிக்க
வேண்டும் அவருடைய பிரபாவ சரித்திரங்களைப்போகவெல்லவேண்டி
பட்டுமெழிவேண்டும் அவருடையபாதகமலங்களினிவ்வியபரிமளத்தை
யே நாசியினாலாகிராணித்து ஆனந்திக்கவேண்டும் அவருடைய திருநா
மஸ்மானையே நாசியாலதுதித்து கித்திபதிருப்பியைப் பெறவேண்டும்
அப்படிப்பட்ட மகானு பாலினைப் தோழமையாகப்பெற்றிருக்கின்ற உ
மக்கு ஒருநாளுங் குறைவில்லை ஆதலால் ஓ அர்ச்சுனமகா ராசனேகாண்
இப்போது பஸ்கீகரப்படுத்தி ழிட்ட உம்முடையசேனைகளை யெல்லாம்
யெழுப்பி விடுகிறே னதல்லாமலும் என்மாமஞ் ராகிய நீலத்துவசமகா
ராசனுக்கு முமக்குஞ் சமாதானடி பண்ணுவித்து அவனாயும் உமக்குப
டைத்துணைபாக்கி உம்முடையபிறகேவரும்படி செய்கிக்கிறேன் இப்பொ
ழுது நீர்தயவுசெய்து என்னைரட்சிக்க வேண்டுமென்றவேண்டிக்கொண்
ருகிற அக்கினி தேவனைப்பார்த்து அக்கினி புருஷா நானில்கோமன்
னை வெகுவாய்வேண்டிக்கொண்டு அநேகமரபிரஞ் சமாதான வார்த்தை
கள் சொன்னாலுமதுகளைச்சம்மதினு மெண்ணிப்பாராமலிக்கிரகஞ்செ
ய்து விட்டு ழப்போது உனக்கு ஆபத்து கேரிட்டவிடத்தில் என்னைவே
ண்டிக்கொள்ளுகிறாய் இது எப்படியிருக்கிறதென்றும் ஒருதிருட்டுவ
ன் பழியையுடைய போகினவர்களைப் படித்துப்பதிக்கவேண்டுமென்றி
ன்னத்து ஒருநாளுந் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அவர்சரிபத்திற் போய்
உடனேமலபிங்கலாவிட்டார் தானிவிருந்தி தடிவைக்கக்கத்தில்வைத்து
க்கொண்டு அவர்களுக்குத்தண்டனிட்டுக்கொஞ்சவெற்றிலைபாக்குக்கொ
டுங்கொள்ளென்றகேட்டது பின்பிருக்கின்றதென்று அர்ச்சுனராஜன்கொ
ல்ல அதுகேட்டு அக்கினிதேவனும் அனேகபிரியவசனங்கொல்லிஅர்ச்சு
னனிடத்திற் சம்மதிபெற்றுக்கொண்டு தன்னால் படுருசனமாய் இறந்து
விட்ட ரதஜதாரகபதாகளை யெல்லாம்பிழைக்கப்பண்ணுவித்து அர்ச்சு
னராஜனே அவ்விடத்திறுருளே நிறந்துவிட்டு நன்மாமனாராகிய கந்த
துவசமகாராஜனிடத்திற்குப் போனென்று ஜெயமுனித்திரத்தினால்
அதுகேட்டு செனமே ஜெயமகாராசாவுமார்ச்சியப்பட்டு மெய்யுடைய
பாக்கு கமலகாஞ்செய்து ஓ ஐயா முனிசாதரே அந்தநிலைமையிலு
னுக்கு அக்கினிதேவன் ஒருமகனுனவிகம் எப்படிபண்படுத்தி
கொள்ளும்படி திருவளம் பற்றியருளவேண்டுமென்று துணி
ய்ய அதுகேட்டுரிஷிரோஷ்டாராகிய ஜெயமுனித்திரத்தினால்

அக்கினிதேவன்வரலாறுகூறுதல்.

கேளுஷ்டர் மனமேஜைய மகாராஜாவே அந்தமா கிருஷ்ணபதி பென்னுய உட்டணத்தையாளுகிற நீலத்துவசமகாராஜனுக்கு சுவாகாரி தேவியென்றவளிடத்தில் சுவாகாயென்ற ஒரு பின்பண்பிரித்து அந்த பின்பண்பின் தாயுத்தகப்பனும் சந்தோஷத்துடனே சாகசெல்வமாகப் போஷித்துக் கொண்டுவருகையி லந்தப்பெண்ணானவள் பூர்வபட்ச சந்திரிப்போரிலே நாளொருமேனியாய்ப் பொழுதொருவாணமாய் வளர்த்து பன்னிரண்டு வயதுள்ள பாலகுமாரியாய் எவ்வண்ணத்தையடைந்தாள் அதுதெரிந்து நீலத்துவசமகாராஜனும் தனகுமாரத்தியாகிய சுவாகா தேவியைப்பார்த்து ஒ அம்மபுண்யவதி நான் உனக்குத் தருக்தவியிய புருஷேயயழைப்பிடுவதுவந்து உனக்குகலாணஞ்செய்து உயிர்மேண்டு பொழுது எந்தராஜன்பேரில் உனக்கு அபேட்சை யிருக்கின்றதுஅதைச் சொல்லு மம்மாவென்று கேட்க அதுகேட்டு அந்தசுவாகாதேவியும் தண்டிதரவாகிப் நீலத்துவச மகாராஜனைப்பார்த்து ஒஐயாளன்குப்பூனோ கத்திலுள்ள ராஜாக்களும் வேண்டாம் தெவலோகத்திலுள்ள தேவர்க ளும் வேண்டாம் அந்தத்தேவர்களுக்கு மூதனமையாயிருக்கப்பட்ட அக்கினிதேவனை எனக்குப்பிருஷணிகப் பண்ணுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு நீலத்துவசமகாராஜனும் ஒ அம்மபுர்க்கியவதி உனக்குப் பயித்திய கூடுகின்றோ அந்த அக்கினிதேவனோக்கேற்றிய அவன் மூன்றாகவும் மழநாக்குமாய் அவபுட்சணிகரன் மகாதோதியாய் எந்தவேளைபுரீசர் ன்ருகொண்டேயிருப்பீர் அம்மபுரீசர் புருஷனைவிரும்பினாய் அவ னோக்கினவிலும் நீவிரும்பவேண்டாமென்று சொகுவாய்க்கொல்ல அது கேள்மல் அந்தசுவாகாதேவியும் நானக்கினிபுருஷனைத்தவிர வேறொரு புருஷனை விரும்புகிறதில்லையென்று உறுதிவார்த்தையாய்ச்சொல்லுவது கேட்டு நீலத்துவசமகாராஜனும்புறநிலை னல்லதென்று சம்மதப்பட்டு நுத்தரன் அதன்பின்பு சுவாகாதேவியுக்காகப் பெரிப்போய் அக்கினிதே வனுக்கேத்தி தபகசெய்தான் அதுதெரிந்து அக்கினிதேவனுக்காகத் தி ட்சயமாகவந்து நீ என்ன யழைப்பிடுவதாயிடுமென்றுவினாவினதுகேட்க அ தாகருவாகாதேவியும் ஒ அக்கிரிபுருஷர் நீ என்னக்கலிகாணஞ்செ யர்க்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னதற்கு அக்கினிதேவனுஞ்சுந் தேவனாய்ப்புறையேவென்தென்றுசம்மதித்து அவன்பிறகேவந்துநீல துவசமகாராஜனுக்கு அந்தராஜன்செய்த பூசையைக் கைக்கொண் டு அந்த நீலத்துவச மகாராஜன் பார்த்து ஒ ராஜேந்திரா உன்குமாரத்தி யைக் கலாணிகரன் எனக்குப்பாணிக்குண்ணஞ்செய்து கொடுப்பவா கில் வளர்த்துவிடுகின்றேன் உடைய மாடுருஷ்ணபதிபட்டணத்தில் தா னுட்ட உடைய சுவாகா தேவியைப் சந்தருக்களாய்வுருகிற ரா ஜன் சேய்க்கிரகனைக்கொண்டு வந்தினை ஜெயம்பொருளும் தனையாணிகரன் எனக்குசெய்துகொண்ட அபிஷேகப் பண்பினை அப்போது பட்டணத்திலேநீலத்துவச மகாராஜனுடைய அணிகலியைவாணோ ராயிரினாய்வு ஜெயமுஷ்டிர ரானவர் பூர்வசந்திரன் தனக்குச் சொல்லு

கேளுஷ்டர் சனமே சயமகாராஜாவே அந்தமா கிருஷ்ணபதி

கினிதேவனும் அர்ச்சனயகாராஜாவுக்குசமாதானவார்த்தைகள்கொல்லி கினேகம்பண்ணிக்கொண்டு யிற்பாடு தன்மாமனாராகிய நீலத்துவசமகா ராசனிடத்திற்குப்போய் அவரைக்கண்டு ஐயர் நீலத்துவசமகாராசாவே னன்னால் அந்த அர்ச்சனராசனைசெய்க்கமுடியாது உம்முடைய உத்தரப் படிக்கு அந்த அர்ச்சனராசனுடையசேனைகளையெல்லாம் எரித்துப் பல் மிகரப்படுத்துகின்றேன் அர்ச்சனராசனும் கோபித்து அவன்னைபிறி மி டுத்திராநின்ற காண்டபத்தில் நாராயணஸ்திரத்தைத் தொடுத்துப் பிர யோகிக்கும்படி மிரபுத்தினஞ்செய்தானதுகண்டு நான் பயமடைந்து அ ந்தஅர்ச்சனராசனுடனே கினேகம் பண்ணிக்கொண்டு என்னுடைய ஐ வாலேபினால் எரித்துப்போய்விட்ட அவனுடைய சேனைகளையெல்லாம் பி டைக்கச்செய்து நானமாத்நிரம் சாகாமல்தப்பிப்பிழைத்து வந்தேன் ஏ னென்றால் அர்ச்சனராசனவிராதிவிரன் அவனுடனே எதிர்த்துப்போ ராடுகிறது பூரிகயிரசபதி யாகியபரமசிவனுக்கும் சக்தியமல்ல அதுவல் லாமல் தேவோதிராதிதேவர்களைபுன்கெலிந்தவன் அவன் என்னுடைய அ ராணோகத்தை நிரந்தரிசெய்தவன் அப்படிப்பட்ட மகானுபாவனுட னே நீர்துவேஷம்பண்ணாம லவனைச் சினேகம்பண்ணிக்கொண்டவனு டைய அஸ்வமேதக்குதினாயையும் காணிக்கை கப்பங்களைபுங் கொண்டு போய்செலுத்திசமாதானம்பண்ணிக்கொள்ளுமென்றுசொன்னான்ந்தவா ர்த்தைகளையெல்லாம் நீலத்துவசமகாராசன்கேள்கிப்பட்டு மெய்தானெ னறுசம்மதித்து அனேகமாயிரத் தங்கத்தட்டுகளில் நவரத்திரங்களைபும் பழவகைகளையும் எடுப்பித்துக்கொண்டு அந்த அஸ்வமேதக்குதினாயையு ள் கூட்டிக்கொண்டு சிலசேனைகளுடனே பட்டணத்தைவிட்டுப்புறப்ப ட்டாநதுகேட்டுநீலத்துவசமகாராசன் பெண்சாதிபாகிய சுவாகாதேவியு ம் குறுக்கேவந்து மறித்துக்கொண்டு ஒபிராணநாயகா நீர் இப்போது நடக்கிறகாரியும் எனக்கு எவ்வளவும் நன்றாயிருக்கவில்லை பூலோகத்தில் உத்தம கூத்திரியராயிருக்கப்பட்டவர்கள் ஒருசங்கதியைப்பற்றி ஏதா கிலும் சபதம் பண்ணிக்கொண்டால் அதைத்தப்பி நடப்பார்களோஒரு நாளும் சபதம் தப்பிரடவார்கள் அப்படியாக பிடுகிவருங்காலத்தில் தன் னுடைய பிராணனையாவது தியாகஞ்செய்து சத்தியபுறையில் விடுவதா துவவார்களப்படியிருக்க தேவரீர் கூத்திரியப்பயிற்றித்திரைச்சுரபிடு க்தும் கூத்திர அர்ச்சனனுடைய குதிவிருஷனை எண்ணிப்பாராமல் மதி ட்டநாகப்பிடித்துக் கட்டிவிட்டுமறுபடியும் அவனோடெதிர்த்துப்போரடி டிருக்கும்படியும் அக்கினிதேவனுக்குமுதலாம் பலந்து ஒடிவந்து அபகீர்த்திக ளுள்ளதிமின்னும்அவனருநிரம்பையுக்காணிக்கைகப்பங்களும்கொண் டுபோய்க்கொடுத்து உபசரவார்த்தைகள்கொல்லிகினேகம்பண்ணிக்கொ ள்ளுகிறதராஜன்தியா இந்தச்சங்கதியை உம்மைப்போன்றராசாக்கள்கே ள்விப்பட்டால் பரிகாசம் பண்ணுமாட்டார்களோ இப்படிப்பட்டபரிசு சத்துக் கிடமான காரியஞ் செய்கிறதைப் பார்க்கிலும் அந்த அர்ச்சனனு டனே எதிர்த்துநின்ற யுத்தஞ்செய்து ரணக்களத்திலுமடித்துபோருதும் விசொர்க்கமுண்டாகும் அதனால் நல்லகீர்த்தியுமுண்டு ஆகையானி ட்ப்போதும்போலே அந்த அஸ்வமேதக்குதினாயை அரண்மனையிற் றிட்டு யுத்தசன்னுத்தராய் ரணக்களத்திற்போய்அர்ச்சனனுடையபா ரடி அவினைக்கொன்றுபேரும் பிரகலாதிபும் படைத்துக்கொண் டுந்துசொல்ல அதுகேட்டுநீலத்துவசமகாராசனும் அப்படி

அவருள்ளை அழைத்துக்கொண்டு போகிறதற்குவந்தாலப்போது அவரிடத்தில் சகல விடமும்பண்ணிக்கொண்டு பிரப்பாடு உன்னையனுப்பி வைக்கிறேன்மாவென்றுசொல்ல அந்தவசனங்களைக் கேட்டுசுவாலாதே வியும் உல்முதலிப்பார்த்து ஓ அண்ணாவி நான் என்புருஷனடித்துத் துரத்திவிட்டானென்று உன்னண்டைக்கு வந்தால் பூலோகத்திலுபுருஷ னுனவன்ஸ்திரீயின்பேரில் கோபித்துக்கொண்டாலந்த ஸ்திரீயும்விட்டி ல்தானே யிருக்கவேண்டுமேயல்லாமல் ஆனாலும் நீயேன் இப்படிவந்தா பென்று கேட்பிரானால் அதுவுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளும்அந்தென்னவெ ன்றால் அஸ்திபுரத்தை அரசாட்சிசெய்கின்ற தருமராசாவானவர் அ ஸ்வமேதயாகமபண்ணுதற்கு பிரயத்தினப்பட்டு குதிரையைவிட்டு அந் தகுதிரையின்பிறகே அவாதம்பியாகிய அர்ச்சுனராசனையும்இன்னமுஞ் சிலபிரமுகானையுஞ்சேனகனையுங் கூட்டியனுப்பினாமந்தக்குதிரையா னது எங்களுடையமாகிருந்ண்பிபட்டணத்திற்குச் சமீபத்திலிருகி றபோது என்புருஷனாகிய நீலத்துவரமகாராசன அந்தக்குதிரையைப் பி டித்துக் கட்டிவிட்டுஅவர்களைப்பேரில் சண்டைக்குப்புறப்பட்டுப்போய்அ வர்களுடையசஸ்திர அஸ்திரங்களுக்கு நீர்விக்கமாட்டாணல் முறித்துவ ர்க்கபிற்பாடு ஆவர்களைச்சமாதானம்பண்ணிக்கொள்ளும்படி நினைத்து சிலகாணிக்கைகப்பங்கனையும் அஸ்வமேதக்குதிரையையும்கொண்டுபோ குஞ்சமயத்தில் எங்குத்தெரிந்து நான்போய்வனா போகவொட்டாமல் மறித்துக்கொண்டு அவரைப்பார்த்து ஓபிராணவல்லபா நீர் கொஞ்சமா கிலும் சவுரியபாக்கிரமயில்லாமல் இப்போழுது இந்தக் குதிரையைபு ங்காணிக்கை கப்பங்கனையும் அந்த அர்ச்சுனமகாராசனுக்குக் கொண்டு போய்க்கொடுத்து சமாதானம்பண்ணிக் கொள்ளுகிறதைப் பார்க்கிலும் ந்த வர்ச்சுனனுடனே சண்டைசெய்து யுத்தகளத்தில் இறந்துவிட்டாலு மத்தால் உனக்குவிரசொர்க்கமுண்டு உலகத்தில் கீர்த்திவிசாதாபமுண் டென்றுசொன்னேனதுகேட்டு என்புருஷனும்பபடியேநல்லதென்றசம் மதித்து புத்திரமித்திராதிருடனும கூட்டிக்கொண்டுப்போய்ந்த அர் ஷ்னனுடனே போராடியதாக சொல்லாரையும் பறிகொடுத்து நானும் மூர்ச்சையாயரண் மனைக்குவந்து பிற்பாடு என்னையார்த்து அடிநீலிஉன் பேச்சைக்கேட்டு கெட்டேனென்று சொல்லி என்னையடித்துத் துரத்திவி ட்டார் அதற்குநான்விசாரப்படிவில்லை அந்த அர்ச்சுனராசனுனவனாக ம்பண்ணினால்கமராய் தன்பட்டணத்தில் மாத்திரங்குதிரையைச் சுற்றி வித்துயாகஞ்செய்து முடிக்கவேண்டுமேயல்லாமல் இப்படிக்குச்சிமைக ளின்பேரில் குதிரையிட்டு அந்தக்குதிரையினுடைய நெற்றியில் விருதெ ன்று ஒன்றை எழுதி கட்டலாமோ அல்லாமலுமதைபாராவது வாசித்து ப்பாரத்துக்குதிரையைப்பிடித்துக்கட்டினு லவர்கனையு மவர்கள்சேனக னையுங் கொண்டுவிட்டாலமோ அதுவுமல்லாமல் என்னுடையபுத்திரபவுத் திராகினையுமபங்குவர்க்கு கொண்டு கொண்டு விட்டான் ஆகையினு ல்லதப்பகையானது என்மனையுடையது இப்போழுதுதானே உன் சேனகளுடனேயுத்தர ிலிருக்கின்றதுநீ இப்போழுதுதானே உன் தஅர்ச்சுனனுக்கெதிரேபோய்த் துய உத்தமறிக்கொண்டு புறப்பட்டு அந் யது அந்த அர்ச்சுனராசனையு மவன்சேனகனையுஞ் சின்னாபின்னப்படு த்தி என்மனையுஞ் சந்தோஷப்படுத்துமென்றுசொல்லஅதுகேட்டந்த உல்முதலும் தீர்க்க ஆலோசனைசெய்து ஓ அம்மா அப்படியேநல்லதுஅ

ந்த அர்ச்சுனராசனும்முடைய பட்டணத்திற்குவந்தானையாகி உப்பொ முது உன் கருத்தின்படியே அவனோடு போராடி அவனையுமவன்சேன கனையுந் துரப்படுத்தி உன்மனதைச் சந்தோஷப்படுத்துகிறேன் நீ இப் போழு தந்தப்புறத்திற்குப் போயிரு அம்மாவென்றுசொல்லஅதுசேனா மல் சுவாலாதேவியானவள் பிள்ளையுஞ் சலமாய்ப்பிடித்து ஓ அண்ண லி அந்த அர்ச்சுனனின்கே வருகிறதேது நீ அவனைச்செய்க்கிறதேது அது விருதாவானவார்த்தை அப்படிச்செய்யுதுகிறது எனக்குச்சம்மதமல்ல நீ இந்தச்சணமேபோய்வனுடனே போராடி அவனைக்கொன்றுலாச்சுது இ ல்லாவிட்டால் நான்வுன்விட்டிலுமிருக்கிறதில்லை எங்கேயாகிலும்போய் விடுகிறேனென்று ஒரோபிரயாயப்பிடித்து நிற்க அதுகண்டுஉல்முதலும் மகாகோபங் கொண்டு ஓ அம்மா நீயன் என்பேச்சைக்கேளாமல் இப்ப டிசலமாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கிறாய் நீ எத்தனைநூறாய்இப்படி தானோ அந்த நீலத்துவசனுடனே போராடி அவனையுமவன் பந்துவர்க் கனையுந் கொடுத்து ஒண்டியாகிவிட்டாய் இப்போது என்னிடத்திற்கு வந்து என்னோடுபோராட்டஞ்செய்து என்னையுநினைசேனகனையுங்கொ ல்லவிக்கத் துணிந்திருக்கிறாய் ஆகையினால் இனிமேல் உன்முகத்தைப் பார்க்கிறதில்லை அல்லாமலும்மாயிபார் விட்டிலிருந்து தனிவழியேவந்த வளை விட்டில் வைத்து கொண்டானென்ற அபகீர்த்தியும் எனக்கு சம் பவித்தது நீபிறந்தவிட்டிற்கும் புருத்தவிட்டிற்கும் புழுவாய்த் தோன்றி பவித்தது நீபிறந்தவிட்டிற்கும் புருத்தவிட்டிற்கும் எங்கேயாகிலும் போ னுப் அடிதோஷி நீ இங்கேயு மிருக்கவேண்டாம் எங்கேயாகிலும் போ ய்விடுன்றசொல்ல அந்தவசனங்களைச் சுவாலாதேவியுக்கேட்டு மகாது க்கப்பட்டு ஓ அண்ணாவி நான்அறந்து உங்கள் இரண்டு விட்டிற்கும் ஆ பந்துகேரிட்டதல்லவோ அதலாநான் எங்கேயாகிலும்போய்ச்சாகிறே ன் இனியாகிலும் நீங்கள் சுகப்படுங்கோளென்றுசொல்லிஅவிடம்விட்டு கங்காநதியில் விழுந்து சாவோமென்றெண்ணிக்கொண்டு நங்கைக்கலா போரமாய் வருகிறபோதுதனக்குத்தானே யோசனைசெய்துக்கொண்டு அந்த அர்ச்சுனனைக் கொல்லுகிறதற்கு ஒருவகையுமில்லாமற்போச்சதல் லவோவென்று தாபந்திரியப்பட்டுபின்பு ஆலோசனைபிரிந்து தான்செத் தாலும் அந்தஅர்ச்சுனன் சாகிறதற்கு உபாயஞ்செய்யுதல்இவற்றையுங் க்ருதாதிந்தென்ன ிசையப்படுத்திக்கொண்டு அந்தவசனத்தேவியானவன் மலர்ச்சுக்கண்ணிழந்து மாண்டதற்பேச்சைகிலந்த நதியினுடைய திவலைபா னதுவந்து இவளின்காலிப்பட்ட அப்படிப்பட்டவுடனேசுவாலாதேவியா னவன் தன்காலையுதலி ஐயையோ இந்தப்பாபியானவர்களைவந்துஎன்காலை திண்டிதுளே இந்தநிகைன செய்வேன்முன்னமேநான் நினைத்தகாரியம் ஆகாமலிருக்கின்றது அதுவும்போதாமல் எனக்கு இதுவும் ஒருகர்மம்வ ந்து சம்பவித்ததே இதற்கென்னபரியாயஞ் செய்கிறது நான் எந்தவிடத் திற்குப்போய் ஸ்நானம்பண்ணி ஆலோசித்தினைபாதகத்தையப் போச்சு டித்துக்கொள்ளப்போகிறேன் நானறிபாமல் அந்த தோஷியாகிய சன்கை க்கையினோசமாய் வந்து விட்டேனே இவளைப் பரிசித்ததினால் மகச்சா டிய பாதகமவந்து அனுசரித்ததே இதற்கென்னசெய்யப்போகிறேனென் னு விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்க அந்தசமயத்தில் வேருதாரத்தினிற் று புரப்பட்டு அந்தக்கங்காநதியில் ஸ்நானம்பண்ணி பிரமணத்திற்கு டிய மகாபாதகங்கையெல்லாம் பரிகரித்து பரம பவுத்திராராகியிருந் தபிவந்த தபோதனாகள் பீரமரிஷிகள் முதலான சகலமான சகலமான

[illegible][illegible]

அங்கே ஒருசத்தியுரிமையுடையபாணம்பசப்பி அதன்பேரில்உட்கா
ந்துகொண்டு இருக்கைசலத்தத்தித்து சரிமுழுதும் விழுதியைஉ
தலித்தங்கொண்டு உருத்திராசா மாலிகாஸம் இருதாயசெவந்த சடா
பாத்தந்த புடைவயசாய்ச் சபமாஸினைகைக் கையினிடமாகப்பிடித்துக்

அப்படித் தோத்திரப்பண்ணுகிற அர்ச்சுனனுடைய முறையைச் சம்பப்ண்ணிக் கொண்டிருக்கிற செளபரிமகா முனிவருங்கேட்டு கண்களை மிழித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா சர்வாந்திரியாய் சர்வசிவதயாரமுந் தினைக்கப்பட்ட லோகமாத் தாவாகிய பரமுசிவனுடைய விதையுடையோரடிச் சயங்கொண்ட வீராதிரீரனென்கிற கீர்த்திப்பிரதாயம்பொருந்திய தருமனாந்தனருடைய தம்பிரியான அர்ச்சுனன் நீதானோ அப்படியிட்ட மகானுபாவனாகிய உன்னைக் காணவேண்டுமென்று நெருங்கிய காத்துக்கொண்டிருந்தேன் இன்றைக்கு உன்னைக் கண்கூரிரப்பார்த்துச் சந்தோஷிக்கும்படி தெய்வங்கடம்பிழைத்ததென்று சொல்ல அர்ச்சுனராசனுக்கும் ஒரு கிருஷ்ணசனம் போடுவித்து அந்தப்பிரிவு உட்காரப்பண்ணி கணிகார்க்கங்களையும் தேனையும் புலிக்கும்படி கொடுத்து உபசாரஞ்செய்து நீர் என்னிடத்திற்கு வந்தகாரிய மென்னவென்று கேட்க அதுகேட்டு அர்ச்சுனராஜனும் அந்த செளபரி ரிஷியைப்பார்த்து ஓ யா முனிவரதா எந்தமயனாகிய தருமராஜாவானவா அவ்வமேதயா நிற்பண்ணும்படி நிறைத்து குதிரையைப் பூமிப்பிரதாபகண்ணம் பண்ணிக் கொண்டு வாச்சொல்லி என்னை அனுப்பிவைத்தார் நானும்வருகையாகப் போகிறேன் இந்தமட்டுக்கும் அந்தக் குதிரையைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு வரவேண்டி உபசாரஞ்செய்து தேவருடைய ஆசிராமத்தில்வந்து ஒரு குத்துக்கொண்டேன் உபசாரிக்கொண்டு அந்தக்கல்லோடுகல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டது அந்த அனேகயுத்திகளினால் சேவகர்களைக்கொண்டு அதட்டியும் அடித்தும் இடித்தும் இழுத்தும்பார்த்தோம் அது எந்தவிதத்திலும் அசையவில்லை ஆகையினால் இதென்னகாரணமோவென்று சமசயங்கொண்டு தேவருடைய பாதத்தில்விழுந்து சரணடைந்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டிவந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான் அதுகேட்டு அந்தச் செளபரி ரிஷியுஞ்சிறித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து அதற்கு ஒருகதையுண்டு அதைச்சொல்லுகிறேன் சாவதானமாய்க் கேளுமென்று அந்தக் குத்துக்கல்லுடனே குதிரைபொட்டிக்கொண்ட வீரத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளுமையா அர்ச்சுன பூர்வத்துலந்தக் குத்துக்கல்லின் சம்பத்தில் சண்டி கவசிகொன்னும் பெயருடைய ஒரு முனிஸ்வரர் ஆசிராமங்கட்டிக் கொண்டிருந்தார் அவரிடத்தில் கீததூலனென்னும் பெயராயுடைய ஒருவன் சிஷ்யனாகியிருந்து பணியினைச் செய்துகொண்டு வந்தா

ன் அங்ஙனம் செய்துவருகின்ற காலத்தில் ஒரு நாள் அந்தச் சண்டிகவுகெ
ரிஷிபானவர் தீர்த்தயாத்திரை பண்ணவேண்டுமென்று உத்தேசித்தான்
ண்டு சிலரிஷியீஸ்வரர்களுடனே கூடிப் போனார் அதுகண்டு அவருடைய
ய சீஷனாகிய உத்தாலகனும் தனது ஆசிரியரின்கேவெனடந்துபோன
ன் அப்படிக்கு ஆசிரியனிடமில் அவன் தொடர்ந்து நடப்பதைக் க
டிக்க கவுசிகமுனிவரும் திரும்பிப்பார்த்து ஓ உத்தாலகா நீ எங்கே
டுகூட சிரமப்பட்டுக்கொண்டு தீர்த்தயாத்திரை செய்யவேண்டாம் நீ
வ்விடத்தில்தானே நின்று கலியாணஞ்செய்துக்கொண்டு சகலசவுக்கிப
களையும் அனுபவித்து சுகமாயிருவென்று சொல்ல அதற்கு அந்த உ
த்தாலகனும் சம்மதப்படாமலிருந்தான்.. அதுகண்டு அந்தச் சண்டிகவுகெ
ம் அவனுக்கு அபேகையிருப்படி அனேக பிரியஸனங்களைச் சொல்லி
அவனை சம்மதப்படுத்திப் பின்பு ஒரு பிராமணன்விட்டில் சண்டிக
யென்கிறபெண்ணைவிசாரித்து அந்த உத்தாலகனுக்குக் கலியாணப்ப
ணுவித்து நீங்கள் சுகமாய வாழ்ந்துருங்களைன்று அவர்களிருவருக்கும்
ஆசீர்வாதஞ்செய்து அவர்களை அங்கேதானே நிறுத்திவிட்டு பிற்பாடு
ந்தரிஷி ஸ்வரர்களுடனேயேர்ந்து தீர்த்தயாத்திரைக்குப் போய்விட்டார்
அதன்பிறகு அந்த உத்தாலகனுக்குச் சண்டிகையுங் கூடியிருந்து சமு
ராஞ்செய்துவருகிறநாளில் அந்த உத்தாலகன் தன்பெண்சாதிபா
ண்டிகையைப்பார்த்து அடிபெண்ணே எனக்குபசிக்கிறது சகலயல்ப
ணென்றுசொன்னால் அவள் சோற்றப்பாணியை உடைத்தெறித்து அவ
ளைப்பார்த்து நீபாணிகொண்டுவந்தால் உமைக்கிறேனென்றுசொல்லுவா
ள் பின்னையும் அவன்போசனைச் செய்யவேண்டும் அக்கினிகொண்டொ
வென்றுசொன்னால் வீட்டிலிருக்கிற நெற்பட்டிலுந் தண்ணீர்வார்த்து ஆ
ற்றிவிட்டு நெருப்பிலிலையென்று சொல்லுவாள் அதுவுமல்லாமல் சாண
மெடுத்துவந்து வீடுமுழுவதும் சுத்திபண்ணென்று சொன்னால் எங்கேபா
ர்த்தாலும் சூப்பையுங்குளமுங் கும்பல் கும்பலாக்கு விடத்து அசசகிய
முழிந்துவைப்பாள் வஸ்திரத்தைக்கொடுத்து உலர்த்தக்கொண்டால்
ததுப்போடுவாள் போசனம்பண்ண இலகொண்டுவாவென்று சொன்னால்
ல இலையைக் கிழித்துப்போடுவா ளிர்தப்பிறகாரம் அந்தச் சண்டிகையா
வள் நாள்தோறு மகடவிகடமாகச்செய்து வருகிறபோது உத்தாலகனும்
ம் கிரவகங்கமாட்டாமல் விசுரப்பட்டு ஐயையோ இந்தபதிசானவ
ளக்கென்று எங்கேயிருந்துவந்தாள் தெய்வமேயென்று துக்கித்துக்கொ
ண்டிருக்கையில் அந்தச் சண்டிகவுகெமுனிவருந் தீர்த்தயாத்திரைபண்
ணிவிட்டு மறுபடியு மீந்த உத்தாலகனிருக்குமிடத்திற்குவந்துசேர்ந்தார்
அதுகண்டு உத்தாலகனும் தன்னுடைய ஆசிரியருக்குச்சாஷ்டாங்கதணை
ன்சமர்ப்பித்து ஓ ஐயாகுருநாதர். நெவரீர் தீர்த்தயாத்திரைக்குப்போய்
பொழுது பவதக்கராய யடியேறுக்குக் கலியாணஞ்செய்துவதைப்பெ
ண்சாதிபின் வாழ்க்கையு பாட்டினுடையேன் படுகிறமனேறுக்கத்தகு இ
ன்னப்படியென்றுசொல்லிமுடியாது ஆனாலும்கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்
கேளுமென்று சிலசெய்திகளைச்சொல்லி விண்ணப்பஞ் செய்தான் அது
நீ உனபெண்சாதியை ஒன்றுசெய்யச் சொன்னால் அவள் ஒன்றுசெய்கிற
ளல்லவோ ஆனால் நீ அதற்கொருநதிரஞ் செய்யவேண்டு அத்தென்ன
வென்றால் உனக்கு அவளால் ஆகவேண்டியகாரியத்தை வேண்டாமென்

றுசொல்ல அதை அவள்வேண்டுமென்று மரித்துச்செய்வாள் அதுவே உ
பாயமென்று உத்தாலகனுக்குச் சொல்லிவிட்டு சண்டிகவுகெ முனிவரு
ந்தன்னுடைய ஆசீர்மத்திற்குப் போய்விட்டார் பிற்பாடு அந்த உத்தால
கனும் தன்னுடைய குருவாக்கியப்படி பெண்சாதியை யங்முத்து ஓ பெ
ண்ணெயெனக்கு போஜனம் வேண்டாமென்றுசொல்ல அதிசயமாகத்தி
ல் சமையல்கெயது அவனுக்கு உபசாரமாகப் படைப்பாள் நெருப்புவே
ண்டாமென்றுசொன்னால் நெருப்புக்கொண்டு வருவாள் வஸ்திரத்தைந
னைத்துக்கொண்டுவாவென்றால் உலர்த்த வஸ்திரத்தைக்கொண்டுவிட்டு
கொடுப்பாள் ஒருபதார்த்தமும் வேண்டாமென்றுசொன்னால் சகலபதா
ர்த்தங்களும் சமைத்துவைப்பாள் ஸ்திரீசையோகஞ்செய்யத்தகாத புண்
ணியாதிகளில் வேண்டினவன்போல் செய்கபண்ணினால்வேண்டாமெ
ன்று விடைப்போய் நிரப்பாள் செய்யத்தகுந்த நாள்களில் வேண்டாமெ
ன்றுசொன்னால் வேண்டுமென்று கூடியிருப்பாள் வீடுதடுத்தெய்யவே
ண்டாமென்றால் விடெல்லாம் நன்றயலங்கரித்துவைப்பாள் இச்சப்படி
நாள்தோறும் அந்த உத்தாலகன் தனக்குவேண்டிய பவதகையெல்லாம்
வேண்டாமென்று தந்திரமாகச்சொல்ல அதற்கு அந்தச் சண்டிகையும்
வேண்டாமென்றுவைக்க வேண்டுமென்று மாராகச்செய்துவருவாள் இ
ந்தபிசகாரம் அவர்களிருவருங்கூடி இவ்வாழ்க்கை செய்துக்கொண்டு வ
ருங்காலத்தில் அந்த உத்தாலகனுடைய தகப்பனருக்குத் திவிவந்தது அ
ன்றைக்கும் அவன் தன்னுடைய பெண்சாதிபாசிய சண்டிகையை அழை
த்து அவளைப்பார்த்து அடிபெண்ணே என்தகப்பனுக்கு யின்றையதி
ம் திவிவந்தது அதற்குநாமென்ன செய்யப்போகிறோம் ஒன்றுஞ்செய்ய
வேண்டாமென்றுசொல்ல அவளும் அதுகேட்டு நீர் என்னகாரியஞ்சொ
ன்னீர் இதுயெனக்கு நன்றயிருக்கவில்லை பிள்ளையிருந்தால் தகப்பனுக்
கு திவிவந்தகொடுப்பிக்க வேண்டாமோ நாம் சம்பரமாய்க்கொடுத்தவே
ண்டுமென்று சொன்னான் அதற்கு ஒருவனுக்கு மாதிரி ஒருசாருஞ் சாத
ருமாச் சமைத்துப் போடென்றுசொல்ல அதற்கு அவன்சம்பரமாய்ப்ப
த்து பேருக்குசாப்பாடு பண்ணவேண்டுமென்றுசொல்ல அதற்கு அது
வும் நல்லபாழு உபோனமின்பு ஆகியுமிவைத்திதற்குத் திவிவந்தது
லபன் ஸ்திரீசையோகஞ்செய்யத்தகுந்தபிசகாரம் விடுவதில் சுத்திப்
பாடுவதில் அந்நிலைவாசியிலும்கொடுத்ததற்குநாமென்று அன்னம்
மை தகவல்ததுபுதுபேரீசாணிகளை அழைத்ததன்புருஷனைக்
யிருவார்களையும்சாண்புதுபுதுபின்பு தாபனம்பண்ணுவதின
பிற்பாடு உத்தாலகன் அவர்களுக்குச்சாதத்தைக்கொஞ்சமாகப்படைபெ
ன்றுசொல்ல அவளும்விஸ்திரமாகத்திருப்பிப்போசனமாய்சகலபதார்த
தகவையும்படைத்து அவர்களைப்போனபெண்ணியெழுந்துவைக்கவந்தது
கெயதுகொண்டபின்பு அவர்களுக்குத் தாம்பூலம்புஷ்பம்சந்தனமும்கி
ஷ்டார மாகக்கொடுத்த அவர்களுக்கு உபசாரஞ்சொல்லி அனுப்பிவிட்
டுப்பின்பு உத்தாலகன் அண்டை அசலிலுள்ளவர்களையும் அழைத்து
சாப்பாடு படைக்கவேண்டாமென்றுசொல்ல அவளும் அதென்னபயி
சமென்றுசொல்லி அந்தத்தெருவி லிருக்கிறவர்களைப்பெல்லாங்குமுதுகை
க் குட்டிகளுடன் அழைத்துக்கொண்டுவந்து போஜனம்படைத்து அவ
களைத்திருப்பிபண்ணி அனுப்பினான் பின்பு உத்தாலகனும் அவன்
து அடிபெண்ணே எனக்குகொஞ்சமாகபோஜனம்படை யென்றுசொல்ல

அதற்கு அவனும் இதை நம்பியாசனென்று சொல்லி கலப்பதார்க்குந்தும்
பெய்தபிர் பணிபாசனாகவும் பந்துபேருக்காதுப்படி அந்த உதலகனு
க்குபடைத்தான் அதுகண்டு அவனும் தனக்குள்ளே தானே சொல்லிப்ப
டுக்கொண்டுவெயிறு நிறைய இருப்பது கச்சாப்பட்டு முத்துபோகிறவன்
பெண்காதுபிணைய குணத்தை தெரிந்தவனாயிருந்தும் மறந்துவிட்டு அவ
னையழைத்து அடிசண்டி கா இந்தப்பிண்டப்பிரதானம் பண்ணின அன்ன
த்தைக்கொண்டு போய்க்குக்கையில் மேட்டுவாவென்று சொன்னான் அதுதே
ட்டு அவனும் பிண்டப்பிரதானம் பண்ணின அன்னத்தை யெடுத்துக்கொ
ண்டு போய்விட்டியினிடமாகக் குப்பைகளின் பேரில் விழுந்து புரண்டுகொ
ண்டிருக்கிற நாய்களுக்கு முன்பாக வைத்தான் அதைக்கண்டு அந்தநாய்
கள் ஒடிவந்து தின்றவிட்டதுகள் அதுகண்டு உத்தரவகன் மிகுந்ததோ
யங்கொண்டு அடிபாவி தன்மமாகி கொடுத்தாயே உன்னுள் என்னுடை
ய பிதிர்க்களெல்லாம் நரகத்தில் விழுந்தார்களே இதற்கெப்படி அடிதோ
ஷியென்று சொல்லி நீ இந்த தோஷத்தினால் குத்துக்கல்லாய் விழுந்துகிட
க்கக் கடவாயென்று சரப்பிட்டான் அதுகண்டு அந்தச் சண்டியானவள் ப
யந்து தன்புருஷனாக உத்தாலகனைப் பிரதாஸனஞ் செய்து தெண்டனி
ட்டு ஐயா பிராமணேத்தமா தேவரீரடியாளுடைய துற்குணத்தைக்கண்
டு இப்படிப்பட்ட சரப்படுத்தோ இந்த சரப்பானது எந்தவாஸில் என
க்கு விமோசனமாகுமென்று இரக்கமாகத்தேய்க் அதற்கு உத்தாலக
னும் நீ அனேககாலமிப்படி குத்துக்கல்லாகவே கிடந்து பின்பு தரும
புத்திரரானவர் அஸ்வமேதமாகஞ் செய்கிறதற்குப் பிரயத்தின்பட்டுக்
குதிரையைவிட்டு அதைப்போகே அவர் தம்பியாகிய அருச்சுனனைக் கூட்
டியவனுப்பிவைப்பார் அப்பொழுதற்கு குதிரையும் பூயிப்பிரதானம் ப
ண்ணிக்கொண்டு இக்கு விஷயஞ்செய்து வருகையில் குத்துக்கல்லாய்க்
கிடக்கிற உன்பேரில் விழுந்து உராய்ந்துக்கொண்டு கல்லோடுகல்லாயொ
ட்டிக்கொள்ளும் அதுசேதியை அருச்சுனராஜன் கேளியிப்பட்டுவந்து உ
ன்னிப் பிடித்துக் கொண்டு அந்தக் குதிரையைப்பிடிப்பான் அப்போது
குதிரையும் விடுதலையாகின்றது நீயும் சரப்பினோடே மாகிவிட்டே திற
குவந்து சேருவாயென்று உத்தாலகனென்னும் பிராமணன் சொல்லியது
ப்ப இவனும் வந்து குத்துக்கல்லாய் விழுந்து கிடக்கின்றான் கேட்டாரே
அருச்சுன மகாராஜனே ஆதலால் அந்தக்கல்லோடு கல்லாய் நீங்கள் விட்
ட அஸ்வமேதக்குதிரையும் ஒட்டிக்கொண்டது நீ இந்தக்ஷணமே அந்த
க்குத்துக்கல்லி னிடத்திற்குப்போய் அந்தக்கல்லி ஒருகையினால் பிடித்து
கொண்டு குதிரையை ஒரு கையினால் பிடித்திருந்தால் அந்தக்குதிரை
யும் முற்றிலுக்கும் அவனுக்கும் சரப்பினோடே மாகுமென்கொளையிமகா
ரிவியானவாசொகை அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் சந்தோஷித்தனாய் எழு
நின்று அந்தமகாரிவியைக்கொண்டுவக தண்டன் சமர்ப்பித்து அவரிட
த்தில் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு விலைகேதுமுதலான அந்தநாஸ்க
ளுடனும் அந்தவனத்தைவிட்டு வெளியேவந்து குதிரையினிடத்திற்குப்
போய் அந்தக்குத்துக்கல்லி ஒருகையினால் பிடித்திக்கொண்டு மற்றொரு
கையினால் அந்தக் குதிரையைப்பிடித்திழுக்க அதனால் அந்தக்குதிரையும்
வெளியேவந்து தீர்த்தனது கிமிர்ந்து அனூரணித்தது அந்தக்குத்துக்கல்
லின் கண்டியையும் முன்போல ஸ்திரீபருந்திர்த்துவந்து அர்ச்சுனராஜ
னிடத்தில் செல்வவாங்கிக்கொண்டு உத்தாலகனிடத்திற்குப்போய் சேர்

நான் பிற்பாடு அருச்சுன மகாராஜனுக்கு சிறுவனாய் விட்டுச் சகலசே
ன சமுகங்களை டுடக்கும்போது அந்தக் குதிரையானது செல்பகபு
ரெனெனென பட்டணத்திற்கு மூன்றையேசனை தூரத்தில் நடந்தது அ
போது அந்தசென்பகாபுரத்தை யாருக்கினர் அம்சத்துவ மகாராஜாதி
ஸைடப் வேவுக்காரர்கள் பார்த்துக் குதிரையினுடைய சேதமெல்லாம்
தெரிந்து துடிவந்து அந்த அம்சத்துவ மகாராஜாவுக்குத் தென்பட்டது
யா ராஜேந்திரர் அஸ்வமேத தந்தையானவன் தருமராஜாவானவன் அ
ஸ்வமேதபாஷஞ்செய்யும்படி சொயத்தின்பட்டுக் குதிரையைவிட்டதா
ம் அந்தக் குதிரையும் அருச்சுன மகாராஜனும் இன்னும் செல்சேனைக்கு
ம் கர்முடையபட்டணத்திற்குமூன்று யோசனை சரிப்பத்தில் வருகின்ற
தென்று சொல்லிப்போனார்கள் அதுகேட்டு அம்சத்துவ மகாராஜனுஞ் ச
ந்தோஷப்பட்டு நடந்திரகளை யழைத்து ஒ மந்திரிமார்களை நாம் தரும
ராஜாவானவன் விட்டு குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு அதன் பிடிதெவரு
கிற அர்ச்சுனராஜையும் எதிர்த்துப்போராடி நாயுயிர் பூசைபண்ணியோ
மே யானால் அந்த அருச்சுனனையும் குதிரையையும் கசப்பாற்றிக்கொள்
வார்களென்று தீர்மானித்தார் கிருஷ்ணமூர்த்தி வருவார் அவரைப்பிடித்துக்கொள்ள
லாம் இது நன்றியிருக்கிறதென்று சொல்ல அதற்கு அவர்களுள் ஆலோசி
த்து அப்படி சேர்யலாமென்று கொன்னார்கள் அதுகேட்டு அந்த அம்சத்
துவமகாராஜனும் அங்கிருக்கிற சேனைகளையுமார்த்து ஓராசாக்களை பந்
திரிகளே சேருதி பதிகளே நீங்களெல்லாரும் என்னுடைய வார்த்தை
யைக் கேளுங்கள் அத்தென்னவென்றால் நம்முடையபட்டணத்தினுண்
டான சகல ஜெனங்களும் விலைப்பிடித்தவர்கள் ஆயுதத்தைப் பிடித்தவ
ர்கள் எவர்களோ அவர்களெல்லாரும் அவ்வவர்களுக்கேனே கருடமேரண்
க்களத்திற்கு யுத்தசன்னுத்தர்சளாய் ஆயுதப்பட்டுவந்து சேரவேண்டு
ம் அப்படிவந்து சேராமல் என்னுடைய ஆக்கிரோசைத்தள்ளி நடந்தவா
ர்களாகில் அவர் எவ்வகைப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களைக்கொண்
டுபோய் ஊருக்குப்புறம்பாகக்காய்ந்துக்கொண்டிருக்கிற என்னெய்க்
கொப்பரிக்கையில் தள்ளிவிடுகிற தென்று திட்டஞ்சேர்த்துக்கொண்டே
வந்த பிஷ்மணர்களையழைப்பித்து அவர்களைத்தன் நம்முடைய யுத்
தமோடே பிஷ்மண்களையுக் கொடுத்தனாயினால் அவர்களுமார்த்தபிரே காசம
னெய்க் கொப்பரிக்கையாகப்பிடிப்போருதாரகள் அப்படிக்கட்ட
ளையிட்ட அம்சத்துவமகாராஜன் அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையன
னென்றான்.

அம்சத்துவமகாராஜன் யுத்தம்.

அஸ்திசஸ்திர வந்தைகளில் மகாவல்லமையை யுடைத்தான் அ
த்தியசந்தனன் பரிமளநாராயணருடைய திவ்விய நாமத்தைக்கொண்ட
நலாதவன்சகல சீவர்கவிடத்திலும் பூததயவுள்ளவன் அகண்புக விரய
ராக்கிரம துரந்தான் அஷ்டஸட்சம்விவாச போகபாத்தியங்களுமுடைய
வன் தருமரீதியில் செய்ந்தருமராஜனுக்குச் சமான்மானவன் தியயுப்ப
ட்ட சூனாதிசயங்களை யுடையவனாகிய அந்த அம்சத்துவமகாராஜனுன்
ன் முன்கொன்னபடியே திட்டஞ்செய்து பட்டணமுமுதும் யுதிரையை
வித்து யுத்தசன்னுத்தரை நலாதன் மயமான தேரின் பேரிலே விடுத்தி
ப்பிரதானிகளுடனே புரப்பட்டு பட்டணத்திற்கு வெளியேவந்து தன்
டுவிட்டி நங்கினான் அந்தராஜாவினுடைய பிள்ளைகள் நால்வரும் முன்று

பேர்மாதிரம் இரதமேயிக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் சேனைகளுடனே புறப்பட்டு நடந்தார்கள் பின்னும் ரதக்காரர் யானைக்காரர் குதிரைக்காரர் காலார்களாகிய நால்வகைச் சேனைகளில் ஒருவராகியும் பட்டணத்தில் பில்லாமல் எல்லாரும் ரணங்களத்திற்கு நடந்தார்கள் அப்பொழுது அந்த ராஜாவிடைய குமாரனான சுதர்மனென்கிறவன் அவனுடைய பிதாவிலும் மகாசத்திசந்தனன் தருமமாகிய பாசத்திற் கட்டுப்பட்டவன் வேதனொரு முறைக்கடவாதவன் விஷ்ணுவனுடைய திருவடிக்கமலங்களில் அத்தி பந்தப் பிரீதவிசுவாசமுடைவன் இப்படிப்பட்ட சற்குண சம்பன்னனான அந்த ராஜகுமாரன் தன்னுடைய பிதாவின் கட்டளைப்படியான களத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று ஆயுத்தப்பட்டு யுத்தசன்னுத்தனாய் ரதமேயிக்கொண்டு புறப்பட்டுத் தன்பெண்சாகியாகிய பிரபாவதிக்குச் சொல்லி விட்டு அவளிடத்திற் செல்லு வாங்கிக்கொண்டு போகலாமென்று நினைத்து அவளறண்மனைக்குப் போய் அவளைப் பார்த்து அடிபண்ணேபாக் கிபவதி தருமராஜாவானவர் அஸ்வமேத யாகஞ்செய்கிறதற்குப் பிரயத் தின்பயட்டுக் குதிரையை விட்டு அந்தக் குதிரையின் பிரீதே அருச்சுனராஜையுங்கூட்டி யனுப்பியிருக்கிறார் ஆகையினாலந்த அஸ்வத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு அதன்பின்னேவருகிற அருச்சுனனுடனே போராடவேண்டுமென்று ஆயுத்தப்பட்டு எந்தாவானவர் வாய்ப்பறையாமலில்லப்பிடித்தவர்கள் ஆயுத்தத்தப்பிடித்தவர்கள் முதலானபட்டணத்திலுள்ள சகலோருகளும் யுத்தசன்னுத்தராய் அவ்வவர்கள் சேனைகளோடுகூறிது ரணங்களத்திற் சேரவேண்டியது அப்படிவந்து சேராதவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களை எண்ணெய்க்கொப்பரிகையால் தள்ளிவிடுகிறதென்று கட்டளையிட்டுப்போனார் ஆதலால் அவருடைய கட்டளையைக் கடவாமல் நானும் போகவேண்டும் என்குஞ்சேலவுகொடுத்தனுப்பென்று கேட்க அதுகேட்டதப் பிறபாவதியும் தன்புருஷனைக் கண்ட மகாசத்திசு தில்லா மயிவாரமிகுசினவளாய் அதிகவயோதசைகொண்டு இதற்கெப்படியென்று எழுந்திருந்து தன்புருஷனுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி ஒழிசாணையாகாரீர் எனவார்த்தகொசொசாரீர் இதாவினுடைய ஆக்கிரைப்படியான களத்திற்குப் போகிறேனென்று சொல்லுகிறீரே அதுகூடாது இன்றைத்தினு னந்தேவயீர் என்னுடனேகூடியனுபவித்து என்னபேட்டையையதீராகவேண்டும் மனமதனுடைய பாணைக்கிமிடிகுந்து என்னைத்தங்கிவன்றது அது என்னும்கிதமுடியளில்லை வனென்றால் இன்றையதினம் அடியா லும் குதுளைத்தானம் பண்ணியிருக்கிறேன் ஆதலால் இப்பொழுது என்னைக்கூட்டி யனுப்பிக்கூட ஏந்தோஷப்படுத்துமென்று இரக்கமாகக்கொண் டுக்கொண்டு அந்த ராஜகுமாரனும் தன் பெண்சாகியைப்பார்த்துப் பிராணநாயகி நிகொண்டிருக்கிற அந்நன்மனது இரகசைக்கியில்லா மற்யோகத் தந்தகாசுக்குக்கிவதின எத்தகாமுடபுத்தி யுடைவர்களாயிருந்தாலும் பகற்காலத்தில் சத்திகேளியெவாரகனோ அப்படிச்செய்தல் நமக்காசுதிரையுமல்லவோ இன்னமல்லாமலும் உன் கருத்தின்படி யுத்தகிரைப்பயண ஆதவன் நீநினைத்தகாரியம் இன்னம் ஒருவேளையி லுத்தகூட்டுவாறுமொகாலை அதற்கு அஸனம்சப் பதப்படாமல் புருஷனைப் பார்த்து ஒழிசாணையாகாரீர் என விருப்பத்தின்படி பகற்பொழுதிற் செப்பங்கூட்டினும் இன்னுஞ்சுற்றரோத்தில் பொழுதுபோகின்றதார

த்திருக்கிருந்து என்னுடனேகூடிச் சகல சவுக்கியங்களையு மனுபவித்து விழந்துபின்பு யுத்தகளத்திற்குச் சுகமாய்ப் போகலாமென்று மறுத்துச் சொன்னான் அதுகேட்டுச் சுதர்மனுஞ் சம்மதப்படாமல் அவளைப்பார்த்து ஒ சவுந்தரியவதி நீ சொன்னபடியே ராத்நிரிக்குக்கேளியிலாசமாயிருந்து அனுப்பித்து உன்னுடைய விரகதாபத்தைத்தீர்த்தேனாகில் விழந்தபின்பு எனக்கு அரசன் ஆக்கினைப்படிக்கு எண்ணெய்க்கொப்பரிகையி ல் விழவேண்டியருமே அதர்க்கென்ன செய்யலாமென்று கேட்க அதிகேட்ட பிராயயதியும் ஒழிசாணையாகாரீர் நீரிப்பொழுது சொன்னவார்த்தை உண்மையேயாம் நான் இன்றைக்குத்தான் குதுஸ்த்தானம் பண்ணியிருக்கிறேன் இன்றையத்தினம் நீஎன்னுடனேகூடாமற்போனு த்தமாயிருக்கிறேன் இன்றையத்தினம் நீஎன்னுடனேகூடாமற்போனு த்தமக்குப்பிறகுத்தியாதோஷமும் யமனாதனையு முண்டாகுமே ஆகையினால் உமக்கு எதுயுத்தமாயிருக்கின்றதோ அந்தப்படிச்செய்யு மென்று சொல்ல அதுகேட்டுச் சுதர்மனும் அற்பககத்தை விரும்பினுல்கற்பத்து கரும்குருமென் நறந்தவனு யிருந்தும் பெண்சாதி சொன்னவார்த்தையு மெய்தானென்றி ஆலோசனைசெய்து இன்றையதினம் அரசன் ஆக்கினை யைக் கடந்து யுத்தால் நாயைத்தினம் எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில்த வ்ணவாக்கி அங்கினர் தள்ளினவுடனே இந்த சரீரத்தை விட்டுத்தேவ சரீரம்பெற்றுக்கொண்டு சகலசம்பிரமத்துடனே சுவர்க்கத்திற்குப்போ யிருந்து இந்திரபோகத்தை யாகிலு மனுபவிக்கலாம் அரசனாகினைக்க டவாமல் பெண்சாகியினுடைய சொல்லைக்கடந்து நடப்போமானால்புரு ஷத்தியா தோஷமும் நாகவாணையு முண்டாகுமாதலால் அரசனுடைய ஆக்கினை யைத்தன்னிப்பெண்சாதி யின்விருப்பத்தின்படிசெய்கிறதே உத்தமமென்று நினைத்து அந்தப்படியே அன்றிராத்திரமிருந்து அந்தப்பி ரபாராதிபுடனே கூடிச்சாசல்பாபநிறைதலில்களை யனுபவித்து அங் ள் மனதைசந்தோஷம் பண்ணுவித்துமறுநாள் விடியற்காலையிலெழுந்து ஸாணம் பண்ணிஜபதங்களைமுடித்துக்கொண்டு ஓடிசாந்தியெய்துநீரி யுபகவானுக்கு அரக்கியங்கொடுத்து பிராமணர்களுக்குத் தானங்கொடு தறு அவர்களுடைய ஆசிரவாதங்களைக் கைக்கொண்டு யுத்தசன்னுத்திற் ப்புறப்பட்டு ரணங்களத்தை நோக்கிவருகையிதற்க்குமுன்னமே அங் கத்தினம்சுக்கரனுஷலினை தன்னுடையசேனையின்கூடம் வந்து சேர்த்த இன்னுண்ணித்தகையபார்க்குமப்பொழுது தன்பின்னாகள் நால்வரிலெழுன் டிவேலிசாத்திரக் கந்திருந்தார்களது வில்லாமல் எழுபதுபோச்சேனாதி பதிகளும் ஒன்னொரு சேனாதிபதிக்கு எழுபத்தோராயிரம் பேர்களுந் எழுபத்தோராயிரம் யானைகளும் லட்சங்குதிரைகளும் லட்சங்காலாக் ளும் எழுபது சேனையும்குமாக பெண்ணிப்பார்த்துக்கொண்டு தன்னு டைய குமாரனாகிய சுதர்மனென்குடிவளைக்காணாமல்விந்தாகிரைகையி லுத்தகிரைப்பார்த்து ஓமந்திரிகளே கேட்டோடி என்னுடைய ஆக்கிரை ப்படிக்கு நம்முடைபட்டணத்திலுண்டான ஜனங்களும் என் குமார ரணியுமனுபேரும் வந்திருக்கிறார்கள் இன்னொரு குமாரனாகிய தன் னமாதிரம் வாவில்லை பார்த்தீர்களோ நம்முடையதத்தப்பணம் அசம்பா டபெண்ணெய்யுப் போகிறுன்னென்றுநினைத்து அந்தசத்தாமன் அசம்பா டபிருந்து விட்டதுபோல் தோன்றுகின்றது அப்படியிருந்தால் நான் அங் கைய ஆக்கிரைத்தப்பிப்போருமோ முலோகத்தில் அப்பாதி செ லுந்தாசாசுக்கு உறவினென்னும் இனேகொன்னும் பின்புதனெ

அதுகேட்டு அந்தம்நீரிகளும் அப்படிபெயர்ச்செய்துபோய்ப்பொழுது அவர்களுக்குத் திரைக்கதையோடு நிறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்களென்று சொல்லப்பட்டு விசாரப்பட்டு ஓராஜம்நீர் உமது பிதாவின்னுடைய ஆக்கியதின்னாச் செய்தகாரியம் இன்னதென்றுநீர் என்வரவில்லையென்றைவராய் விண்ணப்பத்திபுடையவராய் புண்ணியபுருஷராய்வினங்கப்பட்டநீர் இப்படிப்பட்ட பேய்வேலைசெய்துவிட்டீர் அதனால் உம்முடைய பிதாவாய் அம்சத்துவ மகாராஜனுள்ளவர் என்மையனுப்பி உம்மைக்கட்டிக்கொண்டு போய்எண்ணெய்க்கொப்பரிசைச் செய்துவிட்டீர் படிக்கட்டிவிட்டீர் அதற்குப்படியென்று விசாரப்படுகிற மந்திரிகளைப் பார்த்துச் சுதாம்மனுள்ளவர் தேவாவிஷ்டியுமுற்று ஒரு புண்ணியவான்களாகிய மந்திரி மார்களே கேளுங்கள் நீங்கள் என்னைக்கொண்டுபோய் எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள்ளுகிறதற்கு முன்பின் யோசனைஎன்னென்னென்றாம் இந்தச்சரிமோ நிலையாமையென்னும் பெயரையுடையது இது பிதாவின்னுடைய ஆதினமாயிருக்கப்பட்டது ஆகையினால் இந்தச்சரிததை அவர்என்னசெய்யவேண்டுமென்றும் திசய்துக் கொள்ளலாம் இதுவல்லாமல் பராபரவஸ்துவாகிய பரீமநாராயண மூர்த்திக்குச்சரியாய் வினங்கப்பட்ட என்தோவினுடைய ஆக்கினதாற்புமோ அதுதப்பாதுஎன்னுடையசரிம விருதாவிய்போகாமல்பிதாவுக்குப் பிழைப்பப்போகிறான் எனக்குமெத்தசாதோஷம் அல்லாமலும் இந்தச்சரிசம் எத்தனைநாளைக்கிருந்தாலும் சுதந்தரமில்லாமல் இவ்வளகையிருக்கின்றபடியினால்நீங்கள் என்னைக்கட்டிக்கொண்டுபோய் அந்தச்சங்கிலித்தாள் வசத்தினையுடையிதது எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள்ளிவிட்டீர் செய்யுந்வேண்டிய மகா தயிரியத்துடன்சொல்ல அதுகேட்டு அந்தம்நீரிமார்களுக்குவிசாரப்பட்டு பகவத் சங்கிற்பத்தினால் அப்படி சம்பவந்ததென்று துணிந்துகுதிக்கையிறினால் சுதாம்மனையுடையிததுத்துட்டிக்கொண்டு விட்டதெனத்திருப்பாராய்க் காய்ந்துக்கொண்டிருக்கிற எண்ணெய்க்கொப்பரிகையெனக்கொண்டுபோய் அவ்விடத்திலயங்கிநிலியர்கள்மேல் பார்த்தப்பயங்காமல் விருக்கப்பட்ட சங்கிலி இதாக்கொள்கிற பிராஜ்ஞார்க்களவசத்தில் ஒப்புவித்து ஒரு சங்கிலித்தாக்களே இவன் ராஜனாகினதெனத்தன்னிகடந்தடியினால் இவனை எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள்ளுமட்டி அம்சத்துவமகாராஜனையாகட்டிநீயியார் ஆதலால் நீயும்கொண்டபடியத்துத் தள்ளிவிடுகவேண்டித் சொல்லப்போனார்கள் அதுகேட்டு அந்தச்சங்கிலித்தாக்கொள்கிற இவன் பிராமணங்களுமனைதாப்பப்பட்டு சுதாம்மையுடையநீர் ஒரு ராசகுமாரகா நீர் என்னகொண்டதினால் அரனுக்கினையக்கடந்து நடந்தி ஸ்திரீச்செய்தும் பண்ணெயெனென்கிற விருப்பயிருந்தால் அதற்குதால் மிகையோ மீமமுடைய தப்பப்பார்தானே நம்மையென்னசெய்யப் போகிறோனென்று தாக்கினைத்திருந்தீரோ இப்படி நின் திருக்கடந்திவா அது என்னவேலை

அதுகாண்க. அந்த நாகன் குவரும் ஆசாரியப்பட்டு இத்த
துபுதமையிருக்கின்றது. இவ்வாறு விட எண்ணெயில் வளர்வது வி
முத்தாலும் அவர்கள் கிறிப்துபுதவர்கள் அப்படியிருக்க இது ஆசாரிய
நாமாயிருக்கின்றது. அவ்வாறு இத்த எண்ணெயில் நூயக்காபுவிக்கியோ
அதுதயுந்தேவர்த கொளவது பண்ணுமென்றது ஆலோசித்து ஒரு தேவதாயை
க்கொண்டு வந்து அந்தபெண்ணெயிற் போட்டார்கள். அந்த தேவதாயை
து விழுந்த உன்னேபோய்து பாவனை துவிடத்து இத்தகொன்றிருக்க
காயத்திலெழும்பிப்போய் விட்டது. அதுகண்டு அந்தகொன்றிருக்க
வருமா சந்தேகமிக்கின்றார். இதுகாண்க. அப்பாத்த அபிபத்தியுள்ளவர்கள்
யோர்கள் சேவையுள்ளனர். இதுகாண்க. அப்பாத்த அபிபத்தியுள்ளவர்கள்
சிலன் இப்படியாகியிருக்கின்றது.

ந்தனர்களாயிருக்கப் பட்ட நல்லோர்களுக்கு வந்தகாலத்திலுங்கேடுவரு
கிற தில்லையென்று வேதஞ்சொல்லுகிற படியினால் இந்தராஜகுமாரன் அ
கிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயகராகிய பூர்வீகராயணமூர்த்தியினு
டைய பரிபூரணகடாட்சத்தினால் இப்படி சிறப்பமாய்வினையாடிக்கொண்
டிருந்திருந்து அதுவல்லாமல் நம்முடையகையினால் இவனைப்பிடித்துத்
ள்ளினிலையென்று கம்பியுவையையும் இந்தஎண்ணெய்க் கொப்பரிகையில்
தண்ணிறப்பார் ஆகையால்தாம் அதர்க்கு முன்னுதாகவேவிழுந்து அந்த
தோஷத்தைப் பரிகரித்துக்கொண்டு பூரிகிருஷ்ணபகவானுடைய திருவ
டிநிலைத்தியானித்துக்கொண்டு ஜோலென் நெழும்பிக் குதித்தார்கள் அ
ந்நாளன்குதித்த அவர்களும் ஒருவேதையுமில்லாமல் தண்ணிலநீரு
கிறதுபோலநின்றையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அதுகண்டு ஆயாக வாணியு மெச்சிக்கொண்டாடிருந்தேவேந்திர
ன்முதலானதேவர்களும் பரிசாதபுஷ்பங்களைச்சலசலவென்று அந்தமூ
வர்பேரிலும் வருஷத்தார்கள் தேவதந்தியியுந் திருநிதியென்று முழங்கி
யது துடிபுருநாரதர்கள்கந்தருவர்கள் பாடினார்கள் சகலநீரீரங்கள் தந்தா
டிநார்கள் இப்படிசகல லைபலத்துடனே அந்தமூன்றுபேரும் பிரகாசித்
துக் கொண்டிருப்பதை மந்திரிகள் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு ஓடிவந்து இந்
தஅதிசயமெல்லாம் அம்சத்துவமாக ராஜனிடத்திற்குச்சொன்னார்கள் அது
கேட்டு அந்தராஜனும் அதிசயப்பட்டு மகாசந்தோஷத்துடனே மந்திரிக
ளைப்பார்த்து ஓர்மந்திரிகளை நீங்கன்போய் அந்த மூன்று பேரையும் இவ்
விடத்திற்கு அழைத்து வருங்கொள்ளும் உத்தரவு செய்தார் அதுகேட்
ட்டு அவர்களும் எண்ணெய்க்கொப்பரிகை னிடத்திற்குப்போய் அவர்களை
ப்பார்த்து உங்களை ராஜாவானவர் அழைத்துவரும்படி கட்டளைபிட்டொ
ன்று சொல்ல அகற்கு மூன்றுபேரும் நல்லதென்று வெளியேவந்து மங்க
ளஸ்தான்மபண்ணிஜயபதங்களை முடித்
ஸ்திராபரணங்களைத்தரித்துக்கொண்டு திடுவியமாயிவ
ப்புடைசூழ்ந்து வரும்படி சலகசம்பிரம் தாஸூடர்களாய்சகலசேனைகளு
இருக்கு மிடத்திற்குவந்து சேர்த்தார்க்குத்துடன் அம்சத்துவமாக ராஜன்
ஜனும் அந்தர்சங்கிலிதீர்க்கொள்கிற அதுகண்டு அம்சத்துவமாக ரா
காம் பண்ணினார் அப்பொழுது சுத பிராமணர்களிருவருக்கும் நமஸ்
தாவுக்கு மூன்றுதரம் பிரதட்சணம் மூன்று தேரைவிட்டிழிந்து தன்பி
படித்தான் அதுகண்டு அம்சத்துவ செய்து சாஷ்டாங்கததண்டன்சமர்
மனையெடுத்து மார்போடனைத்துக் மூன்றுதரம் ராஜனும் தன்குமாரனாகிய சுதர்
ட்டு அப்பாபுத்திர ரத்தனமே உன்னால் என் உச்சியைமுக்கந்து முத்தமி
த்தியுமுண்டாச்சுகு ஆனாலும் நீநேறழை நக்குச்சகலபிரதிஷ்டையுநீ
ன வென்றுகேட்க அதற்கு அந்தச்சுதர்மபு பதினம்வராமற் போனதென்
கதிலைச்சொல்ல வதுகேட்டு அந்த இராமனுமிராத்திரிபிருந்துவந்தசு
ஷணமே கங்காதீர்த்த முதலான திவ்யபூத ராஜனும் கிழ்ச்சிக்கொண்டு அந்த
ர்மமசொருபமாக விளங்கப்பட்ட பிராமல் தீர்த்தங்களை அழைப்பித்துமி
அந்தச்சுதர்மனுக்கு அபிஷேகம் பண்ணினார் களால் மந்திரபூர்விகமாய்
ற்குநீயே அரசெனென்று சகல சம்பிரமத்திவந்து இந்தச்சண்பகாபுரத்தி
ற் பிற்பாடுசுதர்மனுப்பட்டாபிஷேகமூய் பின் மகுடஞ்சூட்டிவைத்தா
கொண்டு தன்னை வந்துசேனித்துக் கொள் சகலவேடக்கையுடனிருந்து
கெல்லாம் ஆதரணசொல்லியகா உச்சாகத்துகிற மகுடமண்ட லீகரு
துடனேசேனாதிபதிகளை

ரத்து அரத்தனராஜனுடைய அஸ்வமேதக்குதிநாள்விடத்திலவரு
ந்து அதைப்பிடித்துக்கொண்டு வரும்போகொன்னு உத்தரவுசெய்து ஆ
யிரம் ரதக்காரர்களையனுப்பினார்களு மப்படியே நல்லதென்றுபோய் அ
ந்த குதிவாயைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள் அதுகண்டுசுதர்
ம்மனுக்கிந்தக் குதிநாஷப்பார்த்து இனிமேல் என்னை கைப்பட்ட
குதிநாயை அந்த அரத்தனனவிடுவித்துக்கொண்டுபோய்தருமாந்நாவி
னுடைய கையினால் யாகம்பண்ணுதிக்கப்போகிருனே அத அரத்தன
ஷணபகவானுட்கே பிரசித்தமாகத்திரியவரும் அதுவுமல்லாமல் அரத்
னனுக்காகப் பாத்தியப்பட்டுதேவந்திராதி தேவர்களெல்லாரும் ஒரு
ருகமாகக்கூடிவந்து குருக்கிவிழுந்து குதிநாயைப் பிடிப்பார்களா
லும் அவர்களையும் என்னுடைய குரூரபாணங்களினால் கண்டதுண்டம்
பண்ணுகிறேனென்று சொல்லிப்பிற்பாடு அந்தக்குதியையும் தன்தகப்ப
னான அம்சத்துவ மகாராஜாவையும் சேனைகளுக்கும்த்தியில் நிறத்தி த
ன்னுடையசேனாக்கெல்லாம் பதமயுகமாக நிறத்தினான் முதன்மையா
கயுத்தச்சுன்னுத்தியை கனகமயமானகுதியிலியரத்திலேநிக்கொண்டு
பிரகாசனடைத்தைக்கையிலே பிடித்து நின்ற மகா உச்சாகத்துடனேரண
பேரிலே முதலானதுகையு முழக்குறித்தான் இவ்விடத்தில் இப்படிநட
ந்துக்கொண்டிருக்க அவ்விடத்தில் அந்த அஸ்வமேதக்குதிநாயைக்காத்
துக்கொண்டு பின்னாலேநடந்துவந்த சேவகர்களெல்லாம் அந்த ஆயிரம்
ரதக்காரர்களால் அடிபட்டுநொந்து ஓட்டமெடுத்து அரத்தனவிடத்திற்
குப்பேயு சுவாயி தம்முடைய குதிநாயானது அம்சத்துவமாக ராஜனி
டத்தில் அகப்பட்டிக்கொண்டதென்று முறையிட்டார்கள் அதுகேட்டு
அரத்தனராஜனும் மகா ரோஷத்துடனே அந்த சேவகர்வளைப் பார்த்து
ஓ சேவகர்களே நம்முடைய குதிநாயைப் பிடிக்கிறவனும் இருக்கின்ற
நீரு அல்லது பயமில்லாமல் எவனாலும் ஒருவன் பிடித்துக்கட்டுவானே
பாதிச் அவனுக்கு மமலோகமே சிற்பென்பது இந்தப்பழண்டலத்தில் எ
வர்களையுநிபார்களோ ஆனாலுமாகட்டும் இப்பொழுதே அவனுடையக்
வந்தையிடக்கிவைக்கிறேனென்று உக்கிரரூபத்துடன் சொல்லிஅந்
னேபு பூரீய காட்டைப்போல விஷகிராமாய் பிழிவிழிந்துகின்ற ச
னே மோகனாடனும் விஷகிராம முதன்மையாகட்டும் இப்ப
ள அட்டசைக்கன் முழங்கவும் சமாவர வகன்காசெ
புருபுராசைக்கன் செப்பவும் கூடக்கிற அதிர்ச்
சதலபத்தனாபு வெறுமையும் அஷ்டகுலாவத
தும் நடுவெகவும் அஷ்டசூகனும் விதிட்டே
டும் சேனைகளுடையபாதாளினால் சமுத்திரமுமுதியசேர்ப்பே
தும் மகா ஆரவாரத்துடன் அகிலேகிராயகூடத்து சுதர்மனுடையபி
நாகனிருக்குயிடத்திற்குச் சமீபமாகவந்துவிற அரத்தனராஜனின்
விட்டிழிவங்கி எதிராகிருக்கின்ற சேனைகளையும் அந்தப்பிழிவங்கி
மத்தியிலிருக்கப்பட்ட அம்சத்துவமாக ராஜனையும்அந்நாளைய
யையும் முதன்மந்திரியாரிருக்கின்ற சுதர்மனைப்பார்த்து
முஷ்டியெய்தித்த பாராமல் இந்தக்ஷணமே கிள
னியகூடம் ராப்படுக்கிவிடுகிறேனென்று சொல்லித்த
ளாகையையும் பதமயுகமாக நிறத்தி தன்னுடைய
றுத்திதன்னைவிடமாகப்பிடித்திர நின்ற

காண்டிபத்தைத் தருகின்ற தொனிபண்ணி சாரதியைப் பிழைத்தது மாதத்
தையும் வேகமாக நடத்தினான் அதுகண்டுபிரதீப மன்னனுஞ்சிரித்து அ
ர்ச்சுனராஜனைப் பார்த்து ஓடியா அர்ச்சுனாதேவரீர் இந்தக் கொஞ்சஞ்சே
னைகளை ஒரு பொருட்டாக நினைத்து யுத்தத்திற்குப் போகவேண்டுமோ
இப்படியாக தேவரீர் எதிர்த்துப் போகின்றதை யோசித்துப் பாரக்குமிட
த்தில் பின்பிவிப் புழக்கள பேரின்றுரியபகவான் எதிர்த்துப் போகின்ற
துபோ விருக்கின்றதே யல்லாமல் வேறல்ல ஆதலால் தேவரீருக்குத்தெ
ரியும்படி எங்களுடைய செளரியத்தையும் பாசிரமத்தையும் நில வித்
தையையும் என்னைக்குக் காண்பிக்கப்போகிறோம் எங்களுடைய தீர்த்தி
ப்பிரதாபமானது என்னைக்குப் பிரகாசமாகப்போகின்றது தேவரீர் சற்
தேரில்லும் என்னுடைய வீரப்பிரதாபத்தைப் பாரும் என்னுடைய சற்
திர அஸ்திரங்களுக்கு இந்தராஜையும் சேனைகளையும் இறயாக்கி வைத்
கிறேனென்று ஆக்குஷமாகச்சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் விராதிவீர
னான விஸ்வகேதுவும் அந்த அர்ச்சுனராஜனைப் பார்த்து ஓடியாதேவரீ
ர் இந்தச் சேனைகளை ஒரு பொருளாய் நினைந்து சண்டைக்குப் போகவே
ண்டுமோகின்ற முனையப்படுகெனப் போடுகிறதற்குப்பேரியுமோடாவி
தேடவேண்டுமோ ஆகையினால் தேவரீர் போகவேண்டாம் சற்றுநேரம்
நில்லும் நான் போய் அந்தராஜையும் சேனைகளையும் என்னுடைய சஸ்தி
ய அஸ்திரங்களினால் அன்றா முனையப் பண்ணுகிறேனென்று சொல்லித்
தன்னுடைய ரத்ததை அதிவேகமாகத் தூண்டித் தன்கையிலிராநின்றகோ
தண்டத்தில் அதிசீட்சனையமாது அநீமொய்யாம் பாணங்களைத் தொடு
த்குப் பிரயோகஞ்செய்தான் அந்தப் பாணங்களானது இரைச்சலிட்டுத்
கொண்டுவந்து சுதாரம்மனுடைய சேனைகள் பேரில் விழுந்து தத்தறிபோ
து அந்தச் சேனைதன்னைப் தயிரியங்களைல்லாப்பிழைந்த தடாகத்திலிரு
க்கின்ற தாடினாய் புஷ்பங்களின் வாசனை நீங்கினது போலப் போய்விட்
டது அதுகண்டுவிஸ்வகேதுவும் அனேகமாயிரம் பாணங்களைமேன்மே
லாகப் பிரயோகஞ்செய்து சுதாரம்மனுடைய சேனைகளை பெல்லாம்பின்
விட்டோடும்படியாகச் சின்னாபின்னப்படுத்தினான் அதுகண்டு தாம்
ம் ஓடிப்போகின்ற தன்னுடைய சேனைகளையெல்லாம் நிரூத்தி அந்தநிலை
வகேதுக்கெதிரே தன்னுடைய ரத்ததூண்டி விஸ்வகேதுகளை
து ஓராஜகுமாரகாரீபதறவேண்டாம் அந்த அர்ச்சுனர
வந்தால் அவர் நினைத்து விட்டு முது தன்னைப் பாசிரமத்து
விராத்தானது என்னுடைய பலத்தை ஒரு சிபிஷத்தினி
னுடைய குலங்கோத்திரமிற்று கொள்ளாயல்
தக்கடாது ஆதலால் உன்பெயரான உன்பிதாயெயரான உனக்கு
ஆசிரியராவ உன்னுடைய மச்சமேன் அதையெனக்குச்சந்தேகசிய
பயந்த உன்னுடைய கொல்ல அதுகேட்டு விஸ்வகேதுவும் சு
தாரம்மனைப் பார்த்து ஓராளைத்தகு என்னுடைய குலங்கோத்திரங்
வேண்டுமோ ஆகச்சொல்லுகிறேன் கேளும்கான சகலசீவராகிகளுக்கு
10 ஆண்டத்தை யுண்டாக்குகிறவராய் பூமந் காராயணமூர்த்திக்குநே
பிரதாய் திரிமூர்த்தி ஸவருபமாய் தாமரைக்குச்சினேகராயசு
ரக்குக்குமிடாழ்நாகளுக்கும் ஆதாரமான் தெய்வமரியபகவான்
புரியபகவானுடையமேன் மகாதான் விகேதியாகிய விமகாதார
னுடைய குமாரன் என்பேரோவென்றால் சகல வீராதிரிவாகியேயல்ல

ஞ்செய்ததவிஸ்வகேதுவென்றசொல்லுவார்கள் அதுவும்ல்லாமல்பரம
த்துமனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியே எனக்கு ஆசாரியருந்தெய்வமாயிரு
க்கின்றவரான அந்த பகவானுடைய அனுகூலகத்தினாலேயே சகல சத்
துருக்களையும் துயர்ப்படுத்தினேற்றதென்று சொல்லிப்பெண்ணையும் அந்த
சுதர்மனைப்பார்த்து நான் என்னுடைய விருத்தாந்தமெல்லாம் விவரமா
கச்சொன்னேனெல்லவோ உன்னுடையவிருத்தாந்தத்தையும் எனக்குத்தெ
ரியும்படி சற்றே சொன்னென்றகேட்க அதுகேட்டு சுதர்மனும்விஸ்வ
கேதுவாய்பார்த்து விஸ்வகேதரீ என்னுடைய குலங்கோத்திரஞ்சொ
ல்லுமிதேன் கேளும் நான் பரவாகிதேவாரீ ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்குஅ
டிமையாயிருக்கப்பட்ட அம்சத்துவம்காராஜனுடையகுமாரன் என்பே
ர்சுதர்முனைந்து சொல்லுவார்கள் இனிமேல் உன்னுடனேஎதிர்த்துநி
ன்று பேரார்க்குமதற்கு எனக்குத்தரும் எதோபாற்ப்போம்வாவென்றசொ
ல்ல அதுகேட்டுவிஸ்வகேதுவும் தன்னுடைய 'கேதண்டத்தினிடமாக
கோடையிடுகருக்குச் சமானமானகுருபாணங்களைத்தொடுத்துச்சத்
மனுடைய சேஷிகளையெல்லாமத்தத்தவிக்கப்பண்ணிஅவனுடையமத
ரதியையும் குதிரைகளையும் நோகச்செய்து கொடியையுமுறுத்து வில்லை
யுள்கண்டித்து அவனையுந் சல்லடைக்கண்களாகத்துவினத்து சரீரமுழு
தும் ரத்தமயமாக்கிணை அதற்கு அந்தச் சுதர்மனும் சற்றேநோய்யுயா
மாயிருந்து உடனே மகாகோபதிப்தனாய் வேறொரு வில்லையெடுத்து அ
னேகமாயிரம் பாணங்களைத்தொடுத்து விஸ்வகேதுவின் பேரில்பிரயோ
கஞ்செய்தான் அதனால் விஸ்வகேதுவும் நொந்து ஆக்ரமங்கிக்கிரோதங்
அசுக்கிரமாகத்தன்னுடையவில்லில் அதி தீக்ஷணணியமான கோட
கோடி பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து சுதர்மனுடைய
தத்தையும்சக்கைச்சக்கை யாக்கப்பின்று சாரதியையுங் குதிரைகளைஉங்
கொன்று அவன்கையிலிரானின்றவில்லையுங்கண்டித்து அவனுடையமா
பையும்பத்தலாகக்கிழித்துறத்தமயமாக்கிணை அதனால்சுதர்மனும்ஆயா
சுதரடைக்காமாரோல்க... வேறொருவில்லையெடுத்து வளைத்துக்கு
ரியகிரணம்போல்அதிகதிட
யோதாச்செய்துவிஸ்வகேது
வை அயுங்கண்டித்து அ
தற்குச்செய்த அத்தனும்
ஆயாசப்பட்டதேறின்
யான மூர்ச்சையடைந்
து நெறநெறென்று
டக்கும்படிஅதிகரோ
கையு மெச்சரித்து
ரந்தபாணங்களைத்
திகளையெல்லாம்ரு
வால்வேறொருகொடுங்கைவேரு
வ அன்கையெல்லாம்மதாதுவேற வால்
வேருகையிடும்படிசென்
...கண்களால்களைபெண்க
...வேறமாயிடும்வேற எதுமதுவேறகண்கள
த்து எதுமது...பிணம்பில்களாக்குவித்துரத்தவெள்ளம்...

கலழிந்தோடும்படிசெய்து மகா ஆக்குரோஷத்துடனே சிங்கனும்பண்
ணினுன் சுதர்மனுடைய சதுரங்கப்லசேனையும் நிரவாகஞ் செய்யமா
ட்டாமல் இரந்தவர்களைப்போக மற்றவர்க ளெல்லாரும் பாங்குகொண்டு ஓ
ட்டமெடுக்கத்தொடங்கினார்கள் அதுகண்டு சுதர்மனும் மகாரோஷத்
துவேஷத்தையுடையவரையு ஒடிப் போகின்ற தன்னுடைய சேனையினப்
பார்த்து நீங்கவேன்படந் தோடுகிறார்கள் இந்தப் பிரத்யுமன்னனுடை
ய சேவகத்தை ஒரு நிமிஷத்திலே கண்ணடிக்கிறேன் நீங்கள் ஒடிப்போ
கவேண்டாமென்று கையமீத்த எஸ்ஸானாயு கிறுத்தி தன்னுடையரத்
தை அதுவேகமாகந்துரத்தி அந்த பிரத்யுமன்னனைப்பார்த்து ஓம்
மதா நீயைத்தேவையவிழுகிறாய் என்றேபொருத்திரு உன்னுடையபாண
த்தையும் உன்னுடையநிலவின் திறத்தையும் உன்னுடையசௌரியபராக்
கீர்மதையையும் நிரைத்துப்பார்க்குமிடத்தில் எனக்குமிகவும் நண்ப்புல
ருகிறுஉன்னுடையபுத்தத்தையும்பெண்குளெமெச்சவேண்டுமென்று
ன்னேயெதிர்த்து நிர்வகிக்கமாட்டாய் முன்பு பரமசிவனுடைய நெற்றிக்
கண்ணில் வரிந்து சாம்பலானபொழுதே உன்னுடையநால்மெல்லாம் அ
டங்கிப்போச்சதே இன்னம் வெட்கமில்லாமல் ஆண்பிள்ளையாகவந்து
வ்முன்னே எதிர்த்து நிற்கிறாயல்லவா ஆனாலுமென்னி் இப்போது ஒரு
நொடிக்குள்ளே என்னுடைய பாணக்கினியினால் உன்னைப் பஸ்டிகாப்ப
டுத்தி விடுகிறேன் என்னை ஒருபொருளாகவெண்ணி நான்கண்டையபண்
ணியினால் என்னென்றும் பிதாவாழிய இருஷணபகவாதீன் என்பிதா
வாகிய அம் அம்சத்துவமகாராரன் இருதயகமலத்திற் கட்டிவைத்துக்
கொண்டிருக்கிறார் அப்படிக்கொத்த புகானுபாவனுடைய புத்திரனாகிய
என்னுடைய சவுரியபராக் கிறமத்தைகாண்பிக்கிறேன் நீசமுயோகமில்
லென்றசொல்லி தன்னுடைய ரத்ததையுமந்தப் பிரத்யுமன்னனுடை
ய ரத்தத்திற்கு நேராகத்தூண்டினான்.

இப்படியாகச்சொன்னவசனங்களைவெல்லாம் பிழிபிழியுமன்னம்பே
ட்டுவதென்றுசொன்னமதென்ற
மம்மந் நீயென்னைச்சவுரியப்
புலவையில் ஒருகருபுவி
டுகின்றேய் வானிய
தென்றே நான்
பரமசிவனும் அதை
வெல்லி பிரத்யு
யிற்றுகிட்டுத் தன்
னமான அநேக
கதம்மனுடைய
புருஷனாகிய
பரமசிவன்மே
லே மென்தரியம் விட
துந்தொளிபண்ணி
பரமசிவனியபாண
புருஷனெய்து அவனை நோக்கி
தன்னுமப்பயப் பீமல நின்றதன்னுடை
யசுதர்மனான திவ்ய பானகத்தை

பிரயோகஞ்செய்து அவனுடைய ரதசாரதியையும் கொன்றுகுதிரைகளை
யுங்கண்டித்து வில்லையும் தும்சப்படுத்தித் தோளையுஞ்சக்கை சக்கையி
கப்பிளந்து அவனையுஞ் சல்லடைக் கண்களாகத் தொளைத்துசீரமுடி
தும்ரத்தமய மாக்கினான் அதுகண்டு சுதர்மனானவன் தயிரியம்பிடாம
ல் ஒருகத்தியும் கேடயமும் எடுத்துக்கொண்டு தேவையிட்டுப் பூமிமீந்
ருதித்து வஞ்சகையில் அதைப்பிரத்யுமன்னன் கண்ணு் இரண்டி அந்த
சந்திர பானத்தால் அந்தக்கத்தியையும் கேடயத்தையும்மொழிப்பெரி
யாக்கினான் அதுதற்கும் பின்னிடாமல் முடிபடியும் ஒருகதாயுதத்தைநி
துக்கொண்டு வஞ்சகையில் அதைப்பிரத்யுமன்னன்பார்த்துத்தாதுமீ
ருத்தாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டுதேவையிட்டுப் பூமிமீந்ருதித்து அந்த
சுதர்மனுடனே கெடும் எதிர்த்ததுபோல் எதிர்த்துநின்ற இரண்டுபே
ரும்சமமர்ப் கதாயுதத்தினால்பரக்கிரமத்துடனே போராடினார்கள் அத்
னால் இரண்டுபேர்கையிலுமிருந்த கதாயுதங்களும்பொடியாக்கிவிட்டன
அது கண்டு பிரத்யுமன்னனும் சுதர்மனும் வேறொருதத்தியுங் கேட
யமும் எடுத்துக் கொண்டு இரண்டு வியாக்கிரமத்தைப்போல ஆச்சிரி
த்து கின்று ஒருசுக் கொருவாகெவிக் வேண்டுமென்றிற் ஆணையினால்
ஒருவரை யொருவர் கட்டிப்பூண்டும்வெட்டியும் குத்தியும் தன்னிழிக்
முட்டியும் இடித்தும் இழுத்தும் இந்தக்கிரமக் வேருளோம் போரடியப்
பின்பு ஒருவருடையகத்திவெட்டிவெட்டிவெட்டிப்பிரிக் கிழுந்தது அந்த இரண்
துபேரும் மூச்சையடைந்தார்கள்.

அதில் அந்தச்சுதர்மன் மந்திரம் சற்றிசைத்தில் மூச்சைதெளி
தெழுந்தமகா ஆக்குரோஷத்துடனே வேறொருதேரிலேறிக்கொண்டு
விலைக் குணத்தொனிபண்ணி அச்சுகள் ராஜனுடைய சேனையின
திர்த்தான் அதுகண்டு கிரதவர்களும் எதிர்த்து சுதர்மனுடனேசற்றிசை
ரம் போராடியவனுடைய பாணக்கினிக்கு நிரவாகம்செய்யமாட்டாம்
ல் கொன்றுதொ விட்டுக்குதித்து ஒடிப் போனான் அதுகண்டுசுதர்மன்
ஞ் சிரித்து தன்னுடையரத்தத்தைச் சக்கிராகரமாய் சுற்றிக் கொண்டு
நது அனுசாரவனுடனே சிலசேம் போராடி அவனையும் மூச்சினால்
பண்ணிவித்துப் பின்பு எல்லாஞ்சுதவனுடனே சிலசேம் போராடி அவ
னையும் சற்றிசைத்து மூச்சுமெய்யும் அதுகண்டுசுதர்மன்
புரம் நின்றதனை மகாராசனுடனே எதிர்த்துயுத்த
மூச்சுமெய்யுடைய அந்தச்சுதர்மன்மேல்
றுபுருஷ துணைப்போல ஆக்கிரமித்த
ருகப் பிரிக்ந்து கின்று ரத்ததூசிக் பசித்தவனான
னைகையுஞ் சின்னாபிணையங்கண்ட தும்சப்படுத்தி எந்தவிடத்தி
ம் பிணமலைகளாகக் குவித்துச் சக்கிரவளமாநது ஆரயப்பொருதியோ
டும்படிசெய்து பின்னையும் துவந்துதன்னை எதிர்த்துக்கி
எல்லாம் அதமபண்ணி மருத்துக்காலும் ஒருவரையுமிடா
துகொன்றுவிட்டு எங்கேபோதன்னும் பயனுடையவனாக
போலவும் வேடானவன்மாயிகக்குழப்பையப் போட்ட
லவும் அச்சகனுடையசேனையெல்லாம் பிழிபிழி
கராதம்சக்கிரமம் அட்டகாசம் மூகலானவகளைச்செ
கத்துடனே தன்னுடைய ரத்தத்தையுண்டி அச்சகன்
ர்த்து நின்ற தன்னுடையவிவரிடமாய் அக்கிரமவா

ற அனேகமாயிரம் பாணங்களை எடுத்து இது பத்து இறுதது இது ஆயிரம் இது பதினாயிரம்- இது லட்சம்- இது பத்து லட்சம் என்று கணக்குவழி க்கில்லாமற் றொடுத்து பிரயோகஞ்செய்து இருதது பாணத்தினால் அர்ச்சுனராஜனுடைய மார்பையும் பத்தலாகக் கிழித்து உயர் பாணத்தினால் அனுமக்கொடியையும் அடுத்து தூற்றைப்பது பாணத்தினால் குதிரைகளையும் சத்தமயமாகக் கூறுபாணத்தினால் சாரங்கையையும் நோகப்பண்ணி அர்ச்சுனனுடைய ரத்தத்தையும் மிஞ்சுவர வொட்டாமல் நிக்ருப்படு த்துகிர்பாவென்று சிங்காதம் பண்ணினான் அதுகண்டு அர்ச்சுனராஜனும் மகாகோப தீப்தனாய் இரண்டு கணகளிலும் குயில்குயிலென்று நெருப் புப் பொய்கள் பறக்கவும் பல்லுகளை நெரு வென்று கடித்துக் கொண்டு மைசபடபட லென்று துடிக்கவும் சரிமுழுதும் வெயர்க்கவும் பிரளயகா னருத்திரனைப் போல நின்று அட்டகாசம்பண்ணி அந்தச் சூதர்மனுடைய மார்பிப்பார்த்து தன்னைப்பிற் பிடித்திராநின்றகாண்டபெண்ணிற வில்லினை துதுக் குணத்தொணிபண்ணித் தனக்கு அஷ்ட திக்குப் பாலகர்களுக்குத் தெயிருக்கின்ற அபிதிசூண்ணியமான அஸ்திரங்களை அந்த வில்லினிடமாகச் சாதித்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அந்த அஸ்திரங்களானது கிருஷ்ணசரப்பம்போல் இரைச்சலிட்டுப் புறங்களுடனும் வரிகளுடனும் ஒன்று றோடொன்று உராய்ந்துகொண்டுவந்து சூதர்மனுடைய கைவிலைக்கண்டித்து ரதசாமலையயுங்குதிருப்போயினுள் என்னுபெனப்படுத்தித் துடையயுங்கொடிச்சலைகளையுள்ளுமீது அலனுடைய சிரசைநினைத்து சல்லடைக்கண்களாகத்துனை நினைப்பாய்மீயிக்குப்படிச் செய்துவிட்டது அந்தால் அந்தச் சூதர்மனுடைய கைவிலைக்கொடிப்பாசப்பட்டுச் சென்று நேரம் கொழுகண்டது அந்தப் போல முர்ச்சையாய் விழுந்தது நும்மியும் ஆயாசத்தோடு அழுகிப்போய் உக்கிராகாறுபுலேயே ஒருநா ட்திலேறிக் கொண்டு கிழுகுலேயே விரித்த அகினிக்குச் சமானமாகத் தனக்கட்கொருடனே கூடியிருக்கின்ற ஒருவிலைக்கு அந்த வில்லிக்குணத்தொணிபண்ணி அந்த வில்லி அகினிக்கு அகிலேயாகத்துனைத்துனைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அந்த அஸ்திரங்களைத் தனக்கிடா மல்காண்டபத்தில் ஒரு அக்கிரியாஸ்திரத்தைத் தொடுத்துச் சூதர்மனுடைய வில்லியோகஞ்செய்தான் அதுகண்டு சூதர்மனும் ஒருவருளுவிதிரவென்கொறித்து தனனுடைய வில்லினிடமாகத் தொடுத்து

அந்த அஸ்திரமானது பின்னி
தொடுப்போல் ஒன்றிப்போய் தந்து அந்த அகினியாஸ்திரத்தினுடைய
கொலைபெல்லாகத் தனித்துவிட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராஜனும் ப
வும் அனேகமாகக் கிழிவிப்பது உதாபுபிரயோகஞ் செய்தா
ன அதுகண்டு சூதர்மனும் அந்தப் பாணங்களிலுள்ளுமிதன் ஒதுடை
பிவிட்டதிலிருந்து வரவொட்டா பாணம் தந்து விட்டுச் சென் டப்பிரசன்
கூடையிலே லேனைத்து அநேக அஸ்திரங்களைச் சாதித்து
நெருக்கித் தொடுப்போல் ஒன்றிப்போய் மணலிலாரியினா
ர்ச்சுனராஜன் போல பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுனராஜ
பத்ததைப் பிடிக்கவொட்டாமலும் அஸ்திரங்களை வெய்க
வொட்டாமலும் காலன்கள் அஸ்திரங்களை வெய்கச் செய்தான் அந்

னால் அர்ச்சுனராஜன் மெத்தவந்தர்ப்படைத்து சூதர்மனுடைய ஆண்மை
க்கு மெச்சிலையை அசைத்து ஒரு ரதேசுமாராக உன்னைநான் மெச்சினே
ன் பளாபளா உன்பரணத்தினுடைய சூருக்கே சுருக்கு நான் பாரதபுத்
தத்தில் வீஷ்ணுசாரியார், துரோணசாரியார், கன்னன்- சல்லியன் முதலான
வீராவதிகளோடும் போராடினேன் அவர்கள் பிரயோகித்த பா
ணங்களினுடைய சூருக்கும் இதற்கிடையே அதுவுமல்லாமல் ஒருகூட்டிப்
பன்றி நிமித்தமாய் பரமேஸ்வரன் வேடனாகவந்து வந்து நேபேய்சா
டி அவர்மையோகஞ்செய்த பாணங்களினுடைய சூருக்கும் இதற்கிடையே
ஆதலால் உன்மீது மெச்சினேன் நீகற்றிருக்கிற வில்லித்தையெய்க்கி
த்தை உன்னுடைய சூரியாராக்கி மம் இந்தப் பூலோகத்தில் ஒருவர்க
கிடையு முண்டோவென்று மெச்சிக்கொண்டான் அதுகேட்டுச் சூதர்மனும்
ம அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஒரு அர்ச்சுன ரீயோ என்னை மெச்சுகிறான் இ
னிமேல் உன்னைச் சாக அடிக்கிறபோது உன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமெ
ன்று ப்ரீகிருஷ்ணபகவான் வருவார் அந்தப்பகவானல்லவோ என்னுடைய
ய ஆண்மையையுஞ்சென் மெச்சவேண்டும் அப்போதல்லவோ எனக்குச் ச
ந்தோஷமுண்டாகும் ஆகையினால் அந்தப்பகவானையும் இன்னஞ்சமைய
நோத்தில் வரப்பெண்ணுகிறேன் நீயும் அநேகபுத்தத்தில் கைகண்டிருக்
கிறாயல்லவா அந்தவில்லித்தையெல்லாம் என்முன்னே காண்பியென்று
தொல்லித் தன்னுடைய வில்லிலே ஒரு சுழல்பாண மென்கிற இவ்வியா
ஸ்திரத்தை எடுத்துத்தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அந்த அஸ்திர
மாமானது நிலவறிவடிமென்று சுழன்றுக்கொண்டு ஒடிவந்து அர்ச்சுன
னுடைய ரத்தத்தின்பேரில் விழுது அந்த அர்ச்சுனனுடைய ரதசாதி
யும் தலையுடைந்து செத்தான் அதுவுமல்லாமலும் அந்த அஸ்திரமகிமை
யினால் அர்ச்சுனனுடைய ரதமானது கரகாவென்கிற ஒன்சுட்டனே கு
லாவனுடைய சகசரஞ்சுழல்வதுபோல குதிவாகளோடுஞ்சுழலத்தலைட்
பட்டது அந்தச் சுழலினால் அர்ச்சுனன்மகா பங்கரமடைந்து தன்னைப்பி
றாநின்ற காண்டபத்தைத் தேரினபேரில்லவத்துவிட்டு கொடிஸ்தம்பத்
தைக் கெட்டியாக்கக்கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு ரத்ததை நிறுத்துகிறார்
ஞ்ச் சக்ரபிஷ்ணுமால் யாமித்து நின்றதன்னுடைய இவ்விதப்பண்பை
ப்ரீகிருஷ்ணபகவானே இந்தப் பகவதத்தில் நினைந்து இவ்வாறு ப்ரீகிர
சப் புண்ணியபுருஷ வாகதெவதையிற் தேவகிந்தன் மரதவர் வை
குந்தவாகச் சூதர்த்தனை அப்போமேகா விருஷிகேசா - கோபிகாரம்ண-
ருக்மணிமனோகா- புருஷோத்தமா - ஹரிஹர் கோவிந்தா - முருந்தா-
கேசவா- ப்ரீகிருஷ்ண லசாதேவா, வாருமவாரும் நான் அருதியாய் சக்
லசேனைகளையும் பறிகொடுத்துவிட்டு தனியே ஒண்டியார் அகப்பட்டுநி
றநின்றேன், என்னுடைய சரித்தரில் பிராணனெங்கிலில்லை ஒகோபால
மூர்த்தி காந்தேவரீகா விட்டுவந்த அன்மமுதல் இதுபரியந்தமும் எந்த
விடத்திலும் ஒருவர்பயங்கண்டதில்லாதேவரிசில்லாத பிழைப்பும் ஒருபி
ழைப்போ ஒருவாயி நீச்சிக்காமாகவந்து என்னைக்காப்பாற்றிராக்கியும்
மட்சிபுமென்ற முறைபுகிறபோது சகலபுவனகர்த்தானாயும் சர்வசிவ
தயாபானாகியும் சர்வாக்ஷிரியாயியாகியும் சர்வபரிபூரணாகியும் சர்வவி
ராபகராகியும் வினாகப்பட்ட ப்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியே பாரதபுத்த
நிமித்தம் ஒருவடிவம்போல் எழுந்தருளி ப்ரீகிருஷ்ணதேவனென்று பெ
யர்வவத்துக்கொண்டு அஸ்திரபுரத்தில் தருபுத்திரரோடு பேசிக்கே

ஆதவமேதர்வம்

கேண்டடி பரிசாதுப்பங்கி அந்தபவானுதடய சிசென்பேரி
செவ்வென்ற வகுத்ததாங்க அபிபாருது அகா. அனையர் கண்ணு
ப வான்சுபத்தக குணத்தெனியெனது தேவத்தெவ்விற சங்க
தையும் ஸ்ரீயிடழாகவைத்து யம்பயெனது ஸ்ரீதகான் அதுவே அந்
ததத்திற் சாசுதியை வழங்குவி யிருக்கின்ற ஸ்ரீகுணப்பகனானு
தம்முடைய பதஞ்சனனியெனது ஸ்ரீதகான் தம்முடையபொத்த
வாசேடி பதஞ்சனனது அனடகடாக்கைய மதிருபய முன்னியருவி
ஸ்ரீதகான் ஸ்ரீதகான் அந்நபரும் ஆய்யென்று அபு. காதுபு
வன்னிஸ்ரீ ரத்திதமுடயிருக்கின்ற குணசகனும் அந்நபரிதத
ஸ்ரீதகான் பாக அகனாஜன மகனாதேஷ உச்சாகத்துடனே
தம்முடையேயில் எதிர்த்துவிருண்.

[illegible]

சனங்களை அர்ச்சனாசனங்கேட்டு மகாசந்தோஷ சித்தியை உச்சரித்த
டனின்னு அந்தச் சுதர்மமனைப்பார்த்து அர்ச்சனாஜன்கொல்லுகிறான்.
ஓ ராஜகுமாரகா என்னுடைய வார்த்தையைக்கேள்வர் அஃதென்ன
வென்றால் பிரமாதிகேவர்கள் உனக்குச் சகாயமாக வந்தபோதிலும் அ
ர்களைபெல்லாம் அதம்பண்ணி உன்னுடைய சிரசையும் மூன்றுபாணத்
திலால் ஒருநாடிப்பொழுதில் கண்டித்துவிடுகிறேன் அப்படி செய்வாவி
ட்டால் நான் இதுவரையில்செய்த புண்ணியங்களைத் தும் அசுராதிகளு
டைய பங்காகி என்னுடைய கீர்த்தியைஎல்லாம் பூயியின்பங்காகி என்
ம் என்பத்தியிலுள்ளவர்களுங் கங்காதீர்த்தத்தில் காரம்பசுவல்களை
ன்றவர்கள் போகின்றகதியிலும் போகக்கூடவொருமென்றும் கத்தாபிப
பதம்பண்ணினான் அதுகேட்டுச் சுதர்மனுக்குமிரிந்து அர்ச்சனாபா
த்து ஓ அர்ச்சனா நீ பிரயோகஞ்செய்கிற மூன்றுபாணத்தையும் நான்க
ண்டித்துவிடுகிறேன் அப்படி கண்டிக்காவிட்டால் நான்செய்த புண்ணி
யங்களைஎல்லாம் அசுராதிகளுடைய பங்காகி நானும் என்னுடைய சந்த
தியிலுண்டான பிதிர்க்களும் கொடிதாவிய நாகத்தில் விழக்கூடவொருமெ
ன்று சபதம்பண்ணினான் அப்பொழுது ஆகாசமாரக்கத்தில் இயக்கா
ன்னார கிம்புருடர் கருடர் காந்தருவர் சித்தர் வித்தியாதர் வகாதசிருத்
நிரர் துவாதசாதித்தர்கள் முதலான முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களுந்
தேவேந்திரனும் வந்திருந்து அர்ச்சனாஜன்செய்த பரிதிக்கிளையை
யும் சுதர்மமன்செய்த பிரதிக்கிளையைக்கேட்டு அர்ச்சரியப்பட்டிருந்
த ஒருவரைப்பார்த்து ஓ தேவர்களே இந்த அர்ச்சனாஜனும் சுதர்ம
னுஞ் செயற்கொண்ட சபத வார்த்தைகளைக் கேட்டார்களோ அதிலு
ம்ல்லாம் அர்ச்சனனுடைய ரதத்திலுயிரிடுகின்றதேவர் எழுந்தருளியி
ருக்கிறார் இந்தச் சுதர்மனுடைய மனோரத்திலும் அர்க்கவையானே
மூரகருளி யிருக்கிறார் ஆதலால் இவர்க ிருவரும் பத்தினானபு
ல இவர்களில் எவரை எவர்கெலிப்பாரோ அதிசயியவில்லை எல்லாஞ்
சுதர்மனோத்திர தெரியல்கூறாதென்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது சுதர்மனும் கோபத்தினால் ஆக்கிரமித்த கன்ன
டைய வில்லினிடமாகக் காளகடவிஷத்திற்குச் சமாளிபான அபிரா
விய பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அந்தபாணங்க
ளானது அதிதிசன்யமாய் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்துக் கொண்டு
வந்து கிருஷ்ணபகவானுடைய இரண்டு புதுதிலும் இரண்டுபாணத்
தையிப் பின்புறத்தில் உருவிப்போய்விட்டது மற்றபாணங்களை
ளும் அர்ச்சனாஜனுடைய ரதத்தைச் சூழ்ந்துக்கொண்டு அந்தரத்
தை நான்குபுறத்தையும் சமமானதில் கொண்டுபோய் விட்டுவிட்
து அதுவழி அர்ச்சனாஜனும் அக ஆக்குஷத்துடனே கிருஷ்ண
பகவானைப்பார்த்து ஓ கிருஷ்ணமூர்த்தி இப்பொழுது நம்முடைய ரத
த்தைப் பின்புறத்துப் பிரயோகமொட்டாமல் மூன்றுக்குத்தனி செவ்வன
ர்ச்சனாஜனப்பார்த்து ஓ அகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அ
பேசுகன் பேசுகிறதற்கும் துணைதனைச் செய்கிற பண்ணுகிறதர்க்கும்
கூடுபொருத்ததற்கும் நீயெவ்வாறு பிடுங்கியுப் பட்டசுகிறதற்கும்
தெய்வப்படுகிறதற்கும் எவ்வாறு தவிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறாய்
நீய் பற்றித்தெய்வப்பாண இவ்வாறுபிடுக்கித் தென்று மனவருத்

கொண்டவர்போலச் சொல்லியருளிஞர் அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு
அர்ச்சனாஜனும் சிரித்து கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாள்களை
ருலதெய்வமேதேவரருடைய கிருமேனியில்பாணம்பட்டதோ அதனால்
தேவரருடையசிரமவலிக்கின்றதோ நல்லது ஆகட்டும்பத்தனைக்களை
டிக்கிறது இன்னக்கொஞ்சத்திலிருக்கிறதோ அல்லவதுவந்தவர்களுக்கு
எத்தனை ஆபத்துவந்து சம்பவித்தாலும் அதைப்பாரசமல்தன்மை நம்ம
னபேர்த்துக்கு ஒரு ஆபத்துவரவொட்டாமல் பாதுகாத்துவிட்டிருந்
துவது பெரியோர்களுடைய கடமையாகுமென்று மெத்தவும் இச்சகமரக்
கனைக்கிறான்.

அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் புன்சிரிப்பாகச்சிவத்து அர்ச்சன
னைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சனா நீஇப்பொழுது சற்றுமீளும்பொருத்துப்பரா
மல் பதட்டமாகப் பிரதிக்கின்றாயதுவிட்டாயே அப்படிமுடிக்காவிட்
டால் உங்கள் சந்ததியினுண்டான பிதிர்க்களெல்லாரும் அதேகத்தியில்
விழுநார்களே அதற்குள்ளென்னசெய்யலாம் அல்லாமலும் அந்தகதர்மனு
டைய சிரசைமூன்றுபாணத்தினால் கண்டித்து விடுகிறேனென்று சபதம்
பண்ணிக்கொவிடையோ அப்படிக்கண்டிக்க மசட்டுவாபோ அல்லது அ
ல்களைக்கண்ணெடுத்துப் பார்க்கமாட்டுவாரோ அவன்மகாலிசாதிவீரன்
சத்தியசத்தனை தருமசொருபன்கைபத்தினிருநதனச்சே அப்படியி
ட்டமகாபுருஷன் நீயெப்படிக்கொல்லமாட்டுவாய் அதுவுமல்லாமல்பு
கையொசுபயாகிய பரமசிவனுனவாதம்முடையபத்தனைஎது நின்தது
உனக்குச்சகாயமாய் சகலபுதநனங்களுடனே எழுந்தருளியவந்தாலும் அ
ல்லது தேவேந்திரனுனவன தனனுடைய புத்திரனென்றதினைத்துனக்கு
சகாயமாய் சகலதேவநனங்களுடனே புறப்பட்டுவந்தாலும் அல்லது
முடைய ரச்சனஞ்சுத்தேவென்ற உனக்குச்சகாயமாய் என்னுடையபுத்
தை பெய்லாக்கொடுத்தாலும்கூட அந்தகதர்மனுடைய சிரசைக்கண்டிக்
கமாட்டாய் இப்படியிருக்கையும் போசனைபண்ணுமள்ளனேருளுக்கெ
ல்லாமல் இருதாலாகப்பதறி பிரதிக்கிறசெய்துக் கொண்டபயினை
சொல்லியருளிஞர் அதுகேட்டு அர்ச்சனாஜனும் அந்தகதர்மனுய்விட
கூடாத்தித் தங்கையிடுகின்றதற்குக்கொண்டிருக்கிறபெரியபு
ட்டு இன்னுண்டெல்லாம் அஞ்சலியர்க்கிடப்படுகின்ற அந்ததேவரனை
சத்த ஓகிருஷ்ண துவராசா புரிவீரன் தேவகிளந்தது வாகுதவருமார்
கூட ஆகதேவா கமல் சகமாசா கைவாசபதி பிரதிரா கெளரிசேகோதர
னுரிஞ்சுத்தா கோபகிளந்தவந்தா ருக்மணி மனோகா வரணாவிக்க
பாணசூசுத்தாசுத்தா தாமோதர கேசவர் என்னாட்டுப்பிரட்டெய்
நானியாமல் சபதம் பண்ணி விட்டுடனாலால் அந்த சபதத்தழுவந்
து என்னாட்சிக்கவேண்டும் பக்தபக்சலா வென்று தோத்திரஞ்செய்து
அந்தகிருஷ்ணபகவானுடைய கிருஷ்ணமல்களில் அமு பற்றம்மேயே
ல விழுந்து எனக்கு அபயத்தைக்கொடுத்தருளவேண்டும் சுவாமிபெய்த
வெருமேம் வெண்டிக்கொண்டான் அதுகூட கிருஷ்ணபகவானும் தி
ருவளியிதங்கி சங்கோஷகரமாய்அந்த அர்ச்சனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்ச
னா நீயேசலிக்கமாட்டுவாய் நீயப்பட்டவேண்டாம் நான் வந்திருக்கிறே
ன அபகீர்த்தியல்லவோ ஆதலால் நானே முன்னுள்ள உன்னையவிடிக்
கு அபகீர்த்தியல்லவோ ஆதலால் நானே முன்னுள்ள உன்னையவிடிக்
திக்கின்றபை முடித்துவைக்கிறேன் எழுத்திருந்து காண்டிபத்தையிடுத்

சனங்களை அர்ச்சனாசன்கேட்டு மகாசந்தோஷி நித்தியம் உச்சாந்தி
டனின்னு அந்தச் சுதர்மமனைப்பார்த்து அர்ச்சனாஜன்கொல்லுகிறான்.

இ சாஜுருமாரகா என்னுடைய வார்த்தையைக்கேள் அஃதென்ன
வென்றால் பிரமாதிதேவர்கள் உனக்குச் சகாயமாக வந்தபோதிலும் அ
ர்க்கிபெல்லாம் அதம்பண்ணி உன்னுடைய சிரசையும் மூன்றுபாணத்
திலும் ஒருநாடிப்பொழுதில் கண்டித்துவிடுகிறேன் அப்படிச் செய்வாவி
ட்டால் நான் இதுவகையில்செய்த புண்ணியங்களினைத் தும் அசுராதிகளு
டைய பங்காடி என்னுடைய கீர்த்தியினைல்லாம் பூமிபின்பங்காடி என்ன
ம் என்பதையிலுள்ளவர்களுங் கங்காதீர்த்தத்தில் காரம்பகவைக்கொ
ன்றவர்கள் போகின்றகதியிலும் போகக்கடவோமென்றும் கத்தாகியச்
பதம்பண்ணினான் அதுகேட்டுச் சுதர்மனுஞ்சிரித்து அர்ச்சனைப்பா
ந்து ஓ அர்ச்சனா நீ பிரயோகஞ்செய்து மூன்றுபாணத்தையும் நான் க
ண்டித்துவிடுகிறேன் அப்படி கண்டிக்காவிட்டால் நான்செய்த புண்ணி
யங்களெல்லாம் அசுராதிகளுடைய பங்காடி நானும் என்னுடைய சந்த
தியிலுண்டான பிதிர்க்களும் கொடிதாவி நாகத்தில் விழக்கடவோமெ
ன்று சபதம்பண்ணினான் அப்பொழுது ஆகாசமாரக்கத்தில் இயக்கர் கி
ன்னார் கிம்புருடர் கருடர் காந்தருவர் சித்தர் வித்தியாதர் ஏகாதிருத்
திரர் துவாதசாதித்தர்கள் முதலான முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும்
தேவேந்திரனும் வந்திருந்து அர்ச்சனாஜன்கேட்டு அர்ச்சரியப்பட்டு ஒரு
யும் சுதர்மமனசெய்த பிரதிக்கிணையயுக்கேட்டு அர்ச்சரியப்பட்டு ஒரு
யும் ஒருவரைப்பார்த்து ஓ தேவர்களே இந்த அர்ச்சனாஜனும் சுதர்ம
னுஞ் செய்துக்கொண்ட சபத வார்த்தைகளைக் கேட்டவர்களோ அதுவும்
ல்லாமல் அர்ச்சனாஜனைய ரதத்திலுமிருக்கின்றதேவர் எழுந்தருளியி
ருக்கிறார் இந்தச் சுதர்மமனுடைய மனோரத்திலும் அங்கபகவானே எ
ழுந்தருளியிருக்கிறார் ஆதலால் இவர்கிறுவரும் பகதர்னானபி
ல் இவர்களில் எவரை எவர்கெலிப்பாரோ அதுதெரியவில்லை எல்லாஞ் ச
ந்திரோத்திரத் தெரியவருகிறதென்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது சுதர்மனும் கோபிதபதைய ஆக்கிரமித்து என்னு
டைய வில்லினிடமாகக் காளகடவிஷத்திருஞ்ச சமாநமான ஆயிரந்தி
லிய பர்ணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அந்தபாணங்க
ளானது அகிதிட்சையமாய் ஒன்றோடொன்ற உராய்ந்துக் கொண்டு
வந்து இருஷணபகவானுடைய இரண்டு புஜத்திலும் இரண்டுபாணத்
தைப்பி பின்புறத்தில் உருவிப்போய்விட்டது மற்றபாணங்களெல்
லாம் அர்ச்சனாஜனுடைய ரதத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு அந்தரத்
தை அதுமேலிருந்து பிரமாணதில் கொண்டுபோய் விட்டுவிட்
து அதுமேல் அர்ச்சனாஜனுடைய ஆக்குஷத்துடனே இருஷணப
கவானப்பார்த்து இயர் இருஷணபுனத்தி இப்பொழுது நம்முடைய ரத
த்தைப் பின்புறப்போகவோட்டாமல் முன்னுக்குத்தள்ளி செல்வன
தாக நிறுத்தமென்பதானான் அதுபெட்டு இருஷணமூர்த்தியும் அ
ர்ச்சனாஜனப்பார்த்து ஒன்றாகிய பிதிக்கிண பண்ணுகிறதாக்கும்
பேச்சுடன் பேசுவதற்கும் துணைதனஞ் செய்வதற்கும் காரியக்கொ
ண்டுபோகுவதற்கும் நீயெழுந்தருளியிருக்கைய நகந்துசாகுவதற்கும்
தெய்வப்பலிசெய்தற்கும் அசியங்களைச்செவ்வையடுத்தி விறத்தற்கும் என்
து ஏற்படுத்தியுயர்ப்பாரா இவையெழுந்தருளென்று மனவருத்

இக்கொண்டவர்போலச் சொல்லியருளினார் அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு
அர்ச்சனாஜனும் சிரித்து இருஷணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாளங்கள்
சூலதெய்வமேதேவரிருடைய இருமேனியில்பாணம்பட்டதோ அதற்கு
தேவரிருடையசிரமவலிக்கின்றதோ நல்லது ஆகட்டும்பத்தசனங்களை
டலிக்கிறது இன்னன்கொஞ்சத்திலிருக்கிறதோ அல்லமதுந்தவகளுக்கு
எத்தனை அபத்தவந்து சம்பவித்தாலும் அதைப்பாராமல்நம்ம நம்ம
னபேர்களுக்கு ஒரு ஆபத்துவரவொட்டாமல் பாதுகாத்துக்கொடுத்திருந்
வது பெரிபோகளுடைய கடைய யாகுமென்று மெத்தவும் இரக்கமாகச்
சொன்னான்.

அதுகேட்டு இருஷணபகவானும் புன்கிரிப்பாகச்சிரித்து அர்ச்சன
னைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சனா நீஇப்பொழுது சற்றிலும்தயோசனத்துப்பாரா
மல் பதட்டமாகப் போ திக்கிணசெய்துவிட்டாயே அப்படி முடிக்காவிட்
டால் உங்கள் சந்ததியினுண்டான பிதிர்க்களெல்லாகும் அதேகத்தியில்
விழுவார்களே அதற்குள்ளனசெய்யலாம் அல்லாமலும் அந்தசுதர்மனு
டைய சிரசைமூன்றுபாணத்திலுல் கண்டித்து விடுகிறேனென்று சபதம்
பண்ணிக்கொவிட்டாயோ அப்படிக்கண்டிக்க மாட்டுவாயோ அல்லது அ
ண்ணக்கண்ணெடுத்துப் பார்க்கமாட்டுவாரோ அவன்மகாவிராஜிரன்
சத்தியசந்தனன் தருமசொருபன்கபத்திலிருந்திருக்கே அப்படியி
ட்டமகாபுருஷனை நீயெப்படிக்கொல்லமாட்டுவாய் அதுவுமல்லாமல்
கைபிளாசபையாகிய பரமசிவனுனவர்தம்முடையபந்தவென்று நனைத்து
உனக்குச்சகாயமாய் சகலபுத்தகங்களுடனே எழுந்தருளியந்தாலும் அ
ல்லது தேவேந்திரனுனவன் தன்னுடைய புத்திரனைஎழுந்திருக்க
சகாயமாய் சகலதேவர்களுக்கிடனே புறப்பட்டுவந்தாலும் அல்லது
முடைய ரச்சனாஜன்கேட்டு உனக்குச்சகாயமாய் என்னுடையபலித்
தை யெல்லாங்கொடுத்தாலும்கூட அந்தசுதர்மமனுடைய சிரசைக்கண்டி
க்கமாட்டாய் இப்படியிருக்கையும் யோசனைபண்ணாமல் என்னெடுஞ்செ
ல்லாமல் இருதாலாகப்பதறி பிரதிக்கிணசெய்துக் கொண்டுபோய்
சொல்லியருளினார் அதுகேட்டு அற்கனாஜனும் கித்தாக்கிச்செய்துவிட்ட
சம்பட்டித் தனக்கையிருந்த அர்ச்சனாஜன்கேட்டு அர்ச்சரியப்பட்டு
ட்டு இரண்டுக்களையும் அஞ்சலியாகச் செய்துவிட்டு அந்ததேவரிடைய
ந்தது ஒகிருஷண துராசா புரிவாசா தேவகிளந்தரு வாகதேவருமார
கர வாகதேவா கம்ச சம்மார கைவாசபதி பித்திரா கேனிரகோதரா
ஹரி ஸுருந்தா கோபாந்நிபிசவிந்தா ருக்மணி மனோகா வஜ்ரவிகா
பரணுச்சஞ்சக்காயுதா தாமோதர கேசவா என்னரட்சியுமரட்சியும்
நான் நியாமல் சபதம் பண்ணி விட்டேனாலால் அந்த சபதத்தைமுடித்
து என்னரட்சிக்கலெண்டும் பக்தபச்சலா வென்று தோத்திரஞ்செய்த
அந்தகிருஷணபகவானுடைய இருஷணக்கமலங்காவடி பற்றமமையே
ல விழந்து எனக்கு அபபந்தங்கொடுத்தருளவேண்டும் கவாழியு
வொருநேரம் வேண்டிக்கொண்டான் அதுகண்டு இருஷணபகவானு
ருளியறிந்தி சக்தோஷ்காராய் அந்த அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓ அ
ரு நீயெசயிக்கமாட்டுவாய் நீயப்பபவேண்டாம் நான் வந்திரு
விழந்தம்ட்டு அந்தகாரியம் நிறைவேற்றமபோனால் உனக்கி
ரு அபகீர்த்தி யல்லவோ ஆதலால் நாளே முன்னுயிர்ச்சன
திக்கிணைய முடித்துவைக்கிறேன் எழுத்திருந்த துணை

அதுகேட்டு அச்சுண்டாஜனும் சத்தோஷகரமாய் எழுந்திருந்து புகுஷ்ணபகவானைப் பார்த்து ஓகவாரிச்சுரைத்து சிப்பொழுது அடிபென்செய்த பிறழ்ச்சிகளை தேவரிசெய்தபிரதிக்கிளையல்லவாமேலும் அடியேன் பெறுகின்றசகாயங்கள் தேவரிருடையசகாயங்களேயல்லால் வேறென்று பிறிபவசனையாகச்சொல்லி அந்தபகவானுடைய அனுமதியின் பேரிலமகாஉச்சசகத்துடனே முகாநூலீந்தமானதுசந்திராவிப்பம்பபோலபிறகாடுக்கத்தக்கதாக நின்றதன்னுடையதூண்கள் த்திலிருக்கின்றஅதிதிகூடியமான ஒருதில்விபபாணத்தையெடுத்து அக்கினிதேவன் கொடுத்திருவியகாண்டபத்தினிடமாகவைத்து அபிராந்திர்பு சுதர்மனுடையகழுத்துக்குநோக்கி குறிவைத்துப்பிடித்து பூகிருஷ்ணஜாதநீயைப்பார்த்து ஜயாகிருஷ்ணமூர்த்தி இதோபாணத்தொடுக்கிறேன்பாருவெனவசொல்லஅதுகண்ணெருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனனைப்பார்த்துஜாச்சுனனின் பானம்வெட்டுண்டுபோய்திரங்குபவன்போதாது நான்இதற்குப்பயன்று நடைபாக்கச்செய்கிறேன்அவ்வெதப்படிபெற்றுல்முன்புதேவரிசெய்தசனவன் கோபாளர்கள் பேரில்கோபித்துக்கொண்டெழுநாளன்பரியந்தம் இரம்புகலும் கல்மசுதையப்பெய்வித்தான் அப்பொழுது அந்ததோபாவார்களால் லாரும் அதற்குச்சகிக்கமாட்டாமல் பக்கங்கள்மறகன் பின்னைகளுடனும் தத்தனித்து மகாநிரயாசமடைந்து கண்ணாக்குறித்து வேண்டிக்கொண்டார்கள் அந்தச்சமயத்தில் அவர்களுக்குச் சகாயமாகிருந்து கோவர்த்தனாகிரியை ஒருவிவிலெடுத்துக் குடையாகப்பிடித்து அவர்விளையல்வங்காத்தாடளித்தேன் அந்தப்பாணவியத்தையெல்லாம் இந்தபாணத்துக்குக்கொடுத்தேன் அதனால் இப்போது சத்தேகம்மடங்கல் பிரயோகம் பண்ணென்று சொல்லியிருக்கிறான் அதுகேட்டு அச்சுண்டாஜன் அப்படியே நல்லதென்று அந்தபாணத்தை அபிதேவகாபித இதேவதா மந்திரங்களுடனே மந்திரித்துபிரயோகம்பண்ணினான் அந்தபாணமானதுகண்ணாடவிஷம்போலமகா உக்கிராக்ரத்துடனே பார்க்கப்பார்க்காமாய் காக்காவென்று சுழன்றுபிணாச்சலிட்டுக்கொண்டு சுதர்மனுடையகழுத்திற்கு நேசாகவருகல் அதுகண்டு சுதரீபமனும் கைகொட்டிசிரித்து இந்தபாணமானது மகாமகிஷ்யுடனே வருகிறதென்றுசொல்லிதன்னுடையதூண்கள் சத்திலிருந்துஅதிதீமகன்யமான ஒருதில்விபபாணத்தையெடுத்து தன்னை விடுபிடித்திராசினந வில்வினிடமாகத்தொடுத்து ஏகமனதாயிருந்துக் கொண்டுநான் இத்தச்சரீரெடுத்த நாளமுதல் இதுபரியந்தஞ் சத்தியந்தவசகமனும் பிதாவாக்கியங்கடவாமனும் இருந்தது பெய்யானால் இந்தபாணமானது அந்த அச்சுண்டாஜனிடையோடுகொடியை பண்ணத்தைக்கண்டித்துவிடக்கூடவதென்று சொல்லிப்பிரயோகஞ்செய்தான் அதுவும் மகாவேகத்துடனே திருதிவென்று ஓரிந்துக் கொண்டுவந்து அச்சுண்டாஜனிடையானதை இரண்டு துண்டாகப்பிரயங்கென்றுத்துவிட்டது அதுகண்டுஅச்சுண்டாஜனும்மகிந்தாக்கிரந்தனாக் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்துஜயாதேவரிருடைய அனுமதியின் பேரிலாண்டவதியமவைத்துப்பென்று மனஸ்தாபமாகச் சொல்ல அதுகேட்டுகிருஷ்ணபகவானும் அச்சுண்டாஜனார்த்து ஓகிரிபு உளக்குப்பாணமபேரய்விட்டதென்றெனின

[illegible]

ஜனும் அப்படியே நல்லதென்று பர்வதமுதலானதுகளையுந் துளைக்கப்பட்டதாகியும் தகத்தகாயமாய்மிருந்த கூர்மையுள்ளதாயு மிருக்கப்பட்டமேத்தவம்மிகையுள்ள ஒருகிவியபாணத்தை யெடுத்துகாண்டபத்திற்றொடுத்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குக் காண்பித்தான், அதுகண்டுஅந்த பகவானும் சுதர்மனைக்கொல்ல வேண்டு மென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அர்ச்சுனனைப்பார்த்து அர்ச்சுனமுனபுரீராமாவதாரமெடுத்தபோழுது வகபத்தினி விரதனயிருந்து ராவணசம்ஹாரம் பண்ணிதேவர்களுக்குச் சகாயம்பண்ணினேன் அந்தப்புண்ணிய மெல்லாம் இந்தபாணத்திற்குத் தத்தஞ்செய்தேன் அதுவுமல்லாமல் அப்பொழுதுபதினோராயிரம் வருஷம்ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிக் கோதானம் பூதானம் - கன்னிகாதான முதலானமகாதானங்கள் பண்ணின புண்ணியங்களையும் இந்தபாணத்திற்குத்தத்தஞ் செய்தேனென்றுசொல்லிபின்னையும் தேவதைகளையும் இந்திரன் முதலான அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களையும் அந்தபாணத்தை பாதுகாக்கும்படி ஆவாகனம்பண்ணிமத்திபுல் தன்னுடைய சத்தியைவிடுத்தி அடியில் நுத்திரமூர்த்திபை ஆவாகனம்பண்ணி வெகுமிகையுண்டாக்கி ஓர்அர்ச்சுன ரீச்சுதேகப்படாமல் பிரயோகஞ்செய்வாயாகிவிட்ட பானமானது சம்சயமில்லாமல் சுதர்மனுடைய அரகசகண்டித்து விடுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனுஞ் சரீரம்புளிக்க மகாசந்தோஷமடைந்து அந்தபாணத்தை அதிதேவதார்பீரத்தேவதாமந்திரங்களுடனே அபிமந்திரித்து சுதர்மனுடைய சிசுந்குச்சரியாய்பிடித்துப்பிரயோகம் பண்ணினான், அதுவுங்காண்பதிலிருந்துவிடுபட்டுபூபியாகாச மெங்கும்நிறைந்து அநேகமாயிரம்மிகுபுலங்களுடனும் பனிச்சுபளிச்சென்று மகாதளபுட்புடனேயேமாண்டகடாங்களும்குண்டகத்தக்கதாக்களிந்துபுகைத்துஜடஜடவென்கிறதொனியுடனே நெருப்புப்பெருகினை வாரியினைத்துக்கொண்டு நாராயணஸ்திரத்திற்கும் பிரமாஸ் திரத்திற்கும்சுதாயத்திற்கும் குலாயுத்திற்கும்பாகபதாஸ்திரத்திற்கு மிஞ்சினதாய்ப்பிணைக்கருகாரத்தய்னே சுதமனுடைய சிசு எங்கேயென்று சிவத்தேவருக்கையில் ஆகாசவாசிகளாகிய தேவேந்திராதிதேவர்களுள்ளாரும்பயந்து நின்றார்கள் அப்போதுசுதர்மனும்அந்தபாணத்தைக்கண்டுசிரித்துயிர்தபாணம் அநேகமிகையுடனே அதிககுரூரமாய்வருகின்றது அப்படிவந்தாலுமென்னவென்று வெல்லித்தன்னுடையவில்லிடமாக ஒருபாணத்தைதொடுத்த அபிமந்திரித்தான் சரீரமெடுத்தது முதலிதுபரியந்தமும் யேகபத்தினி சிவதனயிருப்பதும் எனனுடைய ஸ்திரீயைத்தவிரமற்றஸ்திரீகளைப்பெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய பிராணநாயகியாகிய ஸ்ரீருக்குமனை தேவியைப்போலக்கூப்பது ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய உபயபாதங்களை எண்ணும்பின் விடசடவியானித்துக்கொண்டிருப்பதும் சினைக்குரு வஞ்சனை அசேதஞ் செய்யாமலிருப்பதும் அந்தகிருஷ்ணபகவானுடையபுகைக்கூக்கு தொண்டுசெய்வதுண்மையானாலிந்தபாணமானது அதோவருகின்ற பாணத்தைத்தண்டிக்ககடவ தென்று சொல்லிப்பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவும் புறப்பட்டு அதிவேகமாய்ப் புகாருருத்தடனே வந்து அர்ச்சுனராஜனுடைய பரையோகப்பண்ணின பாணத்தை இரண்டு துண்டமாகக்கண்டதுதான்என்றி விட்டுப்பின்னையும்அந்தபாணமானது அதிவேகமாகவந்து சுதர்மனை இருக்கிறதற்கு ஸ்தான

ம் உண்டாக்கி வைத்ததென்று சொல்லும்படியாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய மார்பையுந்துளைத்துக் கொண்டுபோய்விட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராஜனும் கிந்தாக்கிரந்தனும் மெத்தவம்பிரலாபித்தான் அப்பொழுது கிருஷ்ணதேவரும் அர்ச்சுனனைப் பார்த்து அர்ச்சுனனைப்பலப்படவேண்டாம் சுதர்மனுடைய சிசுவை அந்தபாணமே கண்டிக்கின்றது ரீசற்றுமேம் பார்த்திருவென்று சொல்லியருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் துக்கத்தித்து சந்தோஷ கடிமாயிருந்தான் அந்தச்சமயத்தில் முன்பு சுதமனுடைய பாணத்தினால் வெட்டுண்டு விழுந்துபோன அர்ச்சுனனுடைய பாணத்தின் அடித்திறுக்கையானது கருடனைப்போல எழுப்பி நிவ்வுநிவ்வுமென்று அதிதிசுஷ்ணய மாகவந்து மகரகுண்டலங்களும் மாணிக்கக் கிரிடமும் விளவிகத்தக்கதாக சந்திர விடப்பெற்றபிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற சுதமனுடைய சிவசகக் கண்டித்துப்போய்விட்டது அப்பொழுது அந்தச்சிரசுரனது அதிவேகமாய் ஆகாசமாகத்திலெழுப்பி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஹரி ஹரிகோவிர்தா அர்ச்சுதா- பரந்தா- விஸ்வரூபா விருஷிகேசா அகிலாண்டதோடி பிரம்மாண்டநாயகா ஆநாதபட்சகா அப்பிரமேயபுத்தன பரிபாலகா பரமபுருஷ கோபிகா வல்லபா குஞ்சராட்சகா குககுமணியனோகா ஓசுவாமி ரட்சியுமையென்று முனையிட்டுக்கொண்டுவந்து அந்தபகவானுடைய ஸ்ரீபாதாவித்தங்களில் விழுந்தது அப்படிச்சுதர்மனுடைய சிரசுரனது கிருஷ்ணபகவானுடைய திருவடித் தமலங்களில்வந்து கோந்தயின்பு அவனது சரீரத்திலிருந்து சுயம்பிரகாசமாகிய ஒரு ஜோதியுடனது விளியிய-வெந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திவ்யசரீரத்திர்புருந்து அவரது திருமேனியில் அபின்னமாகக் தலந்துவிட்டது.

அதுகண்டு தேவேந்திராதி தேவர்களுள்ளாரும் அர்ச்சரியகரமாய்சந்தோஷப்பட்டு அந்த அரியினுடைய மகிமையைப் பிரம்மதேவன் முதலானவர்களுடையமட்டார்களுள்ளுச்செல்லி கிருஷ்ணபகவானுடைய பரிபரிசாத புஷ்பங்களைச் சலசலவென்று வருவித்தார்தன் தேவனது மியும் திருமீம்மென்று முழங்கிற்று அபிநயமுடைய கிருஷ்ணமூர்த்தியும் தம்முடைய திருப்பாத தமலங்களில்வந்து தந்தமலமாய்விட்டது தந்தமல திவ்யசரீரத்திலிருந்து அந்த அர்ச்சுனனைப்பார்த்து பரிபரிசாத்தினுடைய தன சுதமனுடைய பாகிவகவந்திற்று அதேவிதமாய்க்கொண்டடி அந்தச் சிசுவை அர்ச்சுனராஜனுடைய கையிலே கொடுத்தருளினார் அர்ச்சுனராஜனும் அந்தச்சிசுவைப்பார்த்து மெத்தவம் துக்கத்தித்து தயர்ந்திரியப்பட்டு திரும்பவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்ரீருத்தினுடைய திவ்யபிள்ளைத்திற ஷோடுத்தான் அந்தபகவானும்அந்தக்கையிலுலவாவி அம்சத்துவ மகாராஜனுடைய தேரின்பெயில் போட்டருளினார் அதுகண்டு அம்சத்துவ மகாராஜனும் கிந்தாக்கிரந்தனும் சுதமனுடைய சிவசகக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஆகுமாரகாசத்தியுடைய ரீ அர்ச்சுனனுடைய பாணத்தினால் வெட்டுண்டு பிறந்துபோய் சுதமனின் விஷ்ணுவினுடைய திருவடிக்கமலங்களில் அடிக்கமாய்விட்டான் அந்தமையோ ஆபுத்திரசிகாமணியே பென்யவிசாரப்பட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் கிருஷ்ணபகவானுடைய ரத்தத்தையெழிசெய்ததன் பின்பு ககர்க்கிரந்தனயிருந்தான் அதுகண்டு அந்தபகவானும் சுதமனுடைய திவ்யபரிசாதங்களினால்

னது குரியார்ப்புதமாகக் கடவதென்று ஆகாசத்தில் விட்டெறிந்தார் அப்பொழுது அந்தச் சரசானது கிருஷ்ணபகவானுடைய திருவுளப்பிசகாரம் அதிலேவகமாயப்போய் குரியமண்டலத்திற் புருந்து குரியபகவானுடனே கலந்துபோய்விட்டது கேட்டமோ ஜெனமேஜெய மகாராஜாவே அந்தச்சுதர்மமனுடைய பாக்கியமேபாக்கியம் எப்படிப்பட்டதோ தனர்களுக்கும் அந்த பகவானுடைய திருவடிக்கமலங்களைக்கண்டு தரிப்பது அருமையாயிருக்கும் அப்படியிருக்கச் சுதர்மமனுவன் அந்தபகவானுடைய திருமேனியில் அபிஷேகத்துவமாகக் கலந்துபோனான் அவனுடைய பாக்கியத்தை நாம் எப்படி அளவுபடுத்திச் சொல்லப் போகிறோமென்று சொல்லி ஜெயமுனிந்திரமான்வர் அப்பால் நடந்தசரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

கேளுமையா ஜெனமேசெய பூபாலகா இந்தவிதமாகச் சுதர்மன் விழந்ததைப்பார்த்து அம்சத்துவ மகாராஜனுவன் மிகவும்பிரமித்து விசாரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான் அதுகண்டு இரண்டரங்கு புத்திரனாகிய சுதர்த்தனென்கிறவன் தன்னுடைய இதாவாகிய அம்சத்துவமிகாராஜனிடத்திற்கு வந்துவிழுந்து சாஷ்டாங்கமாக தண்டிட்டுமுந்து நின்ற ஓஜயா தேவரீர் இப்படி விசாரப்படலாமோ என்தமயனுன சுதர்மன் வீராவிரோபம் மணக்களத்தில் நின்ற யுத்தஞ்செய்து தேவேந்திராதி தேவர்களெல்லாரு மெச்சுபடி தூன்பண்ணிப் பிரதிக்கினைபய கிறைவேற்றி அகண்டதனீர பராகிரமாயுடையிருஷ்ணபகவான் செய்த புண்ணியமவையெல்லாம் வியர்த்தமாக்கி அவருடைய மகிழையினால் வெட்டுண்டுவிழுந்து அவரது திருமேனியிற் கலந்துபோனான் அந்தநிலைம குரியார்ப்புதமாய் குரியபகவானுடன் அயிக்கிமாய்விட்டது அப்படிப்பட்ட முகாபுலாவனையுடன் என்தமயனைக்குறித்து நீ காரப்படவேண்டாம் தேவரீர் இப்பொழுது எனக்குச் செலவுகொடுத்துப்பும் நான் பேர்ய் அந்தக் கிருஷ்ணாச்சகரர் திருமேனியுள் சமித்து வருகிறேனென்று அநேகனிதமாய் வேண்டிக்கொண்டனன் அதுகண்டு அம்சத்துவமகாராஜனும் சற்றேமனஸ்தெளிந்து தன்முமாரனாகிய சுதர்த்திரமனைந்து மார்போடு தழுவிக்கொண்டு அப்பாபுத்திரத்தினமே உன்னுடைய மனோபிட்டபிரகாரம் மணக்களத்திற் போய் யுத்தம்பண்ணென்று செலவு கொடுத்துனுப்பினான் அதுகேட்டுச் சுதர்த்தனும் நல்லதென்று இதாவினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு யுத்தசன்னுத்தனய்ப் புறப்பட்டு நலாதம்மயமான ஒரு திவ்வியரத்தி லேறிக்கொண்டு காலாக்கிளி ருத்திரனோப்போலச் சண்டப்பிரசண்டனாய் எரிந்துவிழுந்து அட்டகாசம்பண்ணி குழிமுழுவென்று வில்லைஞ்ஞனத்தொனியெயது அந்தவில்லினிடமாகப் பாவதமுதலானதுகளையும் துணைக்கத்தக்கதானிய அனேகமாயிரங்களெல்லாம் கின்றுபின்மாய் கண்டதுண்டங்களாய்ப்பொடிப்பொடியாய்க் குப்பை குப்பையாய் தூள்தூளாகச்செய்து சீதகஜதரகபதாதிக்களெல்லாம் காலமாடு தலைமாடாய் சாய்த்துக்கொண்டு எங்கேபார்த்தாலுஞ் சுதர்த்தனய்த் திரிந்து சக்கராகரமாய்ச் சூன்யமகா ஆக்ருஷ்த்துடனே வருகிறபோது கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர்களுக்கெதையுபகஸ்து அச்சனைப்பார்த்து ஓடிவருவான் அந்தநிலைம அச்சனைக் கண்டபோது இதோவருநே வீராவிரன் துரையமேப்பார்க்கிலும் சவுரிய

பராகிரமத்திலும் விரிந்ததெனிலும் அதிகவல்லபத்தையுடையன் அதுவுமல்லாமல் விஷ்ணுபக்தியுடையவன் சந்தனபரிபாலகன் துற்சனகண்டிதன் மகாதானவிரோதி இப்படியப்பட்ட குணதீசபகவீன உடைய இவனேச்சயிக்கிறதற்கு புகைகலாசபதியாகிய சாமபவமூர்த்தியினுமடியாயது இப்படியப்பட்ட வீராவிரன் முன்னே நீ எதிர்த்து நின்ற எத்தனாமூர்த்தி தன்னைத்தும் விதைவேமாரிட்டாது அவன்வருகிற உமகாரத்தையப்பார்த்தால் உன்மீதும் என்மீதும் நல்ல பூசைபண்ணுவன் என்போலத் தோற்றுகின்றது ஆதலால் இந்தவேளையில் துவன்முன்னே விலாமல் கம்முடைய ரத்தத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு அப்பரம் தூரத்திற் போய் மறைகிறருந்தால் இரண்டிரேரும் பிழைக்கலாம் காமவேளே டே பிழைத்திருந்தால் அனேகஞ் சுகங்களை யடையலாமென்றசொல்ல அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு அச்சனையும் சம்மதப்படாமல் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓயா கிருஷ்ண மெனவிட்டுப்படிச் சொல்லுவானென என்னுடைய பாணத்தின்கீழ் இத்தராஜனுமாரைப் பதற்காப்பிடுத்திவிடுகிறேன் நீர்தன் இப்படிப்பட்ட யோசனைபண்ணுகிறீர் இதோ சற்றேநேரத்தில் விவிலித்தையைக் காண்பிக்கிறேன் நீபோய்த்து மெச்சுப்போகிறீர் தானகியிற் பின்னுக்குத் திருப்பவேண்டாம் ரத்தத்தையுள்ளுக்குக்கத்தமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அச்சனைப்பயர்த்துப் பிடுகிறுஷ்ணமூர்த்தியுஞ் சிரித்து அச்சனு நீ பயிக்குயங்கொண்டு போகிறாய் நான் சொல்லுகிற வார்த்தை உனக்கு என்மைக்கும் பரிசாகமாயிருக்கின்றது அப்படி யோசனைபண்ணவேண்டாம் இந்த உக்கிரத்தைத் தப்பித்துக்கொண்டு பிற்பாடு அவனுடனே எதிர்த்துப் போரடலாம் இப்போதவனுடைய குரூர திருஷ்டியினமுன் அரிபிரமாதிகளு நின்றும் நடுசெய்யமாட்டார்களே நீயோ நின்ற சடுசெய்கிறவன் ஆகையினால் ரத்தத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு போகிறேனென்ன அதற்கு அச்சனாராசனுஞ் சம்மதப்பட்டு கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓயாமபுருஷா உம்முடைய வார்த்தைக்கு எதிரிருக்கின்றதோ உமது திருவுளப்படியே ரத்தத்தத்திருப்புகிற தாகக்கானையியாமல் பிள்ளுக்குத்திரோதுப்பியாநி றசேனைகளை மடக்குகிறபோல மகிழ்ச்சைக் கொண்டிருக்கின்றவனல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணதேவரும் அச்சனது துணைப்பிரதத்தி திருப்பி முன்றுயோசனை துரத்திறனென்கொண்டுபோய் சித்திரினைநீர் கொண்டிருந்தார் அந்தவேளையில் சுதர்த்தனும் தன்னைக்கொண்டமட்டு ம்பாணங்களைப் பிரயோகப்பண்ணி அச்சனனுடைய சேனைவிவிலல்லாம் உருவிலிதிய கொண்டாமதசெய்து பூதப்பிரோதபகவானுக்குக்கும் டயினி சாகினிகளுக்கும் ஓய் வரி கனிகுமுருகுக்குக்கும் உமாமாயிசவக்ரினால் திருப்பதியடையப் பண்ணுகித்து பிரேமணவாயுத் திரிப்போலவும் அகோர வீரபத்திரனோப்போலவும் விவிலித்திரித்திலும் அச்சனைத் தோடக் காணுமாறுக்குத் திரித்திரித்திலும் அச்சனைப்பெல்லாம் ஒட்டுவெண்டாய்வினது டி ஒடிப்போகிற சேனைகளைப்பார்த்து ஓடிவருகிறீர் ததி நிறத்தி அந்தச்சேனைகளைப்பார்த்து ஓடிவருகிறீர் கேட்டிருக்கோ எந்த பகவாளியாகிய அச்சனை வன் அகனிக்காண்டியுங்கோன் அகினிவேவன் திரித்திரி வனத்தை தகனம்பண்ணிவிடுகிறீர் இப்போதே இப்போதே போராடின வீரன்க்காண்டியுங்கோன்

ராட்சசவிரகர்களைக் கொன்று தேவோத்திரனுடைய ரத்தாசனத்திலிருந்த தனஞ்சயனைக் காண்பியுங்கோள் கையிலாசபதியாகிய சாய்ப்புவமுரத்திலோடு பாசுபதாஸ்திரத்துக் காகக்கட்டிப்புரண்ட விராஜிவிரைக் காண்பியுங்கோள் பாரதபுத்தத்தில் - விடமாசாரியார் - துளோணசாரியார் முதலான சுத்தவிராகளுடனே எதிர்த்துப்போராடின கிரீரையைக்காண்பியுங்கோள் அவனெங்கே யிருக்கிறான் அவனை என் துண்குன்றிப் பார்க்கவேண்டு மென்று சொல்லிக்கொண்டு வந்து மூன்றுயோசனை தூரத்திலிருக்கின்ற அர்ச்சுனரர்களைக்கண்டு புன்கிரிப்பாகச்சிந்தித்தத்தின்பேரில் ஒன்றுதேறியாதல்காப்போலிருக்கிற கிருஷ்ணதேவனாப்பார்த்து ஓ ஜனார்த்தன ருக்கமணிமனோகர ஓ சுவாமி தேவரீரன் என்காரியஞ்செய்தீர் நவரத்தனத்தைக்கொடுத்து ஈச்சங்காயவாங்கிக்கொண்டதுபோல தேவரீர்சம்பாதித்த புண்ணியங்களை யெல்லாம் விரித்த மாக்கி என் தமயனுடைய கிரீசைவாங்கிக் கொண்டு அதனால் உமக்குவந்த பிரயோசனமென்ன அதைச்சொல்லுமையாவென்று சொல்லியபிற்பாடு அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுன நீ செய்தலேல்கு கண்ணைக் கொஞ்சத்திலே விடுகிறதில்லை நீ யெங்கே தப்பியோடுகிறாய் என் தமயனைக்கொன்ற பழிக்குப்பழி வாங்காமற்போவேனோ என்றுமேம்பதாமல் ஓடிப்போகாமல் என்முன்னே நிலை உன்னைக் கண்டிக்கிறேனென்று சொல்லி சுதார்த்தனுன்வன் மகா ஆக்கிரவியுத்தரம் நிக்ருகோசனைத் தன்னுடையவில்கை குணத்தொனியண்ணி அபிஷேகாரம் அதிதீட்சண்யமான பாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து ஒருகண்பாணங்குறியில் அர்ச்சுனனுடைய கிரீரமுழுதுஞ் சல்லடைக்கண்களாகச்சுத்தித்து ரத்தமயமாக்கி காணாறு பாணத்தினால் பூரிசுருஷண பகவானுடைய மார்பையும் பத்தலாக் கவிழ்த்து அவசமாகவென்குவின்ற அனாரூடைய காவத்தைபுறக்கி மென்பதுபாணத்தினால் சூதுவிரகையுந் செவந்திறமாக்கி அர்ச்சுனனுடைய ரத்ததை நிக்ருகுவெனொட்டாமல் நிக்ருப்படுகிறவிட்டு சிங்கனாதம் புண்ணினான் அதனால் தந்தனவாங்கியவன் கொந்து ரோஷதாம் பிராட்சசராய்க் காலாந்தகளைப்போலப் பூகிரமித்தனறின்று அனேகமாயிரம் பாணங்களையெடுத்துத் தன்னுடைய காண்டத்தினிடமாகத் தொடுத்து சுதார்த்தன்பேரில் பிரயோகம் பண்ணினான் அதுகண்டு சுதார்த்தனும் மகாகோபதித்தனாய் எரிந்து விழுந்து அர்ச்சுனராஜன் பிரயோகஞ்செய்த பாணங்களை யெல்லாம் நடுபாதியில் கண்டித்து விட்டு கிருஷ்ணர்ச்சுனர்க ளிரண்டுபேரையும் கால்கை ஆவெரிட்டாராலும் ரத்ததை நடத்த வொட்டாமலும் பாய்நிக்கப் பண்ணினான் அதனால் பூரிசுருஷணபகவானும் மெத்தவும் ஆயாசமடைந்து அர்ச்சுனனைப்போல ஒரு அர்ச்சுனரீ அசுட்டையாகிருக்கவேண்டாம் சர்க்கிசைதையாயிருந்து போராடி இரத்த துளமாங்களைக்கொவ்வென்ற சொல்லியருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் உக்கிராகாரனாய்ப் பறக்கி நகரநென்று கடித்த மிகசபட்டவென்று துடிக்கும்படித் தன்னுடைய காண்டபத்தைக் குணத்தொனி பண்ணிருமினைக்கொண்டுபோல அதிதீட்சண்யமாய் விளங்குகின்ற மூரபாணங்களைக்கொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்துசுதார்த்தனனுடையதாரதியையும் குறிக்கையும்கொசுட்டியது ஆயுதம் அது சல்லடைக் கண்களாகத்தினைத்து ரத்தமயமாக்கினான் அதனால் தனும், யிருந்தபிரயாசம்

டைத்துபூயில் நிற்கமாட்டாமல் தன்னுடைய ரத்ததைச்சார திருதினாகருடனே ஆகாசநாகக்கத்திலுக்கொண்டுபோய் நிறுத்திக்கொண்டு அவனிடத்திலிருந்து தன்னுடையவில்கைவிடாமல் அனேகமாயிர பாணங்களைத் தொடுத்து வில்லிசுருஷணமே நடுபூரிசுருஷணர்ச்சுனர்களைநிர்வா பிரயோகம் பண்ணினான் அர்ச்சுனனும் மகா ஆக்கிரவியுத்தரமே விராஜிவிரைக் காண்பியுங்கோள் அவனெங்கே யிருக்கிறான் அவனை என் துண்குன்றிப் பார்க்கவேண்டு மென்று சொல்லிக்கொண்டு வந்து மூன்றுயோசனை தூரத்திலிருக்கின்ற அர்ச்சுனரர்களைக்கண்டு புன்கிரிப்பாகச்சிந்தித்தத்தின்பேரில் ஒன்றுதேறியாதல்காப்போலிருக்கிற கிருஷ்ணதேவனாப்பார்த்து ஓ ஜனார்த்தன ருக்கமணிமனோகர ஓ சுவாமி தேவரீரன் என்காரியஞ்செய்தீர் நவரத்தனத்தைக்கொடுத்து ஈச்சங்காயவாங்கிக்கொண்டதுபோல தேவரீர்சம்பாதித்த புண்ணியங்களை யெல்லாம் விரித்த மாக்கி என் தமயனுடைய கிரீசைவாங்கிக் கொண்டு அதனால் உமக்குவந்த பிரயோசனமென்ன அதைச்சொல்லுமையாவென்று சொல்லியபிற்பாடு அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுன நீ செய்தலேல்கு கண்ணைக் கொஞ்சத்திலே விடுகிறதில்லை நீ யெங்கே தப்பியோடுகிறாய் என் தமயனைக்கொன்ற பழிக்குப்பழி வாங்காமற்போவேனோ என்றுமேம்பதாமல் ஓடிப்போகாமல் என்முன்னே நிலை உன்னைக் கண்டிக்கிறேனென்று சொல்லி சுதார்த்தனுன்வன் மகா ஆக்கிரவியுத்தரம் நிக்ருகோசனைத் தன்னுடையவில்கை குணத்தொனியண்ணி அபிஷேகாரம் அதிதீட்சண்யமான பாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து ஒருகண்பாணங்குறியில் அர்ச்சுனனுடைய கிரீரமுழுதுஞ் சல்லடைக்கண்களாகச்சுத்தித்து ரத்தமயமாக்கி காணாறு பாணத்தினால் பூரிசுருஷண பகவானுடைய மார்பையும் பத்தலாக் கவிழ்த்து அவசமாகவென்குவின்ற அனாரூடைய காவத்தைபுறக்கி மென்பதுபாணத்தினால் சூதுவிரகையுந் செவந்திறமாக்கி அர்ச்சுனனுடைய ரத்ததை நிக்ருகுவெனொட்டாமல் நிக்ருப்படுகிறவிட்டு சிங்கனாதம் புண்ணினான் அதனால் தந்தனவாங்கியவன் கொந்து ரோஷதாம் பிராட்சசராய்க் காலாந்தகளைப்போலப் பூகிரமித்தனறின்று அனேகமாயிரம் பாணங்களையெடுத்துத் தன்னுடைய காண்டத்தினிடமாகத் தொடுத்து சுதார்த்தன்பேரில் பிரயோகம் பண்ணினான் அதுகண்டு சுதார்த்தனும் மகாகோபதித்தனாய் எரிந்து விழுந்து அர்ச்சுனராஜன் பிரயோகஞ்செய்த பாணங்களை யெல்லாம் நடுபாதியில் கண்டித்து விட்டு கிருஷ்ணர்ச்சுனர்க ளிரண்டுபேரையும் கால்கை ஆவெரிட்டாராலும் ரத்ததை நடத்த வொட்டாமலும் பாய்நிக்கப் பண்ணினான் அதனால் பூரிசுருஷணபகவானும் மெத்தவும் ஆயாசமடைந்து அர்ச்சுனனைப்போல ஒரு அர்ச்சுனரீ அசுட்டையாகிருக்கவேண்டாம் சர்க்கிசைதையாயிருந்து போராடி இரத்த துளமாங்களைக்கொவ்வென்ற சொல்லியருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் உக்கிராகாரனாய்ப் பறக்கி நகரநென்று கடித்த மிகசபட்டவென்று துடிக்கும்படித் தன்னுடைய காண்டபத்தைக் குணத்தொனி பண்ணிருமினைக்கொண்டுபோல அதிதீட்சண்யமாய் விளங்குகின்ற மூரபாணங்களைக்கொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்துசுதார்த்தனனுடையதாரதியையும் குறிக்கையும்கொசுட்டியது ஆயுதம் அது சல்லடைக் கண்களாகத்தினைத்து ரத்தமயமாக்கினான் அதனால் தனும், யிருந்தபிரயாசம்

அனுமாரும் அந்தப்பக்வானுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி, அவரது செலவுபெற்றுக்கொண்டு முன்போலவே கொடியினிடமாகப் போய்வினான். கிபிருந்தார் அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனை வச்சரிக் கைப்பண்ணி சுதார்த்தன்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ்செய்தும்படி உத்தரவு செய்தருளினார். அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் நல்லதென்று தன்னுடைய காண்டபத்தைக்குணத்தொனிப்பண்ணி அதிதீட்சணிய மானபாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து ஆகாஸிதியினிடமாக நிறைந்து தத்தனுடைய தத்தையும் சாரதிருகினாதனுடனே பொடிப்பொடியாகத் தும்சுப்படுத்திவிட்டு அவனையும் நோகச்செய்தான். அந்தருசு சுதார்த்தனுடைய பம்பப்படாமல் பூமியிற்குதித்துவேரே ஒருதேவோரிக்கொண்டு அர்ச்சுனராஜனுடனே விரித்தான். அதுகண்டு அர்ச்சுனராஜனுடன் தன்னுடைய காண்டபத்தைக்குமுருமுருவென்று குணத்தொனிப்பண்ணி அதனிடமாக ஒருதிவ்ஸியபாணத்தைவெடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்யும்பொழுது அந்த அர்ச்சுனனுடைய ஓ அர்ச்சுன உன்னிடத்திலுக்கினிதேவன்கொடுத்த அக்ஷயாணாரி தமிருக்கின்றதென்றுகினைத்து வன்சிறுதாவாகபாணங்களைவெல்லாமப்பிரயோகம்பண்ணுகிறாய் அப்படிச்செய்யாமல் இனியானிலும் இத்தனை பாணத்தினால் தன்னுடையகிரகைகளை கண்டுகிறேனென்று மிரதிக்கினை பண்ணென்று சொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் அந்தப் பிரகாரம் ஆலோசனைசெய்து சுதார்த்தனைப்பார்த்து ஒருசுதார்த்தா ந்சொன்னபடியே ஸ்ரீஅகிலாண்டகோடியிரம்மாண்டநாயகமாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண தேவருடைய திருவடி சாட்சிபாக இந்த ஒருபாணத்தினால் உன்னுடைய கிரகைகளை கண்டுகிறேனென்று மகத்தாகிய சபதம்பண்ணினான் - அது கேட்டுசுதார்த்தனும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுன நான் சரீரமெடுத்து தெளியுண்டான அதுமுதல் இதுபரியந்தமும் வைஷ்ணவமத சித்தார்த்தப்பிரகாரம் ஆசாசிரிசுத்தியத்துடன் விட்டுநிறுநுகின்றது உன்மையானால் உன்னுடைய அலகத்திற்பிடித்திருக்கின்ற காண்டபத்தினுடைய பாணவியயுமுத்து உன்னைப்பிடிவையும் விடப்பண்ணுகிறேனென்று சொன்னால் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் தப்பாணத்தையதிதேவத பிரதிதேவதா மந்திரங்களுடனே யபிமந்திரித்துச் சுதார்த்தனுடைய கிறகைக்கு நோக வட்சியம்வைத்துப் பிரயோகம் பண்ணினான். அந்தப்பிரண்டபாணங்களுக்கும் அதிகோமாயப்பிராணய காலாக்கினியைப்போலச்சீறி ஏகாந்த ஒருசாமமாய் பிரணமனவகங்களுபோலவும் இரண்டுசரப்பங்களு போலவும் இரண்டிவையாக்கிர மங்களுபோலவும் இரண்டுசுரியங்களுபோல

[illegible]

ப்பட்டபிரயாசமாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லியருளினார் அதிலு
ளே அந்த பாணத்தினுடைய சுறுக்கு அடங்கி மொதுவுபட்டது அதுதெ
ரிந்து அனுமாமுமாதத்தை தூக்கிப்பெடுத்துப்பூயியின் போலிசெவ்வையா
க நிறுத்தினார் அதற்குப் பிறகு நுண்ணபகலானும் சந்தோஷ மடைந்து ஓஅ
சச்சு இந்த அனுமந்தன்மெத்த நல்லவன் உபகாரி மகாவித்துவானவன் இவ
ன் பூர்வத்தில் பூராமமுர்த்திக்குச் சகாயமாகியிருந்து ராவணதிராட்ச
தார்க்கையெல்லாம் சங்கரித்து தீர்த்திப்பெற்ற மகாதுபாவன் இப்பொழு
துகமக்குச் சகாயமாகியிருந்து பூயியில் பூயிடுகி போகிறாதத்தையும் எடுத்
துவைத்த மகாபுருஷன் இவன்மம்முடைய பிராணனைகொண்டுசொல்
லி அனேகவிதமாக கொண்டாடி அனுமாரைமார்போடு தழுவிக்கொண்
டார்.

அனுமாரும் அந்தப்பகலானுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி, அவரது செ
லவுபெற்றுக்கொண்டு முன்போலவே கொடியிரிடமாகப் போய்விளங்
கியிருந்தார் அப்பொழுது பூகிருஷ்ணபகலானும் அச்சுனை எச்சரிக்க
வைப்பண்ணி சுதர்த்தன்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ்செய்யும்படி உத்தரவு
செய்தருளினார் அதுகேட்டு அச்சுனனும் நல்லதென்றுதன்னுடைய கா
ண்டபத்தைக்குணத்தொனிப்பண்ணி அதிலேசனணிய மானபாணங்க
ளைத்தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்து ஆகாசவிதியினிடமாகநிற்கிற சுதர்
த்தனுடையரத்தையும் சாரதிருகுகொண்டே பொடிப்பொடியாகத்
தும்சப்படுத்திவிட்டு அவனையும்நோக்கச்செய்தான் அதற்குச் சுதர்த்தனு
ம்பயப்படாமல் பூயியிருக்கித்துவேரே ஒருதேரிலோர்கொண்டு அச்சு
னராஜனுடனே வந்தித்தான் அதுகண்டு அச்சுனராஜனும் தன்னுடைய
காண்டபத்தைக்குமுருமுருவென்று குணத்தொனிப்பண்ணி அதனிடமாக
ஒருதிவ்ளியபாணத்தைவெடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்யும்பொழுது அந்த
அச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அச்சுன உன்னிடத்திலக்கினிதேவன்கொடுத்
த அக்ஷபுதுணிரதமிருக்கின்றதென்றுகினைத்து வன்விருகாவாகபாணங்
கையெல்லாம்பிரயோகம்பண்ணுகிறாய் அப்படிச்செய்யாமல் இனிப்பா
லும் இத்தனை பாணத்தினால் என்னுடையகிரைசைக் கண்டித்தேனென்
றுபிரதிக்கினை பண்ணென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அச்சுனனும் அந்தப்
பிரகாரம் ஆலோசனைசெய்து சுதர்த்தனைப்பார்த்து ஓசுதர்த்தா நீசொ
ன்னபடியேபூரிசிலாண்டகோடிபிரம்மாண்டநாயகராகிய பூகிருஷ்ண
தேவருடைய திருவடி சாட்சியாக இந்த ஒருபாணத்தினால் உன்னுடைய
கிரைசைக் கண்டிக்கிறேனென்றுமகத்தாகிய சபதம்பண்ணினான் - அது
கேட்டுசுதர்த்தனும் அச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அச்சுன நான் சரீரமெடு
த்து தெளிவுண்டான அதுமுதல் இதுபரியந்தமும் வைஷ்ணவமத சித்
தாந்தப்பிரகாரம் ஆசாசகிருத்தியத்துடன் ஈடந்துவருகின்றது உண்மை
யானால் உன்னுடைய அஸ்தத்திற்பிடித்திருக்கின்ற காண்டபத்தினுடைய
பாணனியையும்முத்து உன்வைப்பிடியையும் விடப்பண்ணுகிறேனென்று
சொன்னான் அதுகேட்டு அச்சுனனும்மந்தபாணத்தையுதிதேவத பிரதி
தேவதா மந்திரங்களுடனே யமுக்கிரித்துச் சுதர்த்தனுடைய கிரைக்கு
நோக லட்சியம்வைத்துப் பிரயோகம் பண்ணினான் அந்தபிரண்டொபா
ணங்களும் அதிகோமாய்ப்பிரளய தூவாக்கினியைப்போலச்சிறி ஏகா
ந்த ஒருசாமமாய் பூரணமெனக்கவகன்போலும் இரண்டுசப்பங்கள்
போலவும் இரண்டுவிதமாக மங்கலப்போலவும் இரண்டுருயிர்கள்போ

லவும் இரண்டு காளைக்கினிகள்பேர்வவும் இரண்டுகாளகட்ட விஷங்க
லையும்இரண்டு குலாயுதங்கள்போலவும் இரண்டுவுச்சிராயுதங்கள்
போலவும்இரண்டு யமநாண்டங்கள்போலவும் இரண்டு சக்கராயுதங்கள்
போலவும் ஒன்றுக்கொன்று ஊடுதாக்கிரோஷத்து வேஷங்களுடனேகெ
ருப்புப்பொரிகளை வாரியிறைத்துக்கொண்டு ஒன்றினொன்றை முட்
டியுமதட்டையும் இடித்துஇப்படி நானுவிதமாக இரண்டுபாணங்களுமடுவ
ருளேறம் போராடிக்கடைகியில் ஒன்றுக்கொன்றுகடிகளை தப்பிமித்சிக
டந்து அதில்குதர்த்தனுடைய பீணமானது அதிலேகமாவலந்து அச்சு
னன் வங்கியிரானின்ற காண்டபத்தினுடைய நானியைப்பயன்பென்று அ
றுத்துவிட்டது அப்படிநானியறுத்துவுடன்காண்டபமுரானது கிளம்மாகி
ண்டு அச்சுனன் கைகிறிந்திருந்தவிசையோடுதேரின்மேரில் விழுந்
தவிட்டது அதனால்சுனனும் கைசொர்ந்துமெய்சொர்ந்து மெத்தவும்
ஆயாசத்தை யடைந்தான் அப்படியிறுக்க அச்சுனனுடைய பாணங்களு
து கரகாவென்றுசுழன்றுக்கொண்டுவந்து சுதர்த்தனுடைய கிரைசைக்
டித்துத் தன்னிடமிடது அந்தச்சிறுத்தும்புபென்று ஆகாசமார்க்கத்திலெ
ழும்பி கெங்காதம் அட்டகாசத்துடன் முறைவிட்டுக் கொண்டுவந்து அச்
சுனனுடைய கிரைமேரில் தொப்பென்றுவிழுந்தமதுபடியும்புதுபி
பூகிருஷ்ணபகலானுடைய கிரைமேரில் விழுந்து அங்கே இருந்தபுது
படியும் எழும்பி அந்தப் பகலானுடைய பூராதார வித்தங்கனி விட்டாக
விழுந்து அதுகண்டு பூகிருஷ்ணபகலானும் சிறித்துசுதர்த்தனுடைய கிரை
சைத்தமதுகிரைவாஸ்திரங்கலினார்மிகத்துக்கொண்டுஅச்சுனனை அழ
த்தருளினார் அதுகேட்டு அச்சுனனும்சமுத்தைத் தொங்கவிட்டுக்கொ
ண்டுகாதுசெவிடுபட்டு ஆயாசமடைந்து பூகிருஷ்ண தேவரைப்பயித்த
ஓஐயா தேவாதிதேவா எனகருமெத்தவும் இனிப்பாய் யிறுக்கின்றதென்
றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தப்பகலானும்மதுபாதத்தில்விழுந்துவிட்ட
மசுதர்த்தனுடைய கிரைசைக்கையிலெடுத்துதமது பீதாம்புந்ததொக்கவி
லை முதத்தைத்துடைத்து அவனுடைய பத்திப்பயும்சுழியியருக்கிரை
மத்தையும் அச்சுனனுடனேவந்தித்து அந்தகிரைச் சாணங்களுடைய
கையிறொடுக்கருவினார் அச்சுனனும் மந்திரைசைவாஸ்திரங்கலினார்
கையிறொடுக்கிரைசைவாஸ்திரங்கலினார் பூகிருஷ்ணபகலானுடைய கையி
ற்கொடுத்து விட்டசுனந்த பகலானும்சுதர்த்தனுடைய கிரைசைக்கையிலெ
வங்கிக்கொண்டுஇக்களம் எங்கேபோடுகிறது இவன் மகாபுண்ணிய
ருஷன்சத்தியசத்தஞ்சுத்தே பென்று திருவுளஞ்செய்துக்குடனே நிறைத்
தருளினன்னவில அதுதேரிலு ஒருபகலானும் டிரேசமுத்திரக்கண்
வைட்டு ஒடிவந்து பூகிருஷ்ணபகலானுடைய பாதத்திலிழுந்து நம
ஸ்காரம்பண்ணி எழுந்துநின்ற பூரீமன்னாராயண தேவாதிதேவா திப
பொழுதுதேவரீர் அடியேனை நனைத்தகாரியம் என்னவென்றுவினாப
பஞ்செய்யஅதுகண்டுஸ்திரீகிருஷ்ணமுதத்தியும்சுதர்த்தனுடையகிரை
க்கருடனுடைய கையிற்கொடுத்து இந்தச் சிரைப்பிரயாசை தீர்த்ததி
ற்கொண்டுபோய் விட்டுவிடென்று கட்டளைபிட்டுனுப்பினார்.

அப்படியே நல்லதென்றுகருடபகலானும் ஸ்திரீகிருஷ்ணமுதத்தி
யினிடத்திர் செலவுபெற்றுக்கொண்டு ஆகாசவிதியெழும்பி
மாய்ப்போகும்போது ஐவமுங்கனையும் திரிளெத்திரங்கனையும்
யவாராகியும் இரண்டிடத்திர் கைகேதெவியையும் ரொதியில் துத்தசா

ருகையில் அதுகண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனுடனேகூட்டி
ககிரமாகத் தேவாவிட்டிழிந்து அம்சத்துவ மகாராஜனுக்கு எதிர்கொண்
டு நடந்தார் அதுகண்டு அந்தராஜனும் கோபத்தைவிட்டு சந்தோஷித்
டனே தன்னுடைய ரத்தத்தைவிட்டிழிந்து எதிரேவந்தான் அப்பொழுது
ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அம்சத்துவமகாராஜனை யணைத்துமாப்போடுத
ழுவிக்கொண்டு ஐயா உம்முடைய புத்திரர்களிருவரும் விருதாவாக பு
த்தகனத்தில் மடிந்துபோனாரகளை பென்றுதாழும் விசாரப்பட்டு பிற
பாடு ஸ்ரீமந்நரசாயண மூர்த்தியுடனேகலந்துபோனவர்களைக்குறித்துநீ
ர் விசாரப்பட வேண்டாமென்று அந்தராஜனுடையதுக்கத்தையும் நிவர
த்திசெய்து சந்தோஷப்படுத்தி வைத்தார் அதுகண்டு அர்ச்சுனனும் அ
ந்தராஜனைத் தழுவிக்கொண்டு கிருகம்பண்ணிக் கொண்டான் அப்பொ
ழுது அம்சத்துவ மகாராஜனும் சந்தோஷகற்றாய்த் தன்னுடைய பட்ட
ணத்திலிருந்து அனேககாணிக்கை தப்பங்கறும் அஸ்வமேதக்குதிரையு
ம் அழைப்பித்து கிருஷ்ணபகவானுடைய பாதத்தில்விழுந்து நமஸ்கா
ம்பண்ணி எழுந்தின்று அந்தபகவானைப்பார்த்து ஐயா கிருஷ்ணமூர்த
தி அடியேன் தேவரீருடைய பாததரிசுவையைப் பிரத்திபட்சமாகக் கண்
டுகளிப்பதற்கு ஏது வில்லாமல் நெடுநரைய எப்பொழுது கிடைக்குமெ
ன்ற தாபந்நிரியத்துடன் சதாகாலமுதேவரீடைய பாதத்தைபேதி
யானித்துக் கொண்டிருந்தேன் அங்கு பிருக்க இந்த அஸ்வமேதக்குதி
ரையானது விடுபட்டுவந்ததென்கிற சேதிசெறிந்தவளில் இதைநம்பி
டித்துக்கூட்டி அர்ச்சுனனையும் நோகப்பண்ணினால் அவனியித்தநிபு
கிருஷ்ணபகவான் எழுந்தருளியிருவார் அதுமுன்னிலையில் அவன்கை
ண்டுதரிசனம்பண்ணிநம்புடைய கோரிக்கையைச் சீடேற்றிக்கொள்ளவா
மென்று தீர்க்கபோசனைசெய்து இந்தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கூட்டினால்
தேன இப்பொழுதுதேவரீருடையபாததரிசுவைபக்கண்டபந்திரத்தில்
என்னுடையசென்மம் சாபல்லியயாச்சுது என்கோசிக்கையும் சீடேறிவி
ட்டதென்று அனேகவிதமாகத் தோத்திரம் பண்ணினான் அந்தவாந்
தைகனையெல்லாம் தோத்திரப்பிரியவாசிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் சந்
தோஷமாகக்கேட்டுக் கிருகப்புகர்ந்து அம்சத்துவ மகாராஜனைப்பயிற்
து ஓராசேந்திரா நான் அஸ்திபுரத்திற்குப் போகவேண்டும் நீ உம்
முடைய சேனாபுத்திரங்களுடனேகூட்டி அர்ச்சுனனுக்குச் சகாயமாகி
ருந்து அஸ்வமேதக் குதிரையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு போகவேண்
டுமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளிஞர் அதுகேட்டு அம்சத்துவ மகாராஜ
னும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓசுவாயி அடியேன் தேவரீருடைய
பாததரிசுபடியே அஸ்வமேதக் குதிரையைப் பாதுகாத்துக்கொண்
டுவந்து தாம்புத்திரருடைய யுகத்தை நிறைவேற்றிவைக்கிறேனென்று
சொல்லிப் பின்புறம் இருவாக்கொருவர் சமாதானமாய் அனேகவிதங்
களாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் முன்பு யுத்தகளத்தில் மூர்ச்சையை
கூட்டுகிருந்த விஸ்வகேது பிரதீபுமன்னன் நீலத்துவசன் எவ்வாறான
கன் மேகவரணன் கிருதவர்மன் முதலானவர்களும் மூர்ச்சைகெதிரிந்தெ
ழுந்திருந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காசம்பண்ணிச் சந்தோஷகர
மாகிருந்தார்கள் பின்னர் அம்சத்துவ மகாராஜனும் சதாகாசே
னர்களும் மூர்ச்சைகெதிரிந்தெழுந்திருந்தார்கள் அப்பொழுது அம்சத்து
வமகாராஜனின் கிருஷ்ணபகவானும் சகலதாராஜனாக

னையும் சகலசேனையையும் சண்பகாபுரத்தில் சகல சம் பாமத்துடன் அ
வழத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்நானம் புண்ணுவித்து போஜனமுதலான உ
பசாரணைகளைசெய்வித்து அஞ்சுகாண்மட்டுக்கும் தன்னுடைய அரண்மன
ையில் மகாபிரியத்துடன் உபதரித்துக் கொண்டிருந்தார் அதன்பிறகுஸ்ரீக
ிருஷ்ணபகவான் அம்சத்துவச மகாராஜனிடத்திலும் அர்ச்சுனனிடத்தி
லும் செலவு பெற்றுக்கொண்டு தாசகனாகினைத்தாரத்ததைகொண்டெரு
ம்படிச் சொல்லி அந்தரத்தின் பேரி லெழுந்தருளி அஸ்திபுரத்திற்கு
ப்போய்ச் சோந்து தாம்புத்திரனைக்கண்டு தண்டிட்டு அவருமீடு
ங்கே யிருந்தொன்றுகேட்க நாம் பெங்கும்போகவிலையைமுனதிர்த்தத்து
க்குவிசாலமாகப் போயிருந்தோமென்று சொல்லிவிட்டு அவரிடத்தில்
தானேயிருந்தருளிஞர் இவ்விடத்தில் அர்ச்சுனராசன் மறுபடியுப் பிரண்
டு நான்மட்டுக்கும் அம்சத்துவசமகாராஜனுடையபட்டணத்தில் சகலசே
னையோடும் மகாவைப்பவத்துடனேயிருந்து பிற்பாடும்நாள்யுத்தசன்
னுத்தொய் ரதாருடையப் பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு அஸ்வமே
தக்குதிரையைவிட்டு அந்தக்குதிரையின்போகேஅம்சத்துவமகாராஜன்மு
தலான சகல துரைகளும் நடந்தான் கேட்டோசெனமே செய் பூபா
லாகா இந்தவிதமாய்ச் சுதாம்புதும்சுதாத்தனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியு
டன் கலந்துபோன திவ்வியசரித்திரத்தை எவர்களானாலும் பயபக்திவி
கவாசத்துடனேயிருந்து எந்தெந்த கோரிக்கையை விரும்பிக்கேட்கிறார்
களோ அவர்களுக்கு அந்தக் கோரிக்கைகளைக் கொடுத்து ஸ்ரீகிருஷ்ணப
கவான் ரட்சித்தருளுவாரென்றுசெய் முனிந்திராரானவர் கிருவாயமலர்
ந்தருளி அப்பால்நடந்தசரித்திரத்தைச்சொல்லத்தொடங்கினார்.
கேளுமய்யா செனமே செயமகாராசாவே இந்தப் பிரகாசம் அர்ச்
சுனமகாராஜன் சர்வாடம்பரத்துடனே சண்பகாபுரத்தைவிட்டுப்புறப்
டு அப்பால் நடக்கும்பொழுது அஸ்வமேதக்குதிரையானது நடந்துவன
தன் வலுந்நிர்வாகக் கட்டுகளசெடிசன்மலைகள் குன்றுகள் முதலானதுக
ளையுடைய அப்புரம் கௌரிதேவி வனத்திற்குப்போய் அவ்விடத்தில்
ஒருபுறம் அந்தைக்கண்டு அதிலிறங்கி தன்னிரகுத்தவளையில் ஆனகுதி
ரையாய்விட்ட அஸ்வமேதக்குதிரையும் பென்குதிரையாகி நின்றது அது
கண்டு அரசுசனார்த்தனும் இது என்னவாயிற்றுமென்று நினைத்துவிசாரப்ப
ட்டுக்கொண்டிருந்த அந்தக்குதிரையானது பறுபடியும் வேறொருதடாக
த்திலிறங்கிதன்னிரகுத்தது வேங்கைப்புலியாகி நின்றசேனையோ
இது என ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதுநாமவழியில்பட்ட பாட்டைப்பா
ர்க்கிலுயிடுமேத்தவம்சங்கடமாய்வந்துநேரிட்டது நாயிந்த வேங்கைப்பு
லியினபேரில்பாணப்பிரயோகஞ்செய்வோமாகில் அஸ்வமேதக் குதிரை
யாகிய இந்தப்புலியு மிந்துபோகுமேஇதற்கு என்னசெய்தெனதுமெ
த்தவும் தாபந்திரியப்பட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவனாகினைத்து உதவாரகாபு
ரிவாசா தேவகீர்த்து கோபிகாமனு ஓசுவாயிஇந்த புலியை முன்னிரு
ந்ததுபோல அஸ்வமேதக்குதிரையாகி ரட்சிக்கவேண்டுமென்று அனே
கவிதமூர்த்தோத்திரமயண்ணினான் அப்படிதோத்திரமயண்ணுநிற அ
ர்ச்சுனனுடைய வார்த்தையை அஸ்திபுரத்திலிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண
பகவான்கேட்டும் சிரித்து பக்தனுடிய அர்ச்சுனன் நினைத்தபிரகாரம்
கூடவதென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தருளிஞர் அதனுலர்த்தப்புவியும் எய

பொழுதும் போல ஆண்டு இரையாச்சுதென்றெய முனித்திராதிசர்லல் அது கேட்டு சென்மே செயமகாராஜாவும் ஆச்சரியப்பட்டு செயமுனித்திராநா பபாசுத்து ஓ முனிநாதா அந்த இரண்டு தடாகத்திலும் என்ன வினோதம் இருந்தது அதைச் சற்றே தெரியச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டவளவில் செயமுனித்திரா திருவுளம்பற்றியருளுகின்றார்.

தேனமையாசென்மே செயமகாராசாவே அந்தவனத்தில்பார்வதா தேவியாரும் சாம்பவஜாத்தியைத் தனக்குப்பருஷுகைவேண்டுமென்று நினைத்து தவஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்தில் உக்கிரசேனனென்கிற ஒரு ராட்சதன்வந்துபார்வதாதேவியினுடைய சீவந்தரியத்தைப்பார்த்து உலகமாதாவென்று நினையாமல் ஒருபெண்ணைக்கிணைத்து மோகாந்தகாராய் துர்ச்செய்கையைக்கருகினுள் அதுதெரிந்துபார்வதாதேவியாரும், மகாதோபங்கொண்டு அந்ததுர்மர்க்குணையிராட்சசனைப் பெண்வடிவாகப்பண்ணிவிட்டுவினோயு மின்று முதல் இந்தவனத்திலுள்ள தடாகத்தில் எண்பத்து நான்கு லட்ச சீவராசிகளிலிருந்துள்ள ஆண் சீவர்களவந்துதண்ணீர் குடித்தால் பெண்சீவர்களையிப் போகக்கூடவதென்று சாபமிட்டருளிநூர் அந்த சாபத்தினால் அர்ச்சுனன்விட்ட அஸ்வமேதக் குதிரையானதுவந்து தண்ணீர்குடித்தவுடன் பெண்குதிரையாகி விட்டது அப்பால் அந்தக் குதிரையானது மருபடியும் வேங்கைப்புலியான சரித்திரத்தைபுற கேளும் அகதெப்படியென்றால் அலக்கிரனென்கிறபிராமணன் ஒருவன் திரைத்தயரத்தினாசெய்யவும் நினைத்துப்பிரவேசித்து அங்கங்கேயுண்டான புண்ணியதிரைத்தயர்களுடோறும் முழுதிக்கொண்டுவந்து அந்தக் குதிரையினத்திலும் ஒரு கணையைக் கண்டுஅந்தச் சீவரையில் ஸ்காணம்பண்ணவேண்டுமென்றுநினைத்து அவிவிரங்கினரானம்பண்ணுக்கையில் அவிவிரந்து கொரோமான முதலை வந்து அந்தப்பிராமணனைப் பிடித்துக்கொண்டு மகாகஸ்திப்படுத்த அதனால்தப் பிராமணன்மெத்தவும் பிரயாசம்டைந்து சரீரம் நொந்து வேசாரி அவனது லினியினால் அந்தமுதலையின் பிடியை மெள்ளத் தப்பிவித்துக்கொண்டு கரையில் வந்து மகா ஆக்குரஷத் துடனே இன்றுமுதல்வராகுகாவிடுமிந்நச்சுனையி விறங்கிலும் தண்ணீர் குடித்தாலும் புலியாகக்கூடவதென்று சாபமிட்டான் அதனால் அஸ்வமேதக் குதிரையானது அந்தச் சீவரையினிடத்தில் தண்ணீர்குடித்து வேங்கைப்புலியாகிப்பின்பு பரீகிருஷ்ண பக்ஷானுடையகிருபாகடாட்சத்தினால் எப்போதும்போல ஆண்குதிரையாச்சுது கேட்டமேசென்மேசெயமகாராசாவே அப்பால் அர்ச்சுனராசன் அவ்விடத்திலிருந்து குதிரையைவிட்டுத் தானும் சகலசேன சமுத்திரங்களுடனே புரப்பட்டு ரதாருடனாய் நடக்கும்பொழுது அந்தத் திசையிலுள்ள மனிதர்களையெல்லாம் சாதிக்கின்போல ஒருவருக்கும் தெரியாத பாணிகளைப் பேசிக்கொண்டு நான்குரகம் மூன்று கிரகம் நான்கு பாதமும் மூன்று பாதமும் உள்ளவர்களாய் விசித்திர ரூபமாய்ச் சிரித்துப் பேசுபவர்களைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டு அப்பால் நடந்துகொண்டேயே விரந்து சம்காரம்பண்ணிக் கொண்டு மிருக சாதிகளுக்குப் பயந்துயுமியிராதிசர்லல் விருப்பத்தையுண்கண்டு அநிசமித்தகண்டு அப்பாலேகதாரிப் பீட்டு பெண்மலையாளத்திற்குச் சமீபமாகப் போகும்பொழுது அஸ்வமேதக்குதிரையானது விடுபட்டு அந்தப்பட்ட

ணத்திற்குள்ளேபோய் நுழைந்தது அது சேதியை வேவுகாரஸ்திரிகள் தெரிந்து ஓடிவந்து ராசரீதிவழுவாமலும் ஒரு ஆண்பிள்ளைகளிலலாமலும்மதன மஞ்சரிபென்கிறசேனாதிபதியுடனென்காசனத்திலுட்காங்கிருபதி னாயிரம் ரதங்களுக்கும் ஐம்பதினாயிரம் யானைகளும் லட்சங் குதிரைகளும் அனேகமாயிரம் பெண்சேனைகளும்புடைசூழத்தக்கதாகவருந்து அந்தப் பெண்மலையாளத்தை அரசாட்சிசெய்துக்கொண்டு வருகின்ற பிரலாவதியென்னும் பெயரையுடைய பெண்சாதிபைக்கண்டு தண்டனிட்டி ஓ அம்மா இன்றையத்தினயி நீம்முடைய பட்டணத்திற்குள்அர்ச்சுன மகாராசன்விட்ட அஸ்வமேதக்குதிரையானதுவந்து நுழைந்தது அதுதப்பிடித்துக் கட்டுகிறதோவிட்டுவிடுகிறதோவென்றுகேட்டார்கள் அதுகேட்டு அந்தப்பிரலாவதியும் தன்னுடைய சேனாதிபதியாகியமதனமஞ்சரியுடனே ஆலோசனைசெய்து அவர்களைப்பார்த்து அர்ச்சுனராசனுடைய சாமாந்தியம் எம்மாதும் அது நமக்குத் தெரிந்தேயிருக்கின்றது நீங்கள்மேய அந்தக் குதிரையைப் பிடித்துக் கட்டிவிட்டு நம்முடைய சேனைகளெல்லாம் யுத்தஞ்செய்வதற்கு ஆயுத்தப்படும்படி பறைபறைவியுங்கோ ளென்று செல்லுகொடுத்தனிப்பினுள்.

பிரலாவதியுத்தம்.

அதுகேட்டு அப்படியே நல்லதென்றுஅந்தவேவுகாரஸ்திரிகளும்அதிசீக்கிரமாகவந்து அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பிடித்துப்பட்டணத்திற்குட்டிவைத்துபிற்பாடுசகலசேனைகளும் ஆயுதங்களுடனே இன்றையதினம் யுத்தத்திற்கு ஆயுத்தமாகப் புறப்பட்டு வரவேண்டுமென்று பறைபறைவித்தார்கள் எதுசேதியைக்கேட்டு நாம் ராஜனாக்கினைப்படியே நடக்கவேண்டுமென்று அந்தப் பட்டணத்திலுள்ள ரதகேஜனாகபதாதிக்கள்முதலானதுகளுடனே சகல பெண்சேனைகளும் யுத்தசன்னுத்தராய்ப்பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு வெளியேவந்து தனதுவிடமாய்க்கினார்கள் ஒருநாடிகையென்கிற பெண்ணரசியானவள் மதனமஞ்சரியென்கிறசேனாதிபதியுடன் சகல பெண்சேனைகளுடனையும் அனேக சஸ்திர அஸ்திரங்களினைப்பிடித்துக் கொண்டு யுத்தப்பிரமுகியாய் ரதாருடையயுத்தம் செய்வதென்று வந்துதன்னுடனே சேர்த்து சண்பேரினைக் கண்காணித்தார்கள்இப்படியிருக்கஅவ்விடத்தில் அர்ச்சுனராசனும் குதிரையிடிப்பட்டுபோன சேதியைக்கேட்டு மகாகோபத்துடனே சகலசேனைகளோடு மதிசீக்கிரமாக வந்து அந்தப்பெண்சேனைகளை எதிர்த்து நின்று அனேகமாயிரமாயிரங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து அந்தச் சேனைகளைபெல்லாம் கைக்கலாவொட்டாமல்சின்னாபின்னப்படுத்த அதுகண்டு அந்தப்பெண்சேனைகளும் தங்கள் தங்களுடைய வில்லுகளை விரைந்து அளவிரந்த பாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ் செய்து அர்ச்சுன ராஜனுடைய சேனைகளையெல்லாம் சின்னாபின்னமாகக் கண்டித்து லோகப்பண்ணினார்கள், அதில்கிதிது பெண்கள் இரண்டு யோசனை மூன்றுயோசனைகளை மாய்வளாந்திருக்கின்ற தங்களுடைய ஸ்தானங்களினக்கச்சுனை அவிழ்த்துவிட்டு மச்சக்கூட்டங்கள்மேரில் லலைக்காரன் வலைவிசுதிநுபோலஅர்ச்சுனன்சேனைகளை விசிரி அடித்து ஒவ்வொரு அடிக்கு ஆயிரம்இரண்டாயிரம் சேனைகளைப் பொடியாக்கித் தள்ளினார்கள்இப்படியானாதிசர்லல் அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளை அந்தப் பெண்சேனைகளும்சூழத்துக்கொண்டு துரத்தியடித்து மூலைக்குமூலை ஒதுக்குகின்றதைக்கண்டுஅம்சத்த

ஊமகாராஜன் முதலானவிராஜிவரங்கெல்லாம் வெட்கப்பட்டு தலைநீ
யத்துக் கொண்டாடிக் ளப்படி அர்ச்சுனனுடைய சேனைக ளெதிர்த்து
ஊயுத்தஞ்செய்து நிரிங்கமாட்டால் பின்னுக்கு இடைந்துபோகிற
தைக் கண்டு பெண்சேனைகளெல்லாருங் கைகொட்டிச் சிரித்துச் சகன
தங்கள் அட்டகாசங்கள் பண்ணிக்கொண்டு மிஞ்சுவந்து அர்ச்சுனராஜ
ன் பேரினெதிர்த்தாரகனதுகண்டு அர்ச்சுனனும் ஆச்சரியப்பட்டுஇதயெ
ன்வண்பரிதமநாம் இப்படிப்பட்ட யுத்தத்தைஒருநாளாகுங்கண்ட துயில்லை
கேட்டதுமில்லை இதுமகாவேடிக்கூடா பிருக்கின்றது - நாம்பெண்கள்
பேரில் பாணப் பிரயோகஞ் செய்கின்ற தெப்படி நல்லது நாமேபேரய்
ல்லைச் சேதிபுதெரிந்து கொள்ளவாமென்றுலோசித்து தன்னுடைய ச
தத்தைப் பிரஸாவதி பேரில் அதிகேக மாகத் துரத்திஅவளைப்பார்த்து
ஒபெண்ணரசி நீங்குகளுடனே எதிர்த்துச்சண்டை பண்ணமாட்டோவா
யோ தேவேந்திராதி தேவர்கள் முதலான பேர்களும் எங்கள்முன்னே
எதிர்த்து நிரிங்கிக்கமாட்டார்களே நீபோ நிற்கின்றவனாதலால் நீசன்
னுடபண்ண னேண்டாச்சமாதான மாய்க் குதிரையுக்கொண்டிவந்துஒ
ப்பிவித்து சுகமாய் உன்னுடைய பட்டணத்திற்குப்போ வென்றுசொன்
னான் அதுகேட்டு அந்தப்பிரஸாவதியும் புன்கிரிப்பாகச்சிரித்து அர்ச்சுன
னுடைய சவுரிய பராக்ரீமத்தையுபிசொலந்தரிய தத்தையுங்கண்டுமோசி
த்து ஒ கிரீடி நீர்நல்லவார்த்தைசொன்னீர் நான்கன் உங்கள் முன்னேஎதி
ர்த்து நிற்க மாட்டோமென்று நினைத்தீரே அப்படி நினைப்பதை விட்டு
விடும் உம்மைப் பார்த்தால் வலக்குச் சண்டைபண்ணுகிறதற்கு மனமி
ல்லை ஆகையால் நான் இரண்டு வார்த்தையாகச்சொல்லுகிறேன் கேளும்
வையென்னவென்றால் இப்பொழுது சாவாடம்பரத்திடமே சண்டைக்க
லியுரணம் பண்ணிக்கொண்டு என்னுடனே கூடிச்சகலபேரகங்களைபும
னுபவித் திருந்து பிரகு என்னுடையசேனைகளையும் சீர்கெட்பூமிக்கொழும்
பண்டி பண்டாங்களைபும உம்முண்டபவதம் பண்ணிக்கொண்டுஅபு
ன் அஸ்வமேதக்குதிரையையும் நடத்திப் பூமிப்பிரதானஞ் செய்து
துசந்தோஷமாய் தருமபுத்திரர் செய்கின்ற யாகத்தை கிறைந்து
பும் அப்படிச் செய்ய மனமில்லாவிட்டால் என்னுடைய துரோகத்தி
சாடி என்னைச் செயித்துத் குதிரையை விடுவித்துக் கொண்டுபோமென்
து சொன்னான் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனுஞ் சிரித்து பிறலாவதியைப் பா
ர்த்து ஒபிரஸாவதி நீல்ல வார்த்தை சொன்னாப் நான் வந்தகாரியமென்
ன அனுத்தினு புரத்தில் எந்தையைய னாரகியதருமபுத்திரர் யாகஜீட்சை
னுபக்கக்கொண்டிருக்க அதை நிரையாபுஷோகில்விடத்தில் உன்னைக்க
லியுரணம் பண்ணிக்கொண்டு உன்னைக்கூடிச்சகலபேரகபாங்கியங்களை
புமனு பவித்துக்கொண்டிருப்பதுதர்மமே அதுகூடாது நீகுதிரையை
க்கொண்டுவிட்டு ஒப்புவித்தாவாச்சுது இல்லா விட்டால் சண்டைக்குவா
வென்று சொல்ல அதுகேட்டு பிரஸாவதியுங் கோபித்து தன்னுடைய
யாவிலிவிட மாக்கச்சிறு பாணங்களைத் தொடுத்து அர்ச்சுனன் பேரில்
விழிப்புகம்பண்ணினான் அர்ச்சுனனுங்கேரப்புகொண்டு தன்னுடையக
ண்டிப்பத்தில் அனேகப்பாணங்களைப் பிறயோகித்து அந்தபாணங்களை
பெய்வாய் கடுபாதிமிந் கண்டித்துத் தளரியின்னையும் மூன்றுதிவவிய
பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிறயோகஞ் செய்து பிறலாவதினுடைய மர
ட்டிலே கைக்குமபடி செய்தான் அதனுலானும் கொந்து மகாரோஷத்து

டனே ஏழுபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிறயோகித்து அர்ச்சுனனுடைய
மார்பில்கைக்குமபடி செய்து அட்டகாசம் பண்ணினான்இவ்விதமாககொ
ருநேரம் அர்ச்சுனராஜனுங் பிறலாவதியும் ஒருவர்க்கொருவர் தோர்னை
யடை யரால் சிங்கமும் சிங்கமும் எதிர்த்தது மேலெதிர்த்தப் போரா
டுகிறபோது அர்ச்சுனராஜனும் ஒருமேர்களைத்திர்த்ததைடுத்துக்கொ
டுக்க அதகண்டுஅவனும் ஒருதிவவியபாணத்தைத்தொடுத்துப்பிடிபோ
கித்து அர்ச்சுனனுடைய காண்டிப்பத்திறொடுத்த அந்தஅஸ்திரத்தைத் திர
வண்டுண்டியாகக்கண்டித்துவிட்டானதைக்கண்ட அர்ச்சுனராஜனும்அ
வருடைய சகமார்த்தியத்திற்குமெச்சிப் பின்னையு மகாரோஷத்தடனே
அனேகமாயிரம் குரூரபாணங்களை யெடுத்துத் தொடுக்கப் போகையில்
ஆகாசவானியுங்கண்டுகலிலென்றுகைகந்து அர்ச்சுனனுப்பார்த்துஒஅர்
ச்சுன லீராதி லீராநிலவருட்டனே எத்தனைஞன் போருடி னுளும் இவன்
பின்னிடுகிரவல்ல நீநிருதாவாகப் போருடி கின்றாய் இவன்மெத்தவன்
லமை புளளவன்மந்திர தந்திரங்களில் மிஞ்சினவன் ஆகையினால் நீ இவ
ருடனேசினேகம்பண்ணி இவனைக்கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டுஇவனை
மன்தைச் சந்தோஷிப் படித்திவைத்து உன்னுடைய குதிரையைபெ ன்ன்
விடுவித்துக்கொண்டு போவென்றுசொல்ல அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு
தனக்குத்தானே ஆலோசனைசெய்து இதுவுமேய்தா நென்றுநினைத்துந
னக்க பிற்பிடித்திருந்த காண்டிப்பத்தைதா தத்தின் பேரில்வைத்துவிட்டு
அந்தபிரஸா எதியைப்பார்த்து ஒபெண்ணரசி உனக்கும் நமக்கும்துவே
ஷம்பலேண்டாம் இக்கேரம் உன்னுடைய விவ்வித்தையைத்தெரியவேண்
டிப் போராடினே வல்லமல்லவேதல் ஆதலாலிந்தமட்டுக்குஞ்சண்டை
யைநிறுத்திச் சமாதானமாய் உன்னுடைய மனோசிஷ்ப்படிபேரகனை
க்கலியாணஞ்செய்து நதிகேளில் உன்மனைதச் சந்தோஷப்படுத்தினை
க்கிறே னென்றுசொல்ல அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு அவருஞ் சந்தோஷ
முடைந்து தன்னுடையசேனைகளைபெல்லா மனுப்பிவைத்துப்பட்டண
முடிபூரிக்கன்று யலங்கரிக்குமபடி திட்டப்பண்ணினான் அவர்களும் அந்
துசந்தோஷமாய் போய் சகலசம்பிரமத்திடன் பட்டணமுமுதும்ரு
கிறா னுடைய அகாபுரியைப்போல கலாத்தமயமாபலங்கரித்துப் பதி
னெட்டு வட்டமேளவாதியங்களுந் தாமதமென்று முழுதகத்தத்தா
க சாவாடம்பரத்தடனே பிறலாவதினுடையகலியாண் பூரிக்கையறை
வித்தார்களப்பொழுதுபிரஸாவதியும் மதனமஞ்சரி சிங்கிற சேனாதிபதி
யுடனும் சகலசேனைகளுடனும் மகாவைபவத்துடனே அர்ச்சுனராஜன்
அம்சத்துலாரசன் முதலானாராஜக் கூட்டங்களையும்சேனாமுத்திரங்க
ளைபுப்பட்டணத்திற்குள்ளே அழைத்திக் கொண்டுபோய் அவாவாரு
த்தகுந்தவிடுதிகள் விடுவித்துப்போசனமுதலான சர்வவுபசாங்களுங்
டப்பித்தான் பிறப்பொபிரஸாவதியும் கலகபமுகூர்த்தலக்கினைத்தின்அ
ர்ச்சுனராசனைக் கலியாணஞ்செய்துக்கொண்டு அன்றையத்தினம் சகல
சம்பிரமத்துடனேசம்பரஞ்சத்தின்பேரில்அர்ச்சுனராசனோடுகூடிமகா
லீலாவினோதமாகச் சகலசவுக்கியங்களைபுமனுபவித்திருந்துபொழுதுவி
டிந்தபின்பு பிரஸாவதியும் சந்தோஷித்து அர்ச்சுனராசனுக்கு வெகுமா
னஉன்னதமான ஆடையாபாணங்களும் நவரத்தினங்களுங் கொடுத்து
அஸ்வமேதக் குதிரையையும் சிறிதுஸ்திரீகைகளுங் கூட்டியனுப்பின
ங்களும் தர்மபுத்திரர் செய்கிறயாகத்திற்கு வருகிறோமென்றுசொல்லி

துகேட்டு அர்ச்சுனராசனுடையபிரலாவதியப்பார்த்து ஓ பெண்ணே முன்னுடையசேனைகளும்யாகத்திற்குவந்து சேரவேண்டுமென்று உபசமாகச்சொல்லி அவளிடத்தில் செல்வவாங்கிக்கொண்டு அந்தபெண்மையாளத்தை விட்டுப்பிரப்பட்டுக் குதிரையைவிட்டு அந்தகுதிரையின் பிதே அர்ச்சுனமகாராஜனுடன் ரதாருடனாய்ச்சகல ராசகூட்டங்களும் சதகஜதுரகபதாதிக்களாகிய சதுரங்கபல சேனைநருடனும் நடந்தான். பிஷ்ணுனயுத்தம்.

அப்பாலந்தக் குதிரையானதுவுட்கு முகமாகத்திரும்பி மேற்கு முத்திரக்களையோரமாக நடந்து-பகாருள் பிள்ளையான பிஷ்ணனுடைய பட்டணத்துக்குச்சம்பமாக வந்தது அதுகண்டு அருகிருந்த ராக்ஷச களந்தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்த் தங்கள்ராசனாகியபிஷ்ணனிடத்தில் ஒப்பிவித்தாங்க ளப்பொழுது அந்த பிஷ்ணனுக்குத் திரையினுடைய லலாடத்தில் விருதாவெளிபாகக் கட்டியிருக்கின்ற பட்டணத்தைவாசித்துப்பார்த்து சந்தோஷப்பட்டு இந்தக்குதிரையின்பின்னேவருகிறவன் என்பகையாளியாகிய பீமசேனனுடைய தம்பியல்லவா ஆகையினால் நானவனுடனே போரடி ஜயிக்கிறேனென்று ஆக்ருஷ்த்துடனே அதுசேக்கிரமாக எழுந்திருந்துதன்னுடையதகஜ துரகபதாதிக்களான ராக்ஷசச்சேனைகளோடும் ராக்ஷசஸ்திரீகளோடும் சண்டைக்குஆயுத்தம்பகப புறப்பட்டுபட்டணத்தின் வெளியேவந்து தண்டிவிட்டாங்கினதைவிடத்தில் அர்ச்சுனராசனும் இந்தச்சங்கதிகளெல்லாம் குதிரையின்பிதேகேவந்த சேவர்களால் கேழ்விப்பட்டு அம்சத்துவசன்நிலத்துவசன் அனுசாளுவன் எவ்வாறாகவன் விஸ்வகேது பிரதயுமன் அனிருத்திரன் சாததகி கிரதவாம்மன் மேகவாணன் முதலானராசவர்க்கங்களுடனேசகலசேனாசமுத்திரங்களுடனும் திலேசமகாவந்தரணபேரிகையுறவித்திராக்ஷசக்கூட்டங்களுடனே எதிர்த்துப் போராடிமகாரோஷத்துவெளிக்களுடனேநானுனிதபாணங்களினுலம்பலவகை ஆயுத்தங்களினுலம்பி ரண்டு லக்ஷம்ராட்சசசேனையையும் தும்சப்படுத்திச் சின்னாபின்னப்ப. தும்பொழுது அதுகண்டு ராட்சசஸ்திரீகளும் மிஞ்சிலைக்கொட்டித் தவிர்பெடுத்துக்கொண்டு ராஜகூட்டங்கள்பேரில் விழுந்துரதங்களையெல்லாம் பொடிபொடியாக்கி ஆள்களையெல்லாம் துண்டந் துண்டமாகக்கி குதிரைகளையெல்லாம் சின்னாபின்னமாகக்கி காளாள்களையெல்லாம் கால்வேறு கைவேறு தலைவேறுகக்கண்டித்து இந்தப்பிரகாரம் அர்ச்சுனனுடைய கால்வகைச்சேனைகளையும் அதம்பண்ணி எங்கேபார்த்தாலும் ராட்சசஸ்திரீகள் மயமாய்ச்சுழன்றுதிருந்து தும்சப்படுத்துகிறபோது அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளெல்லாரும் அவர்களுக்குமுன்னே நின்று நிவர்வாகம்பண்ணமாட்டாமல் மனங்கலங்கிமகாபயமடைந்து நான்கு திக்கிலுஞ் சிதறி ஒடிப்போனார்களதுகண்டு அர்ச்சுனராசன்முதலான துராதுகளெல்லாரும் எதிர்த்துநின்ற அவர்களுடைய விலைக்குணத்தொலிபண்ணி அநேக மாபிரமபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அதினைபெல்லாம் எவ்வளவுஞ்சுட்டபண்ணுமலந்தாராட்சசஸ்திரீகளெல்லாருமிஞ்சிப்போராகின்றதைஅர்ச்சுனராசனுடையரதத்திற்கொடியர்களிளங்குகின்ற அதுமாரானவர்கண்டு இதுவன்னவிபீதமென்று சமரகேரம் ஆலோசனைசெய்து நாம் இந்தச்சமயத்தில் முனைந்துபோராட்டிவிட்டால் நம்முடையசேனைகள் நிற்கமாட்டாதென்று கிளைத்து அதுசே

கொத்தில் ரதத்தைவிட்டு முகாகோபத்துடனே தொப்பென்று பூமியிற்கு வித்து அஷ்டதுகைகளும் செவிபெடும்படி அட்டகாசம்பண்ணித்தம்முடையவாலைவளர்த்துக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு ராஞ்சசஸ்திரீகளைப்பார்த்து ஓராட்சஸ்திரீகளே நீங்கள் பதாரதீர்கள்பதாரதீர்கள் உங்களுந் கடையவம்சத்திற்குயமனுள் அனுமந்தனென்று என்னை அறியுங்கோள்திதேரயமதண்டத்தைப்போலவும் காளசட்டவிஷத்தைப் போலவும் வடவாழுகாக்கினியைப்போலவும் காட்டுத் திரையபோலவும் சூரியகிரணத்தைப்போலவும் பிரகாசிக்கின்ற பூன்வாலைப்பார்த்தீர்களோ வென்று காண்பித்து வரலைவிசிறி அடித்துஒவ்வொரு அடிக்குதாறுபேர்விழுந்திருக்கும்படிசெய்தும் நச்சுச்சாய்ப் பண்ணிக்கடித்தும் இடித்தும்தள்ளியும் கிள்ளியும் உதைத்தும் சதைத்தும் நெறியுமூறியும் முட்டியும் தட்டியும் இழுத்தும் கிழித்தும் முறித்தும்பறித்தும்நூக்கி எறிந்து மிதித்தும் அந்தவிதமால் அனுமாரானவர் மகா ஆக்கிஷத்துடனேசண்டப்பிரசண்டமாக எறிந்து நின்றவடவாழுகாக்கினியானது சமுத்திரசலத்தைக் கிமித்ததுபோல ராட்சசஸ்திரீகளிலுருத்தியாகிலும்தப்பிபிழைத்துப்போகவொட்டாமல் தூக்கி எல்லானாயும் பூமிக்கிரையாகச்செய்துவிட்டு எப்பொழுதும் போல அதுமாரானவர் அர்ச்சுனனுடைய கொடியினிடமாகப்போய்விளங்கி யிருந்தா.

அதுகண்டு அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளெல்லாம் மகாசந்தோஷகரமாய் அட்டகாபங்கள் சிங்கநாதங்கள் பண்ணிக்கொண்டுந்ந்து ராட்சசசேனைகள் பேரிலெதிர்த்தார்கள் அப்பொழுது அம்சத்துவசன்முதலான பிரமுகமாயும் எதிர்த்துஞ்ஞரபரைய அளவிறந்தபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து ராட்சசசேனைகளெல்லாம் சின்னாபின்னமாகக்கண்டித்துத்தள்ளி பூதப்பிரோதகணங்களுக்குத் திருப்பியாகவிருந்து செய்வித்தார்களதுகண்டு இந்தராட்சசர்களெல்லாம்பின்னிடாமல் முனைந்துநாகா உக்கராகாரத்துடனே ஆனைகள்பேரிலும்புலிகள்பேரிலும் கரடிகள்பேரிலும் தூய்கள்பேரிலும் காக்கைகள்பேரிலும் பருந்துகள்பேரிலும்மற்றுமுண்டான அநேகசிலசெந்துக்கள் பேரிலும் ஏறிக்கொண்டு எமகிவகிலியர்களைப்போல கத்தி குலம் கதை சக்கரம் பாச பட்டையம்அனுகுசம்பிண்டி பாலாமுதலான முப்பத்திரண்டு ஆயுதங்களையும் அர்ச்சுனனுடையசேனைகள்பேரில் நின்றுநிலவுமென்றுப் பிரயோகம்பண்ணிவருந்தினார்களதுகண்டு அர்ச்சுனராசனுந்தன்னுடைய கண்ணடிபந்தைக்குணத்தொரிபண்ணி அதிதிட்சண்யமான அஸ்திரங்களைப் பிரயோகஞ்செய்துராட்சசர்களிடம் அஸ்திரங்களைபெல்லாம் பஸ்மீகரப்படுத்தி அவர்களையுஞ்சின்னாபின்னமாகக்கண்டித்து கால்மாடுதலைமாடாய் கால்வேறுகைவேறு உடல்வேறு எலும்புவேறு சதைவேறுகப் பண்ணி ஒருவனாயாலுந்தப்பிரயோகவொட்டாமல் தும்சப்படுத்திவிட்டு கியாவென்று சிங்கநாதம்பண்ணினதுகண்டு பிஷ்ணனுந் தன்னுடையரதத்தை அர்ச்சுனராஜன் பேரில்துரத்தி அனேகமாயிரம் குதிராபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுனனுடைய மாப்பையும் பத்தலாகக்கிழித்து சாரதிசுதிராகளையும் கோகப்பண்ணிக்கொடியாகிய அனுயானையும் பத்தலாக்கி அத்துடனேபோகாமல் அம்சத்துவசனுடைய மாப்பையுங்கிழித்து நீலத்துவசனையும்பிரமிக்கப்பண்ணி எவ்வாறாகவனையும்காலகை ஆடவொட்டாமல்செய்து அனுசாளுவனுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து விஸ்வகே

துவையும் சத்தமயமாகக் பிரத்தியுன்னுடைப்பதேயுமுடையது. தந்தகிபிணைய புசங்கியுங்கிழித்து கிந்தவரம்புனைப்பதாதிசேயப
நியங்கமுனைத்துவிட்டு மேகவாணையுமுழிபு முலைவறு சத்தகசக்
கப்பண்ணி இந்தவிதமாக புண்ணுனைவன் அந்நிசேயுக்குவேஷத்துட
னே அர்ச்சனன் முதலானது ராதுவாழ்வேயுள் சிந்தப்படுத்துகையில் அ
ர்ச்சனார்சனும் ஆங்கிரவியாகரம் நிக்ரோதினுககமபவகொண்டுமகர்
உபாகாரமாய் தன்னுடைய காண்மபுத்திவிடப்பாடினேகபரணங்களை
த் தொடுத்து பிண்ணனுடைபரார இழுத்திவைப்புகொண்டு சத்தகையு
ஞ் சக்கைசக்கைபாகப் போத்தெடுத்து அந்தகார சதீயாபு சல்லடைக்
கண்களாகத்துளைத்துவிட்டானதற்கு மவன்எவ்வளவுப் பயப்படாள்
அதாவது வெழும்பிமேகமண்டலத்தின் மறைந்துசென்று ரோத்கிறாள்
ளே அவனுடைய மாய்கையினாலேமுப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களையுமு
ண்டாக்கி அக்கிவிபகவான் முதலான திக்குப்பாலகர்களையும் உண்டா
க்கி அந்தபிண்ணனுள் தேவேந்திரனைப்போல வெள்ளையானையின் பேரி
லேறிக்கொண்டு சகலவேதாக்களுந்நனைச்சேவித்து வந்ததந்தாமர்கி
ராயுத்தந்தக்கக்கியிலேபிடித்துக்கொண்டு அர்ச்சனாரின் முதலானபிர
முகானுக்குமுன்பாகவந்துநின்று அவர்களைப்பார்த்து ஓமாளிடவர்களை
நாய்கள் தேவர்கள் நாய்களும் மரட்சர்களைத் தாயாதுயன் பிடிபிடிவன்
ங்களுக்குள் ஒழுகிவந்திருநீர் போராட்டமிருந்தபோதிலும் நாய்கள்
ம் அனலியருக்குரத்திரம் இடங்கொடுக்கிறதில்லை நீங்கள்எங்களுக்கு
யதபுத்திகளைக்கொண்டு விட்டபடிவெல்லநாய்கள் இவாத்தனக்குப்படை
த்துணையாயிருந்து உங்களைக்கண்டிக்கிறதற்கு வந்தோம் இதோசற்றே
சத்தில் பாருங்களைஎன்றுசொல்லி அந்த மரட்சாதேவர்களைக்கண்டிப்பது
ர அஸ்திரங்களையும் தொடுத்துப்பிரபோகஞ் செய்தார்கள். அதுகண்டு
அர்ச்சனாரும் இடுக்கிட்டு சற்றுமேல் ஆனேசனேரெய்துதிருவா
சகாமாய்க்கையல்லாமல் என்னையானதேவர்களெவ்வென்று நிச்சயத்து
கொண்டு தன்னுடைய காண்மபுத்தினைத்துருவாகத்தவரவாஸ்ஸி
எடுத்துத்தொடுத்தெட்டுமேயுடையபண்ணினான் அந்த நிலைமாவது
தப்பட்டுக்கொடுக்கிறவென்று சமஸ்கிருதகொண்டுநின்று முப்பத்துமுக்கோடி
மாயாதேவர்களையும் திக்குப்பாலகர்களையும் தேவேந்திரியையுமுதாதி
அடித்து அந்தமாயாவிலாச்சங்களைவெல்லாம் ஒருட்சனாகோத்தில் அதம்
பண்ணிவிட்டது அதுகண்டு உண்மையானதே வேந்திராதி தேவர்களு
ம் மனங்கலங்கித்தம்மைப்போல வடிவெடுத்துப்போன மாயாதேவர்க
ளைக்கண்டித்த அஸ்திரமானது நங்களபேரிலும் எதிர்த்து எங்கேவரு
வன்றதோவென்றமகா பயங்கரமுடைந்து மேகமண்டலத்தில் மறைந்து
பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அந்தச்சமையத்தில் நுரியபகவானும் நம்
து சுற்றத்தார்களைவாருமடபந்து ஒளித்திக்கொண்டார்களே இவிர
னாதிராயிருந்தால் அந்த அஸ்திரமானது நம்முடையபேரிலும் எதிர்த்
து எங்கேவருகின்றதோவென்று பயின்று ஒளித்துக் கொண்டபோலமே
ந்ருத்திசையில் அஷ்டமாண்டிரகொர் அப்பொழுது தெய்வத்தைய நியாத
நீர் மூடச்சளாகிய அஞ்ஞானின் இருதயம்போலுந்து இருளின்துல
கமுடிதும் மூடக்கொண்டது அந்த இருட்டுலேயில் பிண்ணனும் ம
கா ஆங்குஷத்துடன் அந்தகாரகவந் தொடுத்துக்கொண்டு அந்தரவத
லின்று தன்னுடையமாய்கையினுள் புலிகள் கறடிகளானுண் உடுப்பு

சன் முதலானபிரதாசுகளையுஞ் கிருஷ்டித்து அர்ச்சனாராசனுடைய
சேனைகள்பேரில் வசியுண் அதுகலையெல்லாம் அர்ச்சனாராஜனுங் கண்
டித்துவிட்டு நீஷ்ணைக்காணுமஸ்டிரமித்துத்தன்னுடையகாண்மபுத்தி
விடமாக நாயாதுண்டிராத்தைத்தொடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்தபா
த்திரத்தில் மேகவாணையும் அதுதெரிந்து அர்ச்சனாராஜனைப்பார்த்து ஐ
யாகுரி தேவரீர் இந்தபிரமாண்களுக்காக நாயாதுண்டிரத்தை எடுத்
துத்தொடுக்கவேண்டாம் கிளனி முளையை கிளனிப்போடுகிறார்க்குப்
பெரிய கோடாவினெண்டுமா ஆதலால் என்ருச்சிலைவு கொடுத்தனுப்பும்
நான்போய் அந்தத்துன்மார்க்களைகி கொண்டுவருகிறேன் எனதுசொல்ல
அதுகேட்டு அர்ச்சனாராஜனும் அப்படியே நல்லதென்று செலவுக்கொடுத்
துப்பா அந்தமேகவாணையும் தினகாஸ்திரத்தைத் தொடுத்துக் கோந
ண்டத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்திலெழும்பிபிஷ்
ணந்தொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தகாரகவசத்தைப் போக்கடித்து
அவனுடனே எதிர்த்து இரண்டுபேரும் போராடுகிறபோது பிண்ணனு
டைய தெப்பபிணைவென்று மேகவாணையும் பூமிபில்விழ்ந்துமூர்ச்சை
யடைந்து சற்றுமேல் த்தில் தெளிந்து எழுந்திருந்துஅரசுதகிலெழும்பிம
றுபடியும் அந்த பிண்ணனுடனே எதிர்த்து இரண்டுநீரும் கையிலு
பேசாடி அங்கேயிருந்து பூமியில்வந்து ஒருவர்க்கொருவர் சமமாகக்கு
த்தியும் வெட்டியும் சலிப்பகட்டது இரண்டுபேரும் மூர்ச்சையாகிவிழ
ந்தார்கள் அதில்பிண்ணனுஞ் சற்றுமேல்வந்தில்மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திரு
ந்து ரதாரூடரூப் அர்ச்சனனிடத்தின்போய் அர்ச்சனனைப்பார்த்து ஓ அ
ர்ச்சா உன்மயவன்வீசேனென்றுயிற்றுக் சோற்றுக்கரக எந்தகப்பணைக்
கொண்டுநல்லவோகான் இப்பொழுது உன்னைக்கொண்டு அந்தபுதியை
த் தீர்த்துக்கொள்ளுகிறேன் நீசாக்கிரகதையாய் பின்றுபோராடென்ற
சொல்ல அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு அர்ச்சனாராஜனுங்கொடுத்துஅந்த
பாட்சகனைப்பார்த்து ஓயிஷ்ண உன் தகப்பனை என் தமயன்கொண்டுநல்
லவேர அந்தமுறைமைதப்பாமல் உன்னைநான்கொல்லவேண்டும் ஆதலா
ல் நீசக்சரிசைதையிருந்து போராடென்றுசொல்லு அந்தச்சமயத்தில்
ருமர்யாக்கன்னியாதிவந்து அர்ச்சனனைப்பார்த்து அந்தவார்த்தைகளை
ன் அதுகண்டு அந்தகாராஜனுமயதாரத்தசகியானியென்று கிளனி
ரண்டு கைகளையுங்கையித் தண்டன்கவாபியென்று நம்ஸகாரகசெய்த
ன் அதுகண்டு அந்தமாயாசநிபந்தியும் அர்ச்சனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்ச
னான் என்னதண்டம்போட்டாய் நீயித்தியந்தாரவேலை செய்துவிட்டாய்
ய அந்தென்னதென்று கேட்பாயாகில் நீகுதினாயின்பிற்கேவந்துவிட்டாய்
யல்லவோ உடனே பூமிருணமூர்த்தியும் சுதர்மனும் சுதர்த்தனும் சன்
டைபண்ணின விடத்திற்குவந்து விட்டாரல்லவோ அந்தசமயமீந்துதி
றியோதனுகினைக்கி மரட்சசர்கள் அஸ்திரபுர்த்திக்குப்போய் தரு
மராஜாவையும் திரோளபதியையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்தேபோயோய்
விட்டார்கள் அதுசேதிகய ஸ்ரிசுருஷ்ணதேவன் கேள்விப்பட்டவாறு
வர்களைத் தேடிக்கொண்டு திரிகிரா அப்படியிருக்கும்போது என்னை
கம் என்னகுதினா என்னசண்டைமேதும் இந்தரகாசனம்சக
க்கன் இவனுடனே என்னபோராட்டம் இந்தசண்டை யைவிட்டு
யையுந்திரோளபதியுந்தெடப்போவென்றுசொல்ல அர்ச்சனா
தமாயர்ச்சனியாசி யினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுக் கன்

[illegible][illegible]

புனிட்டு இரண்டொருநகலையும் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு ஓடி
யா சுவர்ப் பராக்ரமமான தேவரிஷகாபகுதியையென்றிறையாற்பிடி
த்துக்கொண்டு பின்பு விருதாவெனியை வாசித்துப்பார்த்துத் தெரியவந்
ததனால் உம்முடைய பாதத்திற்கொண்டுகொண்டு ஓடிப்பித்தேன் அந்தப்பி
ழையத்தேவரிஷமன்னித்தருளவேண்டிம் அல்லாமலும் பிள்ளையானவ
ன தகப்பனுக்கு எத்தனை குழைசெய்தாலும் பொறுத்தருளவேண்டுவத
ல்லாமல் கோபிக்கக்கூடா தல்லவா அதனால் தேவரிஷ புத்திரானுதிய என்
பேரில் குழைக்கவாய் கிருபா இரத்திடி வைத்து நான் கொண்டு வந்தவ
ஸதுக்களையும் கடிக்கொண்டு என்மையும் என்னுடைய சீர்மை பூரிகளை
யும் உம்முடைய ஆதினப் படுத்திக்கொண்டு என்பேரிடதுவேஷமில்லா
மல் மட்டிக்கருள வேண்டுமென்று அநேகவிதமாகத்தொத்திரம்பண்ணி
கிறேபோது அம்சத்துவசமகாராஜனும் அச்சனைப்பார்த்து ஓ அச்சு
று புத்திரனேபேரிடதுவேஷம்வேண்டாம் தயவுசெய்து மட்டியுமென்று
வெகுமிரியவசனமாகச் சொல்லவும் பின்பேரையும் அஸ்வமேதபுத்திரியும
என் அனுசாரனாவ் எவ்வாறுவான் நிலத்துவசன் முதலானவராஜர்களு
ம் அச்சனைப்பார்த்துப் பப்பிரவாகனப் பேரில் கேட்கும்வேண்டாம் சி
நேகமாகின்றதே நல்லதென்று அநேகவிதமாகச் சொல்லவும் அவர்கள்
சொல்லியுங் கேளாமல்தேவர்களானாலும் விருமுறையைத் தள்ளிக்கூ
டாதபடியினால் அச்சனாராஜனும் ஆகருஷத்துடனே பப்பிரவாகனைக்
காலினால் உதைத்துத்தள்ளிவிட்டு அவனைப்பார்த்து அடாபப்பிரவாகனா
நீ ஒருவாத்திரியனாகுதினாயைப் புத்திரமாகப் பிடித்துக்கொண்டு பி
ன்பு அநேகஞ்சேனைகள் வந்திருக்கிறதெனக்கண்டு பயந்துகொண்டையால்
நதாயோ நீ ஒருசேவகனா நீ எனக்குப்பிறந்தவனல்ல உன்னுடையதாய்
நனைவைசியனுக்குப் பெற்றிருக்கவேண்டுமென்பபடியில்லாமல் நீ என
க்குப் பிறந்திருந்தால் உனக்குச் சுவரியபராக்ரம முண்டிப் பிறுக்கா
தோ வென்றுசொன்னான் அந்தவசனங்களைப்பெல்லாம் பப்பிரவாகனா
பெட்டு மகாரோபதித்தருள் அச்சனாராஜனைப் பார்த்து ஐயா குந்திக்
தேவரிஷ எத்தனை இலும் இப்படிப்பட்ட வசனங்களைச் சொல்லலாகு
மோ சற்றிலும் எண்ணிப்படிமாமல் எந்தாயாகாயுந்தாவிக்கலாமோ
ஆனால் நான்வைசியனுக்குப் பிறந்தும் கூடித்திரியனுக்குப்பிறந்தும் இ
ன்னன் சற்றுமேரத்தில் தெரியவருகின்றது அதனால் உம்முடையசேனை
களையெல்லாமசண்டைக்கு முஸ்தீதுபண்ணிக்கொள்ளுமென்றுசொல்லி
அஸ்வமேதக்குதிரையையும் காணிக்கைப்பங்கியும் மணிபுரத்திற்கு
அனுப்பிவிட்டுத்தன்னுடைய சேனாபதியான சுமுத்தியையழைத்து ஓ
கூழத்தி நீயேயும் உம்முடையசேனாக்களையெல்லாம் புத்தத்திற்குஆபத்த
ப்படுத்திவைப்பென்று கூப்பிட்டுப்பின்பிட்டு பின்பு பப்பிரவாகனு
ம் கேஷின்பேரிலே நிக்கொண்டு மகாராஜிக்குப்போய்த் தனது இஷ்ட
தேவதையான செக்கிந்தருடைய கோயிலுக்குமுந்து அந்தசுவாமிக்குப்
பிரகடசன நடவர்க்காரம்பண்ணி பூசைசெய்து இரண்டுகையையுஞ்சு
விப்பில் அஞ்சலியாகவைத்துக்கொண்டு அந்தசொக்கலிங்கத்தைப்பார்
த்து அநேகவிதமாகத்தோத்திராம்பண்ணி அப்பா உலகமாதாவானமீ
னாம்பெருமன்கோயிலுக்குப்போய்ப் பிரகடசன நடவர்க்காரம்பண்ணிபூ
சைசெய்துவிடவங்கனசெய்து முடித்து வைக்கக்கூடக்கொண்டுஅந்தம
காதேவியைப்பார்த்து ஓ அம்மா மகாதேவி சச்சிதானந்தி சங்கரிசா

ம்பசிசர்வஜிவதபாபரிசுவலோகாட்சரிமயேஸார் கங்காநி நிலகன்
டாயிநிர்வாட்சேனாவெவ்விதப்பாபகீமகர்பரமேஸபர் சாலோகசாயிசா
ருபசாயுச்செய்காசனி காராகணியாதனகி வர்ச்சிபாவதாராஜபுத்திரிபக
லச்சனிபசமதயானி திரிசுலி பி அலோகாட்சரிமயேஸார் அருப
துஷ்டநிக்ககிசுலிபிபால்லி அடியேனாட்சரியும் மட்டியும் அருப
னுக்குவந்து சம்பவித்த ஆபத்தைத்திரும் அம்மாவென்று இப்படி அநே
கவிதமாகத் தேவரிஷசெய்தானதுகண்டு அந்தமனதேவியும்மகாபதி
மந்து பப்பிரவாகனா வாரும்பிள்ளையின்று சம்பதினைமத்துத் தன்
னிடையிடுதினகெற்கிசிலே தத்துசலபிடைத்தருப்பிரவாகனா
ண்டுமென்று ஆசிரவாதம்பண்ணி பிள்ளையும் பப்பிரவாகனைப்பார்த்து
அப்பா நீ முன்னதாகப்பிறப்பட்டுச் சண்டைக்குப் போலாயாகின உன்
க்குமுன்னமேநானும் உனக்குத்தெரியாமல்வந்திருந்து அச்சுன்னடை
ய சேனைகளைப்பெல்லாம் கண்டுகினைப்பயப்பாடுதெய்வத்துத்தித்து
அப்பெய்முதே அந்தமகாதேவியும் வெவ்விதத்தினையின்பேரில் வரிக
கொண்டு முப்பத்திரண்டுபுத்தங்களையுந் தாங்கிக்கொண்டிருக்கலானி
யாய் புத்தேவான்களைக்கொண்டே புறப்பட்டு பப்பிரவாகனுடைய
து அவினகன் நுத்தூத் தெரியாமல் நாய்கதையாய் நன்றாதபோன்ற
பப்பிரவாகனுத்தும்
பப்பிரவாகனும் மனேரிச்சகசகதோஷத்துடனே அவ்விதைய
மான தேரிலே நிக்கொண்டு தன்னுடையசேனைகளினைப்பதிவிடவந்த
னதுசேனாபதியான சுமுத்தியைப் பார்த்து நீங்கள்இப்பொழுதுபின்
னிராமல் புத்தம்பண்ணுகுநீங்கள் உத்தரப்பண்ணினான் அநே
கட்டு நுத்தியும் அப்படியே நல்லதென்று ஏழுகேடிரத்தத்தையும் ஒரு
அற்புதம்மயானையையும் இரண்டு அற்புதகுதிரைகளையும் மூன்று அபி
மதாலங்கங்களையும் சாஸக்கிரவியுக்கம்போல அணிவாணியாமலுத்தரன்
பேரில் கடுவண்கலப்பெரிசை முத்தனாகுகளை அண்டகடாககளை பி
ருமபடியுமென்றித்தான் பப்பிரவாகனும் தன்னுடையசேனைகளுக்குமு
ய்ச்சுய்க்கணனுத்தருய்கனகமத்தின் மகானகைசு அந்நிதனைமே
காண்கிறார்களென்று நீன்றான்
பப்பிரவாகனும் அச்சனைபு அநேகரிசு தன்னுடையசேனைகள்
பெல்லாம் பின்பாத்தித்தில் அச்சனைபுமேசேனைகளும் பப்பிர
வாகனுடையசேனைகளும் என்சுது ஒருவர்க்கொருவா மகாரோஷ
முனைவகளுடையபெரித்தமபொது சதக்காரகளுடைய சதக்கார
களைத்தித்தி அந்நிதனைமேசேனைகளினைத்த அநேகாராஜா
ணங்களைப் பிரவாகனுடையது மோதாஜின்கள் மன்னிக்கக்கூட
னே யான்ககாரகளைக்கொது ஒருவர்க்கொருவர் ஆசருஷிடை
வந்தி அஸ்திராணினால் போர் ஓர்நன் குதினாணர்களுடைய
திருக்கூரர்களைத்தித்து கத்திகளில் ஒருவர்க்கொருவன்
ண்டு போராடினான் காலான்களுடைய காலான்க
லர் கத்தி தேர்மாமநிண்டிபர்வமுதக
களினுலும் போராடினார்கள் அப்படிபோராடி
களிலும் அநேகஞ்சேனைகள் மடிந்து விட்டன
முகைகளாய்வித்துத் தலைஎன்ம ஆருகப்படுதாய்
பப்பிரவாகனுத் தன்னுடைய சததைதனை

சேனைகளெல்லாம் கண்டதுண்டங்களுக்கும் பொழுது அனுசாளுவன்
 ன்னு கோபுரேதரைய வரிந்துவிழுந்து தன்னுடைய தந்தைத் தூணடி
 ல்லைகுணத்தொனிபண்ணி அநேகமாயிரப்பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செ
 ய்து பப்பிரவாகனனுடையமார்டிலேவைக்கும்படி செய்தான் அந்தவரு
 த்தத்தைப்பப்பிரவாகன் எவ்வளவுநேர்த்து பண்ணினான் ஒருநிலையார்
 ணத்தை எடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அனுசாளுவனே கோரப்பண்ணி
 மேலும் அநேகமாயிரம் சரங்கங்களை எடுத்து நில்லினிடமாகச் சந்தித்
 துயர்விற்போது அந் பாணங்களைநீட்டி நூற்றுநூற்றுக்கு பெண்ணைக்க-
 அதனால் அனுசாளுவனும் நிர்வகிக்கமாட்டாமல் மிகவுயர்ந்து ரதத்
 தின்பேரில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டுபிரத்தியுமன்ன
 னும் மகாரோஷத்துடனே பப்பிரவாகன்பேரில் ரதத்தைத்தூண்டித் த
 ன்னுடையவில்லிலே அதிர்ச்சையான பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செ
 ய்து பப்பிரவாகனை கோரப்பண்ணி சாரதியையும் குதிரைகளையும் ரதத்
 தின்பின்பினையும் அப்புறம் இப்புறம்பேரகவொட்டாமல் சிக்குபடு
 துகளைபெல்லாம் பப்பிரவாகனும் ஒரு அர்த்தசந்திரபாணத்தினால் நடு
 பாதிபில் கண்டதனிடமிடமின்றையுந் குரியபிரணங்களைப்போல அதி
 திர்ச்சையான அநேகபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகப்பண்ணின
 ன் அதுகளும் ஒன்றோடொன்று உயர்ந்துகொண்டு நெருப்புப்போரிச
 னைக் குயில்குயிலென்றுகக்கிக்கொண்டு அதிலேகமகமந்துபிரத்தியுமன்ன
 னனுடைய சரீரமுழுதும் சுருக்குருக்குமென்றுததக்கும்பொதுமீத
 ரிகுமாராவிபிரத்தியுமன்னனும் துயர்சம்படைந்து தயிரிழந்திடாமல்
 ஆகரணியாகக்கிடமிக்குரோதமுய்யுண்ண நற்றவென்று கைத்துக்கொண்
 டவில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லிலே தாளடைவித்ததையொ
 த்த அநேகபாணங்களைச்சந்தித்துப் பிரயோகப்பண்ணி பப்பிரவாகனு
 டைய சாரதியையும் குதிரைகளையும் அதஞ்செய்து ரதத்தையுஞ்சுக்கி
 சக்கையாகப் பேர்த்தெறித்து பப்பிரவாகனையும் காலகை ஆடவொட்டா
 மல் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்துவிட்டான் அதனால் பப்பிரவாகனு
 ம் மிகவுயர்ந்து மூர்ச்சையடைந்தான் சேனைகளெல்லாரும் சிறிதொ
 ப்போளர்கள் அப்பொழுது பிரத்தியுமன்னன் மிடுதென்னுடையரதத்
 தைச்சக்கிரமாமலத் திருப்பிக்கொண்டு பப்பிரவாகனுடையசதுரங்
 கபலசேனைகளையுந் சின்னாபின்னமாகக் கண்டித்துஎங்கேபோர்த்தாலும்
 பின்னமேளாகக் குவிக்கும்போது செனைகளெல்லாம் நாலுபுறையிலும்
 டட்டெடுக்கத் தலைப்பட்டகளுகண்டு பிரத்தியுமன்னன் ஒடிப்போகித்
 தவிர்த்து வொட்டாமல் நடக்கிடக்கித் கொல்லுதல்களில் பப்பிர
 வாகனும் துயர்ச்சை தெளிந்தெழுந்திருந்து சக்கிரமாமலத்தையு வரிந்து
 விழுந்து வேறேருருதேரிலேவிக்கொண்டு வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி
 ஒடிப்போகினான் தன்னுடையசேனை யெல்லகம்பயந்து போகாதீர்க
 ளென்று சொல்லித் திமித்திபுத்தியுமன்னனுடனே எதிர்த்துப்போராடி
 தன்னுடைய பாணக்கினியை அவனேகோகச்செய்து அவனதுரதத்தை
 யும் பொடிமெய்யாகச்செய்து விட்டான் அதுகண்டுபிரத்தியுமன்னவே
 றே ஒருதேரில் சக்கிரமாமலத் தூண்டிப் பொடியாக்கிவிட்டான் அதனா
 ல் பிரத்தியுமன்னனுடைய அகில சேனையும் வேறே ஒருதேரிலேவிடலான
 துக்குணத்தொனிபண்ணி அகில சேனையையான பாணங்களைப்

பிரயோகஞ்செய்து பப்பிரவாகனுடையகைவில்லைக்குணத்து அவனது
 ரதத்தையும் பொடியாக்கிவிட்டான் அவன்மறுமீதும் ஒருதேரிலேறின
 னதனையும்பொடியாக்கிவிட்டான் அப்படிதூறுதீர்த்துமெப்பொடிபொடி
 யாய்வுவட்டுண்டு மகாதேரிலேவில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவி
 கண்டு கடைசியில் ஒருதேரிலேவில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவி
 ல்லினிடமாக அனாவித்த பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து
 பிரத்தியுமன்னனுடையசரீரமுழுதும் சதைசுத்தமாகப் பேர்த்தெறித்து அ
 வனதுரதத்தையும் தூளாக்கிவிட்டான் பப்பிரவாகனும் பிரத்தியுமன்னன்கோ
 புங்கொண்டி மகாதேரியாய் ஒருகதரயுத்தத்தை எடுத்துக்கொண்டென்று இர
 ண்டுபேரும் எதிர்த்துமகாரோஷத்துடனே போராடியினையும் கத்தி-
 குலம்-சக்கரம்-கட்கம் - தோமரமுதலான ஆயுதவுகைகளினாலும் வெகு
 கோரம்போராடி கடைசியில் ஒருவர்கொருவர் சட்டிகளினால்-குத்தியும்-
 வெட்டியும் இடித்தும்-அடித்தும்-தட்டியும்-முட்டியும்-உதைத்தும்-சதை
 த்தும், இப்படி நாலாவிதமாகப்போராடி இரண்டுபேரும் மூர்ச்சையடைந்
 தார்கள் அதிலேபப்பிரவாகன்மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து ஒருதேரேறி
 த்கொண்டெக்கிராகாரனுபதன் னுடையவில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அ
 ன்சுன்னுடைய சேனைகளின்பேரில்கவிந்து பாணங்களைப்பிரயோகித்து
 சேனைகளெல்லாம் கால்மாடுதலைமாடாகச்செய்யும்போது அம்சத்துவச
 னுங்கண்டு பூதிகுருணமூர்த்தியானவன் மூர்ச்சையடைந்தான் நம்பிடத்தில் ஒ
 ப்புவித்துப்போயிருக்க நாம் இப்படிபார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது தர்மம்
 எல்லவென்று தன்னுடைய தெனாதுண்டிப்பிரவாகன்பேரில்நேகபா
 பாணங்களைப்பிரயோகப்பண்ணி அவனதுசாரதியைக்கண்டித்தான் சார
 திதிறந்துபோகவே ரதத்தைக்குதிரைகளோடுமுத்துக்கொண்டு ஒடிப்போ
 ய்விட்டது அதுகண்டு அம்சத்துவசனும் பப்பிரவாகனசேனைகள் பேரி
 ல்விழுந்து ரதங்களைப்பிளந்தான் அதிலேபப்பிரவாகனும்வேறே ஒரு
 சாரதியை அமர்த்திக்கொண்டு யுத்தசன்னுத்தனயமகாரோஷத்துடனே
 னுவந்து அம்சத்துவசனுடனே எதிர்த்து அநேகநிலையியபாணங்களைப்
 பிரயோகித்து அவன்கைவில்லையும் கண்டித்து சாரதியையும் துண்டித்து
 குதிரையையும்மதப்பண்ணிதேரையும்பத்தலாகப்பிளந்து அந்தரத்தனுட
 ய்மார்பினும் ஒன்பதுகுரூபாணங்களை ததைப்பிக்க அதனுலவன் மெத்தவு
 ம்கொண்ட தெரின்பேரில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு எ
 வ்வாருகவும் குமாரசுவிய சவேகனென்றவன் மகாரோஷத்துடனே
 வந்து பப்பிரவாகனுடனே எதிர்த்துப் பாணப்பிரயோகப்பண்ணுகையில்
 பூதிகுருணப்பிரவாகனுக்கொப்பங்கொண்டு தன்னுடையவில்லிலே அதி
 பூதிகுருணயமான பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகித்து சவேகனுடைய
 தேரையும் சாரதியையும் குதிரைகளையும் துடிசம்பண்ணி அவன் கைவில்
 லையுங் கண்டித்து கவசத்தையும் அறுத்து பின்னையும் ஒருநிலையு பாண
 ததினால் சவேகனுடைய சிரசையுங்கண்டித்துவிட்டான்
 அதுகண்டுஎவ்வாருகவனும் தன் குமாரசனைக்கொன்றுவிட்டானே என்று
 ஆக்கிரகித்துதன்னுடைய ரதத்தைத்தூண்டி சிறிதுபாணங்களைப் பப்பிர
 வாகன்பேரில்பிரயோகப்பண்ணினதுகளை யெல்லாம் பப்பிரவாகன் கண்
 டித்து ரோஷத்துவேஷனுய்த்தன்னுடைய வில்லிலேபயங்குமாய் பாண

க்திரணம் அங்காக்கிரந்தயை அரங்கனையார்த்தது ஆ. காண்மபபாணி ஆ. கிரீடம். ஆ. தன்னஞ்சயா ஆ. புத்திராவென் மவாப்பிட்ட லறிஞன் அப ரொழுது பப்பிரைகனுடைய சேனைகளெல்லாம் சிங்காதங்கள் அட்ட காசங்கள் செய்தார்.

இப்படிப்பட்ட உக்கிரத்துடனே மகாஉற்பாதமாய் அந்த அஸ்திரம னதுவந்து கிரீடமகர குண்டலங்களுடனே கூடிச் சந்திரவிம்பம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற அரங்கனாரசனுடைய சிாசைக்கண்டித்துப்போய்விட்டது அப்போது அந்தச்சிரசாணது ஆரூசத்தில் குப்பென்று எழுப்பிவறி ஹீ கிருஷ்ண கோபிகாரமணு கேட்கிறதா-சிகபாலமர்த்தன-தேவந்திர வந்தியா கமலசம்மாரா காளிங்ககிர்த்தன-ருக்மணிமனோகரா - கவாபியெ ன்று முறம்பீட்டுக்கொண்டு புரியில்வந்து விழந்தது அனகனுமபபி சவாகனும்மகாசக்தோஷத்துடனே சரீரம்புளிக்கத்தக்கதாக வெற்றிசங் கத்தை வாயிளி மாகவைத்துப் பம்பம்மென்றுபூரித்து மனோஉச்சாகத் துடனே ஜெயபிரிகையறவெத்துச் சகலசேனைகளும்குழந்துவரும்படி பிரயாணப்பட்டு பதினொட்டுவனுடைய தீம்துயங்களுமுழங்கத்தக்கதாக ரதரூப னாய் சகலவேடிகைகளுடனே தன்னுடையபூரிபுர மென் னுமபப ட்டனத்திற்குலந்துசேர்த்தான் தனகவெல்லாரும்சந்தோஷகரமாய் அ வர்களுடைய அரமனைக்குப்பேய்யுஞ்சேர்தார்கள் அதற்குமுன்னே சித்திராங்கதையும் அவர்சகலகத்தயாதி உலவசியும் மனமழைத்தி யடைந்த வர்களாய் நமது புத்திராவென்-பப்பிரைகனும்மவாப்பிட்ட லறிஞன் திற்குப்போமிருக்கிறானே அவர்களுக்கேஜாமாய்மதுத்துவெனவெ னுலாள் நாம் அவரைக்கூடிச்சகலசகல்கியங்களுமும் அனுப்பிக்கலாமென் னுன்னா இவர்களும்கூட அபேசையாய் திவ்வியவஸ்திராபரணங்களை யலங்கரித்து கந்தப்புடையிரினார்திகளை அணிந்துகொண்டு அரங்க ராச னுடைய வரவுபார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் இடிவிழந்ததுபோலேஅரங் கனனிமந்தானென்று கெட்டவளவில் இரண்டுபேருமழாச்சித்து விழ்ச் துபூமித்தேயுரண்டு புரண்டழுது சகலஆபரணங்களும்குழந்திரிந்து பு ட்பமாலையெல்லாம்வாங்கி எறித்து தலையினாலிரித்து துக்காராத தில்முழுதினவர்களாய் கண்ணிராயப்பெருகியோடக்கோவென்று அழுதி றபோது அந்தப்புத்து ஸ்திரிகளெல்லாருங்கூடவந்துஇழுவகொண்டாடி னார்கள். அதுகேட்டுப்பப்பிரைகன னுந்தன் னுடைய அரமனையை விட்டு அந்தப்புரத்திற்குப்போய் தாயாசைக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணி அந்தஆச மாய் பக்கிவதி நீ அருகிற்காசியமென்றான் நான் சித்யுத்துடையோவந்திதே யுது உனக்கென்னகுறையிருக்கின்ற துக்கிதாஷமாய்ருக்க வேண்டிய மோ தாயேசியை அசொல்ல அதுகேட்டுசித்திராங்கதையும் கண்ணீர் ஆ குறப்பெருகுதுவானாகத்தன்னை உக்கிரத்துடனே புத்திராணையாச்சது அடா னவ்வேண்டி னான் தகப்பனக்கொன்றபிதாததுரோகி ன்டாபு துநல்லுத்திரத்திலுள்ள மூங்கற்புதல்கள்தனைக்குத்தானே ஒன் றேருடீட்டி உன்னைபூண்டு நீருய்ப்போகிறதுமோல உனதகப்பனையுங்கொ ன்று நீபும் நீருகப்போகச்செய்தாய் ஆ அரோகி நீ இப்போதுள்ளனையுள் புருஷனிடத்தில் கொண்டுபோய்விட்டால்சா னும் அக்கினிப்பிரவேசமப கண்ணி அருடனேசேர்ந்துபோகிறேனென் னுசொன்னான் அதுகேட்டுநா

கண்ணியாகிய உலவசியும் சித்திராங்கதையுப்பார்த்து ஓர் அக்கா பாக் கியவதிநான் இரண்டுநாளைகத்தான்னே ஒருகனையுண்ணேன் அஃதென்ன வென்றால் நான் சிங்காரணத்திற்குப்போய் புத்திரமாலையெக்கமுத்தம்பே ட்டிக்கொண்டு உலவசியுக்கத்திற்குமபோது அந்தப்புட்பமாலே அறுத்துவி ழுந்ததுபோலக் கனையுண்ணிட்டுக்கொன்று எழுந்திருத்துபார்க்கையில்என் ன மாங்கல்யமூஸ்தியம் அறுத்துவிழுந்தது அப்போதே இதனன்ன விபசி தார்த்தமென்று நினைத்திருந்தேந்தி அதமெய்யாச்சது இனிமேல்நாம் அக் கினியபிரவேசமபண்ணுகிறதே உச்சயமென் னுசொல்லி பப்பிரைகனையு புராதன அரமணமார்த்தா பிரதாவந்தொல்லப்பிறந்ததுரோகி புருஷன் விழந்திபைசாதிக்குவஸ்திராபரணங்கள்என்னததற்கு நீ பிறந்து நாய வந்திருக்கிறார்களாகச்செய்தாய்நீனி அனைப்பெக்கிறதினால் பிரயோஷ ணனா அம்மங்கல்களாகச்செய்தாய்நீனி அனைப்பெக்கிறதினால் பிரயோஷ ணமென்ன எங்களை எங்கள்புருஷனை தந்த கொண்டுபோய்விட்டிவிடு ன்றுசொல்லி உலவசியுது சித்திராங்கதையும்வெகுதுக்கத்துடனே அழு துக்குண்டு கண்ணீராயுய்யப்பெருக தலையினாலிரித்து மார்பிலைந்து ஸ்தொண்டு மனிப்புரத்தைவிட்டு ணாத்திரத்திற்குப்போனார்கள்.

அப்படியானதுவந்ததுபோல பாய்குரத்துடனே துக்காக்கிரந்த னாய் கண்ணியாகிய உலவசியும் சித்திராங்கதையுப்பார்த்து ஓர் அக்கா பாக் கியவதிநான் இரண்டுநாளைகத்தான்னே ஒருகனையுண்ணேன் அஃதென்ன வென்றால் நான் சிங்காரணத்திற்குப்போய் புத்திரமாலையெக்கமுத்தம்பே ட்டிக்கொண்டு உலவசியுக்கத்திற்குமபோது அந்தப்புட்பமாலே அறுத்துவி ழுந்ததுபோலக் கனையுண்ணிட்டுக்கொன்று எழுந்திருத்துபார்க்கையில்என் ன மாங்கல்யமூஸ்தியம் அறுத்துவிழுந்தது அப்போதே இதனன்ன விபசி தார்த்தமென்று நினைத்திருந்தேந்தி அதமெய்யாச்சது இனிமேல்நாம் அக் கினியபிரவேசமபண்ணுகிறதே உச்சயமென் னுசொல்லி பப்பிரைகனையு புராதன அரமணமார்த்தா பிரதாவந்தொல்லப்பிறந்ததுரோகி புருஷன் விழந்திபைசாதிக்குவஸ்திராபரணங்கள்என்னததற்கு நீ பிறந்து நாய வந்திருக்கிறார்களாகச்செய்தாய்நீனி அனைப்பெக்கிறதினால் பிரயோஷ ணனா அம்மங்கல்களாகச்செய்தாய்நீனி அனைப்பெக்கிறதினால் பிரயோஷ ணமென்ன எங்களை எங்கள்புருஷனை தந்த கொண்டுபோய்விட்டிவிடு ன்றுசொல்லி உலவசியுது சித்திராங்கதையும்வெகுதுக்கத்துடனே அழு துக்குண்டு கண்ணீராயுய்யப்பெருக தலையினாலிரித்து மார்பிலைந்து ஸ்தொண்டு மனிப்புரத்தைவிட்டு ணாத்திரத்திற்குப்போனார்கள்.

[illegible]

[illegible][illegible]

ததுதசேஷன் முதலான ராகசேனைகளுடனும் புறப்பட்டு பாதாளலோக
 த்தைநிட்டு பூலோகத்திற்குப்போகையில் அதுதெரிந்து திருநாவுக்கரசு
 னென்கிற நாகுமந்திரியானவன் மூன்றேனினின்றும் மச்சமயிர்மாய் அது
 சேக்கிழமாகத் தன்னுடைய வளவிற்கு வீரது தன்னுமாரர்களாகிய துர்ப்புத்
 தின்னவிலையையும் துர்ப்பாவனென்கிறவனையு மழைத்து ஓய் - குமாராக
 னே - நீங்கநிருவரும் என்னுடைய வார்த்தையைமறுத்துவிட்டால் அது
 வேகமாய்ப் பூலோகத்திற்குப்போய் ரணக்களத்தில் விழுந்து விடக்கிற
 அர்ச்சுனராஜனுடைய சிரகை எடுத்துக்கொண்டு கருட னவராத இடமா
 உபயாத்த ஓளித்துவைத்திருக்கிறான் நீங்கள் அப்படிச் செய்வீர்களானால்
 அர்ச்சுனராஜன் பிழைக்கமாட்டான் அந்த அர்ச்சுனன் பிழையாதவனைக்
 கே என்னுடைய தந்தையுத்தி ளனேதமர்க்கச்செய்தேன் அதுகொல்லாம்
 வீணாகிப்போய்விட்டது - அதோபார்ப்பதீர்களை ஆதிசேஷன் முதலான
 ராகசேனைகளுடனும் பப்பிரவாகனுடனே மோதானமாய்ச்சேர்த்துக்
 கொண்டி பூலோகத்திற்குப்போகிறார்கள். நானும் அவர்களோடு சேர்ந்து
 போகவேண்டும் ஆதலாலதற்குமுன்னமே நீங்கள் போய் உங்களைச்
 சேர்ப்பாடிச் செய்யுங்கோவென்று சொல்லிவிட்டு திருநாவுக்கரசு
 கிரமரூப்போய் அதோடு ஹம்பனே கூடிக்கொண்டு நடந்தான், அந்தத்
 துர்ப்புத்தி துர்ப்பாவனென்கிற இரண்டிவருந் தங்களுடைய பிதாவின்சொ
 லையே பூலோகத்திற்கு அதிவேகமாகவந்து தங்களுடைய மாயகையி
 லால் ஒருவருக்குத் தெரியவொட்டாமல் அர்ச்சுனனுடைய சிரகை எடுத்த
 துக்கொண்டு கருடன் வரக்கூடாத இடமாகப்போய் தந்தையுத்தி
 து அப்புறத்தில் பக்தப்பிரிய மனமுடையிருந்தான். அந்தமாதிரி கொ
 ண்டிவெளிய ஓளித்துவைத்திருக்கிறான்.

அர்ச்சுனன் தந்தையான ஆதிசேஷனேதவர்
 னமுதலானவர்.

இவ்வாறு விவரிப்பிருக்க அங்கே அங்கிரு புத்திலே குந்தாவேறி
 தானவன் ஒருவனாகவெட்டமுந்திருந்து மீளர் துக்காகவிரைவாய் ஸ்ரீக
 ளுந்நம்பகவான் சபனின்றிருக்கிற பன்னியனறையுடைய அந்தப் பகவா
 னைத்தட்டியெழுப்பி ஓய் திருஷ்ணை நான் இன்றையதினம் என்று கூ
 ளுத்த ஒருபொல்லாத களவுகண்டேன் அர்ச்சுனன்வென்றால், உன்மை
 ததுவகும அர்ச்சுனனுடைய தலையிலே என்னெயிரட்டுக்கொண்டு கரீ
 சமுழுதுஞ் சாணிசையப் பூசிக்கொண்டு சிகப்புவந்திரமுடிக் கப்புகத்தன்
 முட தரித்துக்கொண்டு கழுதைபின்பேரி லேறிக்கொண்டு தெற்குமுதமா
 லப் போறதுபோலக்கண்டேன், ஓய் சுவாமி அர்ச்சுனனுக்கு ஆப
 ததுகொட்டதுபோலிருக்கின்றது எனக்கொன்றுத் தோற்றங்களை என்வ
 மிழைக்கலக்குகின்றது, மன்னநிலாபிருக்கின்றது ஓய் அப்படிப்பட்டவா
 னைச் சாக்காவென்று சொல்ல அந்தவா த்தைக்கொண்டெய்வமயினான் கூட
 பகவான் திரும்பியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கொடுக்க தம்முக்கூட கூடா
 திருக்கிறான். இப்படி அர்ச்சுனனது கிரமரூபம்வந்திருந்ததெ
 ன்று அது அர்ச்சுனனுடைய சங்கதியைக் கெடுத்தித்த போய் அறிய வேண்டு
 மென்று அந்தமுதலையெழுப்பி அர்ச்சுனனுடைய மனப்போய் துர்ப்பு
 துக்கொண்டு அதிலேயே தங்குதல் வேண்டியிருந்தது. மணிபுரத்திலுள்ள
 அந்தவா த்தைப்போல அந்த அர்ச்சுனனுடைய சங்கதியைத் துர்ப்புத்

மசேனன் குந்திதேவி தேவகிதேவி அசோகை துல்கருடனே புறப்பட்
 டி ரணக்களமுழுதுஞ் சுமந்திப்பார்க்கும்பொழுது விமசேனனும் ஸ்ரீகரு
 ணமுர்த்தியைப்பார்த்து லுபா கிருஷ்ணை இதுஎன்னகாரணம் எனக்கு
 னாறுத்தெரியவில்லை பிர்மமத்தார்பேர லிருக்கின்றதென்று சொல்ல, அது
 கேட்டு ஸ்ரீகருஷ்ணபகவானும் விமசேனைப்பார்த்து ஓய் விமசேனா இ
 துயுத்ததன்ம அதோய்ணிபுரமிருக்கின்றது அந்தப்பட்டணத்தையசாட்
 சிசெய்தின்ற பப்பிரவாகன் தான் மம்முடைய குதினாவைய்பிடித்துச் சக
 லசேனைகளையு மதம்பண்ணின துமல்லாமல் விஷகேதுவைவரும் அர்ச்சு
 னனையுக்கொன்றுவிட்டான், அதோ பார்த்தாயோ பிரததயுமன்ன மூத்தல
 னதுகாகவெல்லாரும் மூர்ச்சையுப் விழுந்துவிடக்கிறார்களென்று பின்
 னையும் அந்தப்பகவான் ரணக்களமுழுதுஞ் சோதித்துக்கொண்டிருக்க
 மில் அதுதெரிந்து சித்திராங்கதையும் உலுவலையும் கண்ணீர் அழப்படு
 குப்படி கோவென்றசத்தமாய் அழுதுக்கொண்டு ஸ்ரீகருஷ்ணபகவா
 னுடைய பாதத்தில் வந்துவிழுந்து நமஸ்காரம் பண்ணி அமுதாரகன் அதுக
 ண்டி அவர் கைக் கொவென்று முறையிட்டார்.

அப்போது ஸ்ரீகருஷ்ணபகவானும் விமசேனனும் அர்ச்சுனனுடைய
 சரித்ததைக்கண்டு மூர்ச்சையாய்விழுந்து சற்றேரேரத்தில் தெளிந்து அ
 தில் ஸ்ரீகருஷ்ணதேவரானவர் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஆ விராதிவிரா ஆ
 வீரப்பிரதாபர் ஆ தோபுர ஆ அர்ச்சுனா நீ எங்கேயடங்கினாய் எங்கேபோ
 யொளித்தாய் நீன்னுடனே பேசப்போகாதோ இதுவளையில் நீ ஒரு
 ஒரு மிப்படிப்பட்ட ஆபத்தையடைந்தல்லையே நீ இல்லாம் விருக்கது
 குரியனில்லாத பகத்போலவும் சந்திரனில்லாதார்த்திரிபோலவும் தாமரை
 யில்லாத தடாகம்போலவும் அசனில்லாதபட்டணம்போலவும் பிழை
 ந்திருக்கின்றதே நீ வீர லட்சுமியுடனே போகித்துக்கொண்டிருக்கிறாயே
 யது உனக்கு ஞாயமாயிருக்கின்றதோ சுபத்தியாயுடனும் அனௌப
 ண்டியுடனும் போகிக்கலாகாதோ உன்னுடைய தாயாரும் உன்னுடைய
 தீர்க்கரும் உன்னைக்காணாமல் என்னோரும் அழுதுகொண்டிருக்கே நீவந்து அ
 வாகளுடைப் துக்கத்தை நிவர்த்திசெய்யமாட்டாயோ உனக்கு அந்தப்பா
 லியான தங்கரீகவென்னுடைய சாபம் இப்படிவந்திருக்கிட்டது உன் வி
 ஷித்தை வெக்கேயடங்கிட்டது ஓய் எமக்கு இவ்வென்று அனௌகதிக
 கவசொல்லி இரண்டினைகளாகிய தாமரைகளிலும் ஜலமான் து தான தா
 னையா யொழுதுமடி அழுகிறதிகண்டு விமசேனனும் மனோதயிரியமவி
 டாமல் சிருஷ்ணமுர்த்தியைப்பார்த்து ஓய் திருப்பிகிருஷ்ண நீலோக
 டகடிக்கின்ற நீ அழுகிறதைப்பார்த்தால் எனக்கு மேதையும் ஆச்சரி
 யமாயிருக்கின்றது, அர்ச்சுனன் பிழைக்கவேண்டுமென்றெ ண்ணம் உம்
 க்கிருககுமாயில் அர்ச்சுனனென்று ஒருதாம் அழைப்பிராகில அர்ச்சு
 னனும் சித்திராசெய்தவன்போல எழுந்தவருவான் அதற்கு எவ்வளவுத்
 சத்தேகமில்லை, நீ பிடித்தகாரியம் முடியாமற்போகுமோ நீவேண்டுமெ
 ன்றால் மனையைத் துருப்பாக்குவீர் துரும்புமலையாக்குவீர் உம்முடைய
 மகிழ்மையைத் தேவேந்திராதி தேவர்களாலு மறியக்கூடாதென்றால் உன்
 னுலறியக்கூடமோ இதுவுமல்லாமல் முன்னே சந்திப்பென்கிற ஒருநா
 ன்பின்பினைய அழைப்பித்துக்கொடுத்த உமக்கு இந்த அர்ச்சுனன் அ
 னுழப்பிக்கிறது அருமமயோ ஆனையினால் இந்த லோகம் உங்களை வி
 டி உமதுபேதஞ் அர்ச்சுனனை எழுப்பினும் சுவாமிபென்று விமசேன

[illegible]

அர்ச்சுனனும் விஷ்ணுவேதுவும் எழுந்த பாயத்திவிசுவாசத்துடனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கும் விஷ்ணுவேதுவின் பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்செய்து அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைக் கைக்கொண்டு பிற்பாடுருந்ததேவியையும் தேவகிதேவியையும் அசோதையபுத்தகண்டு தெண்டரிட்டார்கள். அவர்களும் இவர்களுடையிடுத்து மாம்போடுமுழைக்கொண்டு ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள். பிரத்தியுமன் அணிநுத்திரன் முதலானாரணுமாரர்களில்லாரும்வந்து மகாபயபக்தி விசயத்துடனே கிருஷ்ணபகவான் வீமசேனன் குந்திதேவி தேவகிதேவி அசோதை இவர்களுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி இவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டார்கள்.

அப்பொழுது கிருஷ்ணமுத்தியிருடைய அனுமதியின்பேரில் செய்யபேரிகையவற்றித்து பதினெட்டு பேளவாத்தியர்களும் தார்தாமென்று முழங்கத்தக்கதாக ரதிகெழுதபதாபிகளானிய நல்லவகச்சேனைகளும் அம்சத்துவசன் நீலத்துவசன் முதலானாரணவர்க்களும் ஆதிசேஷன் முதலான நாகசேனைகளும் கிருஷ்ணாச்சாரத்தினும் பப்பிரவாகனவன் ரதாருடைய ரணக்களத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுமணி புரத்திருவந்துகொந்து சகலசம்பிரமத்துடனே அவரவர்களுக்குத்தகுந்த விடுதிகள்விடுவித்து தூரதுவாகருக்கெல்லாம் ஜெஷ்வேறு விசத்திரமானவிடுதிகள்விடுவித்து அதின்பிறகு கிருஷ்ணவாகனன் அர்ச்சுனன் வீமசேனன் ஆதிசேஷன் இவர்களால்வழங்கும் கொதுமணியைவந்திக்கு அறைத்துக்கொண்டுபோய் நவரத்தபிட்டுகள் போடுவித்து அவர்களை அதின்பேரில் உட்காரவைத்து தான்கிழைக்கார்தான் அப்பொழுது ஆதிசேஷனவன் அர்ச்சுனன் தலைநிற்கிக்கொண்டிருந்திருந்ததக்கண்டு அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சுனனீயேன்விசாரப்படுகிறாய் உட்குமாரன்தானே உன்னோடே தீர்த்துபுத்தமபண்ணினவன் அன்னியன்ல்லவேன். சிரஸ்வந்து கண்ணிறப்பட்டால் நிரும்பவும் அந்தக்கைவிரிவைத் திறித்துப் போடுவார்களுண்டோ ஆகையினால் உன்குமாரனும் நீர்பேசலில்லையென்று துக்காக்கிரந்தைய இமோர்ப்பர்வத்திற்குப்போய்ப் பிராணத்தியாகம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறேனென்று ஆலோசனையாடருக்கிறுன்பபுரீகோபமாயிருக்கலாகாது பூலோகத்தில் பிள்ளையானவன் தகப்பனுக்கு ஒருகுற்றஞ்செய்தால் அதைப்பொறுத்துவிடுகிறது பிதாவினுடைய கடமை யல்லவோ ஆதல்கீர்கோபத்தைத்தணித்து உம்முடையகுமாரனை ஆதரனைசெய்து ரட்சியுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் நம்முடையபிள்ளையினால் நமக்குஇதனை அவமானம்வந்ததேயென்று வெட்கத்துடனேயிருக்க அதுதெளிந்து பின்னையும் ஆதிசேஷனவன் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயா ஜார்த்தனை அச்சுதா-வாதா புருஷோத்தமமா-தேவரீபபுகிது உபைசையாயிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருப்பது தர்மமாயிருக்கிறதோ அப்படியெய்வேண்டாம் அர்ச்சுனனையும் பப்பிரவாகனையும் உதவபண்ணி வையுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானும் கைகாது ஆதிசேஷனைப்பார்த்து ஓய் அணந்தா நாம் ஒருவார்த்தைகொன்னால் நமக்கு இவ்வாறு யெல்லாருக்குப்பெரியவரீயவீமசேனனின்னகாதநர் நமக்கு உத்தேசியவரது ஆகையால்சகவனமை தீமைகளும் அவருக்கேயல்லாமல்நமக்குவந்ததென்னென்று சொல்லியருளிஞர்

அந்தவார்த்தைகளை யெல்லாம் வீமசேனன் கேட்டுச்சிந்தித்து கிருஷ்ணமுத்தியைப்பார்த்து ஐயா தேவகித்தனீ நீர் என்னைப்பிரிகாசம் பண்ணுவோவந்தீர் உம்மாலாகாதகாரியம் ஒன்றுண்டோ ஓய் கடபாட நமஸ்காரவாதாரீ நீர் அப்படிசொல்லாவிடல் அர்ச்சுனனுடையகோபத்தைத் தீர்த்து பப்பிரவாகனனை ரட்சித்தருளுமென்று சொன்னான் இந்த வார்த்தைகளை யெல்லாம் பப்பிரவாகனனே கேட்டு மகாதுக்காக்கிரந்தையுப்பிதாத்துவோடியாகிய நாமபூரீயிருக்கலாகாது நமக்குமத்திரிய புத்தகம்வந்துசம்பவித்தது ஆதல்கீர் இத்தச்சிரத்தை வைத்திருக்கப்பாடாது இதிகாரியத்திக்கு இமோர்ப்பர்வத்துக்கும போகவேண்டுமோ இவடத்திலேதானே வேண்டிட்டுவிடுகிறது யுத்தமென்று தீர்மானித்து அவாத்தில்காரனைத் தப்பையாசனம்பரப்பி அதன்பேரில் உட்கார்த்துக்கொண்டு பிராணத்தியாகம்பண்ணிக்கொள்ளப் போயிடுவது அதுதெளிந்து ஆதிசேஷனும் கிருஷ்ணபகவானும் வீமசேனனும் இடுக்கென்மெழுந்து தழவந்து பப்பிரவாகனைப்பிடித்துக்கொண்டு புண்ணுடையதுக்கத்தைதீர்த்து அவனை மீழ்த்துக் கொண்டுபோய் அர்ச்சுனனுடைய பாதத்திற்போட்டு கிருஷ்ணமுத்தியின்வாறு அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சுனனே உன்கோபத்தைவிட்டு உன்குமாரனைத் தப்பிப்பிடுகின்றென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனவன் தனக்குள்ளிருந்தகோபத்தையும் வெட்கத்தையும் விட்டுவிட்டு சந்தோஷகாமாய் பப்பிரவாகனையடுத்து மாம்போடுமுழைக்கொண்டு ஓகுமாரகா பப்பிரவாகனத்தனை விபரிதமும் சந்தோஷத்தெவிசாபத்தினால் வந்தேயல்லாமல்வேறல்ல இதனால் என்னக்குக்கீர்த்தியெல்லாமல் அபகித்தியல்ல நீ இதைக்குறித்து விசாரப்பட்டுவெண்டாம்சந்தோஷமா பிருவென்றுபிரியவசனமாகச்சொல்ல அதுகேட்டு பப்பிரவாகனும் சந்தோஷசமுத்திரத்தில் முழுகிவளையுப் பிதாவினுடைய அதுமதியின்பேரில்கிருஷ்ணபகவான் முதலானவர்களுக்குல்லாம் போஜனமுதலான சர்வஉபகாரங்களும் நடப்பித்து பிற்பாடுபாட்டியப்பெண்ணையுப்பதினெட்டுவகைமேளவாத்தியவகையுமணிழப்பித்து சகலமான் பேருக்கும்பொழுது போக்கி கவிசைகிழங்குக்கும்படி திட்ட ம்பண்ணினான் இத்தப்பிரகாரமுதிகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனும் உட்கார்ப்பதிலுள்ள அர்ச்சுனனுடைய அருகாள்சரஸமே அந்தபகவானவன் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சுனன்ததினுபாத்தித்தகுந்தேவெனநிமன்கக்கு செல்லவொடுக்கிறப்பென்றுகேட்டருளினான் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் அந்தபகவானைப் பார்த்து ஐயா கிருஷ்ணனே இவ்வீமேல் ஒருநிமிஷமாகிம் தேவரீராவீட்டுப் பிழித்து அப்பும் இப்பிதம் பிழித்துவிட்டுத் தேவரீர் என்னிடத்தில் தானேயிருக்கவேண்டும் அதுதவால் என்னைமாயுதிய வீமசேனமகாராஜனை அன்புருபாத்திந்து அனுப்பினவாயிமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானும் வீமசேனனையழைத்து ஓய வீமசேனனீ அங்கிதுபாத்திற்குப் பெய்தர்மபுத்திரான்டையிள் பத்திரமாய்க்காத்துக்கொண்டிருவென்று சொல்லிபுனுப்ப அதுகேட்டு வீமசேனனும்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து தேவகிதேவி குந்திதேவி-அசோதை-உலுவசி - சித்திராங்கதை - இவர்களைல்லாரையும் சத்திலேறநீர்க்கொண்டு தகம்புத்திரருக்குக் காணிதனாக இரண்டாயிரம் ஓட்டகத்தின்பேரில் நவரத்தவகளை யெடுப்பதென யாக இரண்டாயிரம் ஓட்டகத்தின்பேரில் நவரத்தவகளை யெடுப்பதென கொண்டு கிருஷ்ணாச்சுனர்களிடத்தில் செல்லுபெற்றுக்கொண்டிருந்தபுத்திரபொருள் பிற்பாடு ஆதிசேஷனும் கிருஷ்ணபகவானும்

அதுவுடைய தீர்மானம் துவச ஹம் ரகுலம் துவசனைப்பாத்து இதேதி
அஸ்வமேதக்குகினை இதுவங்கேயிருந்து வந்ததென்று சொல்ல அதுகேட்
தெரிந்து துவச ஹம் தந்தக் குகினாயிவசம் பூமா கப்போயகுதினைப் பித
ததுக்காணவென்று துர்மானம் துவச ஹம் தந்தில் ஒப்பித்தான் அப்பொழு
யிதா மனா துவச ஹம் தந்தக்குகினாயிவசம் யஸஸம் தந்த மகடபுரிநாக்கி
நவீர்தாவொளியாவாசிக் துப்பாத்து புண்சிறப்பாகசகிரித்து நல்லைய
சைவதுகேசுதிபகைப்பாத்து அதுபுசேனாதிபதியெடுத்த அதசயக்தைந்
தேட்டாயெழுதினவென்றால் அதுகேசுதிபதியெடுத்த அதசயக்தைந்
ன் தர்மமாதாநாஸகம் பரித்தியம்பிந் துதானே விசதிவீரனென்று
இவ்வித்து அஸ்வமேதகுதிக்குப்பற்றி முடிந்ததென்று சூதிரமுயலி

[illegible]

தாமரைத் துவளையுத்தம்

அதுபிகட்டி நகுலத்துவசனம் அப்படியே நல்லதென்று குறித்துள்ளாயிற்று. கொண்டுபோய் கட்டிவிட்டு தத்துவநாயகசேனையின்கீழ்க்கொண்டியம் அச்சரித்தகைப்பண்ணி அந்தத்தக்கிரமியுக்கமாக நிறுத்திவைத்து அண்டையினை யெய்வமவியிற் துச்சகண்டத்துப்புவதினியிருந்தான் அங்கே அர்ச்சகனாரசனாங்குதினா பிழப்பட்டுப்போனசேகரியைக்கேட்டுகிருஷ்ணபகவானுடனே சொல்ல அவரும் ஆதீலாசனையென்று அர்ச்சகனைப்பார்த்து ஓய் அர்ச்சக லு இப்போது நாமதுகுதினாயைப் பிழத்துக்கொண்ட தாமதரத்துவசனம் காராஜஸே மெத்தவம் பலவந்தன் அவன்தம்மசொரூபன் - சகதியுக்கத்தன் னவியண்ணுபத்தன் - வீரதிவிதன் அவனைஜெயிக்குழுடியாது ஆகையினால் அவனுடனே எய்வியித்தந்திவந்து நிகேகம்பண்ணிக்குதினாயைப்பிட்டுக் கொள்ளவேண்டுமெயல்லாமல் சகண்டயினால் குதினாயைப்பிட்டுக் கொள்ளக் கூடாதென்றுகொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சகனனு அந்தபகவானையு பார்த்து ஐயா கிருஷ்ணமூர்த்தி அப்படியானால் காமேபோய்வந்தனது நாயைவிட்டுவிட்டு நகுலபிரயாசனஞ்செல்லுகிறது வித்தகனமயினால் அவாமிடென்று சொத்துநல்ல அதுகேட்டுகிருஷ்ணபகவானும் ஓய் அ

எனது கையிலே தன்னகொல்பிடித்துக்கொண்டு பாத்திலே பாதக்குறி
தரித்துக்கொண்டு நொண்டி ஆற்றெழுப்பதுவையுள்ள பெரிபச்சியாசியா
கி அச்சுன்னையும் பிரச்சாரியாக்கி அவனித்திற புணர்ப்பெட்டியும் ம
டிசஞ்சிபு அங்குலத்திபுறங்கொடுத்து அவனையஞ்சிஷைக அழகுத்தி
க்கொண்டு அந்தப்பங்கவானைவர் பொழுதுபோன ஒருஜாமத்தின்பிறகு
த்தின்புத்தித்தள்ளோ போய்க் கடைவீதியிலின்றுவேடிக்கைப்பார்க்கு
மபொழுது அங்கே புழப்பமாணெறிந்தி ஒருபெண்ணைவன் நல்ல புட்
மாண்பைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டேன் லட்டிகடாட்ச முண்டான புருஷன்
வந்து அந்த ஸ்திரீயைப்பார்த்து ஓ அம்மா பாக்கியவதி - உன்னையிலிருக்
கிறபுட்பமாலையையப்பார்த்தாய்வேன் லட்டிகடாட்ச முண்டான புருஷன்
எப்படி சத்தோஷமடைவானோ அப்படிப்பட்ட சந்தோஷம் எனக்குண்
டாயிருக்கின்றது - இந்தப்புட்பமாலே லட்டிகடாட்சம்போலவே யிருக்
கின்றதென்று சொல்ல அதுமேட்டு அந்தப்பாக்கியவதிற்கு அந்தப்புருஷ
னைப்பார்த்து ஓயா இந்தப்புட்பமாலையையுமற்றமுடைய மாப்புக்குச்சரியாயிரு
க்கிறபழியிலு உமமைப்பார்த்தால் மசவநதிவன் மாலிகா பரணராகிய
ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைப்போலிருக்கின்றதென்று சொன்னான் - அந்தவார்த்
தொடுக்க இந்த ஸ்திரீபுருஷன் பேசினவார்த்தைகளைக்கேட்டாயோ எ
த்தனை ஆனந்தபாயிருக்கின்றது கொள்ளல் விதமல் முதலான விடந்தளி
யிரங்குமென்று சொல்லி அப்புறஞ்சிலுதாரம்மோகையிலங்கே ஒருஉழ
யரினையுண்டோய் லொரு ஸ்திரீபுருஷன் சங்கதம்பாநகராகையிட்டுருத்
மப்பாது அந்தப்புருஷனைவன் ஸ்திரீயைப்பார்த்து ஓப் பையகி கீபாடுகி
த ஸ்திரீயைத்திறகு மலையானலும் உருகிப்போகும், என்செஷிகளுத்தப
ப்பார்த்து உபமா உன்னுடைய இருதயத்திற் சதாகாலமும் பதவரானே
யிருந்து விளங்குகின்றபடியினால் நான்யிருக்கின்ற ஸ்திரீயாகமும் உமக்கு
புரிந்தியா இருக்கின்றதென்று சொன்னான் - அந்த வசனங்கையுங்கிருந்
தொடுக்கையுக்கேட்டாயோ வென்று சொல்லி அப்புறம் இரண்டி தாரம்
புமிக்கிரைடயிலிருக்கும் போதுபுருஷனானவன்மையகியைப்பா
ர்த்தபடியினால் ஸ்திரீபுருஷனுடைய குழமகதுத்திருக்கி
த ஓம்விளங்குகின்ற பாவனையோலிருக்கிற தல்லாமலும் உன்னுடை
யசொல்ல அத்த அந்தஸ்திரியானவன்புருஷனுடைய இன்னுடிகளைய
உமபிடித்துக்கொண்டு ஓப் பாகா உற்றமுடைய அஸ்தத்திற் பங்கமோகைக்
கொண்டிருக்கின்றபடியினால் நீ எனக்கு மகாவிஷ்ணுவைக்குச்சரியெ
ன்று சொன்னதையுங்கிருந்தபகவான்கேட்டு சந்தோஷத்தி அ
தவாமலிருக்கிறார்களே மறமவேனையிலெப்படிபுருப்பார்களோ அதைந்
தெய்தித்துக்கொண்டேன் சொல்லி அப்பாநிலதாரம்மர்தி போகை

[illegible]

வீரவர்மன்யுத்தம்

[illegible]

உம்முடைய வார்த்தையைத் தள்ளி நீட்டிக்கிறதில்லையென்று சொல்ல, அதுகேட்டு நாதரும் சந்தோஷமாய் எந்திரமாதனிடத்திற் செல்வதெற்றுக்கொண்டு தமமுடைய ஆசிரீமத்திற்குப் போய்விட்டார். அந்தபிறகு எமதர்மராஜனும் அந்தப்பண்ணைக்கெதிரே பிரசன்னமாகவந்தான்று என்னவரம்வேண்டுமென்று கேட்க, அதுகண்டு அந்தமாவீனியும் எமதர்மராஜனுக்குச் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் பண்ணித் தேவரீர் எனக்குப்பிருஷ்வகின்னீ வரம்வேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு அந்த எமனும் அப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து விவரம்மனுடைய அனுமதியின்பேரில் மாலினியைக்கவியாணஞ்செய்துக்கொண்டு பின்பு மனாராசிய வீரவர்மனைப்பார்த்து எனக்குச்சந்தோஷமாசது உமக்கு என்னவரம் வேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு வீரவர்மனுள் சததோஷத்தி மருமகனைப்பார்த்து ஓய் ஐயா உன்னுடைய கிருபையினால் எனக்குச் சகல பாக்கியங்களும் குறைவில்லாமாயிருக்கின்றது ஆனால் ஒன்றுண்டு அந்தேனைவென்றால் நான் ஏறியினிடத்தில் பத்தியுள்ளவனாயிருந்து மரணியசையில் ப்ரீமந்தாராயணுவென்கிற சத்தத்துடனே சிவன்மேலே வேண்டும் அதுவுமல்லாமல் என்சரிமுள்ளபரியந்தமும நீர் என்னிடத்தில் நானேயிருந்து எனக்குவந்த ஆபத்துகளைத் தேக்கவேண்டுமென்று வரங்கேட்டு அதற்கு எமதர்மராஜனுக்குச் சந்தோஷப்பட்டு அப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து வரங்கொடுத்து அன்றுமுதல் இதுபரியந்தமும்மாமுரர் வீட்டிலுதானே தன்னுடைய ஸ்திரீயுடனே கூடிச்சகல சவுக்கியங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அந்தமாவீரவர்மம்மும் மகாஉக்கிரரீராவது தன்னரும்கூடிய எமதர்மராஜனைமுன்னுதாக நடத்தித் தன்னுடைய பித்ததையுமபின்னே தூரத்தினிலையெடுத்துக் குணத்தொளிபண்ணி அன்பு நந்தாரணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து அரிச்சுனனுடைய சேனைகளே எல்லாம் கிக்குப்படுத்தாகையில் அதுகண்டு மயூரத்தின் கண்களால் தவிரவர்கள் அம்சத்துவசன் நிலத்துவசன் விஷவகேது பிரத்தியுதானன் அஜிதராவன் எவ்வாறுசுஷன் மோகவாணன் கிருதவார்மன் அநிருத்திரன் சாத்தகி முதலான சத்தவீரர்களெல்லாம் வந்து வீரவர்மனிடப்பேரில் எதிர்த்துமகாரோஷத்து வேஷத்துடனே தங்கள் தங்களுடைய வில்லைவாத்து அநேகமாவியம்பிரணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகம் பண்ணினார்கள் அதுகளையெல்லாம் வீரவர்மன் கண்முத்துத்தள்ளி பின்னே அனுப்பிநகர்பாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்துதன்பேரில்லத்தினைக்கவியெல்லாம் சமரூர்த்தில் மகாகுலிப்பட்டு மூர்த்திவெள்ளமாயின. அ சகராகபலசேனைகளையும் கிதர்அடித்துப்பிடித்து அனாமகிருஷ்ணபகவானைப்போலத்து உய் புண்டரீகாக்ஷரீரசனைசெய்துமென்று சொல்ல, அதற்கு அந்ததேவனும் அப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து அரிச்சுனனுடைய தேரின்மேரில் உட்கார்ந்து குதிரைகளை அட்டி தேரைப் பத்தியருவினார். அப்பொழுது அரிச்சுனனும் காண்டபத்தைக்குணத்தொளிபண்ணி அந்தேவியைப்பாணங்களைத் தொடுத்து வீரவர்மனிடப்பேரில் பிரயோகம்

பண்ணினான் அதுகளையெல்லாம் வீரவர்மன் கண்டித்துவிட்டு தன்னுடையவிலலிலே அநேகமாயிரம் குலாபாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து கிருஷ்ணாச்சுனர்க ளிருவரையும் கொகப்பண்ணி சரிசமுழுதும் ரத்தமயமாக்கி கைகால் ஆடநொட்டாமல்செய்து குதிரைகளையெல்லாம் சல்லடைக்கண்களாகத்தூளைத்து கொடியாகிய அதுமாலாயும் கொகப்பண்ணி கீழ்வேன்று அட்டகாசம் பண்ணினான் அதனால் கிருஷ்ணபகவான் மேத்தவ்மொந்து அரிச்சுனனால் சாரம்லையென்று தெரிந்துக் கொடியாகிய அனுமாணப்பார்த்து எச்சரிக்கைபண்ணி ஓய்வாய்வுமுமாகர், நீ கொடியைவிட்டிட்டு இந்தவீரவர்மனை அகம்பண்ணென்று சொல்ல அதுகேட்டு அனுமாரும் தேரைவிட்டு பூரியிற்குதித்து மகாஉக்கிரராமராயவந்து தன்னுடையவாலினால் வீரவர்மனுடைய தேரைச்சற்றி எடுத்துக்கொண்டு ஆகாசமாக்கத்திலெழும்பிப்போனார். அப்பொழுது வீரவர்மனும் அனுமாருக்குத்தொரியாமல் பூமியில்லுதுவாய்குதித்து ஓடிவந்து அரிச்சுனனுடைய தேரைத் தூக்கி எடுத்துக்கொண்டு ஆகாசத்திலெழும்பி இடதுகையினால் சத்தேரைத் தூக்கிக்கொண்டு வலதுகையினால் அனுமாருடைய செற்றியின்பேரில்லையைநான் அதனால் அனுமாரும் பூமியில்லிழந்து மூர்ச்சையடைந்தார் அப்பொழுது தகைசுடைய ரத்தத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற வீரவர்மன் தலையின்பேரில் தமதுகிருப்பாதத்தைநீட்டி கிருஷ்ணபகவான் உதைத்தருவினார் அந்தவுதையோடே சாரம்பலமுக்கிதொலினால் உதைப்பட்டுவிழுந்த எமதர்மராஜனைப்போல பூமியில்லிழந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அப்போது கிருஷ்ணபகவானும் அரிச்சுனனுடைய ரத்தத்தைப்பூமியிற்கொண்டெவந்து நிறுத்தினார் வீரவர்மனுடைய சாரதியும் தன்னுடைய ரத்தத்தைக்கொண்டெவந்து பூமியில்லிறுத்தினான் அந்தேவ வீரவர்மனும் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து அந்தப்பகவானுடைய பாதம்பட்டபடியினாலே அஞ்ஞானநீக்கி மெஞ்ஞானமெய்றறு மகாபயிசை அஸ்வமேதபர்வம் கிருஷ்ணமூர்த்தியுண்டைக்குவந்து நமஸ்காரம் பண்ணி இரண்டுகைகளையும் அஞ்சலியாகச்சொகின்பேரில் வைத்துக்கொண்டு அந்தப்பகவானேநோக்கி உய் புண்ணியபுருடேந்தமா துவாரகாபுரினாதர் ஜநார்த்தன கஜேந்திரவரதா சுவாமியென்று அநேகவிதமாகத்தோத்திரம் பண்ணிப்பெய்து முகநீஸ்வராக்ஷனெயிருந்து அநேககாலந்தவ்வுதையினால் கண்டயாத தேவரீரையே சரணாவித்தவ்வுதக்கண்ணேன் இப்போதுதான் என்னுடைய கோபத்தைக்கடெறிந்து நான் இந்தக்குதிரைகளினால் வெகுணபம்பெய்தேன் இதுவே எனக்குப்பெய்தும் இந்தக்குதிரைகளைப் பிடித்துக்கட்டினலாயும் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பங்காய்க் கிடைத்தது அல்லாமல் உய் பஞ்சாசத்தொடி பூமண்டலத்திற்கு அரகனாலும் உமமுடையபார்த்திரைகளைத்தக்கண்ணே சந்தோஷத்திற்கு உடல்களன்னவேண்டுமென்றால் இந்த அரிச்சுனன் பூதலாநாராஜாக்களைக் கெலிகுறது அருமையல்லதேவரீருடைய பாதாங்கத்தத்தைக்கண்ணேதேனெக்குப்போது மென்று சொல்லி வீரவர்மனுனவன் கிருஷ்ண மூர்த்திக்குக் காணிக்கையாக ஐம்பதியிரம் லெள்ளையாளையும் அஸ்வமேதக்குதிரைக்கான பஞ்சலக்ஷணமுள்ள எண்பதினாயிரக்குதிரைகளும் நாலாயிரம் ஸ்திரீஜனங்களும் ஒன்பதும்லையிரமாணம் நவரத்தாரகிகளும் கொண்டெவந்து சமர்ப்பித்து அரிச்சுனனையும் ஆலிங்கனம் பண்ணித் திகுண்டு பிற்பாடு கிருஷ்ணாச்சுனனையும் மயூரத்துவசன் தாமஸரதுவசன் முகலா

துவாகளையும் சரலசேனைகளையும் தன்னுடையபட்டினத்திற்கு அனுத்
துக்கொண்டுபோய் சர்வாடம்பரத்துடன் மூன்றுநாள்வரைக்கும் ஸ்ரீ
த்திருந்து பிற்பாடுகாலாகாலமே அஸ்வமேதக்குதிரைகள் இரண்டை
யுவிட்டு அதுகளின்பிறகு கிருஷ்ணச்சுனர்களிருவரும் சதாரூடர்களா
ய்ப்புறப்பட்டு வீரமர்மன் கொடுத்த காணிக்கைகளைப்பொதிப்பொதியாக
அவதிபுரத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு வீரவர்மன்-மயூரத்துவசன்- அம்சத்
துவசன்-பப்பிரவாகன்-முதலான சுத்தவீரர்களுடனே சகலசேனா சமே
தகளாய்ச் சரஸ்வதிபுரத்தைவிட்டு பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியத் து
தாம் தாமன் றுசகலலோகங்களும்கிரும்படி முழங்கத்தக்கதாடந்தாரக்
கேட்டமேலோ ஜெனமேஜெயமகாராஜாவே அப்பால் அந்தக் குதினைக்
கானது அநேகம் பூமிகள்கடந்துபோய் அப்புறம் ஸ்ரீதயோசனையகலமு
ள்ள ஒருபிரம்மாண்டமான மலிவிழிந்துநின்ற அந்தக்களையிலேபோய்ச்
சேர்ந்து அந்தக்குதியைவிட பின்னாகடந்த கிருஷ்ணச்சுனர்கள் முதலான
லான சகலசேனையென்ற மலிவினிடத்திலுள்ளதுசேர்ந்து குதினைகளைபு
காணாமல் தாங்களும் அந்தமடுவைக்கடக்கமாய் டாமல் ஆலோசனை பண்
ணித்தொண்டிருக்கையில் அகிலே வீரவர்மனானவன் அநேகம்படகுதினை
யும் இடங்களையும் அழைப்பித்துக் கிருஷ்ணச்சுனர்கள் முதலான வீரர்க
ளையும்சேனைகளையும் ஏற்றிக்கொண்டு இரண்டொழிகைக்குள் அக்களையி
போய்ச்சேர்ந்து குதினைகளையும் பார்க்குமளவில் அவிடத்திலுங்குதினை
களைக்காணாமல் அச்சுனானவன் கிருஷ்ணப்புவாப்பார்த்து ஸ்ரீயாஜநா
ர்த்தக்கு நமது குதினைகள் எங்கேயோயவிட்டதென்றியுவிட்டு உற்
ப்படியென்று விசாரப்படுகிறபோது விசாரமுமற்றவனாக நாரதமகர்மனின்
நாரதபஞ்சு நாராயணனானவன் விசாரப்பாராயணம் பண்ணிக்கொண்டுவந்
துமுன்னேறினான் அந்தக்களையிலிருந்து ஸ்ரீயாஜநார்த்தகிருந்
து கும்பகாபம்மணவன் அந்தமுன்னையரையொழிபடத்தில் உட்காரவை
த்துக்கிருஷ்ணப்புவாப்பார்த்து அப்பிரிடித்து குதினை
காப்போனசங்கதி இவனைக்கேட்டால் தெரியுமென்று சொல்ல அப்படியே
அச்சுனனும் நாரதப்பார்த்து ஸ்ரீ ஸ்ரீயா முனிநாதளங்களுக்குதினைகள்
னது இந்தமட்டுக்குத்தப்பிவந்து இந்தமடுவைத்தாண்டினவளவில் எபு
டியோ மாயகையப்போய்கிட்டது அதுகள் எங்கேயிருக்கின்றது அ
தைச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டது அந்தமுநரதற்கு கிருஷ்ணச்சுன
களைப்பார்த்து ஸ்ரீ நாராயணர்களே உங்களுடையகுதினைகளைக் குந்தல்
தேசத்தையப் பரிபாலனம்பண்ணுகின்ற சந்திரமகாராஜனென்பவன்பிடித்
துவட்டிவிட்டான் அவனை உங்களுடையசிக்முடியுது-மயூரத்துவசன்
தாமனாத் துவசன்-வீரவர்மன்-பப்பிரவாகன்-அம்சத்துவசன்-முதலான
வீரர்களுடனே போரடின துமேபாலல்ல அவனுடையமகிழையானது ஆ
தினது சமணத்திற்புள் விக்கொண்டிருக்கின்ற ஆகிராரயண மூர்த்திக்
கையினதும் அதுவல்லாமலும் மறுமந்தாதி சிபி அரிச்சந்திரன்முதலான
ராஜாக்களையும் பூவனுடைய அமிசை ஆபிரம்பய கதிகமாயிருந்
தாரதமகர்மனின்வா

அர்ச்சுனனுக்குச்சந்திரகாசும்காராஜன்
வருவது உடனே உதவுதல்
அதற்கொருநகரத்தையுண்டு அந்தென்னவெனில், கோளுகைதேசத்
தாரதமகர்மன் த கோளுகைமலு ராஜனுக்கு அநேககாலம் புத்திரசந்தான

மில்லாம லகின்பிறகு அளவிறந்த தானதர்மங்களைச்செய்து பெரியோர்க
ளை அனுசரித்திருந்தபடியினால் அவர்களுடைய ஆசிரவாதத்தினால் தா
ஜனுக்கு மூலாடச் சத்திரத்தில் ஒரு பிள்ளைபிறந்தது அதுகண்டு அந்தரா
ஜனும் மகாசந்தேஷஸித்தையைச் சர்வசுவதிர சம்பன்னங்களான பிராம
ணோத்தமர்களையழைப்பித்து அவர்களைப்பூசிக்கப்பண்ணி ஸ்ரீ கணபதிகளை
இக்கப்பிள்ளைக்குச் சர்த்தர்மம் விதித்துச் சொல்லவேண்டுமென்று சொ
ல்ல அதுகேட்டு அவர்களும்காரணப்பார்த்து ஒப்பாடினேந்திரா இந்தப்
பிள்ளைபிறந்தலத்தினம் ஆகாது மாதாபிதாக்களுக்கு மன்னமுண்டாகுமாரச்
கிடத்திற்கு ஆனவரும் சகலசந்தத்துகளும் சத்திரருக்கள் பங்காகிப்போ
ம் இக்கப்பிள்ளையோவென்றயோவென்றும் மகாயோக்கியசாலியாய்விஷ்
ணுபக்தரும் பிரம்மதி தேவர்களாய்விடுவதற்குடாதசாமர்த்திய புரு
ஷைய மகாராஜாப்பிரதாபத்துடனே விருப்பான் ஆகையினாலித்தப்பிள்ளை
யை நீங்கள் பரிசுரித்துவிட்டீர்களானால் விருப்பப்பிரிவுகொண்டு சொல்
ல, அதுகேட்டுத்தந்தையும் பிராமணர்களைப்பார்த்து ஸ்ரீ ஸ்ரீயாஜோ இக்
தப்பிள்ளைகொடுத்தகொல்லுகிறீர்களோ நாங்கள்போ யும் போக
ட்டிம் அப்படிச் செய்கிறீர்களென்று சொல்ல, அதற்கு அ பிராமணர்
களும் ராஜனைப்பார்த்து உங்களை இவ்வாறு நிகர்த்து அமைகட்டிராஜ
னும் தனையையசைத்து அவர்களைப்பார்த்து ஸ்ரீ ஸ்ரீயாஜோ நாங்கள் கொண்
ளாய் புத்திரனில்லாமலிருந்து இப்பொழுது எங்களுடையபூதரபலத்தின
ால் கிணைத்திள்ளையைக்கொண்டு எங்களைப்பிழைத்திருக்கச் சொல்லுகி
றீர்களா நாங்களிந்துபோனாலும் எல்லாதே அந்தப்பிள்ளைமாதிரிம தி
ரக்களால் நாங்களிந்துபோனாலும் எல்லாதே அந்தப்பிள்ளைமாதிரிம தி
ரக்களையகடையவலுமிருந்தால் அந்தக்கிரத்தியே போதுமென்று சொல்லி
அந்தப்பிராமணர்களுக்கெல்லாம் தட்சணைதாம்பூலங்கொடுத்துச் சந்தே
ஷமாய்ப்பிப்பிட்டு பிற்பாடுசெய்யவேண்டியமுறைமைப்படிபுத்திரோச்
சவங்களைச் செய்கித்து அந்தப்பிள்ளையைநாளொருமேனியும்பொழுதொ
ருவாணமுமாய் அதிகசெலவத்துடனே னளர்க்கின்றகாலத்தில் ஆறுமா
சத்தினுள் அந்தராஜனபேரில் மறையண்டலத்தரசனான சிவிகத்தென்னி
தன்னும்கிணைச்சந்திரர்களும் எதிர்ந்துவந்துப்போராடி அந்தராஜனைக்கொ
ன்றப்பட்டனத்தையுக் கொள்ளுகொண்டார்கள் அப்பொழுது அவன்
பெண்சாதியும் புருஷனோடுகொட்டவேயிந்துபோனான் அந்தப் பிள்ளை
இரண்டுதரிகளைவித்துக்கொண்டு குந்தலத்தேசத்துக்குப்போய் ஸ்ரீயா
மன்னவீட்டித்தேசத்து ஒரு புறத்தினையிலிருந்து அவர்களுக்கு நலன
கார்த்தைகளைச்சொல்லிக்கொண்டு அனுபவமுமபடியிருந்து ஒருநாதிபா
ன்வன் அந்தப்பிள்ளையைப் பாதுகாத்ததுகொண்டேயே மறொரு நாதிபா
ன்வன் அந்தப்பட்டனத்தின்போய்ச்சகலகார்த்தைக்கிடையுங் நாசகம்பண்
ணிக்கொண்டெவந்து தினத்தோறும் அப்படியே காலத்தக்கவழித்துக்கொ
ண்டு அந்தப்பிள்ளையைச்சகலமாய் வளர்த்துக்கொண்டுவருகையில் ஒருந
ளுமாசகது அதிலேஒருநாதிமானமடைந்தான் பிற்பாடுமற்றொருநாதி
யானவன் அந்தப்பிள்ளையைப்போஷித்துக்கொண்டவருகையில் அவன
ஆறுமாதத்தில் மரணமடைந்தான் அதன்பிறகு அந்தப்பிள்ளைக்குகொண்
திகில்லாதுபடியினால் அந்தவீட்டு அம்மையாரும்விசாரப்பட்டு மகிழ்
வுடனே தன்பிள்ளைகளில் இதுவுமொருபிள்ளையாய் நினைத்துப் பிழைத்த
துக்கொண்டுவந்தா ளந்திள்ளையும் அஞ்சவயதாய்வளர்க்குதினதாய்
ப்பிள்ளைகளுடனேகூடி விளையாடிக்கொண்டு அவர்களுடையகிழ்ச்சியை

அத் தானம் ஸ்ரீமதாசாயண பூர்த்தியினி...த்தில் அந்தாங்கபக்கனாயிருந்
து பூர்த்தியுடனே அஸ்தைகையெல்லாம் அதிபதற்கொண்டு திருவி
ஜய தூதராயுப் பெரியோர்களுடைய தூதராதபுள்ளவனுயிருக்குங்கி
லத்தில் அந்தக் கொங்கணராஜனுடன் பிள்ளையிலுள் கிடைத்திருக்கிறதி
ரவியங்கைகண்டு இதுசேதியைத் துஷ்ட புத்தியறிதால் அவன்குந்தல
ராசனுக்குச் சொல்லுவானே அதுகேட்டு அந்த ராசனுடைய தூதராதபு
ருஷங்கப்பணயம் பெற கொங்கணராஜனுக்கு இவ்வளவு திரவியுறி வி
கேயிருந்து வந்ததென்று ஆலோசித்துப் போபுணயிலுள்ள...
த்தின்பேரில் தன்னை மீதுவந்தாலும் வருவாசனென்று தனக்குள்ளே
தானே யோசித்துக்கொண்டு பிரபலமாயிராமல் பூன்னிருந்ததுபோலவே
அடக்கமாயிருந்துக்கொண்டு புத்திரனைப்புகழ்ந்து கொண்டாடி சிலசேக
கர்களை யழைத்து அவர்கள் கையால் குந்தல மாபராஜாவுக்கு வெகுமனை
யாகச் சிறிது வசனவல்லவர்கள் பூரலான தாவிபங்கன்கொடுத்து வின
னையர் அஷ்டபுத்தி வளகிற மத்திரிக்குஞ்சிறிது காணிக்கைக்கப்பங்களு
ய் கொடுத்தனுப்பினான் அவர்களுக்கும் அப்படியே கொண்டுபோய் அந்தர
சனிடத்திலும் மத்திரிடிவிடத்திலும் கொடுக்க, அதுகண்டு அவர்கள் அ
ந்தச் சேவகர்களைப்பார்த்துச் சேவகர்களை இது ஆச்சரியமா யிருக்கின்ற
து அந்தராசன் கம்பணங்காட்டுகிறதற்கா பிரயாசமா யிருக்குமே அந்
தனைப்பெட்டவனுக்கு இத்தனை அயிஸ்வரியம் எங்கேயிருந்து வந்ததெ
ன்று கேட்க அதற்கு அந்தச் சேவகர்களும் ஐயா அந்தராஜனுடைய குமா
ரன் தேசுக்கள்தோடும் போய்த் திருக்குவியம் பண்ணி சம்பாதித்துக்கொ
ண்டுவந்தான் ஆகையினால் நச்சுக்கு வெகுமானங்கொடுத்தனுப்பினான்
ன்று சொல்ல அதுகேட்டு அஷ்டபுத்தியாகிய மத்திரியும் அவர்களைப்பா
ர்ந்து ஒப் சேவகர்களை அந்த ராஜனுக்குப்பிள்ளையிலேயே பிள்ளையொ
படி வந்ததென்று கேட்ட அதற்கு அவர்களும் மத்திரியைப்பார்த்து ஐயா
எங்கள் ராஜனுடைய வேட்டைக்குப்போன யிடத்தில் காட்டிலே ஒருபி
ள்ளையைக்கண்ட பெடுத்துக்கொண்டுவந்து சந்திரகாசனென்று பெயரிட்டு
வளர்த்துக்கொண்டாரென்று சொல்ல அதற்கு மத்திரியும் ஆலோசனைப
ண்ணி காட்டிலே பிள்ளையைக்கண்டெடுத்தானென்று சொல்லுகிறதெது
நாம் முன்னே கொடுக்கிகளுக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பினோமே அவர்
கள் கொண்டுபோய் காட்டிலெல்லாமல் விட்டுவிட்டு விடலாமாத்திர
கொண்டுவந்து காண்பித்தார்கள்போலிருக்கிறது நாம் எல்லாம்போய்அ
றியவேண்டியதென்று ராஜனி, தந்திரகுப்போய் ஐயா, ராஜேந்திரா - நான்
கொங்கணதேசத்திற்குப்போய் அவிடத்துச் சேகிகெல்லாந்தெரிந்துவ
ருகிறேனென்று அந்த ராஜனி, தந்தி செலவுபெற்றுக்கொண்டு சதுரங்க
பலசேனைகளுடனே புறப்பட்டு கொங்கணதேசத்திற்கு வந்தான் அந்
யரிந்து கொங்கணராசனும் எதிர்கொண்டுபோய் ஆலங்கனம் பண்ணிக்
கொண்டு சகல பரிவரங்களுடனேயும் அவனை அரண்மனைக்கு அழைத்
துக்கொண்டுபோய்ச் சகல சம்பிரமத்துடனே வெகுமானங்களைப்பண்ணி
லான்- அப்பொழுது சந்திரகாசனும்வந்து அஷ்டபுத்தியைக்கண்டுபெண்
டவிட்டான்- அந்தத் துஷ்டபுத்தியும் சந்திரகாசனைப்பார்த்து இந்தப் பி
ள்ளையெடுத்துக் கேட்ட பிள்ளைவந்த சனிஸ்தாமெல்லாம் பூரோத்தி
ரமாகக் கொங்கணராஜன்சொல்ல அதுகேட்டு அஷ்டபுத்தியும் நாம்கோ
சிக்கினிடத்தி லொயபிவித்துக்கொல்லும்படி செலவுகொடுத்தனுப்பினான்

பிள்ளைதானென்று சிதாயம் பண்ணிக்கொண்டு துஷ்டபிள்ளையினை...
சுயிரிய பராக்கிரமத்தைத் தமதுராசன் கேள்விப்பட்டால் தன்னுடையகு
மாரத்தியையும் கொடுத்து ராசனையுடைய பட்டாபிஷேகஞ்செய்துனை
ப்பானே அப்பறம் நம்முடைய பிள்ளைக்குநாமில்லாமற்போகின்றதே
மென்று விபசனாபட்டுப்பொழுதுதானே இவனைக்கொண்டுவட்டால்
சல்லென்று ஆலோசித்துக்கொண்டு திருக்குறையிலே ஒருசடிதிரிபு
றைப்படுத்த அநில தனபுத்திரகையிற் பதனனுக்கு முதுகிழுந்துகொடு
ப்பழுவன் லே, அந்தவி குராரகையிற் பதனனுப்பாதுதக்கொண்டு துஷ
கத்திராசனையக் கொண்டுவருகின்ற துஷ்டபிள்ளைக்கு அதிசேகரித்தல் வி
ஷயத்தைக்கொடுத்தக் கொலையெண்ணடியது இதற்கு அடர்பு பண்ணலே
ண்டாம் இப்படிக்குத் துஷ்டபுத்தி தையெழுத்தென நவீனமாய் யெழுதி
ஒருவருக்குத்தெரியவொட்டாமல் இருந்து அசக்குமுத்தினைப்போடுவித்து
சந்திரகாசனை யழைத்து அப்பா சந்திராசன்கா இத்தக்கதிராசனையக்கொண்
டுபோய் என் புத்திரகையிற் பதனனிட்டுத்திற் கொடுத்தவிட்டுவா பிள்ளை
யிளங்கனிடத்திற் கொடுக்கவேண்டாமென்று சொல்ல அதுகேட்டுச்ச
ந்திரகாசனும் திரிபுயேவ்விதை ஐயாவென்று அந்தக் கடுதிராசனைய இர
ண்டுகையிற் பதனனிட்டுப் புறப்பட்டு வந்து குந்தலதேசத்திற்குச் ச
மீபத்திற் பருக்கிற ஒரு சிங்கராவனத்திவிருங்கி அங்கே ஒருமரத்தில குதி
நாணைக்கட்டினிட்டு ஆபாசமாயிருந்தபடியினால் சந்திரகாசன்ச் சாபியில
குளிர்தாமறிதில் படுத்துக்கொண்டு சித்திராபோய்விட்டான்.
அப்பொழுது அந்தப்பட்டணத்திலிருந்து ராஜகுமாரத்தியான சனி
பாவதியும் மத்திரிகுமாரத்தியான விஷயையும் சிறிது கன்னிகைகளு
ய் கோவிந்தசாமாப்ப்புறப்பட்டு அந்தச் சிங்கராவனத்திற்குவந்து அந்
னே கோவிந்தசாமாப்ப்புறப்பட்டு அந்தச் சிங்கராவனத்திற்குவந்து அந்
னே ஒருநகர்மணத்தாடாகத்தில் ஜலக்கிரீடாபண்ணி அவிடத்தி லுண்
டான் கல்ல புஷ்பங்களைப்படுத்தி முடித்துக்கொண்டு பழங்களைபறுத்து
க்காட்டிட்டுக்கொண்டு மகாவில்லாசத்துடனே அந்தவனத்திவள்ளசகல
வேறுகளைக்கணம்பார்த்துக்கொண்டு பின்பு ஒருநினைப்பத்தில் வந்த
பாவதியுத்தலான அந்தக் கன்னிகைகளெல்லாம்படுத்தக்கொண்டிருந்த
பாபோனார்கள் அவர்களில் மத்திரிகுமாரத்தியான விஷயத்தையெண்ண
மாதிரிம, சித்திராபண்ணுமல் எழுந்திருந்து உலாவிக்கொண்டிருந்த
யில் சந்திரகாசன்ச் சாபியில் சயனித்திருக்கின்ற சந்திரகாசன்கொண்டு
வருவதைய சவுந்தரியத்தைப்பார்த்து மோகன்கொண்டு இப்படிப்பட்ட
பலராவண்ணியமுள்ள பருவத்தையெல்லாவோ நம்மீசரவேண்டு பென்று
னைத்து அவனுடைய சமீபத்திற் போய் மோகன்கொண்டு மோகன்கொண்டு
போட்டிருக்கின்ற உத்தரியத்தில் முடித்திருக்குக் கழிவையக்கொண்டு
தையவிழ்த்து கழிதாசனையக்கையிலெடுத்து தன்னையைய விரித்த
தமுத்தினையை வாங்கி அப்பறம் வைத்துவிட்டு கழிதாசனையவிரித்த
சித்துப்பார்க்கையில் அதில் விஷத்தைக்கொடுத்துக்கொல்லும்படி தன்
தப்பினானவன் தமையனுக்கு எழுதியிருக்கிறுனென்று தெரிந்ததொ
ண்டு தன்மையனைத்து தன் தகப்பனுடையபுத்தியைக் குறித்துத் தன்
த்து இத்தகாநுபாவனைக் கொல்லவொட்டாத வயன்கொண்ட
வனையே கலியாணம்பண்ணிக் கொள்ளவேண்டுமென்று நினைத்து
தக்கத்தாசியில் விஷம்என்கிற அசுராததைதமறி விஷயப்பண்ணி

மதுளங்கி அசுரர்களைப்போட்டு எப்போதும்போல் அதைமடித்துமு
தினைவைத்து அவன் உத்தரயத்திற்குமுன்னே முடித்துவிட்டு மண்டபத்திற்
குப்போபச் சனபகவதியையும் அந்தக்கன்னிகைகளையும் எழுப்பிக்கொ
ண்டு பட்டணத்திற்குப் போய்விட்டான்.

அப்பால் சந்திரகாசனுன் சற்றுநேரத்தில் நித்திகாசனென்றொழுகி
ருந்து அந்தத் தாமரைத்தட்டாகத்தி விறங்கி வந்தால் சுத்திசெய்து. மறுப
டிப்பங்குதினையின்பேரே லேறிக்கொண்டு பட்டணமேபோய்ச்சேர்ந்து ராஜ
விதியிற்போகையில் எதிரே வரும் மந்திரகுமாரனைக்கண்டு அங்கிருக்
கிறவர்களைப்பார்த்து அநேக வாக்யங்கள் யாரென்றுசேர். அசுரம்கு அவர்
களும் மந்திரகுமாரனாகிய மதனுன் என்று சொல்ல அதுகேட்டுச் சந்திர
காசனுங் குதிரையைவிட்டிழிந்து மதனுனாச்செகிடோபோகையில் அதுக
ண்டு மதனுன் இதோவருகிற ராஜகுமாரன் யாவனென்று பார்த்தும்போ
து சந்திரகாசனும் கடிதாசியைக்கொண்டுபோய் கொடுத்தான். மதனுன்
அதைவாங்கி வாசித்துப்பார்த்து சந்திரகாசனிடத்து குத்தலராஜனிடத்தி
லமைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சந்திரகாசனுடைய சவில்தா மெல்லாந்த
சொல்லி தன் தகப்பனெழுதியிருக்கிற கடிதாசியையுங்காண்பித்தான். அ
துகண்டு அந்த ராசன் மெத்தவுஞ் சூழ்தோஷமடைந்து மதனைப்பாரித்
துறிய மதனு இந்தப்பிள்ளைக்கு என்னுடைன் பெண்ணைக் கொடுத்துக்க
வியானஞ் செயலிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பமிருக்கின்றது. அதலா
முன்னமே உன்னுடைய தங்கையைக்கொடுத்து கலயாணம் பண்ணின
யென்று சொல்லியனுப்ப அப்படியே மதனுக்குச் சந்திரகாசனைத் தன்ன
ுடைய அரண்மனைக்கறைத்துக்கொண்டுவிட்டு அன்னமபத்தினமே நல்ல
முகூர்த்தமிருக்கிறபடியினாலுஞ் சந்திரகாசனுடைய எல்லாவிஷயத்திற்கொ
ண்டபடியினாலும் சகலசம்பிரமத்தானே சந்திரகாசனுக்கு விஷயங்க
வியானஞ்செய்துவதைப்பற்றி மருது தன்னுடைய தகப்பனிடத்திற்கு விஷ
யையினுடைய கசியானசேதியும் எழுதியனுப்பினான். அதற்குமுன்ன
மே துஷ்டபுத்தியென்ற மந்திரபும் இதுவளையில் சந்திரகாசன் மாண
மடைந்திருப்பானென்று சந்திரகாசனுடைய கொங்குணராஜனைப்பிடித்து
விலங்குபோட்டு அந்தப்பாட்டணத்தைவெல்லாங் கொள்ளுகொண்டு பிர
யாணப்பட்டு பாதிவழியில் வருகிறபோது மதன்னுடையவிஷயத்தினையி
ச்சேவகர்க்கொண்கிறவரு கொடுக்க அதைவாங்கி வாசித்துப் பார்த்து
ஐயையோ நாமொருநிலைவு நினைத்தால் தெய்வமொரு நினைவுகினைத்ததே
யென்று நினைவடைந்துசற்றுநேரத்தில்தன்யானதைத் தானே தேற்றிக்கொ
ண்டு அந்தக் கொங்குணராஜனைப்பார்த்து ஐயா நான்உம்முடைய மனதை
மென்றுதப்பிசொல்லி விலங்கையும் விடுவித்துக் கொள்ளுகொண்
டேன். இவர்கொம்மவகித்துநீர் கீழமாய் உம்முடையபட்டணத்திற்குப்
போமென்று சொல்லி வருவாயனுப்பிவிட்டு தன்னுடைய சேனைகளுட
ையோடு துணைநின்ற அதுகண்டு மருமகனுங் குமாரத்தியும்வந்து தென்
டனிடப்பட்டார்கள் அவர்களை ஆரீவாதம்பண்ணித் தன்குமாரத்தியைப்பார்
த்து அம்மா மகளை உனக்கு இந்தப்புருஷன்பேரில் சமமதமிருக்கி
ந்தல்லவோ வென்றுகேட்ட அதற்கு அந்தவிஷயையும் விதாவைப்பார்த்
து ஐயா தேவரிருடை அனுக்காததில்லை இந்தப்புருஷன்பேரி வெ

னக்கு அபேட்சை மிருக்கின்றதென் னுசொல்ல அதுகேட்டு அப்புமம் த
ன்னிடத்திற்குவந்து தெண்டிட்டகுமாரனைக்கண்டு ஆரீவாதம்பண்ணி
அவனைப்பார்த்து ஓய் குமாரகா நானொருகாரியும் எழுதியனுப்பினால்
யொரு காரியஞ்செய்தாயே அது என்னவென்றுகேட்க.

அதுகேட்டு மதனுனாந்திலடைந்து பிரதாவைப்பார்த்து ஐயா தேவ
ரிமொழுதினபடிக்கு கடந்தேனெயல்லாமல் லேர்ஸிலென்று தகப்பனு
ளழுதியனுப்பிய கடிதாசியைக்கொண்டுவிட்டுக்கொடுக்க அதைவாங்கி வா
சித்துப்பார்த்து தலையையசைத்து இது மம்முடைய கையெழுத்துத்த
னே இது இப்படி வந்துவரிட்டதென் ன் ஆனாலும் நாம்மறந்து எழுதி
னே இதுமோ-எப்படியோவென்றுமனதில் நினைத்து மகாவியசனத்துடனே
முன்பின் ஒன்றும் தோன்றாமல் நுண்ணிதைக்காரியமெல்லாம் விருதாவா
ய்ப்போச்சுமே இதற்கு என்னசெய்வோம் இந்தச்சந்திரகாசன் இவிடத்தி
லிருந்தால் மம்முடைய பிள்ளை தன்பெண்ணையுக்கொடுத்து ராச்சியத்தை
யும் அவனுக்கேயடையுமென்போவான் ஆகையினால் இவனை உயிரோடு வைக்
காமல் உபாயந்தாம் கண்டித்துவிடவண்டுமென்று ஆலோசித்து அந்த
கடிகொசிக்கனை யழைப்பித்து ஓய் ன்மார்க்கர்களே சிலநாள்க்குமுன்
நாம் ஒருசிறு பிள்ளையைக்கொல்லும்படி உங்களுக்குச் சொல்லி யனு
பினால் நீங்கள் அப்படிச்செய்யாவல் குதுசெய்து காட்டிலே உயிரோடு
விட்டுவிட்டுவிடீர்கள் அந்தக்குற்றத்திற்கே உங்களை யாக்கின பண்ண
வேண்டியது அதை நாம்மன்னித்தோம் இப்போதாவிடும் நமதுசொல்லை
தள்ளாமல் இந்தப்பட்டணத்திற்குப் புறம்பாகமிருக்கின்ற பத்திரகா
யினுடைய கோயிலினிடத்தில் இன்று இரத்திரி பரிசீலித்து நாழிகைவே
ளையில் நீக்கிவிடுவதுக்கொண்டு அப்போது அவிடத்தில் வருகின்றவனை
முன்பின் யோசித்துப்பாராமல் கண்டித்துவிடும்கொன்று திட்டஞ் செ
ய்து அவர்களுக்குச் சிறிதுதூரியங்களை வெகுமானமாகக் கொடுத்தனு
ப்பினால் அவர்களும் அதற்குச்சமமதித்து அஷ்டபுத்தியினிடத்திற் செல
விற்பதுக்கொண்டு அந்தப்பத்திரகாசனியம்மன் கோயிலினிடத்திற் போ
ய் ஆரணத்தினாலேவென்று மிருத்த எச்சரிக்கையாய்க் கத்தியையருவி
க்கொண்டு முனிதிராக மிருந்தாரகா இவிடத்தில் துஷ்டபுத்தியும் தன்
மருமகனை சந்திரகாசனையழைத்து ஓய-சந்திரகாசா! நாம் ஒரு அந்தரங்
கமான ரகசியஞ்சொல்லுகிறோம்- அதை என்ருமான் முத்தலாவர்களு
ம்அறியப்படாது அஃதென்னவென்றால்- இந்தப்பட்டணத்திற்கு வெளி
யேமிருக்கிற பத்திரகாசனியம்மனுக்கு வருஷத்திற்கொருநாள் பூசை கொ
டுத்து மமஸ்காரம்பண்ணிவருவேன் அதனாலெனக்குச்சகலசம்பத்துகளு
ட்ட உண்டாச்சது நான் இப்படி பூசைபண்ணுகிறது என்ருமான் முதலா
யினவர்களும் அறியமாட்டார்கள் அந்த கீனவு இன்றையத்தினம்வந்துஆ
கையால் இன்றையத்தினம் ராத்திரிபரிசீலித்து நாழிகைக்குமேல்கந்தப்பு
பஅசுதைகளும் பண்டுபலாதிகளும் எடுத்துக்கொண்டுபோய்பூசைபண்
ணுகிறத்திற்கு எனக்குத்தள்ளாது என்ககனெவென்றால்ராசாவினுடை
ய அரண்மனையிருக்கிறான் அவனுக்குப்போகக்கூடாது ஆகையினால்
னக்குப்பதிலாய் போய் பூசைசெய்துவாவென்றுசொல்ல அதுகேட்டு
ச்சந்திரகாசனும் மெய்யாகநினைந்து அரண்மனைக்குப்போனான் அதுகே
றியவகவானும் அஸ்தமானமாகினான் அப்பொழுது சந்திரகாசனுக்கு

மபண்ணி சபதபங்கு முடித்துக்கொண்டு மகாபரிசுத்தையை தனதுமீது
 ஸூரிட்ட கட்டளைப்படியே தங்கத்தட்டுளில் புஜாநிவையங்களை பெருத்
 துக்கொண்டு தனியே புறப்பட்டு அந்த யிருட்டுவேளையில் பட்டணத்து
 விதியே போகும்பொழுது அங்கே குந்தல மகராஜனிடத்திற்கு காலன்
 மகாநிதியென்றவர் வந்தருளிற் அந்த முனிஸ்வரருடைய வரவுகண்டு
 குந்தலராஜனும் சிம்மாசனத்தைவிட்டு முத்திருந்து எதிரோபாய அழை
 ததுக்கொண்டுவந்து ஒருநிலைநின்ற பித்தலத்திலுட்காரனவந்து அந்தமகா
 ரிஷிக்கு அங்கியபாத்திய முதலானவைகளால் பூசைபண்ணி அவனைப்
 பார்த்து ஓய்வுபா முனிவரது அடியேனுடையமனதில் ஒரு சங்கெகயிருத்
 தின்று அத்தனையவென்றால் அடியேனுக்கு ஒருமாகைய கைகாலத்
 தின்று அசுத்துப்புகின்றது சரிந்தனாந்துவருவதென்று மனங்கலக்கமா யிருத்
 தின்று முன்பின் ஒன்றுக்கொற்றவென்று குரியனைப் பார்த்தால் விரை
 வேடுபோல மழுக்கிக்காணுவதென்று என்சரிமேலேப்பார்த்தால்சரிசுமா
 த்திரியில்லாமல் முண்டமாத்திரவகாணுவதென்று அந்த முண்டத்திலுமி
 அனேக வந்தாங்கு கோன்றுகின்றது ஆகையினால்தரார்சியத்தின் பே
 ரில் எனக்குசமநாகம் வருப்பரிஸ்தே, அப்படியிருக்கின்றபடியால் தே
 வரீர் அடியேனுடைய கருத்தைத்திருத்தி கிருசிகுருத்தியருக்கி ரட்சிக்
 கவேண்டுகென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான்.

அதுகேட்டு காலவமகாரிஷியும் அந்தராகைப்பாத்தது கேளுமையி
 குந்தலபுவாகா பூலாகத்தில் மனிதர்மரணமடைந்தால்தல்தில் காண
 படுகின்ற அவசருணங்களைச்சொல்லுகிறார் அங்கேகாப்படியென்றால்ம
 தர்கடக்கும்போது அவர்கள் சிமில் அவர்களுக்குக்கெரியாமலிருந்தால்
 குவருஷத்தில் உபாஸ்தவார் குரியபிணசமயமுக்கித் துபோலதென்
 டவர்கள் பத்தமாதத்தில் மரணமடைவார் ஒருபுருஷன் நடக்கும்போது
 சிசானது இரண்டு மிவிராகப்பிடித்தகொன்றால் அவன் எட்டுமாதத்தி
 ல்மரணமடைவான் ஒருபுருஷன் சொர்ப்பனத்தைசுரில் குங்குகையிடு
 முனதகையும் கண்டாலில் அவன் ஆறுமாதத்தில் மரணமடைவான்
 ருபுருஷனுடைய சம்பந்தில் ஆந்தககொள்வது நாயகனாவதுவந்து கத்தி
 மாயின் அந்தப்புருஷன் இரண்டிந்தத்தில் மரணமடைவான் ஒருபுருஷ
 னுடைய கண்களுக்கு முன்னே நோற்றுவதென்று துக்கொல்லாமல் பல்லவர்கள்
 தற்கோற்றமாதில் அவன் ஒருநாளுக்கு மரணமடைவான், ஒருபுருஷ
 னுடையமபண்ணி வந்திரத்தையெடுத்துத் துடைத்துக் கொள்ளுமுன்
 னே மார்பில் சரிமல்லாமற் கவலிப்போகாமல் அவன் யதினைத் துரின்
 யில் மரணமடைவான் ஒருவன் எண்ணெய்த் தலையுடனே சிவப்பப்பூவை
 முடித்துக்கொண்டு தெற்குருகமாய்ப்போகிறதுபோலக் கனவுகண்டான்
 அவன்யத் துரையில் மரணமடைவான், தீபமிரகர்சமாய்ச் சரிமேலேபுது
 அந்தப்புகாசம் துண்டித்துப்போகிறதுபோலக் கனவுகண்டான் அதன்
 லுதுவதில் மரணமடைவான் பட்சிகளல்லது முகத்திலே கொற்றின
 ல் அவன் நாலுநாளில் மரணமடைவான் ஒருபுருஷன் தன்னுடைய
 வடிவத்தைத்தெரியாமற் காணுவானில் அவன் இரண்டுநாளில்மரண
 மடைவான் கருத்தசரித்தேறி தலையை விடுத்தாக்கொண்டுநுழுவதிரியி
 னவன்வந்து தன்பிடரியிலே குத்தினுற்போல்கனவுகண்டால் அவன்
 ருநாளில் மரணமடைவான் இன்னமும்படிப்பட்ட அவசருணங்களை அ
 நேகவிதங்களுண்டு அதுபோல நீ குடி அவசருணங்களைக் கண்டால்வரு

ஆகையால் இன்றுமுதல் ராசியத்திற்குநாயு ஆகையினால் நாடுகே
 குப்போய் மரபுரிபுடுத்திக்கொண்டு ஒருமுடசனம் பண்ணிக் கொண்டு
 சர்வேஸ்வரனைகொக்கித்தவல், செய்து புண்ணியவேதத்தை படியெழு
 மெனவொல்ல அதுகேட்டு குந்தலராஜனவந்தகொள்ளப்பட்டு அப்போது
 தானே தன்விடத்திலிருக்கிற மந்திரி குமாரசேனையவருடைய அந்த
 ராசியத்தை உட்கொண்டுவருவதென்று சந்திரகாசனுக்கும் பார்ப்பிடுகெம்ப
 ண்ணுவின் அதுதான் தபசிபாகப்போகவேண்டும், உலகதுள்ளம்மதிதுணை
 அநிச்செய்யவழித்துக்கொண்டுவிடுவென்று சொல்லிவிடுபு அதுகே
 டுமதன் லும் தன்னுடைய அண்ணமன்கருத்து சந்திரகாசனைத் தேடி
 க்மாணியப்பட்டணமுமுதுந்தேடித்திரிது ராஜாநிலில் வருகையில் அ
 நேகவொரு தங்கத்தட்டில் புஜாநிவையங்களை பெருத்துக்கொண்டு பந்திர
 காரியம்மன் கொளியெழுதிக்கொண்டிருந்த சந்திரகாசனைக் கண்டு
 ராஜகுமாரகா குந்தலராஜனவன் உணக்கு ராசியத்தைப்பட்டாபிடுவ
 ம்பண்ணியதைக் கண்டு அதுதான் அநுபத்தவசசே ன்ணொன்றுசொல்ல அதி
 கேட்டு சந்திரகாசனுக்குச் சந்திரகாசனுக்கு உட்கொண்டபார்த்து ஓய்
 னைத்து உன்னுடைய சந்திரகாசனுக்கு பந்திரகாரி கோயிலுக்கு வருத்
 தித்துவெருகாய் போய் பூசைபண்ணுகிற நொன்றும், இன்னமயத்தினம்
 போகிறத்திற்கு தனக்குச் சரிப்படியாகமா யிருக்கிறதென்றுநீசொல்லி
 என்னையனுப்பிப் பூசைசெய்து வருப்படி ஊட்டவேண்டி அதுவால்
 ன்பிரயாணப்பட்டுப்போகும்போதே இத்தனை அரிஸ்வரியம் வந்ததல்ல
 வோ ஆகையால் நான் அதிசுக்கிரத்திற் போய் அந்தமகாதேவியையப் பூசித்
 துவருகிறேன் என்றுசொல்ல அதுகேட்டு யகன்னுழ் சந்திரகாசனைப் ப
 ர்த்து ஓய் ராஜரத்தன- அவிடத்தி ராஜனுனவர் சந்திரகாசனத்தின
 படியினால் ராஜாவிடத்திற்போ நான்போய் அந்த அம்மனைப்பூசித்து வ
 ருக்கிறேன் என்றுகொல்ல அதற்குச் சந்திரகாசனுஞ்சம்மதித்து தன்கையி
 லிருந்த தக்கத்தட்டை மதனையகயற்கொடுத்தனுப்பிவிட்டு அதிலே
 மீது தனக்குத்தலவாகனைக்கண்டு யமன்கமபண்ணி அந்தமுனிவரனை
 திருத்திவந்தவருகைகொண்டு போயித்தபணம்மன்காரஞ்செய்து அவர்களு
 களைப்பூசித்து அவர்களுக்கொண்டிருந்த பந்திரகாசனத்தினை
 னுடையபுருஷன் சந்திரகாசன பகாவதிவதையவருக்கு சந்திரகாசனுக்கு
 கதிப்பாணியெழுதித்துக்கொண்டுவருவதென்று புத்தியை அதுகேட்டு
 பந்திரகாசனுக்குத் தக்கவேகனைகையும் அவன்வந்திரகாசனுக்கு
 துத் தக்கவேகபுருஷனைப்பூசித்துக்கொண்டு துள்ளத்தொடுக்கொடுத்த
 டு அதுராஜனுனவர் சந்திரகாசனுக்குத் தக்கவேகனைத் தக்கவேக
 போய்விட்டார் இப்பால் சந்திரகாசனராஜனின் சந்தேகத்தினாலே, அ
 ன்னுபத்திரியில் கண்பகாவதியுடனே சகலசவுக்கியங்களையும் அனுபவி
 ததுக்கொண்டிருந்தான் அவன் மரணமடைந்தவையொரு பந்திர
 காரியம்மன் கொயிலுக்குப்போய் அந்தமகாதேவியினுடைய சம்பந்தி
 வந்தபிணை பூசைசெய்யுமுபடி ஆபுத்தப்படுகிறபோது அதுதெரிந்த
 தக்கோடுகிதன் லுது முன்பின்வேகித்துப்பாராமல் அவிசுத்தையி
 கையிலிருந் தத்தியிலும் நானிலுதுணைமாய் ஊட்டப்படுத்தினவர்களை
 டுமிட்டு பட்டணத்திற்குள்ளேவந்து ஊட்டபுத்திரகாசனகண்களை
 டுக்கொல்லியிருந்தார்கள் அதுகெனியப்பட்டு துத்துவந்தவர்களை

திரியுஞ்சந்தோமணித்து இந்தாரசியம் இனி நம்முடையவசமாகி
ட்டது இனி யெவர்க்கும் உமக்கெதிரில்லையென்று உன்னெழித்தமகா
சகாத்தியுடனே யிருந்து அதுபரியதமும் தன்குமாரனாகிய மதனன்
ட்டுக்கு வராமையப்பற்றி அண்ணமனையில் விசாரிக்கும் பொழுது கு
தனாஜனது சந்திரகாசனக் குடும்பத்தினைக் கெட்டுச் செய்தினை
பகாவதியையுங் கவியாணம்பண்ணி கொடுத்து தபகக்குப்போய்விட்டா
னெனத் தெரியுதது திவ்யப்பட்டு நம்முடைய குமாரன் எங்கேபோன
ன் ராஜாவினிடத்திலிருந்து தனக்காணாமல் தபகவேண்டியகாரணமென்ன
கோயிலுக்குப் பூசகப்பண்ணைப்போய் சந்திரகாசன் அண்ணமனையில் மகா
வைபலத்துடன் இருக்கிறானே யெனினுந் தனக்காணாமல் வெட்டுண்டுவி
ந்தவன் இன்னொன்றைச் சீர்ப்பாதிக்கே உம் இதைப்பாதித்தற் கொல
லிக்கொள்ளுகிறதென்று தனக்குத்தனை விசாரப்பட்டுக் கொண்டொட்ட
ணத்திக்குப் புறம்பிலிருக்கின்ற பந்திரகாசியம்மன்கோயில் ஸ்ரீமன்னு
ருந்தவட்டி வெளிச்சத்துடன் போய்ப்பார்த்து அங்கேவெட்டுண்டுவி
க்கிறவன் தன்குமாரனென்று தெரிந்து ஐயோ மகனே தீயொலெட் தின்
டுவிழுகாய் நானொரு கிணவுக்கிணை நிரால் கொடுவொரு திணவு தினத்து
விட்டதே இதற்கு நான் என்னசெய்யவேண்டும் வெகுலாகப் பிரலாபித்
து அழுது இனி நம்முடைய பிள்ளையை விடாது நம்முடைய விருத்தி
தா நாமும் இறந்துவிடுகிறதே உத்தமமென்று அறத்ததுஷ்டபுத்தினை
நிமக்திரியும் அங்கிருந்த ஓராகுத்துக்கல்லின்பேரில் தலையையுடா தது
கொண்டுசெத்தான் அதிலுல குரியபகலானும் கிட்டுத்திசையில் சந்திர
காசனுடைய கீர்த்திப்பிரகாசப்போலப் பிரகாசித்தகுளிர்வு
அப்பொழுது சந்திரகாசனும் பள்ளியறையைவிட்டு முழுதிரும்பி
வித்தியகர்மானுஷ்டான ஐவபங்களைமுடித்துக்கொண்டு விரிபூசகரு
பூசை தேவதா பூசகன்செய்து அனேகம் பிரபாணர்களுக்குத் தானு
குகள் கொடுத்துப்பிற்பாடு அண்ணமனையவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சகலசம்பி
மத்துடனே சகலசேனைகள் புடைசூழாதுவர்த்தகக்காகக் கொலும்
ண்டபத்திற் குவந்து வராத்காசியமான சிங்காதனத்தின்பேரிலுட் காந்து
அரதச்சபையிலுள்ள மந்திரிபிரதானிகளைப்பார்த்து அஷ்டபுத்தி யென்கி
றபெரியமந்திரியும் அவன்குமாரனாகிய மதனனும் வந்து சேராமையினால்
அங்கிருந்தபொற்றடிக்காரலாயனுப்பி அவர்களைத்தேடி அழைத்துக்கொ
ண்டிலுரும்படி உத்தராயணனான அவர்கள்போய் அண்ணமனையிலும்
மட்டணத்திற் தேடிக்காணாமல் பட்டணத்திற்குப்புறம்பாக விருக்கின்தி
பத்திரகாசியம்மன்கோயிலினிடத்திற்குப்போய் அவர்களிருவரும் செத்
துக்கிடப்பதைப்பார்த்து அதிசயித்ததில்வந்துசந்திரகாசனிடத்திற்சொ
ன்னர்கள் அதுகேட்டுச் சந்திரகாசனுடனிலடைந்து வெகுலாகப் பிரலா
பித்து குத்தலாகாசனுக்குப்பின்பு சந்திரகாசனென்கிறவன் அரசனாகிரு
து பூர்விகமாயிருந்த மந்திரிகளைக் கொல்லுவித்தானென்கிற அபகீர்த்தியு
ண்டாச்சகதே இதற்கென்னசெய்யப்போகிறோம் இரத அபகீர்த்திக்கார
யிருப்பதைப்பார்த்திலும் அந்நப்பத்திரகாசியம்மன்கோயிலினிடத்திற்
போய்ச் சேவனைவிட்டுப் புண்ணியலோகத்தைச்சேருகிறதே இந்தியென்
துதிர்க்கயோசனைசெய்து சகலசேனைகளையும் நிறுத்திவிட்டு அந்நச்சாதி
காசன்மாத்திந் தனியே புறப்பட்டுப் பத்திரகாசியம்மன்கோயிலுக்கு
போய் அங்கேவிழாதுகிடக்கிற மதனனையும் அஷ்டபுத்தியையும்

விசாரப்பட்டு மகாதயிரியத்துடனே நின்ற அரத பத்திரகாசியம்மன்கோயி
பார்த்து சவ்ருஸ்திரகாமங்களாலும் அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணி
அந்த அம்மனுக்குப் பிரியாயதனனுடைய சந்திராயுதத்தையுருவிக்கொ
ண்டு தன்சரித்திலிருந்த மாமிசத்தையெல்லாம் அறுத்துத் குப்பலாய்
பொட்டுக்கடைசியில் தன்னுடையசிரசை வேட்டிவைக்கும்படி ஆயுத்த
மாய் அந்நச்சந்திராயுதத்தைக் கழுத்தின்கீழிலவைத்தான் அதுகண்டு
அந்நம்மகாரமேஸ்வரியும் பயத்து நெடுங்கிச்சந்திரகாசனுக்கெதிரே பிரத்
தியட்சமரகிசின்ருர் அவன்கையிலிருக்கிறசந்திராயுதத்தைக்கெட்டியாய்ப்
பிடித்துக்கொண்டு ஓய் குமாரகாசந்திரகாசா உன்னுடைய தயிரியத்திற்
குமெச்சினென் உனக்குவேண்டியவரத்தைக் தேனென்றுசொல்ல அது
கேட்டுச் சந்திரகாசனுஞ்சந்தோஷித்து தன்கையிலிருந்தசந்திராயுதத்தை
உறைமில்லப்போட்டுவிட்டு அந்நம்மகாதேவிக்குப்பிரதட்சிணாமஸ்காரங்கள்
பண்ணி அந்நகலிதமாகக்கொண்டாடி அந்நதேவியைப்பார்த்து ஓய் அம்
மா-சகலலோகங்களிற் சர்வசேவதார்ப்பரி-ஊர்க்கி-கெள்மாரி - திரிபுரசந்திரி-
இதோ உன்னின்புணர்ந்திரான் திவ்யவெட்டுண்டு கிடக்கிறவர்களை எழு
பித்தரவேண்டுமென்று விண்ணப்பிடுதெய்ய அதற்குஅந்நம்மகாதேவியுஞ்
சந்திரகாசனைப்பார்த்து ஓய்குமாரகாச இந்தத்துஷ்டபுத்தியானவன்என்னை
அநேகவிதத்தினாலுக்கொல்லவிரினைத்தவனாகலால் அவனைஎழுப்பவேண்
டாம் அவன்குமுணைமாத்தியும் எழுப்பிவிடுகிறெனென்றுசொல்ல அது
கேட்டுச்சந்திரகாசனும் அந்நம்மம்மனைப்பார்த்து ஓயம்மா அவன்என்ன
செய்தாலுஞ் செய்யட்டும் எனக்குமாத்திரம் அபகீர்த்தி வராமற்படிக்கு
அவனையும் எழுப்பித்தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்குஅ
ந்நம்மகாதேவியும் சந்தோஷமடைந்து தன்னுடைய விஷயயள்ளி அவ
ர்களிருவார்பேரிலுத்தெளித்து இவர்களுந்ருவருந்ருவந்திருக்கக்கடவதென்
று ஆசீர்வாதம்பண்ணினமாத்நிரத்தில் தன் புத்தியும் மதனனும் நித்தி
னாவதென்கி அழைத்திருந்தவார்போ செழுந்தடிகள் அப்பொழுதுதுட்டபு
நதியும் தன்னெதிரோமிக்கின்ற சந்திரகாசனைக்கண்டிவெட்கப்பட்டு அவ
னைத்தழுவிக்கொண்டு அப்பாசந்திரகாசா உன்மகிமையையறியாமல் என்
னைய அஞ்ஞானத்தினால் துன்பவாயிலும் உனக்கு அநேகத்துன்பங்
களைச்செய்ததென அதுகண்டெல்லாம் பொறுத்து என்னெட்டிக்கவே
ண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டான்
அதற்குச்சந்திரகாசனும் அஷ்டபுத்தியைப்பார்த்து ஓய-ஓயாதா எந்
தனைகாரியஞ்செய்தாலும் என்னை என்னசெய்யும் விரிபத்தியுள்ளவர்க
ளுக்கு ஒருவாறானுகுறைவவருந்ருவதில்லையென்றுசொல்லி மைத்துனனுபு
ம் மாமனுஷமும் ஆகாமல்பண்ணி அண்ணக்கு அனுப்பிவிட்டு அந்நம்
ஹாதேவிகுமறுப்படியுமிதந்திணைமஸ்காரம்பண்ணி அந்ந அம்மனி
டத்தில் சகலவாங்கியும்பெற்றுக்கொண்டு பட்டணத்திற்குவந்து கொ
லும்ண்டபத்திலிருக்கிற மம்மாசனத்திஷ்டகார்து அஷ்டபுத்திமதன்
முதலான மந்திரிபிரதானிகளுடனே கொலுவார்புருந்துகொண்டு புட்
ணத்திலுள்ள சனங்கையெல்லாம் அழைப்பித்து அவர்களைப் பார்த்து
வறியத்தர்களாகவும் வறியபூசா தூரத்தர்களாகவும் இருக்கும்படிபட்ட
யிட்டு அப்படிபட்டவாதபோகளை ஆக்கிவைப்பண்ணிவிட்டுமென்றுதரை
யறைவித்து அந்நச்சந்திரகாசம் ஹாராஜனென்ன சத்திபீசத்தனஞய் சகல
சனங்களையும் தன்னையப்போலப் போஷித்துக்கொண்டு சொர்ப்புணத்திலு

அதன்பின் புதிருண்ணாச்சனாக்விருவரும் தங்கள்மனதிலிருந்த தேகத்தீர்ந்து சந்தோஷத்திற்காளாய் சகலதுவாதுகளுந் தனது சதுரங்கப் பலசேனைகளுடனும் அவிடத்திலிருந்து ராஜாடர்களுடைய புறப்பயப்பட்டு ந்து குந்தலசேனையுடன் சமீபமாகப்போய் தண்ணீர்ப்பிறகு கிணர்கள் அருகே அதற்குமுன்னமேயானே அந்த அஸ்வமேதக்குதிநாக விரண்டும் குந்தலசேனையைச் சேர்வதுதலையில் சந்திரகாசமகாராஜனைவன் வேவு காரர்களால் தேர்விப்பட்டு அந்தக்குதிநாகனைப் பிடித்துவரச்சொல்லி அர்ச்சனராஜன்விட்டுத்திரியினுடையபெற்றியிலிருக்கின்றவருகாவெ லியை வாசித்துப்பார்த்து புன்றிரிப்பாகச்சிறிந்து இந்தக்குதிநாகபின்பின் னேவருகிறவன் சார்பலமுத்தினைப்புகெடுத்த மேட்டானமேட்டியுதி யகிரீட்டியாம் அப்படிப்பட்ட ரணமங்குரனை இன்றையத்தினமரணத்தி ளத்திலே அறிகிறேன் அவன்நம்மையெல்லாம்பெண்டிகளாகக்கொண்ட வனுடைய ஆண்பின்னேத்தன்மையை இப்போது அறிகிறேன்என்று ஆ க்கிரகித்து பறக்கிறதெற்றெறவென்றுகடித்து கண்ணில் நெருப்புப்பொயி கள்பறக்கவும், புருவங்கள்தெறிக்கவும் மீசைபடபடவென்றுதுடிக்கவும் அதிககோபத்துடனே அந்திருந்தசேனாக்களையழைத்து அந்தக் குதிநாக விரண்டையும் குதிநாகச்சாலையில் கட்டிவைக்கும்படி திட்டம்பண்ணி அ ர்த்தகண்ணத்திலேதானே சந்திரகாசமகாராஜனைவன் யுத்தகணத்திற் றுள்ள குமாரவாக்கங்கள் சேனாதிபதிகள் முதலான துராதானாகளுந் து ரங்கபலசேனைகளும் புடைசூழ்ந்துவாத்தக்கதாகப் புறப்பட்டுவெண்க ளப்பேரிகை ரணபேரிகை முதலான புதினெட்டுவகையேவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்க அட்டகாசங்கள் பண்ணிக்கொண்டு பட்டினத் திற்குயேவந்து தண்ணீர்ப்பிறகுசே சகலசேனைகளையும் அணி அணி

[illegible]

யைக்காணாமல் வருந்துகின்ற அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய திருவடியாகி
யெகப்பத் தந்தது கலையேற்றி ரட்சியும் ரட்சியும் உமது கிருபாபெக்க
த்தினுட்பார்த்தருளும் இன்றைக்கல்லவோ என்னுடைய பூசர்பலம்பலித்
து என்னுடைய கீர்த்திப்பிரகாசம் பூலோகமுழுதும் சினைந்தது இன்றல்
லவோ பூசகத்தைப் பெற்றேன் என்னுடைய ஜெனமசாபலிய மாச்ச
து தேவரீருடைய திருட்டியாகிப் அங்குசம்பட்டமாத் திரத்தில் மனமாசி
யார் டில் சஞ்சரிக்கின்ற பாவமாகிய ஆனேக்கட்டங்களெல்லாம் மடிந்துவி
ழுமே அப்படிப்பட்ட மகிமையை உடைய கபடநாடக சூஸ்திராவதாரியா
ன முகுந்தா ரட்சியும் ரட்சியும் பசுவானது கன்றுகளைப் பேசுஷ்கிறது
போல பத்தசனங்களைப் போலிக்கின்ற தயாசிரித்திரபூம் ரட்சியும் உம்மைக்
கண்டமாத் திரத்தில் என்னுடைய சரீரம் சூனிரந்தது பிரமாணத்தமேலிட்
டது அத்தலாமலும் நான்காணவேண்டியிருக்கின்ற பாக்கியத்துப் பூசல்
லோ அந்ததர்மமபுத்திரரும் அஸ்வமேதயாகமபண்ண சினைத்தார் இந்த
அர்ச்சுனராஜனும் தேவரீரால் சகலபிரதிஷ்டையும் பெற்றான் இவனுடை
ய புண்ணியந்தான் எப்படிப்பட்ட நோ தெரியாதென்று சொல்லி திருமப
வும் அந்தபகவானுக்குப் பிரதி சிஷ்யம்ஸ்காரமபண்ணி பிற்பாடு அர்ச்ச
னரையும் ஆவிகனம் பண்ணிக்கொண்டு வீரலாமிமன்முதலான ராஜாக்க
ளையும் சதுரங்கபலசேனைகளையும் ஆதரனை செய்து அந்தசுனைத்திலே
தானே பதினெட்டுவகையேனாவாத்தியங்களுந் தாமதாமென்று முழங்கத்
தக்கதாக கிருஷ்ணர்ச்சுனர்கள் முதலான சகலசேனைகளையும்திரையாணப்
படுத்திக் கொண்டு தன்னுடைய சேனைகளுடனே குந்தலதேசத்திற்கு அ
ழைத்துக்கொண்டு வருவதில் தேவர்களெல்லாருங்கண்டு சந்தோஷப்ப
ட்டி அந்திரகாஷ்டியாசனத்திக்குமெச்சிச் சந்திரகாசனப்பேரில் பாரிசாதபு
ட்பங்களைச் சலசலவென்று வருஷித்தார்கள் அப்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணப்
கவானும் புன்சிரிப்புடனே அர்ச்சுனனைப்பார்த்துக் கண்ணசைகப்பண்ணி
ஐய அர்ச்சுனராம் இருவரும் நல்ல பூசாபலன் பண்ணினபடியினால் இன்
றைக்குத் தப்பிப்பிழைத்தோம் இனிமேல் நமக்கு ஒருவரும் எதிரில்லை
ன்று சொல்லி மகாசந்தோஷத்துடனே நடந்து சகலதூரதுரைகளுடனும்
சேனைகளுடனும் குந்தலபுரத்தைக் சேர்ந்து அந்தச்சந்திரகாசமகாராஜனு
டைய அனுமதியினால் சர்வாடம்பரத்துடனே அந்தப்பட்டணத்திலுள்ள
துராளிருந்தார்கள் அப்பால் நாலாநாள்காலமே சந்திரகாசனம் அஸ்வமே
தக்குகிணாகளையுஞ் சிறிது திரவியங்களையுங் கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களுக்குக்
காணிக்கைகளாகக் கொடுத்தனுப்பிவைத்து பிற்பாடு சகலசேனைகளையும்
பிரயாணப்படுத்தி உத்தரவுபண்ணி தன்னுடைய பட்டணத்தையும் மண்
திரிமர்கள் வசத்தில் ஒப்புவித்துகாணும் ரதாருடனும் சதுரங்கபல சே
னைகளுடனே புறப்பட்டுவந்து அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளுடனே கலந்
துகொண்டான் அதுதான் அர்ச்சுனனும் அஸ்வமேதக்குதிராக எரிண்
டையும்விட்டு அதுகளின்பிறகே கிருஷ்ணமூர்த்திசமேதனும் - சந்திரகா
சன் - வீரவரம்மன் - மயூரத் துவசன் - தாமரைத் துவசன் - அமகத் துவசன் - நீ
லத் துவசன் - வல்வரணகவன் - பயபிரலாகன் - அனுசானுவன் - பிரத்தியு
ன் - முதலான தூரதுரைகளுடனும் சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் ரதாரு
டனையும் புறப்பட்டு மகா ஆடம்பரத்துடனே பூமினது கிடுகிடுவென்று ந
டுங்கத்தக்கதாக நடந்தான் அப்பால் அந்தசுனனுகளானது வடக்குநோ

க்கி அநேகத்தாரம் நடந்து காடுகள் - செடிகள் - சிர்மைகள் - பூமிகள் - வனங்
கள் - வனஞ்சிறங்கள் - மலைகள் - குகைகள் - அக்கிராந்தங்கள் - பட்டணங்கள்
அறுகள் - ரதிகள் - தெசங்கள் - ராட்சியங்கள் - சாலைகள் - கோலைகள் - இது
லெல்லாங்கடந்து போகையில் அங்கங்கேயிருக்கிற அரசர்களிற் சிறிதுபே
ர் அந்த அஸ்வமேதக் குதிரைகளைக் கண்டுபிடித்து நடுங்கிவிட்டனர் சிறிது
பேர் பப்பிசின்காணாரர்கள் சிறிதுபேர்தங்கள் தங்கள் விருதுகளை வா
ங்கி பெயரிடார்கள் சிறிதுபேர் அந்தத் துணைகளை யெல்லாமிருவழித்துப்
பார்க்குமாட்டோம் விலகிப்போனார்கள் சிறிதுபேர் அந்தக் குதிரைகளுக்
குத் தெண்டலிடயார்கள் சிறிதுபேர் தாணிகளைக் கப்பங்களைக் கொண்டு
வந்துகொடுத்து கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களைக் கண்டார்கள் சிறிதுபேர் அந்தக்
குதிரைகளையும் அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளையுங்கண்டு பயந்து ஒடிப்
போனார்கள்

கேட்டமனோ ஜெனமசாபலியாராஜாவே இப்படி அர்ச்சுனனுடைய
சேனைகளானது சமுத்திரமபுரணில் வருகிறதுபோல் எவரும்பாலி நடக்
கையில் அதுதான் எவ்வகைப்பட்ட ராஜாக்களும் திருஷ்டித்துப் பழிச்சு
மாட்டாமல் ஒடிப்போனார்கள் சந்திரகாசனைக்கூட வணங்கப் பண்ணிக்
கொண்ட அர்ச்சுனராஜனுக்கு இன்னந்தலோகத்திலும் எதிராளிகளில்லை
யென்று சிறிதுபேர் சொல்லிக்கொண்டார்கள் அர்ச்சுனனுடைய சேனைக
ளிடக்கிற அதிர்ச்சியினால் பூமிதேவியும் நடுங்கினாள் ஆதிசேனம்விஷ
ங்களைக் குழில் குழிலென்று கக்கிக்கொண்டு ஆயிரம்பணமுழங்கியுஞ்
சாயத்துக்கொண்டான் இப்படி அநேகவைபவத்துடனே அர்ச்சுனனான
வன் சகலசேனாசமுத்திரங்களுடனே நடக்கும்போது அந்தக்குதிரைகளு
ம் வடதிசையில் அநேகத்தாரம் நடந்துபிறகு கிருஷ்ணசேனாக்கித் திரும்
ம் பிடிமுகக்குசமுத்திரக்களையோரமாகவந்து அநேகசமுத்திரங்களின் அப்
பால் சமுத்திரத்தின்பேரில் நடந்து மாய்கையாய்போயினிட்டது அதிலே
அர்ச்சுனனும் சகலசேனைகளுடனே கிழக்குசமுத்திரக்களையோரமாய்வ
ந்துபோய்த் குதிரைகளைக்காணாமல் திலைடைத்து கிருஷ்ணபதவானைப்பா
சத்துஷ்யர் கிருஷ்ண இரத்தகுதிரைகள் சமுத்திரத்திலுந் நடந்துபோகும்
பிரயாணமேவோ அதுதான் எவ்வுதேயோசனது இவ்வனைசெய்வோம் இத்த
ன பிரயாணப்பட்டு வந்த குதிரைகள் மாய்கையாய்போனதானமென்
ன அதுகளை யாருகொண்டுபோனார்கள் என்று தெரியவில்லை இவ்வனை
யில் பெரியசமுத்திரங்களை யெல்லாங்கடந்துவந்து கடைசியில் அந்ததிய
கால்வாயில் முழுவிஷயமச்சேர இத்தற்கு எப்படியெவ்வென்று சொல்ல
அதுகேட்டு கிருஷ்ணபதவானும் தம்முடைய சூரன் திருட்டியினையுந்
து குதிரைகளிருக்குமிடத்தை யறிந்துகொண்டு ஐய அர்ச்சுனனுக்குதிரைகள்
யோய்விட்டதென்று க் பயப்படவேண்டாம் அந்தக்குதிரைகளிருக்கின்ற
பிடத்தில் நாம் சொல்லுகின்றோம் அஃதென்னவென்றால் மைநாகபர்வத்
ம் கலேதபர்வதம் முதலானபர்வதங்களுக்கு மிருப்பிடமாய் - ஆமைகள் -
முதலைகள் - சர்ப்பங்கள் - பட்சிகள் - முதலான சீவராசிகளுக்கும் ருப்பிட
மாய் கற்பகத்தரு - பாரிகாதம் - சிந்தாமணி - நாமத்தன முதலானவை அக்க
ளுக்குத்தாய்விடாய் பரீமர்வாராயணமூர்த்திக்குஞ் சிவகாமரானிகையுந்
இவ்வனைவ் அல்லவென்று அகலம் - நிகலம் ஆழம் - அறியப்படாததாய்
ளங்கப்பட்ட திருப்பாங்கடலுக்கு மத்தியில் சுவத்தீபமென்றிருக்க
கின்றது அந்தச்சுவத்தீபத்தில் நமது குதிரைகளையோய் பச்சேசுர புன்

SECRET

[illegible]

நாமபார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே பிறந்து இறந்துபோன இந்
பதுபிரமாக்களில்தொராம் பிர்ம்மாவான்வாசிநுஷ்டிகர்த்தாவாயிருந்த
ம்போது அவர் என்னிதகிருவந்து என்னேப்பார்த்து நீர் அநேகநாளாய்
தவஞ்செய்கிறீர் நீர் என்னவரம்வேண்டித் தவஞ்செய்கிறீர் கும்முதை
ய தவத்திற்குமேகிப பிரத்தியக்ஷமாய்வந்தேன் ஆகையால் உமக்கு
ண்டபூவுரக்கைக்கேளும் நான் தருகிறேன் என்று சொன்னார் அந்நவரத்
தைநயக்கேட்டுச் சிரித்து அந்நப பிர்ம்மாவைப்பார்த்து ஆய சதுர
பிர்ம்மாவே நீ என்னவிரித்தை சொன்னாய் நீ எனக்குவரங் கொடுக்கிற
னென்றுகொண்டாயல்லவோ நீ அந்நப ஆயுசுள்ளவன் நீயோஎனக்குக்க
ர்த்தன் எனப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே உனக்குமுன்னேபந்தியப்
பிர்ம்மாக்கள்யிருந்து சிருஷ்டிகர்த்தாகளாயிருந்து இறந்துபோனான்களால்
களிலே நீயுமொருவன் தானே நீ இன்னம் இரண்டொன்று நாளையிலே இறக்
கப்போகிறாய் ஆயுஷ்யிருக்க நீயோ எனக்குவரங்கொடுக்கிறவன் உன்னு
டையலோகத்திற்குப்போவென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்நபபிர்ம்மா
வுஞ்சிரித்து என்னைப்பார்த்து உனக்குப்பயித்தியம்பிடித்து நல்லவார்த்
தைசொன்னாய் என்னைப்பார்த்தாய் வேறேறொருதெய்வமுண்டோ இந்தப்
பதினாலு லோகங்களுக்கும் நானேசிருஷ்டிகர்த்தாவாய் எனப்பத்து நாலு
லகம் வேகோடிக்களுக்கும் தெய்வமாய் சகலதேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்
கும் வரங்கொடுக்கின்றவனாயிருக்கும்போது என்னையல்லாமல்வேறே
ருதேவன் வந்துஉனக்கு வரங்கொடுக்கப்போகிறானோ பார்ப்போமென்று
சொல்லிக்கொண் டிருக்கும்போது கேட்டாரோ நாராயணங்களை அந்ந
பிர்ம்மன்டாதிப் பிரளயகாலத்துச் சண்டையிருதம்போ லெழும்பி இப்படி
வாதித்துக்கொண்டிருக்கிற எங்களிருவனாயும் தாக்கிக்கொண்டு இரு

கிண்டத்தை விட்டு வெற்றகு அண்டத்திற்கொண்டுபோய்விட்டது. அங்கே ஒரு சிம்மா தனத்தில் அடைந்திருப்பது கவனித்தான். சிம்மா தனது கால்களை மீட்டி கொல்லுவதுபோல அவர் எங்கெங்கிருந்தான் என்று கவனித்தான். சிம்மா தனது கால்களை மீட்டி கொல்லுவதுபோல அவர் எங்கெங்கிருந்தான் என்று கவனித்தான். சிம்மா தனது கால்களை மீட்டி கொல்லுவதுபோல அவர் எங்கெங்கிருந்தான் என்று கவனித்தான்.

[illegible]

[illegible]

சுரைப்பார்த்து ஐயா தரும்பதனு நமது அஸ்வமேதக்குகிறானது. இன்னேரம் நமமுடைய பட்டணத்திற்குச் சரிபமாகவருமே. அதுகளில் மிகே அர்ச்சனனும் மறுமுண்டான பகுடமண்டலாதிபர்களும் வருகின்றார்களே. நாமுக்குறிதுபேர்களுடனே எதிர்க்கொண்டு போய் அநார்க லெய்யல்ல முழுததுக்கொண்டு வரவேண்டி யிருக்கின்றதே அதற்கு ஆ னேசெய்து எவர்களை யனுப்பவேண்டுமோ அவர்களை அனுப்பினா யுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டுத் தருமந்தனருஞ்சிந்து கபடகரு ஸ்திராவதாரியான ஸ்ரீகுருஷ்ணபகவானேப்பார்த்து அனேகவிதமாகத்தோ த்திரம்பண்ணி அவரைக்கொண்டாடி ஆய்சுவாமி-பூதேவியாக தேவரீ ர்லோகவாஞ்செய்கிறோ உம்மையப்பார்க்கிலும் ஆப்தாரணவர்கள் நம கு ஆரிருக்கின்றார்கள் எங்களுக்கு ஸைத்துனரும் சினேகிதரும் ஆப்தரப ஆசாரியரும் தெய்வமும் தேவரீரோயாகையால்நீரே எங்கள்பேரிருகுபை வைத்து விமசேனன் குலன் விதுரன் சஞ்சயன் கிருபாசாரி இவர்களை ம் உம்முடனேகூட யழைத்துக்கொண்டுபோய் அர்ச்சனன் முதலான அ ந்த ராஜாக்களையெல்லாம் யழைத்துக்கொண்டு வரருமபா வென்று அ நேகவித வபசாரமாகச்சொல்ல.

அதுகேட்டு யந்தப்புகவானுஞ் சந்தோஷகரமாய் அந்தச்சபையை விட்டு நுழைந்து தருமபுத்திர உத்தரப்படி விமசேனன் முதலானவர்களைப் பிரியாணப்படுத்தி அவர்களையெல்லாம் நம்முடனேகூட சதாரூடர்களாயழைத்துக்கொண்டு தாரும் ரதாரூடாய்ச் சிறிதுசேனைகளுடனே பதினென்குவகைமேளவாதியவகளுந் தாமதாமென்று முழங்கத்தக்கதா க அஸ்திபுரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுவந்து அப்பாற் சிறிதுதாரம்மே லையிறுந்துகளுக்கெதிராகவருகிற அர்ச்சனாரசன் முதலான சபையினவ ட்க்கண்களையும் சேனைகளையுங்கண்டு ஒருவர்க்கொருவர் தழுவிக்கொண்டு யோக்கேயம்ங்களை விசாரித்துக்கொண்டு மகாசந்தோஷகரமாய் இரண்டு சேனைகளும் ஒன்றாகக்கூடிக்கொண்டு மகாவைபலத்துடனே கல்லகபமு டித்தவேளையிலஸ்திபுரத்திற்குட்புகுந்துசத்தசமுத்திரங்களும்பூண் டெந்ததுபோல சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் நடக்கின்றவேகத்தினுல் எ லும்புலிந் தாதுகளிகள் ஆகாசமுழுதுழ் பரவி சூரியனை மறைக்கும்ப டுயாககூட்டுபட்டணத்துவிதியில் வருகிறபோது அவிடத்தி லிருக்கப்ப ட்ட பிராமணஸ்திரிகள் இராஜஸ்திரிகள் முதலானவர்களெல்லாமதங்கள் தங்கள் உப்பரிசையின் பேரிலும் திண்ணையின்பேரிலும் தலை வர்சற்படியி லும் இருக்கக்கொண்டிருக்கவாழ்துகள் பாடிக்கொண்டு அனேகமாயி ராதங்கத்தத்தினால் முத்தாலாத்தி- பவளாலாத்தி- தழ்பூராலாத்தி முத லானதுகளைக் கையிடுகிக்கொண்டு அர்ச்சனனேப்பார்த்து - ஆ-ஸ-ப-தி-ரா-ஆ-விரபார்க்கிபு-பு-புண்ணியபுருஷா-ஆ சுபத்தினாமனோகாரா-

எத்தனாத்தகைசயிலும் செயும்பெரிந்தக்கடவது உன்னைபடுத்திப் பிரதாபந் திரிலோகங்களிலும் பிரதாபிக்கக்கடவதென்று ஆசிரவாதமபண் ணி சகலகுருஷ்டகாலம் சகலதோஷங்களும் பரிசாரமாகக் கடவதென்று ஆலாத்திகளகற்றி விவ்வகேதுமுதலானவர்களுக்கும் உமபிஷேகம் து-அதிகனைக்கொண்டுபோய் பட்டணத்திற்குப் புறம்பேய் எதிர்நா டாகள் இப்படிப்பட்ட ஸ்மேதத்து-சேனைகளுடனும்-பட்டணத்தி-லிராஜவர்க்ககூடவாழ்த்துநமஸ்கரிப்பதில்வந்து ரததசவிட்டிழிந்ததில் நுடாதுபுரப் பட்டணத்தின்கண் ஸ்வர்க்களும் சிறிதராதாக்களும் கைவி ஸ்வதேவ பிரதீபமனை-முதலானவர்களும் சிறிதராதாக்களும் கைவி ளுக்கெடுக்கும்படி பரிசாரியா-வந்து ஆஸ்தானமண்டபத்திற்குமுதலான அவிடத்தில்கொலுவாடுந்நின்ற தர்மபுத்திரமஹாராஜாவைக் கண்டு அவருக்குப் பிரதீபமனைஞ்செய்து சாஷ்டாங்க கமஸ்காரம்பண்ணினான் அ னுக்கண்டு தர்மபுத்திரமகாராஜாவும் கந்தோஷ சித்தராய்தம்யியாயிவ் அர்ச் னனை ஏடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு ஆசிரவாதம் பண்ணினார்.

அப்பால் விஷ்வகேது மேகவர்ணன் முதலான குமாரர்களுள்ளா ம் அந்து பிரதீபத்தை நமஸ்காரம்பண்ணினார்கள் - அவர்களையும் அப்படி யேயெடுத்துமார்போடணைத்துக்கொண்டு ஆசிரவாதம்பண்ணினார் அத ன்பின்பு அர்ச்சனனும் மேகவர்ணன் விஷ்வகேதுமுதலானவர்களைக் கண்டு அழைத்துக்கொண்டு அந்தச்சபையிலிருந்த பெரியோர்களைக் கண்டு தெண்டனிட்டி அவர்களுடைய ஆசிரவாதத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு அப்பால் அந்தப்புரத்துக்குப்போய் குந்திகாத்திரி முதலானதர்மபுத்திர குரு நமஸ்காரம்பண்ணி அவர்களுடைய ஆசிரவாதத்தையுங்கண்டு அதனைப்பா ணி அப்பால் துளாபதையைபுஞ் சுபத்தினாயையுங்கண்டு அதனைப்பா ணி ருக்மணிசத்தியபாமைமுதலானஸ்திரீஜனங்களுயுங்கண்டு தன்னை யயோக சேஷமனையெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

இங்கே விமசேனமகாராஜன் அந்த அஸ்வமேதக்குதிரைக ளிரண்ட யும்பிடித்துக் குதிரைலாபத்திற்கொண்டுபோய் தங்கச்சங்கிலியினும் தி- டிலைவந்து தர்மபுத்திரமகாராஜனிடத்திற்குணைச்சேந்தான் அங்குள்ள யத்திபேததயப்பிரியமுனிஸ்வரரும் அந்தச்சபையிலுள்ளதேவதாஸனா அப்பொழுது தர்மபுத்திரமகாராஜாவும் பகதலப்பிரிய முனிஸ்வரரும் ண்டி சிம்மர்சனத்தைவிட்டுத் திக்கென்றெழுந்திருந்த வலமுதலாமுடந் துவந்து அந்தமுனிஸ்வரருக்குப் பிரதீப சணம்மணசரங்கன்செய்துசரங் துவந்து அந்தமுனிஸ்வரருக்குப் பிரதீப சணம்மணசரங்கன்செய்துசரங் உயசுரத்திடனே அழைத்துக்கொண்டிபோய் நவரதகதெமான ஒருமீம் மாசனத்தின்பேரில் புலியாசனம்பயப்பி அதன்பேரில் அந்தமுனிஸ்வரன் யெழுந்தருளப்பண்ணி அவருக்கு அரங்கியபாத்திய முதலான உபசாரங் களினால் பூசைபண்ணி அவரைப்பார்த்து அனேகவிதமாகக் கெண்டாடி த்தொத்தியவப்பண்ணினார்.

அப்பொழுது ஸ்ரீகுருஷ்ணபகவானும் சாத்தகி குருதவம்மன் இவ் வகளு-னேவந்து தர்மபுத்திரனைக்கண்டு நமஸ்கரிப்பண்ணி அவருடைய ஆசிரவாதத்தைக்கொண்டு அந்ததர்மபுத்திர தமக்குப்பேயினி- த்த ரதசகிம்மாசனத்தின்பேரில் உட்கார்ந்திருந்த, அப்பொழுதுதம்மன்

[illegible][illegible]

யெல்லாம் எழுந்தருளும்படி தம்முத்திராரும் பயபக்திவியத்துடனே
களைக்கட்டிக்கொண்டிருந்து அவர்களைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்து
அதுகண்டு வியாசபகவான் முதலானரிஷிகணங்களைல்லாரும்சந்தேச
ப்பட்டு தம்முத்திராரும் குணஞ்செய்ததையும் பக்திவிசுவாசத்தையு
பிரபாவத்தையும் வர்ணித்துக்கொண்டு அவிடத்திலதற்குமுன்னேயே
து ஏழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்றபகதலப்பிரியமுனிந்திராணாக்கண்டு அந்
ரிஷிகணங்களைல்லாரு மவருக்குப்பிரதக்ஷணமடங்காரங்களைபண்ணிச்ச
தோஷசித்தர்களாய் அந்தமுனிஸ்வரருடைய உத்தரவின்பேரில் தந்த
தங்களுடைய ஆசனத்தின்பேரிலெழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

கேட்டவரே ஜெனமேஜெயமகாராஜாவே அப்பால் தம்முத்திராரா
வர் வியாசபகவானைப்பார்த்து ஐயா முனிவாதா அடியேன்செய்தபுண்ண
யத்தினால் தேவரிசக்லமான ரிஷிகளுடனும் எழுந்தருளிவந்திருக்கிற
தேவரிருடைய உத்தரப்படிக்கு அஸ்வமேதக்குதிரையும் பூரிப்பிடுங்கு
ணஞ்செய்து வந்துகேர்த்தது ஆகையால் இனி தாமசப்படுத்தாமல்
னுடையநகரிலுள்ள இத்தயாகத்தையிறைவேற்றிவையுரு கவராமியென்
விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டு வியாசபகவானுந் சந்தேசப்பட்டு
முத்திராபார்த்து ஓய் தம்மயந்தகு இதுவரையில் நீர்வினைத்தகரும
ளெல்லாம் உம்முடைய தர்மமகுணத்தினால் நடந்தேறிவந்தேயல்லாம
மற்றொருவராலும் நடந்தேறவில்லை ஆகையால்இதற்குமேலும் ஒரு தர்
மில்லை இனி சாங்கமகயாகத்தைச்செய்யுமென்றுசொல்லி அந்தவியாச
கவானுனவர் தாமெழுந்தருளியிருந்த ஆசனத்தைவிட்டு முந்திருந்து
ஷ்டாமுதலான ரிஷிகணங்களுடனும் சந்திரகாசன்முதலானசாதுகட்ட
களுடனும் தர்மமுத்திரர் விமார்க்கன நகுலசகாதேவர்களுடனும் கிரு
ணமூர்த்தியாருடனும் அந்தக்கொலுமண்டபத்தைவிட்டுபுறப்பட்டுங்
துயாகசாலையிற் பிரவேசித்து ரிஷிகணங்கள்முதலான சகலமான பே
ரையுந் உட்காருமபடி உத்தரம்பண்ணி தாமும் ஒரு தப்பாசனத்தின்
ரினுட்கார்த்துக்கொண்டு அங்கிருந்தவல்லாளர்களால் அந்தயாகசாலைய
வரந்தங்கனிதல் அலங்காரம்பண்ணுவித்து முத்துக்களாலும் தோல
னிலிவித்து தங்கத்தினுற்செய்தவாழைமரங்களை நிறுத்திவித்து காராம
வின்சாணத்தினாலும், சந்தனத்தினாலும், பூரியயமெழுகச்செய்து நில
ண்ணாடிகளகட்டிவித்து கர்ப்பூர்திபங்களவற்றுவித்து இப்படிசர்வாவந்
ரமுஞ்செய்தித்து பின்புபாகததிற்செய்தபுண்டிய சமீதமுதலானனையும்
துக்களெல்லாம் வீமன்-அர்ச்சுனன் விதூரன் சஞ்சயன்-இவர்கள்
லால் அழைப்பித்துக்கொண்டு அதின்பிறகு தம்முத்திராருக்குத் து
தாதேவிக்கும் ஸ்ரீராமம்பண்ணுவிப்பதற்கு கங்காதிர்ந்தம்வேண்டுமே
ன்று வதிஷ்டபகவானுடனும் பகதலப்பிரியமுனிந்திராருடனும் ஆலே
கேசெய்து அங்கிருந்தவர்களில் அறுபத்தினுள் கொம்பதிகளையெற்ப
தி அறுபத்துவானுள்ளையானையுடைய அழைப்பித்து அவர்களை
ளாம் அந்தபூனைகளின்பேரில் லேற்றிக்கொண்டு தங்களுக்குடங்களை யெ
துக்கொண்டுபோய் கங்காதிர்ந்தங்கொண்டுவருமபடி வியாசபகவான்
தர்மம்பண்ணியருளினார் அந்ததொம்பதிகள் ஆராரொன்றால் கிருணன்

வரனும் ருக்மணிதேவியும் அரசனாராஜனுக்குப் பத்திராதேவியுமறிம
னனும்நீலவர்ணத்தேவியும் பிரத்தியமன்னும் ரதிதேவியும் பலத்திரா
ம், தேவகிதேவியாரும்-விஷ்வகேதுவும் மிதமும்ஞ்சரியும், எவ்வாறாவ
னும் பிரபாவதியும், அம்சத்துவசனும் கோகிலாதேவியும், மயூரத்துவச
னும் குமுதவதிதேவியும், வீரவம்னும் சூரியமொழியாரும் சந்திரகாச
னும் சண்பகாவதியும், ஆங்கிரசமுனிவரும் அனுசுயாதேவியும், வதிஷ்ட
பகவானும் அருந்ததியும், இப்படி அறுபத்துவானு கொம்பதிகளும் புற
ப்பட்டு அவரவர்களுக்கிடையே தங்கக்குடங்களை யேற்றிக்கொண்டு வெண்ண
யாலைமேலே லேறித்திராண்டுபோய் கங்கைக்கரையிற்சேர்ந்து அந்
களைவிட்டிழந்து ஒவ்வொருத்தராய் அவரவர்களுடைய தேவிகளுடனே
நியமிவழிந்து ஸ்ரீராமம்பண்ணி சபதபங்களைமுடித்துக்கொண்டு சூரியபக
வானுக்கு அரங்கியங்கொடுத்து தங்களுடையமேலிஷ்டைகள் முடிந்தபி
ன்பு தங்கக்குடங்கனில் அந்தகங்காசலத்தைப் பூரணமாக முகத்துக்கொ
ண்டு தனாமேல் வந்து திரும்பவும்வர்களுடைய யானைகளின்பேரிலேறித்
கொண்டு அவ்விழைபூத்தைநோக்கிப்புறப்பட்டு நாகசரீரம் பிள்ளாகுமுன்
வேணுகாதம் சந்தித்தமேள்முதலான பதினெட்டுவிதவாதியவர்களும்
ண்கலபேரிவக ஜெயபேரிகைக்கவளமுாச முதலானவைகளு மண்ட
கங்களைல்லா மதிரத்தக்கதாக தாம்தாமென்று முடிங்கவும் சந்திரவமந்த
து மகாராஜாவாகிய தர்மமுத்திரமகாராஜாவானவர் அஸ்வமேதபர்வம் ப
ண்ணப்போகிறாரென்று திருச்சின்னம்பணிமற்றவும் தேவானந்திரசும
கசவுந்தியத்தையுடைய நாடகப்பெண்கள் வென்சாமரை - மயிலுதி
ஆலவுட்ட முதலானதுகளையெடுத்து உபசாரம்பண்ணிக்கொண்டு திரை
பாட்டகர்களாபுதமுத்துதொண்டாவும் பதிவிரதர்ஸ்திரிசிறைத்தந்திரை
ளங்கள் பாடிக்கொண்டுகூர்த்தபுட்ட அஷ்டதைகளைவிரித்தொழுகளை
தம்பண்ணவும் இப்படிப்பட்ட வைபவத்துடனே அந்தத்திரைமேலே
வலாரும் யாகதாலைக்கும் சமீபமாகவருந்திருந்தபேராதேவிகளும் ம
னமேஜெய பூரிலகா அந்த வையங்களைவந்தவா னொரு சிலாகண்டு ம
னம்பொறுதலுந் விசனமடைந்து நமக்குந்தர கலகப்பிரிய வென்ற
பேரவத்திருக்க நாம் கம்மாயிருக்கலாமோ மத்தகு வதவையவத்தினால்
வருகிற பிரயோசனமென்ன கலகபுண்டாரு க் கலகமாயெய்தித்தருளை
விடத்தில் கலகம்பண்ணுலாமென்றால் ஒருசுதையிலேயேஇதற்குள்ள
கெய்யலுமென்று சற்றேநேர் எனக்குத்தானே துணைபண்ணி உட
னெ இத்தற்குயோசனைபிரிந்து மகாசகோலமாயி சிந்தித்தருகத்தானே
அந்தயாகசாலையை விட்டுப்புறப்பட்டு பூதிருந்நபகவானுடைய அரம
னைக்குள் அழைந்து சத்தியபாமையினுள் விட்டிட்டுத் திருந்து மகாபயபக்தி
முர் அதுகண்டு சந்திரபாமையுந் திரைக்கிட்டுத் திருந்து மகாபயபக்தி
விசுவாசத்துடனே அந்தமுனிவருக்கு எதிராகவந்து தெண்டிட்டு அவ
னாய்மைத்துக்கொண்டுபோய் ஒருவரதர்பி ம்மெய்வித்து அதின்பே
ரில் அந்தநாரதமுனிவரையெழு நுளப்பண்ணி அவருக்கு அரங்கியபாத
தியமுதலானவைகளால் பூசைபண்ணி பிரதக்ஷணமவதுஞ்செய்து அந்
வேகமாகத்தோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டு திரைகின்றார் அதுகண்டி
ரத்திருந்ததியபாமையைப்பார்த்து ஓய் சத்தியபாமா நீ பூரவரத்திலுள்ள

17. 5. 21

என்புருஷனாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபாவான் என்பேரில்பிரியமாநுக்கிறார் என்னைவிட்டுவிட்டு எவர்களுட்குத்திலுமிருக்கமாட்டார் எந்தக்காரியங்களுக்கும்கூட என்னைப்பேயழைத்துக்கொண்டிருக்கவாரா? கூடவேபொழுதாகிலும்கூட என்னைவிட்டுப்பிரியமாட்டார் இவ்வுத்தியைவிரைவாகத்தொருநாள் நிரந்தரமாகநீக்கிவிட்டதில்லைவந்திருக்கின்ற இஷ்டத்திலும் என்னிடத்திலேதெரிஷ்டம்வைத்திருக்கிறார் அல்லவாபகவும் அறுபதுநாழிகையாகவிரைவாகத்தில்தானே வாசமாநிருக்கிறார் என்று சொல்லிவிட்டுக்கூட யல்லவோர் அந்தவாத்தையை இதுவரைபுகழ்மெய்தானென்று என்னவென்றுகேள்வது இன்னவையினும் பொய்யாகிவிட்டது இப்படிப்பட்ட பொய்யாக்கத்தைப்பெரியோர்களிடத்திற் கொல்லலாமோவென்று சொல்ல அதுகேட்டுச்சத்திப்பாணமையும் நாரதமுனிவரைப்பார்த்து ஐயாபிரம்மகுமாரா இப்போது தேவரீர்சொன்னவார்க்கையெல்லாம் மெய்தான் அகம்ருசு சம்சயமென்ன நான்ஒருநாளும்பொய்சொல்லுகிறதில்லையென்று மறுபடியுந்தொல்ல அத்தகு அந்தநாரதருஞ் சத்தியபாணமையிப்பார்த்து ஓய்அம்மபாகதியவநீர் நான் திருஷ்டாந்தமாய்ப் பார்த்துவந்திருக்கும்போதே இப்படி இரட்டித்துச்சொன்னால் உன்னுடையசொல்லில் இப்படியும்புகிறது உன்பேச்செல்லாம் அபத்தந்தான் அதெப்படியென்றால் தர்மமபுத்திராருக்கும் துள்ளைத்தாதேவிக்கும் ஸ்நானமபண்ணுவிக்கும்பொருட்டு விபாசமுனிவரானவர் அறுபத்துநாலு தொம்பதிகளைவற்படுத்தி அவர்களைல்லாம் ஒவ்வொருதங்கக்குடங்களைபெடுத்துக்கொண்டு வெள்ளையானேயினின்பேரிலேயிருக்கொண்டு போய் கங்காதிர்த்தங்கொண்டெவரும்படி கட்டினாய் என்புமினார் அதிலே உன்புருஷனாகிய கிருஷ்ணமுனித்தனியையும் ஒருவராய் ஏற்படுத்தின படியால் அவரும் ருக்மணிதேவியாருடனே மகாகந்தோஷகரமாய் வெள்ளையானேயினின்பேரிலேயிருக்கொண்டுபோய் அந்தக்கங்காநதியில் இரண்டொருமஃஸ்நானமபண்ணி நல்லவஸ்தாபாணங்களை யல்லவாகித்துக்கொண்டெவரும்படி குடத்தில் தீர்த்தமுக்குக்கொண்டு மகாஆடம்பரத்துடனே அதேதிருகிறார் அவருக்குஉன்பேரில் மோகமுண்டானால் உன்னை அழைத்துக்கொண்டிப்போகமாட்டாரோ. இதனால்உன்னுடைய ஆதாயம்அவருடைய ஆசையும் நன்றாய்தெரிந்துவிட்டது இப்படியே அவர் நாஸ்தோறும்கூடவருகிறார் அதுஉனக்குக்கொஞ்சமாகிலுந்தெரியவில்லை அதைப்பார்த்து வந்துமுதல் எனக்குமனதுபதைத்தின்றது நல்லது இனிமேலாகிலும் அவர் உன்னிடத்திற்குவந்தால் கொஞ்சத்தில் விட்டுவிடாமல் அவிடத்திற்குத்தானேபோவென்று சண்டைபண்ணுமீயாவென்று சகரயமாய் சொல்லுகிறவரைப்போல் கலகப்பிரிய சிகாமணியாகிய நாரதர்சொல்ல அதிசுட்டு நாரதரைப்பார்த்து சத்தியபாணையுஞ்சிரித்து ஓய் ஐயாநாரத முநீந்திரா தேவரீர் என்னைப்பொய்யார்த்தைசொன்னாயென்று சென்னீரல்லவோ நான்திருக்கிறும்பொய்சொல்லுகிறதில்லை தேவரீர் பேசுகிற பேசுகிறதெல்லாம் அபத்தம் பெரியோர்கள் பொய்சொல்லுகிறத்தினால் குற்றமில்லைபோலிருக்கின்றது இப்பொழுதுஎன்புருஷனாக ஸ்ரீகிருஷ்ண

22

அதுகண்டு சாம்பலது காளிங்கி வசத்தான முரலான பட்ட பஸ்திசு
 னும் பின்னும் உண்டான பதினேயாயிரத்தோரு ஆற்றிமாண்டு தேவியார்
 களும் மறும் உண்டான புகளன்களும் கோவென்று யுலம்பி விசாரப்
 பட்டத் தொடங்கினார்கள் அங்கு களிற் சிலா சத்தியபாமை யை கிந்தித்தா
 ரகற். சிலா நாரதமுனிவரை கிந்தித்தார்கள். சிலா கிருஷ்ண தேவரு
 மாயாவிலாசமென நெண்ணிக்கொண்டார்கள். இத்தககோலாங்குலகளை
 ல்லாம் பார்த்துத் கிருஷ்ணதேவரும் புன்சிரிப்பாகச் சிரித்துக்கொண்டு
 ன்னம் இவர்களுடைய நினைவை யறிவோமென்று அந்தத் தட்டிலே தா
 னே அசையாமல் உள்ககாற் திருந்தார். அப்பொழுது அந்தப்புரத்திற்
 இருந்த ஆதி லட்சுமியுங் குக்குமணி நேஷியாரும் இத்தச்சலிஸ்தாரமெ
 ல்லார் தோழிமார்களால் கேள்விப்பட்டு வந்து தன்னுடைய சக்களாத்தி
 யான சத்தியபாமை யை கிந்தித்து காரமகாபு னிவார் பண்ணின் குதுக்கும்
 கிருஷ்ணபகவானுடைய தந்திரத்திற்குஞ் சாத்தொழிப்பட்டு புன்சிரிப்பு
 னே அந்தச் சத்தியபாமை முகலான ஸ்திரீகள் ஸ்ல்லாராபும் அப்புகத்
 தே விலகி யிருக்கச்சொல்லி தன்னுண் யமனதில் ஸ்ல்லாராபும் அப்புகத்
 சம்பண்ணிக்கொண்டு பின்பு பாரதமகாபு னிலரைப் பார்த்து ஸ் முகந்தி
 ரா-உமக்கு என் புருஷ னுக்குச் சரியான சிவயாணையா விசேஷமா
 பொருளாக் கொடுக்கிறான் - நீ, கதமாய னாங்குகொண்டேயொமென்று
 சொல்லி அந்த லோகபாதாவாகிய குக்குமணிப் பதியாரை விளத்தி ஒரு
 னுளசி தளத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அந்தாங்கை எந்திரத்தை யு
 ச்சரித்து அனேகமாயிரங் கணக்கில்லாத தீபயம் கொடுத்திட்டுப் போட்டு
 மும்பாத அந்தத் தட்டின்பேரில் வைத்தான் - அதுகண்டு மகத்துக்கு ம
 கத்தாகவும்- அணுவின் அணுவாகவும் விளக்குகின்ற கிருஷ்ண பகவா
 னுஞ்சிரித்து அந்தத் துளசிதளம் தமக்குப் பிரீதியான படியால் சத்திய
 பாமை முகலான தேவோகளுக்குமுன் குக்குமணி நேஷியாரை மேன்
 மைப்படுத்தியும்- நாரதமகாமுனிவருடைய கபடத்தை யடக்கவும்- கிருஷ்
 ணத்தில சினைத்து தம்முடைய பலத்தை யடக்கி தான் முத்தருளி யிருக்
 கின்ற தட்டை மெழும்பச்செய்து துளசிதளம் ருக்கின்ற தட்டைக்

அந்தத்தினுள் தனத்தை வாழ்த்து
த்திருப்போய்விட்டார்.
கேட்டமோ ஜெனமேஜெய மகாராஜாவே யென்று சொல்லி அப்பா
ல் சத்தியபாமைட்டில் நடந்த கவிஸ்தாசத்தைச்சொல்லுகின்றார் - கே
ளுமையா ராஜேந்திரா - அப்படி சத்தியபாமையும் காரதலையார்ந்து ஐயா
நீர் பூர்வத்திலொரு தீர்ப்பு மோசமபண்ணினதுபோல இப்போதும்கூ
தோ மோசம்பண்ண வந்திருக்கிறீர் நல்லதெல்லாம் தெரியமென்று சொல்
வி தன்னுடைய அரமணைக்குள்ளே யழைத்துக்கொண்டுபோனான் - அப்
பொழுது கப்பிரகூட மஞ்சத்தின்பேரில் பவளரித்துக்கொண்டு பிதாம்ப
ரத்தினால் முக்காடிட்டுக்கொண்டு குறுகுறுமென்று கொறுகொறுப்பாய்
த்தினா செய்கிறதுபோலிருக்கின்ற அந்தக்கூடங்கடங் குஸ்திராவராயா
ன கிருஷ்ணதேவரானவர் காரதாசொன்ன கபடவார்த்தைக் கொல்லாங்
கேட்டுக்கொண்டிருந்து தனக்குள்ளேதானே கிரித்து அந்தநாரதமுனிவ
ர் சமீபத்தில்வந்தபோது யதிகமாக்கக்கொறுக்கெவிட்டுச் சற்றே புரண்டு
திரும்பிக் கண்ணைத்திறந்து பார்த்து ஒன்றும் தெரியாதவனாப்போல கா
ரதாரோவந்தானென்று திடுக்கிட்டு மஞ்சத்தைவிட்டு வெழுந்திருந்து நமஸ்
காரம்பண்ணி விரும்பையாவென்று காரதரை யழைத்து வொரு ரத்தினபி
ட்டிதன்பேரில் உள்ககாரவைத்து அந்த நாரதருக்கு அரக்கியபாத்திய மு
கலான உபசாரத்தை பூண்டபண்ணி ஆனா வெருவாகத் தோத்திரம்
பண்ணிக்கொண்டிருந்தார் - இதுண்டு காரதரும் தமக்குள்ளே தாமேசிரி
த்து சருவாக் கிரிப்பான் இந்தப்பகவானுடைய மகிமைகளை எம்மா லதி
யங்குமோ என நினைப்பகவான் இந்தபகவான் இந்தபகவான் சருவபரிபூரணர
வெட்கப்பட்டுப் பாராண்டு தம்முடைய உள்ளத்திலே யெண்ணிக் கொ
ண்டிசையாபித்திப்பாராண்டு தம்முடைய உள்ளத்திலே யெண்ணிக் கொ
ண்டு சற்றுமே அன்னத்திலே பேசிக்கொண்டிருந்து பிற்பாடு அந்தக்
சத்தியபாமை கிருஷ்ணதேவரானவர்களிடத்திலுஞ் செலவு பெற்றுக்கொ
ண்டு வெளியேவந்து அந்த காரதானவ ரினையுமுண்டான தேவமாத்
கனவிட்டாலும் அழைத்து பார்க்கையில் ஒரு விட்டில் சாப்பிடுகிறதும் ஒ
ரு விட்டில் பேசுகிறதும் ஒரு விட்டில் திருநாமம் நிரித்துக் கொள்ளுகிற
தும் இவ்விட்டில் காரனஞ்செய்கிறதும் அந்தத்தென்ன எவ்விடத்தி
லும் இவ்விட்டில் தந்தத்தென்னமாகுந்தைய இருநயத்தில் எம்முடைய பு
த்தகன் எம்முடைய உயிரிந்த எங்கேயும் போகிறதில்லை யென்று கீனை
த்திருக்குமபடித் திருமொழியால் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற கிருஷ்ண

புகவாணைக் கண்டு, நாமதிவருடைய மகிமைமயக் கொஞ்சமாவிலுமேயோ
 எத்துண்டாமல் இவ்விடத்திலவந்து சலகம்பணை வந்தோம் நம்முடைய
 யகலரம் இங்கே செல்லமாட்டாது வீணாகவந்து - வெட்டப்பட்டோம் இ
 னிமேல் தீங்கெவாப்போகாதின்று நினைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் திரு
 மூத்திரமகராஜனுடைய அக்காலைக்கு வந்துவிட்டோம்

வேட்டோரா ஜெனமேஜையமதராஜாவே இப்பால் அந்தத்தொம்பதி
கள் ஆயுறுதுகால்வரும் வெள்ளையமேயின்பேரி லேறிக்கொண்டு தங்க
க்குடிகளிறு களா திர்த்தத்தை ஏங்கித்தொண்டு மதாசம்பிர மத்துடனே
வந்து யாகசாலையசேசர்து யானைகளைவிட்டிழிந்து அவாலர்கள் கொ
ணவெந்த தீர்த்தக்குங்களை வேதனியாச பகவானிடத்தில் ஒப்புவித்தார்
யெல்லாம் மந்திரபூர்வகத்துடனேவிந்து யாகசாலைக் குள்ளே வைத்தசு
சொல்லி ஒருபக்கத்தில் பதினெட்டு வகையினவாதியங்களும் தாந்தா
மென்று முழங்கவும், ஒருபக்கத்தில் பிராமணர்களும் ரிதர்ஸங்களும்,
இசுரதுக்கொண்டு வேதபிராமணப்பணையும், இப்படிப்பட்ட வைபவ
த்துடனே அந்த விபுசபகவானுள் பகதல்ப்பிரிய முக்திர ருண்ட
வந்தாராயடிக்கு தருமபுத்திரனாயும் திருமோகனாயும் விசுவாச
பித்து நல்ல சுபுருகர்த்தத்தில் அவர்களைவிடவையும அனாதப
பகாவைத்து கங்கா தீர்த்தத்தினால் இரண்டுபேருக்கும் ஸ்ரீராமன்
பித்து நல்ல வல்லியாரணங்களிலும் அவர்களை யலங்காரமயணணி
தபுசப அந்தந்தகளிலுள்ளிருக்காரித்துப் பரியாதசாலைக்கு பிரவேசிக்கச
துயில்கே அத்திபாலகையாலொசனம்போகினித்து அந்த ஆசனத்தின்
பேரில் நடுமந்தனாத்திரொளபதா சமேதமுட உட்கார்ப்பண்ணி
தருமபுத்திரருக்கும் தெரிப்பையினால் பவத்தியும்போகினித்து அந்தத்தரு
மகந்தனருடைய வகையினால் சதஸமித்தகனாயும் மந்திரபூர்வகத்துடனே
யாகருண்டத்திற்போகினித்து இப்பால்க்குவிதேவனைப் பிரார்த்தனைபண்
ணி அந்த யாகருண்டத்திலிருந்து அனாதமாயிரம்பெய்த குடங்களை ய
வைப்பித்து அந்த நெய்கள்முழுதும் ஆனத்துமபிக்கையிலிருந்து சலி
பொழிந்துவோல தருமபுத்திரருண்டயாகையினால் அந்த வேம குண்ட
த்தில் பொழிவித்து பஞ்சகரியங்களை ஸ்ரீராமனியங்களை நல்லானவஸ
க்தையும் அந்த வேமகுண்டத்தில் ஏராளமாய் நிறைவித்து வேதகேச
டமணது சமுத்திரகோஷத்தினும் அதிகமாய் முழங்குபண்ணுவதி
அந்தச்சமயத்தில் விபாசபகவானும் பகதல்ப்பிரியமுத்திர பூர்ண
த்திறகுபு சமமாவாக்கி வசித்தார் முதலான பிரமரிடிகளை ஒன்பது
வைத்துத்தகிரிஷ்யங்களால் ரித்துவிட்கொண்ட பூயது சோமயாதிகளைய
விசுமிருந்துக்கொண்ட அல்லவையேதபாகத்திற்கு விதனைவித்ததினால் வே
மகுண்டையிலக்கவேண்டி மா அத்தனைவித்ததினாலும் அந்த திருமணந்த
குண்டையிலக்கவேண்டி மா அத்தனைவித்ததினாலும் அந்த திருமணந்த
மந்திரத்தினாலும் அந்த வேமகுண்டத்திற்போகினித்து
அந்த மும்புக்கையானது அதாசமுமுதுபாவிக்கொண்ட
மும்போய்யபுருத்த அந்தகளைவிதவேதகிரித்தெய்வத்தினால்
முண்டது ஆனந்தத்திலுள்ள அந்தருள் இப்பால் தகவையப்பவந்த

[illegible]

[illegible][illegible]

குமல ஆதிதிருச்சின்னம் சங்கிதமேளம் இதுமுதலானபதினெட்டுவ
வாதிதிகள் முழங்கவும் வெண்பாகவிப்பா கொச்சகப்பா விருத்தப்ப
வசகப்பா முதலான பலபாக்களையுமெடுத்துச்சங்கிதவித் துவான்கள்கள்
யுள்ளி யுபவி கேதாரகௌளம் முதலான மூப்பத்திரண்டுதிராகங்க்கள்
வூர் தொடுத்துயுபவினை இன்னரிமுதலான கருவிகளைக்கொண்டு பாட்
வும் மம்பை யூர்வகி இலேர்த்தலும்குச்சரியான நாட்டிய ஸ்திரீகளை
லாம் மகா அபிஷய்யுபவே நாட்டியம்பண்ணவும் வேடிக்கையைப்பாட்
துக்கொண்டு மகா உல்லாசமாடிருந்தார்கள்.

சேட்டகொச்சுமே ஜெயமகாராஜாவே அப்போது அவிடத்திஸ்
ருகிரிப்பினேவந்து அந்தச்சபையிலிருக்கின்றவர்களைப்பார்த்துய்யசபை
யார்களே இந்ததாமஸ்தவர் தெயதுமுடித்த அஸ்வமேதயாகமானது பூ
வகாலத்திலு சுத்துப்பிராத்தினென்றிழை முனிஸ்வரன்செய்த பொரிமாதான
த்திற்கு சடல்ல அஃதெப்பயுள்ளரால் அந்தச்சத்துப்பிராத்தினும் அவன்
பெண்காடியும் பிள்ளையும் மருமகனும் இருவருமகப் பவரணமின்றித் திர
தமைமூதற்கொண்டு அழுவாசைபரியுந்தம் தினந்தோறும் உத்யகாலத்தி
லு எழுந்திருந்து வயல்களுக்குப்போய் குரியாஸ்தமான மாகிமபிரிந்தம்
பூமிபிழுகிர் துடிக்கின்றவெல்களைப்பொறிக்கிக் கொண்டுவந்துசோத்தி
இரண்டொருகாலானவுடனே அவ்வநியத்தினது அந்தவெல்லையுலர்த்தி அ
ரிசியாகக்குத்தி பிற்பாடு அந்த அரிசியை வந்தத்தெறத்து மாவாக்கி அந்த
மானை ஐந்துபங்காக்கி அதிதிக்கு ஒருபங்கைக்கொடுத்து மற்றவா லுபங்
கை அந்தநாறுபேருஞ்சாப்பிட்டு அதின்பிறகும் அந்தப்படியே பட்சமப்
பெல்லு முன்கொன்னபடியே மாவாக்கி ஐந்துபங்காக்கிப்பங்கிட்டு ஒருபங்
கை அதிதிக்குக்கொடுத்து மற்றவா லுபங்கையெடுத்துத்திரைச் சாப்பிடு
வார்கள் இந்தப்படி அந்தமுன்னவரன் டர்ந்துவருங்காலத்திலு ஒருநாள்
பட்சத்தினன்று கொத்தெல்லையுலர்த்தி அரிசியாகிவறுதத்திரைத்திரை
றுணிமாவாச்சது அதை ஐந்துபங்காக்கப்பங்கிட்டு ஒருபங்கை அதிதிக்குக்
டுத்து அவனையுண்பிவிட்டு பிறகு அந்தநாறுபேருயிரிசையையுட்கா
ர்த்து இலேகுகிடி அந்தபொரிமானைப் பரிமாறிக்கொண்டார்கள் அந்தச்ச
மையத்தில் அவிடத்திஸ் வேறேஒரு அதிதிவந்தான் அவனாக்கண்டு அத
துப்பிரஸ்தமுனிவரும் எழுந்திருந்து நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்குத்தன்
பங்குமாவைக்கொடுத்தான் அதைவாங்கி அந்த அதிதியானவர் காப்பிட்டு
பசிபங்கவில்லையென்றுசொல்ல அதுகேட்டுச் சத்துப்பிரஸ்தமுனிவ
னும் நானெங்கேபோவேனென்று விராரப்படும்போது அவனுடையபிள்ளை
களென்று ஓய் பிறாவேநீளேவிசாரப்படுகிறீர் இவ்விசாரப்பட்டுவெண்டா
இதோ என்னுடையபங்குமாவிருக்கின்றதென்றுதன் பங்குமாவையு மே
த்து அந்த அதிதிக்கொடுத்தான் அதைச்சாப்பிட்டும்அந்த அதிதியானவர்
இன்னமும் என்பதிறணியில்லையென்று சொல்ல அதைக்கேட்டுசத்த
பிரஸ்தனும் ஐயா அதிதியே இன்னமுந்தேவீருடைய பசிதிரவினியை
னுசொன்னால் நான்எங்கேபோய் கேட்கிறதென்று விசைப்படுகின்றான்
அதைக்கேட்டிருந்த குணுவதியான அவன்மருமகனும் ஐயா நீங்கள்
ல்லாசனைப்பண்ணுகிறீர் இதோஎன்பங்குமாவிருந்தென் துமாமனுவ

ததுப்பிரஸ்தமுனிவனுக்குத் தேறுதல்கொள்ளி தன்பங்குமாவையுமெ
த்து அந்த அதிதிக்கையிறுக்கொடுத்தான் அதைவாங்கி அந்த அதிதி
சாப்பிட்டுசொந்தோஷமடைந்து சத்துப்பிரஸ்தமுனிவனைப்பார்த்து
இயசம்பன்னு தர்மமகுணுளா நான்நாய்ப்போகின்றேன் இப்போதுஉங்க
ருதயத்தைச்சோதிக்க ஒரு அதிதியைப்போகின்றேன் நீங்கள்எல்லாரும்இந்தச்
சூட்டைய தயாரா குணத்தைக்கண்டுமெருகின்றேன் இதேநிதிக்குநாளுக்கு
கேர்த்துடனே இந்ததவிய விமசனம்வந்திருக்கின்றதென் னுசொல்லி அந்த
நகுப்பேங்கோள் இதேவிமசனமாய்ப்போய்விட்டார் அப்போது தயவலிமானத்தைக்
அதிதியானவர் மாயகையாய்ப்போயினவன் ஒரு தெயவலிமானத்தைக்
நிரணுடைய தூரதியாயிடி மாதவினேரிதுத்தி அந்தசத்துப்பிரஸ்த முனி
கொண்டுஅவ் அவர்களுக்குமுன்னல்லாரும் இந்தவிமசனத்தின்கீழேறுங்
களைப்பார்த்து ஓய் ஐயா நீங்கள்இவ்வாறும் இத்தவியுடைய சம்பவமே
கொள்ளென்றசொல்லவந்ததுகேட்டுச்சத்துப்பிரஸ்தமுனிவனானுடை
ம் ஆலோசனைசெய்து மாதவினையுபயாசையுடையபிரமசுத்திரிய னை
யவார்த்தைப்பங்கேட்டு மாதவினையுடைய நகனதுவருணத்தொகையில் எவர்கள்
சிய சூத்திரிசெய்து சொல்லவந்ததுபுண்புணியுலத்தினுள் தெயவலிமானத்தி
யிலும் ஒருவர் அவ்வநியத்தினது தேவதேவதேவதேவதேவதேவதேவதேவதேவ
சூவந்துகொண்ட அதிவிடத்தினுள்ளே திடிக்கொண்டிருப்பவெல்லாமனுபந்தி
த்துக்கொண்டு தேவநிதிக்கொண்டு திடிக்கொண்டிருப்பவெல்லாமனுபந்தி
நானேயில் தேவநிதி வந்த திடிக்கொண்டிருப்பவெல்லாமனுபந்தி
அத்திர்த்தது திவிமேஷ புலோகத்திக்குத்திபிறநளவிவினாரகளை
துப் பலவங்குராமாய் தலைநிதியுடையவருக்குத்திநாள் விரமட்டேன்
வா ஆகையினுபப்படிப்பட்ட அந்நினைக்கத்திறுது திருந்துகொண்
இன்னஞ்சிலகாலம் இவிடத்திலுத்தானே வானப்பிரஸ்ததையவை
டு தவஞ்செய்து என்னுடையதையெல்லாம் தேவேந்திரனிடத்திற்போ
கிறேன் ஆகையால் இந்தவாசத்தையெல்லாம் அப்படியேயந்தவார்த
மசொல்லென்றுதெல்ல அதுகேட்டு மாதவிமாதவிமாதவிமாதவிமாதவி
த்தைத்திருப்பிக்கொண்டு அதுகொன்னு அதுகேட்டு தேவேந்திர
தையெல்லாம் தேவேந்திரனுடனேகொன்னு அதுகொன்னு அதுகொன்னு
னும் சத்துப்பிரஸ்தமுனிவனையு வந்ததென்னு அதுகொன்னு அதுகொன்னு
ப்பார்த்து அப்பாசத்து அந்த சத்துப்பிரஸ்தமுனிவனைக் குடும்பத்துட
ருமோர்வலதுப்போய் அந்த சத்தியலோகத்திற் கொண்டுபோய் வி
னே விமானத்திலேதறிக்கொண்டு சத்தியலோகத்திற் கொண்டுபோய் வி
ட்டுவாவென்று செலவுகொடுத்தபிணை அதுகேட்டு மாதவினாக்கண்டுதெ
மறுபடியும் புலோகத்திற்குவந்து சத்துப்பிரஸ்த முனிவனைக்கொண்டு தே
ண்டனரிட்டு ஐயா உங்களுக்கு அதுலால் தேவநிதிக்குமபத்துடனே அந்த
வேந்திரன் செலவுகொடுத்தார் அதுலால் தேவநிதிக்குமபத்துடனே அந்த
க்கிரத்தில் இந்தவிமானத்திலேறிக்கொண்டு பிற்புலஸ்தமுனிவருஞ்சுந்தோஷி
கொள்ளென்றசொல்ல அதுகேட்டுச் சத்துப்பிரஸ்தமுனிவனானது
த்து பெண்காடியினுமருமகன் இவர்களுடனேகூட அந்தவிமானத்தி
ன்பெறிவேறிக்கொண்டு சகலதேவகணங்களும்புடைரும்குமுவந்தக்கந்த
கச் சத்தியலோகத்திற்குப்போனார் அதுதெரிந்து சத்தியலோகத்தினுள்

அஸ்வமேதபர்வம்.

அந்த மூலகாரியம் தவிரவும் அவர்களைக் கொண்டுபோய்ப்
மலோகத்தில் விட்டுவிடாமல் தடுத்துப் பிடித்துக்கொண்டு
சங்கிலோகத்திற்குப் போனான், செ. மார்களோ சஷையார்களோ அந்தச் சத்
பயிரைத் தழுவிவன் தானையெண்ணிப்பொருமாபில் ஓர் அணுமத்திரமென்
சரீரத்தில் விழுந்தபடியினால் எண்ணுடைய சரீரம் ஒருபுறம்பொன்னுசை
துமற்ற ஒருபுறம் எப்போதுபொன்னுக்குப்போவென்று கரீமபுத்திரர்செய்த
தயாகத்தைக்கேள்விப்பட்டுவந்தேன் இந்தியாக்கத்தில் எண்ணுடைய சரீ
ரம் பொன்னாகாமற்போக்சது அங்கையினால் அந்தச் சத் துப்பிரைத் தழுவிவன்
செய்ததானத்திற்கு முன் இந்தத் தர்மநாதன்செய்த தானஞ்சுதியல்லவென்று
செய்தவன் அந்தத்திரிப்பிள்ளையானது அங்கையினால் கதி எண்ணுடைய
விழுந்துபுரண்டுது அதுகனால ஒருபுறம்பெருமல் கடைக்கில் பூ
கிருஷ்ணபகவான் போனும்பண்ணின் இலேமெல் விழுந்துபுரண்டு திரை
மபுமுட பொன்னுடி மதயாய்ப்பு அந்தத்தலைக்குவந்து இந்தத் தர்மநாதன்
செய்ததானமுஞ் சந்தானென்பதொல்லிப்போய்விட்டது அது தேபி
சம்மாக்களும் ஆச்சரியமடைந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியையப்பாதினான்
தேவகிநாதன்கு சிசுபாலமர்த்தன கணிகங்கித்தன கம்யாபாத்தவசலா
பாமதயானா கோபகரமனா கோவிந்தாயாதினாநிலைவா அந்தத்திரிப்
பிள்ளைகொல்லப்போன வதனத்தைக்கேள்விப்போகித்துப்பார்க்குமிடத்
தில் பசுபட்சிகள் முதலானகிலவதைசெய்து தர்மமபண்ணுகதைப்பார்
கிலும் தபோவிரதமாரக்கமே உத்தமமென்று தோற்றுகின்றதல்லவோ
அச்சலலாமலும் பூவத்தில் அகத்தியமகாமுவிவரும் அன்னதானம் பன்
ணி அதிலைவரும் மகிசமயப்பெற்றார், திரிபன்மாரந்தா தா முதலானம்
காரணக்களெல்லாரும் அன்னதானம்பண்ணி அசுரமிகியைப்பயன
ந்தாரகள் அங்கையினால் பூலோகத்தில்வவதைப்பட்ட பூலோகத்திலுள்ள
பட்டதானதர்மங்கள் செய்கிறதைப்பார்க்கிலு மன்னதானஞ் செய்கிற
தே முக்கியமாபுக் காணுகின்றது இதுவல்லாமல் எந்ததானங்களிலும் அ
ன்னதானமே யதிகமென்றும் அன்னதானா கடுபவாவென்றும் சாவத்திர
சாதாரணமாபுச் சொல்லுகின்றார்கள் அல்லது ஒருகாலத்தில் ஸஷமபிர
மணர்களுக்கு அன்னதானஞ்செய்க்கும்பொதுபேரிசையானதுசம்மே
ஒருகிமிஷம் அடிபடும் அப்படிக்கிருக்க நாம்இந்த அஸ்வமேதயாகஞ் செ
ய்யத்தொடங்குகின்றான்முதல் இதுபரியந்தமும் ராததிரியுமபகலும் இடை
விடாமல் அநேகமாயிரம் பேரிசுககள் அடிபட்டு முடிக்கிக் கொண்டேயி
ருக்கது நம்முடையயாகத்திற்கு வந்ததானஞவர்க்குத்தாரகரிலெவர்க்கும்
பொன்னுபட்சணங்களினாலும் வஸதுவாகனங்களினாலும் திருப்தி யுண்ட
யாமற்போனவர்களிலே சரலானபேர்களுக்குத் திருப்தியடைந்ததற்குப்பி
டிக்கெல்லாம் தேவர்களுடைய திருபுகடாட்சத்தினால் ஒரு வித்தினமு
நிலைமாமல் நீர்விடுகின்றாய் நடந்தயாகத்தை அந்தத்திரிப்பிள்ளை வசனது
மக அம்புமாக்கொல்லப்போன் காரணமென்ன அது மெய்யான கிரியை

கேட்குமோர் தென்கேயெய் பூவாங்கு இப்படி தம்மம்புத்திரராவர்
மதாசம்பிரமத்துபுனை அழிவெய்தயாகத்தெய்யெய் முடித்துக்கலமா
னபோர்களுக்குத் திருப்பிவா குழப்பி அப்பிரித்தமாகக்கூணைகள் போசன
கிர்த்தியகங்கள் முத்தலாசர்வ வபசார்களுஞ்செய்து முடிந்தபின்பு அக்
தத்தர்மார்த்தனாசர்வ துறாள்பதாதேவியுடனும்தம்பிரமார்களுடனும்தம்
புதுஜனங்களுடனும்தம்முத்திசனும்மகாபயபகதி விநயத்துடனேபகதன்ய
பிரியமுள்ளித்திர வேதவியாசாமார்க்கண்டேயா நாரதர்வதிஷ்டாமுதலாக
யாகத்திற்றுவந்த நிவியிஸ்வயர்களுக்கெல்லாஞ் சாஷ்டாங்கமாகமகமகார
ஞ்செய்திர அதுகண்டு அவர்களெல்லாஞ்சுந்தோஷமடைந்து ஒருமு
மாயின்று தேவதூதர்களைச்சொல்லி இத்ததருமபுத்திர எப்போதும்
சகலசங்கியமாய் தேவப்பிராமண் விகவாசராய மந்திரிபிரதானிகளு

பிற்பாடு தர்மமேஜைபெய்து பதினெட்டு நாள் பரிசு செய்து
 ஸ்ரீமத் துரோணர் கிருபா அஸ்வத்தாமர் காணன் சல்லிபன் சயிந்திபன்
 பகதெத்தன் அம்பலன் தாசகாணன் விசாணன் மூலேன் மீட்டர்கள்
 மேட்டிகளாகிய இந்தவீரர்களையெல்லாம் ரணத்தின் தீம்தொன்று வீரல்
 ட்சுமிமையடைந்து இரத்திபெற்ற கிப்டியாகிய அர்ச்சுனராஜனிடையி
 தமைப்புகிய வீரனிலிவருகிறொன்றும் மூட்டிசைக்கின் முள்ள
 க்களையெல்லாது செய்திது பிதாவினுடைய விராதையைக்கடவாய்
 ல் ராசகுடையாகப்பண்ணிமுடித்துப் பிதாவிக்குப்பண்ணியலோதற்கொடு
 தது புண்ணியுருஷர் வருகிறொன்றும் துன்மார்க்காண கலிபுருஷவம்ச
 னாகிய துரியோதனன்செய்த துன்மையெல்லாஞ்சுதித்துக்கொண்டிரு
 ந்துகடைசியில் அந்தமகாபாஹியாகிய துரியோதனனுள்ளத்தனை கப்
 டவஞ்சனைசெய்தபோதிலும் அதுகையெல்லாம் நிவிர்த்திப்பண்ணி தம்பி
 யாகிய வீமசேனனுடைய கையினால் அவனைக்கொல்லுவித்த பராக்கிரம
 புருஷர்வருகிறொன்று வீராவிராண அர்ச்சுனராஜனையனுப்பிச் கர்ல
 கேய நிவிராதகவசாளென்கிற ஒன்பதுகோடி ராசுத வீரர்களையெல்லாங்
 கொல்லுவித்து தேவேந்திராதிதேவர்களுடைய புயந்திரந்து நிர்ப்பயமாகி
 கிரகித்த மகாதுபாவர்வருகிறொன்றும் சகலசீவகோடிகளுக்கும் மாதா
 பிதாக்களைப்போலிருந்து ஒருநாளாகிலும் துக்கப்படவொட்டாமல் காப்
 பாற்றுகின்ற பரமதயாளர்வருகிறொன்றும் பெரியோர்களிதில் பப்பக்
 தி விசுவாசமுள்ளவராகியும் ராஜநீதிவழுவாதவராகியுமிருந்து ராச்சியப்
 ரிபாலனம்பண்ணப்பட்ட தேவபோக துரந்தீகர்வருகிறொன்றும், கிரு
 ணபகவானுடைய சகாயத்தினால் அஸ்வமேதக்குதினையைவிட்டு அந்
 தக்குதியின்மீதே மகாபராக்கிரமசாலியான அர்ச்சுனராஜனையனுப்பி
 அங்க வங்க கலிங்க காஸ்மீர் காம்போஜ மிலேச்ச மலையாள பாஞ்சால ம
 ச்ச பாண்டிய சோழ கர்ணாடகமுதலான ஐம்பத்தாறுதேசங்கள் தோறும்
 அஸ்வமேதக்குதினையை வயத்துவிதது அங்கங்கே எதிர்த்துவந்த சந்திர
 காசன் முதலானமகாராஜர்களையெல்லாஞ்செயித்து அவர்களையெல்லா
 ல் அபரிமிதமான காலம் தாமதப்பெற்றுக்கொண்டு அவர்களை
 யெல்லாம் தம்முடையவசம்பண்ணிக்கொண்டு மகாவைபவத்துடனே ப
 கதலுப்பிரிய முனிந்திரர் வியாசர் வதிஷ்டர்முதலான மகாரிஷிகள் முன்
 விலையில் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்துமுடித்து பீரம் கூத்திரிய வைசிய கு
 திரர்களாகிய நான்குவருணத்தார்களுக்கும் ஆசையடங்கத்தக்கதாகத்
 ட்சனைக்கொடுத்து அன்னதானம் சொர்ணதர்னம் பூதானம் கோதான
 ம் கன்னிகாதானம் விசுதிரதானமுதலான ஷோடசமகாதானங்கள் பண்
 னி இகத்திலும் பரத்திலும் இத்திப்பிரதிஷ்டையைப்பெற்றதர்மம் சொ
 கழும்செய்துமுடித்தார்.

பிற்பாடு தர்மமேஜைபெய்து பதினெட்டு நாள் பரிசு செய்து
 ஸ்ரீமத் துரோணர் கிருபா அஸ்வத்தாமர் காணன் சல்லிபன் சயிந்திபன்
 பகதெத்தன் அம்பலன் தாசகாணன் விசாணன் மூலேன் மீட்டர்கள்
 மேட்டிகளாகிய இந்தவீரர்களையெல்லாம் ரணத்தின் தீம்தொன்று வீரல்
 ட்சுமிமையடைந்து இரத்திபெற்ற கிப்டியாகிய அர்ச்சுனராஜனிடையி
 தமைப்புகிய வீரனிலிவருகிறொன்றும் மூட்டிசைக்கின் முள்ள
 க்களையெல்லாது செய்திது பிதாவினுடைய விராதையைக்கடவாய்
 ல் ராசகுடையாகப்பண்ணிமுடித்துப் பிதாவிக்குப்பண்ணியலோதற்கொடு
 தது புண்ணியுருஷர் வருகிறொன்றும் துன்மார்க்காண கலிபுருஷவம்ச
 னாகிய துரியோதனன்செய்த துன்மையெல்லாஞ்சுதித்துக்கொண்டிரு
 ந்துகடைசியில் அந்தமகாபாஹியாகிய துரியோதனனுள்ளத்தனை கப்
 டவஞ்சனைசெய்தபோதிலும் அதுகையெல்லாம் நிவிர்த்திப்பண்ணி தம்பி
 யாகிய வீமசேனனுடைய கையினால் அவனைக்கொல்லுவித்த பராக்கிரம
 புருஷர்வருகிறொன்று வீராவிராண அர்ச்சுனராஜனையனுப்பிச் கர்ல
 கேய நிவிராதகவசாளென்கிற ஒன்பதுகோடி ராசுத வீரர்களையெல்லாங்
 கொல்லுவித்து தேவேந்திராதிதேவர்களுடைய புயந்திரந்து நிர்ப்பயமாகி
 கிரகித்த மகாதுபாவர்வருகிறொன்றும் சகலசீவகோடிகளுக்கும் மாதா
 பிதாக்களைப்போலிருந்து ஒருநாளாகிலும் துக்கப்படவொட்டாமல் காப்
 பாற்றுகின்ற பரமதயாளர்வருகிறொன்றும் பெரியோர்களிதில் பப்பக்
 தி விசுவாசமுள்ளவராகியும் ராஜநீதிவழுவாதவராகியுமிருந்து ராச்சியப்
 ரிபாலனம்பண்ணப்பட்ட தேவபோக துரந்தீகர்வருகிறொன்றும், கிரு
 ணபகவானுடைய சகாயத்தினால் அஸ்வமேதக்குதினையைவிட்டு அந்
 தக்குதியின்மீதே மகாபராக்கிரமசாலியான அர்ச்சுனராஜனையனுப்பி
 அங்க வங்க கலிங்க காஸ்மீர் காம்போஜ மிலேச்ச மலையாள பாஞ்சால ம
 ச்ச பாண்டிய சோழ கர்ணாடகமுதலான ஐம்பத்தாறுதேசங்கள் தோறும்
 அஸ்வமேதக்குதினையை வயத்துவிதது அங்கங்கே எதிர்த்துவந்த சந்திர
 காசன் முதலானமகாராஜர்களையெல்லாஞ்செயித்து அவர்களையெல்லா
 ல் அபரிமிதமான காலம் தாமதப்பெற்றுக்கொண்டு அவர்களை
 யெல்லாம் தம்முடையவசம்பண்ணிக்கொண்டு மகாவைபவத்துடனே ப
 கதலுப்பிரிய முனிந்திரர் வியாசர் வதிஷ்டர்முதலான மகாரிஷிகள் முன்
 விலையில் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்துமுடித்து பீரம் கூத்திரிய வைசிய கு
 திரர்களாகிய நான்குவருணத்தார்களுக்கும் ஆசையடங்கத்தக்கதாகத்
 ட்சனைக்கொடுத்து அன்னதானம் சொர்ணதர்னம் பூதானம் கோதான
 ம் கன்னிகாதானம் விசுதிரதானமுதலான ஷோடசமகாதானங்கள் பண்
 னி இகத்திலும் பரத்திலும் இத்திப்பிரதிஷ்டையைப்பெற்றதர்மம் சொ
 கழும்செய்துமுடித்தார்.

ரூபமுதி அஸ்திபுரத்தினைப் பரிபாலனம்பண்ணுகின்ற தர்மமுத்திரம
கர்ஜாவானவர் வருகிறானென்றும் அஷ்டதிசைகளுஞ் செலிடுபடுமபடி
முழங்கவும் செலிட்டுச் சங்குகளும் சிவமஜையமென்று முழங்கவும். பொற்
பிரமிடெக்காரர்கள் ச்சனைகளுக்கு முன்னேறின்று மகாதர்மக்கியானாகிய
தர்மசொருபர் பவனிவருகிறார் விலகிவிலங்குகளோடென்று சந்தடிவிலக்கி
க்கொண்டெய்து இரண்டுபக்கத்திலும் அஸ்தமாயிரம்பேர்கள் வரிசை
வரிசையாயின்றுகொண்டு கர்ப்பூரதிவட்டி கள்பிடித்துக்கொண்டவரவும்
ஆகாசத்திலிருக்கின்ற தேவேந்திரத்தி தேவர்கள் மகாச்சந்தோர்த்துட
னே பாரிசாத்தபுத்தகிசைச்சலலவென்று வருஷங்கவும் முனிர்ந்தகாற்று
விசவும் இப்படிப்பட்ட வைபவத்துடனே தர்மமந்திரம் திராமப்பிரதிஷ
டையாகப் பவனிவரும்போது சேனுவெள்ளங்கள் நடக்கின்ற அகிர்ச்சியி
னால் பூமியதிர்ந்து கயிலாசபதியாகிய பரமசிவனானவர் இமோர்ப்பர்வதத்
தில் உலகமாதாங்கிய உமையவளைத் திருக்கவியாணஞ் செய்துக்கொண்
டகாலத்தில் அகத்தியமுனிவரும் அந்தத்திருக்கவியாணத்திற்குப்போதி
யமலையைவிட்டு முந்தருளிவந்தபோது உத்தரதிசையானது தாழ்ந்துதி
சனதிசையானது எப்போது உயர்ந்து நின்றதோ அப்படியேலாசனகுதிக்கி
வமுள்ள ராஜகூட்டங்களெல்லாம் ஒருமுதமாய்த்திரண்டி நடக்கின்ற ப
டியினால் அப்போது அஸ்திபுரமானது சந்தேதாழ்ந்து நின்றது அப
டிதாழ்ந்துநின்றது எப்படியிருந்தென்றால் முன்னால் அர்ச்சனானவன்
நாரதமுனிவருடைய வாக்கியத்தைக்கடவாமல் தீர்த்தியாத்தினைபண்ணி
வருகையில் துவாசகாபுரிக்குவந்து சுபத்தினைபண்ணி கபிட்சநியாசி
வேடமாயிருந்து ஒருவரையும்றியாமல் சுபத்தினையை திருடிக்கொண்டுவி
ந்து அஸ்திபுரஞ்சேர்த்திறகு கிருஷ்ணதேவரனுமாயினால் கவியானார்
பண்ணிக்கொண்டான் அதையெல்லாம் பலராமர்கொண்டிட்டுமகாகோ
பவன்கொண்டு அந்ததுன்மார்க்குகிய அர்ச்சனன் என்னையறியாமல் கபிட
சநியாசிவேடம்போட்டுக்கொண்டிருந்து எந்தங்கையைத் திருடிக்கொ
ண்டுபோனானல்லவா அவனைநான்கொல்லுபுரத்திலிருந்துவென்று ம
கா ஆக்ருஷ்த்துடனே வந்து தன்னை அஸ்திபுரமாகிய கலப்பையினால்
இந்த அஸ்திபுரத்தைப்போர்த்துச் சமுத்திரத்தில் தள்ளுகிறெனென்று
சொல்லி தம்முடைய கலப்பையினுனியை அஸ்திபுரத்துக் கோட்டை
வாசலிலுள்ளினமாத்திரத்தில் அந்தக்கோட்டையினுடைய சிகரமான
ஒருபுரத்திலேழாகத் தாழ்ந்தது அதிலேகிருஷ்ணபகவானுங் கேள்விப்ப
ட்டுவந்து சமாதானஞ்சொல்லி பலராமருடையகோபத்தைத் தணித்தார்
அதன்பிறகு அவருங்கோபந்தணிந்து சாந்தமாகக் கலப்பையை யெடுத்து
க்கொண்டு துவாரகைக்குப்போனார் அந்த அஸ்திபுரம் எப்போதும்
போல் சமமாயின்றது அப்படி இப்போதும் சேனைகளாகிய கலப்பைய

ரூப தாழ்ந்தது இத்தகையதாய் தர்மமந்தனர்காவாடம்புரத்துடன் திரா
மப்பிரதிஷ்டைபண்ணி மதுபடியும் ஈல்லசபமுசுரத்தத்தில் திருமுடி அ
ஸ்திபுரத்திற்குப் பிரவேசித்து அரமனைக்குவந்துசேர்ந்து ரதத்தை வி
ட்டழிந்து சகலஜடம்புரங்களையும்பிறுத்தி அவர்க்கையனுப்பிவிட்டது விது
சஞ்சயர்களினால் சந்திரகாசமுதல்களும் சகலமான ஜாத்தாளுக்கும்
வெவ்வேறெனினிக ளும்திசைத்துத் தந்தமபிமாணமுடனும் கிருஷ்
ணபகவானுடனும் அரமனை முன்னேபோனார் பிற்பாடு தர்மமந்தனரும்
மதுநாள் தயத்திற்குமுன் எழுந்திருந்து காலேசிக்காரியுமான நித்திய
கம்மாந்தட்டைந்தார் முடித்துக்கொண்டு சர்வாலங்கிருத் பூசிகராய்ப்பு
தப்பட்டு-தம்மீமார்கள்-குமாரிதகங்கள்-மந்திரி-சாமந்திரிகள்- பிரதானி
கள்-பரிவாரங்கள்-புடைமுற்றதுவரத் தக்கதாக கொலுமண்டபத்திற்கு
வந்துசேர்ந்து ரதநிமமாதனத்தின்பேரில் உட்கார்ந்து கொலுவாயிருந்தார்
அப்போதுகிருஷ்ணபகவானும் தம்முடைய நித்தியகருமங்களை மு
டித்துக்கொண்டு சர்வாலங்காரத்துடனே புறப்பட்டு பலராமர் சந்ததி
முதலானயாதவீரர்களுடனே கொலுமண்டபத்திற்குவந்துசேர்ந்து கர்
முத்திரணாக்கண்டு சர்வடாங்குமஸகாரஞ் செய்து அவர்போடுவித்தரத்
நசிமமாசனத்தின்பேரி லுட்காரந்திருந்தார் மீதுமுண்டானசந்திரகாசன்
முதலான மகாராஜாக்களெல்லாரும் அவரவர்களுடைய மந்திரி பிரதானி
களுடனேவந்து தர்மமந்தனர்-பலராமர்-சூகிருஷ்ணதேவர் இவர்களுக்கு
கமஸ்காரம்பண்ணி பிற்பாடு தர்மராஜாவையும் சூகிருஷ்ணமூர்த்தியை
யுஞ் சூழ்ந்துஉட்கார்ந்தார்கள் அப்போது சந்திரகாசன்முதலான மகாரா
ஜாக்களெல்லாரும் சூகிருஷ்ணபகவானையும் தர்மமுத்திரையும் பார்த்து
ஐயா லோகநாதன் தர்மமுத்திரை-நாங்களெல்லாரும் உங்களுடைய அனு
க்கிரகத்தினால் யாதகரிசனைபண்ணி அதனால் நாங்கள் அநேகஞ்சென்மங்
களில் அநிதமும் அறியாமலும் பண்ணிப்பாவங்களைபெல்லாம் போக்கடி
த்துக்கொண்டு பண்ணியபுருஷர்களைய கிருதார்த்தகரானோம் எங்களு
டையவமிசத்தாவெல்லாரும்தான் பண்ணியலோகத்தையுடையதார்கள் அதை
ஞ்ச சமசபயில்லை நாங்கள்விடத்தற்குவந்து ஒருவருஷகால மாச்சகே
துவனையில் எங்களுடைய தேசமெல்லாமெப்படியிருக்கின்றதேச ஆச
லால் நாங்கள் எங்களுடையதேசத்திற்குப்போய் வருகிறோம்எங்களுக்கு
சந்தேதோஷகரமாய்ச் செலவுகொடுத்தனுப்புங்கோளென்றுசொன்னார்கள்
அதுகேட்டு சூகிருஷ்ணதேவருமெய்தானென்று தர்மமந்தனரைப்பாரி
த்து ஐயர் ராஜேந்திரர் இவர்களெல்லாரும் தங்கள்தேசங்களுக்குப் போ
வேண்டுமென்றுகேட்கிறபடியால் அவர்களுக்குச்செல்கொடுத்தபடி
வையமென்றுசொல்லி அதுகேட்டு தர்மமந்தனரும் அப்படிவேண்டி
ன்றுசம்மதித்து வெகுசந்தேதாஷ்த்துடனே கிருஷ்ணபகவானுடன்

ஸ்திரீணங்களுக்கு மனோமன உபசரணைகள்சொல்லி அவர்களை யேய்
லாம் பூரிபவரணவதனினால் சந்தோஷப்படுத்திவைத்து நீங்கனெல்லாம்
கசீவியாய் அவர்காபுரிக்குப்போய் வாருங்கொனென்று செலவுகொடு
து தருமந்தனர் முதலான சகலமானபேர்களும் ஆஸ்தானத்தைவிட்டு
முக்குந்தார்கள் புரப்போது அஷ்டபகவானும் தருமந்தனர் முதலான
பாண்டவர்களிடத்திலும் குந்தவேகார்தாரி துரோபதாதேவி முதலான
ஸ்திரீசனங்களிடத்திலும் நாங்கள் துவாரகைக்குப்போய்வருகிறோமென்
துபிரியவசனமாகச்சொல்லி செலவுபெற்றுக்கொண்டு தருமந்தனர் முத
லான சகலமானபேர்களும் கிருஷ்ணமூர்தி தருமலானவர்களுக்கு வழிவி
ம்படி பின்னே தொடர்ந்துகேட்க கிருஷ்ணதேவரும் பலபத்திரர் சாதத்
கிருதவாமன் முதலானயாதவியர்களுடனே மகாசந்தோஷமாய் உதத்
வேறிக்கொண்டு நடந்தார் அப்போதுதேவிதேவி ருக்மணியேவி சந்த
யபாமைமுதலான ஸ்திரீகளுெல்லாரும் குந்தியேவி கார்தாரி துரோபதா
தேவி சபத்திராதேவி முதலான ஸ்திரீசனங்களிடத்தில செலவுவாங்கிக்
கொண்டு கனகதண்டையிலும் முத்துப்பல்லக்கிலும் ஏறிக்கொண்டு அ
திகிருஷ்ணபகவான் முதலானயாதவியர்களுக்குப்பின்னாக நடந்தார்கள்
இப்படி கிருஷ்ணபகவானும் விலாரசமேதரா யாதவியர்களுடனே
சுதினாழத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுமகாகயம்பிரமத்துடனே தருமபுத்தி
முதலானவர்களும் பின்னேகடந்துவர ஒருகுரோசனையாகிய இரண்டு
புறிகைதூசம் நடந்து அப்பா ஒருவருக்கொருவர் வந்தவாசம்மந்தராகிய
ஆதரித்துக்கொண்டு இம்மட்டும் நிலவந்தான் இவ்வங்கோள் தகை
வசவேண்டாம் நாங்கள் போய்வருகிறோமென்று தருமந்தனர் முதலா
வர்களிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு நடந்து துவாரகாபுரிக்குப் போ
ய்ச்சேர்ந்து அவி. -தில் கிருஷ்ணதேவரும் பலபத்திராரும் வேத
கையாய் தருமந்தனர்செய்த யாகஸ்தோதங்களை ஒருவர்க்கொருவர்
க்கொண்டு சகலீயியிருந்தார்கள்.

அப்பால் அசிடத்திலே தருமபுத்திரும் அவர் தம்பியார்கள்
ன்கைகள் - பேரமர்கள்-மந்திரி பிரதானிகள் தாமந்திரிகள் முதலான
சேனைகளுடனும்போய்க் கிருஷ்ணபகவான் முதலானவர்களைப்பிரயாண
த்தி அனுப்பிவிட்டு மறுபடியும் அஸ்திஷ்டப்பட்டுவந்து கொலுமன
டபத்தில் சந்திரசமாசனத்தின்பேரில் உட்பிராந்தி தம்பியார்கள் முதல
ான சகலசேனைகளும் புடைநீழந்திருக்கத்தக்க நிலை கொலுவிருந்த
புறையென்று சுகாகாலமும் தர்மத்தைப்போற்றித்துக்கொண்டு தம
கைய புட்டணத்தில் மாதமுமாரிபொழிந்து பயிப்பச்சைகளைஎழுவி
ந்து பலதானியங்களுமலிவிரத்தியாய்ப் புட்டணத்திலுண்டான சக
லாகளுக்குசெழித்து எந்தக்காலத்திலும் துக்கமில்லாமல் நித்தியமந்

சகலபாஜனங்களுடனேவாழ்ந்து தர்மமெற்றிதயார்மல் நடந்து வருபாடி
செய்வித்து மாதாபிதாக்களைப்போல் சகலஜன்ங்களையும் போஷித்துக்
கொண்டு தம்முடைய புட்டணத்தில் கலிபுருஷன் தொடராமல்தானதர்ம
ங்கங்களையும் நடப்பித்து விமர்சனம் முதலான தம்பியார்களுடனே சக
லீயியாயிருந்து அஸ்திஷ்டபுரத்தைப் பார்பாலனம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தா
ர் கேட்குரோ ஜெனமேஜெய மஹாராஜாவே பிரம்ம சூத்திரிய வைசிய
குத்திரர்களுென்ற நாஸ்வகைச்சாதியாகிய எந்தரசாதிபிற்ந்தவர்களா
னவும் மிகுந்த ஒழிவான பஞ்சமகுலத்திற்ந்தவர்களானாலும் மகாப
ஞ்சபாதகங்களைச் செய்தவர்களானாலும் ஒரு தீரம் கிருஷ்ணாவென்று தி
யுரணம்பண்ணி வேதசாமான இந்த அஸ்வமேதபர்வமாகிய துவ்வியசரி
த்திரத்திற் ஒரு சுலோகமாகிலும் ஒருசொல்லாகிலும் ஒருஅக்ஷரமாகிலு
ம் பாயக்கதி விசுவாசத்துடலிருந்து எழுதினாலும் படித்தாலும் ஒருவாய்
டிக்கக்கேட்டாலும் அவர்கள் முற்பிறப்பிற்செய்துள்ளமகாபாதகங்களு
ல்லாம் நீங்கிப்பிரிசத்தர்களாய்க் காசியில் கங்கநதியில் லக்ஷம்பிராமண
ர்களுக்கு அன்னதானம்பண்ணிபலனையும் நாலுபடிபால்கமக்கின்ற ஸ
ட்சங்கோதானம்பண்ணிபலனையும் கோடிகெஜதானம்பண்ணிபல
னையும் மூன்றுகோடி அஸ்வதானம்பண்ணிபலனையும் கோடிபிராமண
ர்களுக்குப் பூமிதானம்பண்ணிபலனையும் பற்று ஸ்ரீமன்மகாலக்ஷ்மியி
நாயகராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய பாதாம்பெந்தங்களுக்கிணைந்த அ
தர்மங்கபக்தியுடையவர்களாய் இத்திற் சகலசப்சந்தோஷசவுக்கியங்களு
ம் புத்திரமித்திர களத்திரகிதும் தனகைவஸ்துவாகனுகிதும் அப
லுரோகியங்களும்கண்டாயிற்று பாதத்திலும்தேவதாசம்போகசவுக்கி
ய்களை அனுமதித்துத்திரந்து முடிவில் சாலோகசாமீபசார்பமென்பின்ற
மூன்று பதவிகளுக்குமேலான நாலம்பதவியாகிய சாயுச்சியபதவிபைப்
பெறுவார்கள் இத்தஞ்சந்தேகமல்லே, கேட்குரோ ஜெனமேசெய்மகரா
ஜாவேயென்று செயமுனிர்காரசொல்லியருளினார்

இத்த துவ்விய சரித்திரத்திற் நாமும் உக்க

கிருஷ்ணமே ஜெனமே
கு தபிராணிகர்
செனதாதிமஹாரிசிகளுக்குச்
சொலியுள்ளார்—என்றவாறு.

11919
அஸ்வமேதபர்வம்
முற்றியது

192

கடவுள் துணை.

விளம்பரம்

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது
யாதெனில் சென்னப்பட்டணம் பெத்துரையகன்பெட்
டைமுல்லா சாயபுலியில் தாண்டவராயப்பிள்ளை தெ
ருவு தென்னண்டவாடையில் (யு-வ-து) கதவிடைக்
கமுள்ள கிரகத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கும் விவேகசுந்தி
ரோதய அச்சுக்கூடத்தில் - தமிழ் தென்னாடு புலகக்
மும் இன்னம் பெரியேனர்களுள்செய்தவைத்தி
யசாஸ்திரங்களும் விஸேசாசமாய்விற்றபடியால்வே
ண்டியவர்கள் விஸேசு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு;

தர்க்கோலம் - ராசிம்முலுநாயுதி.

2559